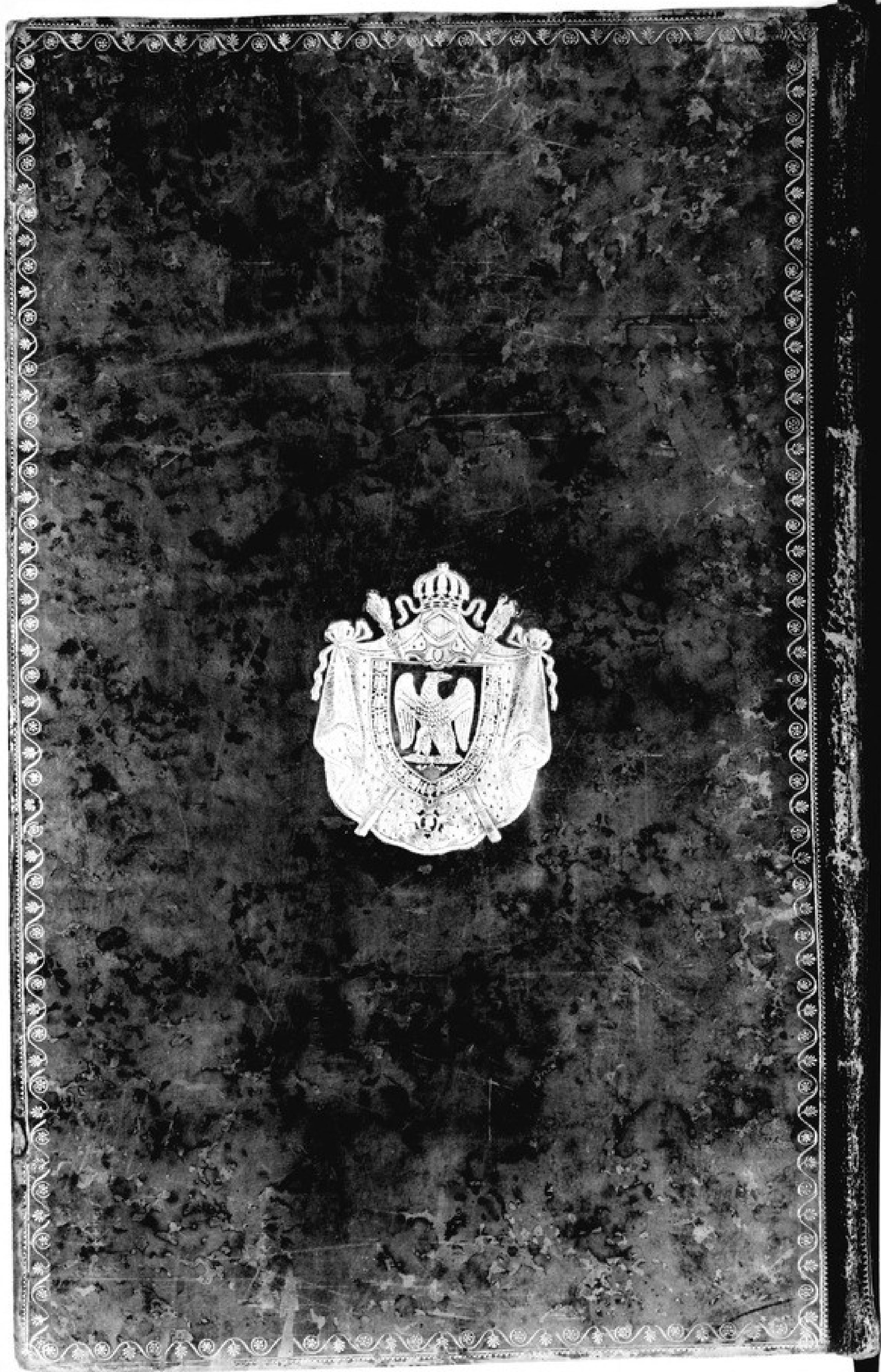
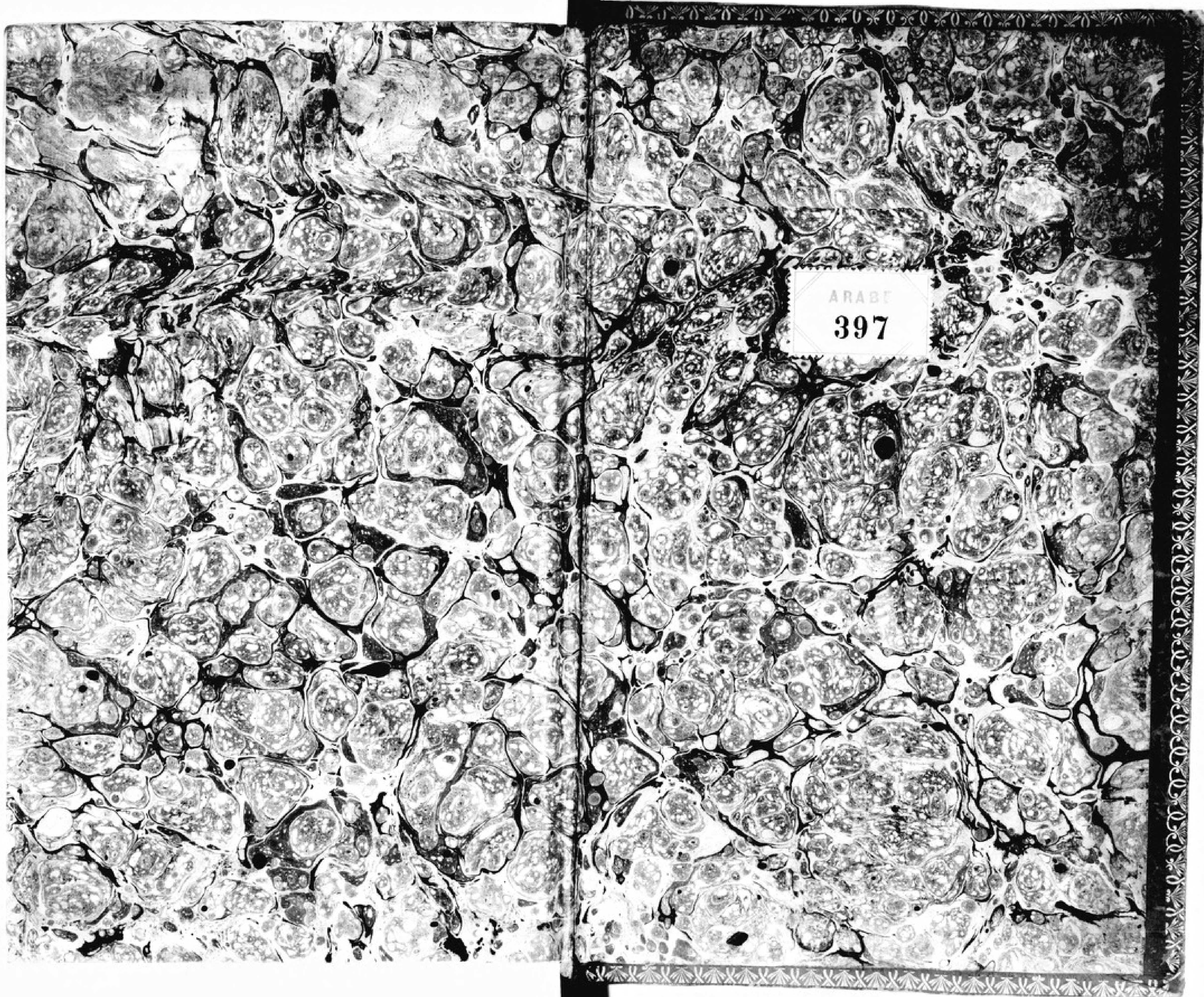
Deuxième moitié du Coran, avec traduction interlinéaire en persan.

ARABE
397

Volume de 368 Feuillets

plus les Feuillets 136^{2}, 136^{3}, 141^{2} 141^{3} 226^{2} – 226^{3}.

Les Feuillets 226^{2} – 226^{3} sont entre le 324 et le 325.

18 juin 1872.

1

Alcoran cum textu Arabicopersico
Damascenum

ثمان وتسعون آية

شيبا ولم اكن بدعائك رب

شقيا واني خفت الموالي من

وراءي وكانت امراتي عاقرا

فهب لي من لدنك وليا يرثني

ويرث من آل يعقوب واجعله

Alcoranus Muhamedis sed cujus, initio desiderantur Suratæ seu capita ~~ancor et~~ decem et octo incipit enim a Surata Ta seu 19, in fine aliæ 25 desiderantur. Inter lineas Glossa Persica singula verba explicantes

Cod 1092.

Hic Liber manuscriptus arabicus est Alcoranus in centum quatuordecim Suratas seu capita divisus. Suratæ decem et octo desunt in principio, et aliæ viginti quinque in fine, et aliquid de octogesima nona, quæ hic est ultima. inter lineas habentur Glossæ Persicæ singulis verbis suppositæ.

fecit Joseph Ascari 1734

Post scriptum
Hoc manuscriptum arabicum in fol.o trecenta ac sexaginta et octo complectitur folia, quæ numero aritmetico designatum, est mediocriter sed intelligibiliter scriptum, et pergamena ligatum continetque Librum Mahomedicæ religionis, qui vulgo Alcoranus vocatur, compositum a Mahometo celeberrimo impostore, sed est tam principio quam fine mutilus ut supra notavimus, sed plurimi alii codices in hac Bibliotheca reperiuntur, quos videre poteris n.o

1

Alcorani circiter triens Arabicopersicum Damascenum

ثمان وتسعون آية

شيبا ولم اكن بدعائك رب

شقيا واني خفت الموالي من

وراي وكانت امراتي عاقرا

فهب لي من لدنك وليا يرثني

ويرث من آل يعقوب واجعله

1573.

Alcoranus Muhamedis sed cujus, initio desiderantur Suratæ seu capita ~~...~~ decem et octo incipit enim a Surata Ta seu 19, in fine aliæ 25 desiderantur. Inter lineas Glossæ Persicæ singula verba explicantes

Hic Liber manuscriptus arabicus est Alcoranus in centum quatuordecim Suratas seu capita divisus. Suratæ decem et octo desunt in principio, et aliæ viginti quinque in fine, et aliquid de octogesima nona, quæ hic est ultima. inter lineas habentur Glossæ Persicæ singulis verbis suppositæ.

fecit Joseph Ascari 1734

Post scriptum

Hoc manuscriptum arabicum in fol.º trecenta ac sexaginta et octo complectitur folia, quæ numero aritmetico designatum, est mediocriter sed intelligibiliter scriptum, et pergamena ligatum continetque Librum Mahomedicæ religionis, qui vulgo Alcoranus vocatur, compositum a Mahometo celeberrimo nebulone, sed est tam principio quam fine mutilus ut supra notavimus, sed plurimi alii codices in hac Bibliotheca reperiuntur, quos videre poteris

n.º

رب رضيا يا زكريا انا نبشرك

باخداوند من پسندیده کار یا زکریا ما جی مژده دهیم ترا

بغلام اسمه يحيى لم نجعل له من قبل

بکودکی نام او یحیی نکردیم مر او را از پیش

سميا قال رب انى يكون لى غلام

هم نام گفت باخداوند من از کجا باشد مرا کودکی

وكانت امراتى عاقرا وقد بلغت من

وهست زن من نازاینده و من رسیدم از

الكبر عتيا قال كذلك قال ربك

بپیری گفت همچنین گفت خداوند تو

هو على هين وقد خلقتك من قبل ولم

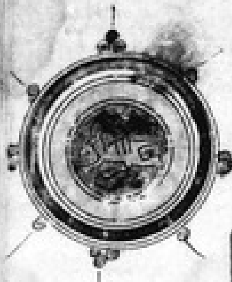
آن برمن آسان وبیافریدم ترا از پیش ونبودی

تك شيئا قال رب اجعل لى اية قال

چیزی گفت باخداوند من بکن مرا نشانی گفت

ايتك الا تكلم الناس ثلث ليال

نشان تو آنست که سخن نگویی با مردمان سه شب

سويا فخرج على قومه من المحراب

درست بیرون آمد بر گروه خویش از جای خان صومعه

فاوحى اليهم ان سبحوا بكرة وعشيا

اشارت کرد بدیشان که تسبیح کنید بامداد وشبانگاه

يا يحيى خذ الكتاب بقوة واتيناه

یا یحیی بگیر نامه تورات بنیرو ودادیم او را

الحكم صبيا وحنانا من لدنا وزكوة

حکمت بکودکی ومهربانی از نزد ما وپاکی

وكان تقيا وبرا بوالديه ولم يكن

وبود پرهیزگار ونیکوکردار مادر وپدر خویش ونبود

جبارا عصيا وسلام عليه يوم ولد

گردنکش نافرمان ودرود برو آن روز که زاد

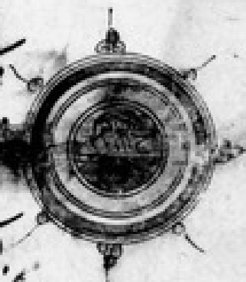
ويوم يموت ويوم يبعث حيا واذكر

وآن روز که بمیرد وآن روز برانگیزد زنده ویاد کن

فى الكتاب مريم اذ انتبذت من

اندر نامه قرآن مریم چون بیکسو شد از

أهلها مكانا شرقيا فاتخذت
من دونهم حجابا فأرسلنا إليها
روحنا فتمثل لها بشرا سويا قالت
إني أعوذ بالرحمن منك إن كنت تقيا
قال إنما أنا رسول ربك لأهب
لك غلاما زكيا قالت أنى يكون
لي غلام ولم يمسسني بشر ولم أك

بغيا قال كذلك قال ربك هو علي

هين ولنجعله آية للناس ورحمة منا
وكان أمرا مقضيا فحملته فانتبذت
به مكانا قصيا فأجاءها المخاض
إلى جذع النخلة قالت يا ليتني مت
قبل هذا وكنت نسيا منسيا فناداها
من تحتها ألا تحزني قد جعل ربك
تحتك سريا وهزي إليك بجذع
النخلة تساقط عليك رطبا جنيا

فكلى واشربى وقرى عينا فاما

ترين من البشر احدا فقولى انى نذرت

للرحمن صوما فلن اكلم اليوم انسيا

فاتت به قومها تحمله قالوا يا مريم

لقد جئت شيئا فريا يا اخت هرون ما

كان ابوك امرا سوء وما كانت

امك بغيا فاشارت اليه قالوا

كيف نكلم من كان فى المهد

صبيا قال انى عبد الله اتانى الكتاب

وجعلنى نبيا وجعلنى مباركا اينما

كنت واوصانى بالصلوة والزكوة

مادمت حيا وبرا بوالدتى ولم يجعلنى

جبارا شقيا والسلام على يوم ولدت

ويوم اموت ويوم ابعث حيا ذلك

عيسى ابن مريم قول الحق الذى

فيه يمترون ما كان لله ان يتخذ

من ولد سبحانه اذا قضى امرا فانما

جه بود بدو ... پاکا ایزد ... چون کرا ... کار

يقول له كن فيكون وان الله ربي وربكم

گوید او را ... باش ... ایزد خدای من وخدای شما

فاعبدوه هذا صراط مستقيم فاختلف

پرستید او را اینست راه راست ناهموار گشتند

الاحزاب من بينهم فويل للذين كفروا

گروهها از میان ایشان وای مر آنرا که کافر گشتند

من مشهد يوم عظيم اسمع بهم وابصر

از آمدن کاه روزی بزرگ بنگر بشنوند وچه بینند

يوم ياتوننا لكن الظالمون اليوم في

آن روز که بیایند بنزد ما بیدادگران امروز اندر

ضلال مبين وانذرهم يوم الحسرة

گمراهی آشکار بیم کن ایشانرا آن روز پشیمانی

اذ قضي الامر وهم في غفلة وهم لا

چون گزارده شد کار وایشان اندر غفلت امروز وایشان

يؤمنون انا نحن نرث الارض ومن عليها

نگروند ما ایم که میراث گیریم زمین را وآنها که بروی اند

والينا يرجعون واذكر في الكتاب

وبسوی ما ایشان باز گردانند ویاد کن اندر نامه

ابرهيم انه كان صديقا نبيا اذ قال

ابراهیم را بود راست گوی پیغمبر چون گفت

لابيه يابت لم تعبد ما لا يسمع ولا

مر پدر خویش را یا بابک من چرا همی پرستی آنرا که نشنود ونه

يبصر ولا يغني عنك شيا يابت اني

بیند وباز ندارد از تو چیزی یا بابک من

قد جاءني من العلم ما لم ياتك فاتبعني

که بیامد بمن از دانش آنچه نه آمد بتو پیرو من شو

اهدك صراطا سويا يابت لا تعبد

تا بنمایم ترا راه راست یا بابک من مپرست

الشيطان ان الشيطان كان للرحمن عصيا

دیو را ... دیو بود مر خدای را نافرمان

يا أبت إني أخاف أن يمسك عذاب

يا بابا که من می‌ترسم که برسد بتو عذابی

من الرحمن فتكون للشيطان وليا قال

از خدای مهربان پس باشی مر دیو را دوست گفت

أراغب أنت عن آلهتي يا إبراهيم لئن لم

ناخواهانی تو مر از خدایان من یا ابراهیم اگر باز

تنته لأرجمنك واهجرني مليا قال

ایستی سنگسار کنمت و دور از من تا دیری گفت

سلام عليك سأستغفر لك ربي

سلام مر ترا و آمرزش خواهم مر ترا از خداوند خویش

إنه كان بي حفيا وأعتزلكم وما

که وی هست مرا مهربان و جدا شوم از شما و از آنچ

تدعون من دون الله وأدعو ربي عسى

می‌خوانید از جز خدای و بخوانم خداوند خویش را

ألا أكون بدعاء ربي شقيا فلما اعتزلهم

باشد که نباشم بخواندن خداوند خویش بدبخت چون جدا گشت از ایشان

وما يعبدون من دون الله وهبنا له

و آنچ می‌پرستند از جز خدای بخشیدیم وی را

إسحق ويعقوب وكلا جعلنا نبيا

اسحق را و یعقوب را و هر یکی را بکردیم پیغامبر

ووهبنا لهم من رحمتنا وجعلنا لهم

و بخشیدیم ایشان را از بخشایش ما و بکردیم مر ایشان را

لسان صدق عليا واذكر في الكتاب

زبان نیکو بلند و یاد کن اندر نامه

موسى إنه كان مخلصا وكان رسولا

موسی را که وی بود پاکیزه و بود پیغامبر

نبيا وناديناه من جانب الطور الأيمن

آگاهی دهنده و بخواندیم وی را از کنار کوه راست

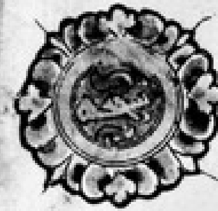
وقربناه نجيا ووهبنا له من رحمتنا

و نزدیک گردانیدیم وی را رازگوینده و بخشیدیم مر او را از بخشایش ما

أخاه هرون نبيا واذكر في الكتاب

برادرش هرون پیغامبر و یاد کن اندر نامه

إسمعيل إنه كان صادق الوعد وكان
اسمعیل را کو بود راست وعده وبود
رسولا نبيا وكان يأمر أهله بالصلوة
پیغامبر وبود می فرمود کسان خود را بنماز
والزكوة وكان عند ربه مرضيا واذكر
وبزکوة وبود نزد خداوند خویش پسندیده و یاد کن
في الكتاب إدريس إنه كان صديقا نبيا
اندر نامه ادریس را کو بود راست گوی پیغامبر
ورفعنه مكانا عليا أولئك الذين
وبرداشتیم او را بجایگاهی بلند ایشانند آنکسها که
أنعم الله عليهم من النبيين من ذرية آدم
نیکوئی کرد خدای بر ایشان از پیغامبران از فرزندان آدم
وممن حملنا مع نوح ومن ذرية إبرهيم
وازانکه برداشتیم با نوح و از فرزندان ابراهیم
وإسرائيل وممن هدينا واجتبينا إذا
و یعقوب وازانکه راه نمودیم و برگزیدیم چون

تتلى عليهم ءايت الرحمن خروا سجدا
خوانده شود بر ایشان آیتهای خداوند بیفتادندی سجده کنندگان

وبكيا فخلف من بعدهم خلف
و گریندگان اندر آمد از پس ایشان فرزندان بد
أضاعوا الصلوة واتبعوا الشهوات
ضایع کردند نماز را وبدنبال رفتند آرزوها را
فسوف يلقون غيا إلا من تاب وءامن
زود باشد که ببینند عذاب مگر آنکه توبه کند وبگروید
وعمل صالحا فأولئك يدخلون الجنة
وبکند نیکی ایشانند که اندر آورده شوند بهشت

ولا يظلمون شيئا جنات عدن التي وعد
و نکاسته شود ایشان را چیزی بوستانها که وعده کرد
الرحمن عباده بالغيب إنه كان وعده
خدای بندگان خود را بناپیدائی کو بود وعده او
مأتيا لا يسمعون فيها لغوا إلا سلاما
آمدنی نشنوند اندر آنجا سخن بیهوده مگر سلام کردن

وَلَهُمْ رِزْقُهُمْ فِيهَا بُكْرَةً وَعَشِيًّا
و مر ایشان را روزی ایشان اندر آنجا بامداد و شبانگاه
تِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي نُورِثُ مِنْ عِبَادِنَا
آن بهشت است که میراث گردانیم از بندگان ما
مَنْ كَانَ تَقِيًّا وَمَا نَتَنَزَّلُ إِلَّا بِأَمْرِ
کسی را که بیمیت پرهیزگار و ما فرو نیاییم مگر بفرمان
رَبِّكَ لَهُ مَا بَيْنَ أَيْدِينَا وَمَا خَلْفَنَا وَمَا
خداوند تو مر او راست آنچه پیش ما است و آنچه پس پشت ما است و آنچه
بَيْنَ ذَلِكَ وَمَا كَانَ رَبُّكَ نَسِيًّا رَبُّ
میان آن و نیست خداوند تو فراموش کار خداوند
السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا فَاعْبُدْهُ وَاصْطَبِرْ
آسمانها و زمین و آنچه میان ایشان هر دو پس بپرستش او و شکیبا باش
لِعِبَادَتِهِ هَلْ تَعْلَمُ لَهُ سَمِيًّا وَيَقُولُ
مر پرستیدن او را هیچ دانی مر او را همتای و گوید
الْإِنْسَانُ أَإِذَا مَا مِتُّ لَسَوْفَ أُخْرَجُ
مردم چون بمیرم دیگر مرا بیرون آرند

اسْتَوَى لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ
و استوار شد مر او راست آنچه اندر آسمانها و آنچه اندر زمین است
وَمَا بَيْنَهُمَا وَمَا تَحْتَ الثَّرَى وَإِنْ تَجْهَرْ
و آنچه اندر میان ایشان و آنچه زیر زمین نمناک است و اگر آواز برداری
بِالْقَوْلِ فَإِنَّهُ يَعْلَمُ السِّرَّ وَأَخْفَى اللَّهُ لَا
بگفتار پس او بداند راز و پنهان‌تر از راز خدا است
إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى وَهَلْ أَتَاكَ
نیست خدایی مگر او مر او راست نامهای نیکو و خبر آمد بتو
حَدِيثُ مُوسَى إِذْ رَأَى نَارًا فَقَالَ لِأَهْلِهِ
سخن موسی چون بدید آتشی گفت مر کسان خانه او را
امْكُثُوا إِنِّي آنَسْتُ نَارًا لَعَلِّي آتِيكُمْ
درنگ کنید که من دیدم آتشی مگر من بیارم شما را
مِنْهَا بِقَبَسٍ أَوْ أَجِدُ عَلَى النَّارِ هُدًى فَلَمَّا
از آن آتش پاره افروخته یا بیابم بر آتش راه راست چون
أَتَاهَا نُودِيَ يَا مُوسَى إِنِّي أَنَا رَبُّكَ فَاخْلَعْ
بیامد بدان بخواندند ویرا که ای موسی منم که من خداوند تو پس بیرون کن

نعليك انك بالواد المقدس طوى

نعلین خویش را که تو بجایگاهی پاک نام او طوی

وانا اخترتك فاستمع لما يوحى انني

ومن بگزیدم ترا پس نیوش آن را که وحی کنند بتو که منم

انا الله لا اله الا انا فاعبدني واقم

که من خدای ام نیست خدایی مگر من پس بپرستید مرا و بپای دار

الصلوة لذكري ان الساعة اتية

نماز را برای یاد کرد مرا که رستخیز آمدنی است

اكاد اخفيها لتجزى كل نفس بما

خواستم که پنهان کنم آنرا تا بازداشت دهند هر تنی را بدانچه

تسعى فلا يصدنك عنها من لا يؤمن

کنند تا باز ندارد ترا از آن آنکه نگرود

بها واتبع هويه فتردى وما تلك

بدو و برفت کام خویش تا هلاک شوی و چیست این

بيمينك يا موسى قال هي عصاي اتوكؤا

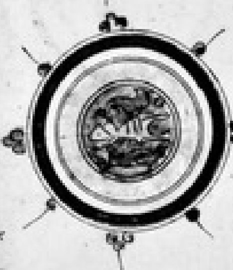
بدست راست تو یا موسی گفت این عکاز منست بر وی تکیه

عليها واهش بها على غنمي ولي فيها

برو و برگ ریزانم بدو بر گوسپندان خویش و مرا اندر عصا

مارب اخرى قال القها يا موسى فالقيها

حاجتها دیگر است گفت بیفکن عصا را یا موسی بیفکند پس

فاذا هي حية تسعى قال خذها ولا تخف

ماری گشت می رود گفت بگیر و مترس

سنعيدها سيرتها الاولى واضمم يدك

زود باز گردانیم بحال که بود نخستین و فراز کن دست خویش را

الى جناحك تخرج بيضاء من غير

بپهلوی خویش تا بیرون آید سپید بی

سوء اية اخرى لنريك من اياتنا الكبرى

نشانی دیگر تا بنماییم از نشانهای ما بزرگترین

اذهب الى فرعون انه طغى قال رب اشرح

برو بسوی فرعون که او گردن بر آورد گفت یا خداوند من گشاده کن

لي صدري ويسر لي امري واحلل عقدة

دل مرا و آسان کن کار مرا و بگشای گره

مِن لِسَانِي يَفْقَهُوا قَوْلِي وَاجْعَل لِّي وَزِيرًا
از زبان من تا دریابند گفتار من و بکن مرا یاریگری

مِّنْ أَهْلِي هَارُونَ أَخِي اشْدُدْ بِهِ أَزْرِي
از کسان من هرون برادر من سخت گردان بوی پشت من

وَأَشْرِكْهُ فِي أَمْرِي كَيْ نُسَبِّحَكَ كَثِيرًا
و انباز گردان وی را اندر کار من تا تسبیح کنیم ترا بسیار

وَنَذْكُرَكَ كَثِيرًا إِنَّكَ كُنتَ بِنَا بَصِيرًا
و یاد کنیم ترا بسیار که تو هستی بما بینا

قَالَ قَدْ أُوتِيتَ سُؤْلَكَ يَا مُوسَى وَلَقَدْ
گفت داده شد ترا خواسته تو یا موسی و بتحقیق

مَنَنَّا عَلَيْكَ مَرَّةً أُخْرَى إِذْ أَوْحَيْنَا
منت نهادیم بر تو یک بار دیگر که الهام دادیم

إِلَى أُمِّكَ مَا يُوحَى أَنِ اقْذِفِيهِ فِي التَّابُوتِ
مادر ترا آنچه وحی کرده آمد که اندر افکنش بتابوت

فَاقْذِفِيهِ فِي الْيَمِّ فَلْيُلْقِهِ الْيَمُّ بِالسَّاحِلِ
اندر افکنش اندر دریا تا بیفکندش دریا بکرانه دریا

يَأْخُذْهُ عَدُوٌّ لِّي وَعَدُوٌّ لَّهُ وَأَلْقَيْتُ
تا بگیرد وی را دشمنی از من و دشمن از وی و بر افکندم

عَلَيْكَ مَحَبَّةً مِّنِّي وَلِتُصْنَعَ عَلَى عَيْنِي
بر تو دوستی از من تا پرورده شوی بر دیدار من

إِذْ تَمْشِي أُخْتُكَ فَتَقُولُ هَلْ أَدُلُّكُمْ
چون همی رفت خواهر تو همی گفت هیچ راه نمایم شما را

عَلَى مَن يَكْفُلُهُ فَرَجَعْنَاكَ إِلَى أُمِّكَ
بر کسی که بپذیرد وی را باز گردانیدیم ترا سوی مادر تو

كَيْ تَقَرَّ عَيْنُهَا وَلَا تَحْزَنَ وَقَتَلْتَ
تا روشن کرده شود چشم وی و اندوه نخورد و بکشتی

نَفْسًا فَنَجَّيْنَاكَ مِنَ الْغَمِّ وَفَتَنَّاكَ
تنی را برهانیدیم ترا از اندوه و آزمودیم ترا آزمودنی

فُتُونًا فَلَبِثْتَ سِنِينَ فِي أَهْلِ مَدْيَنَ ثُمَّ
و درنگ کردی سالها اندر مردمان مدین باز

جِئْتَ عَلَى قَدَرٍ يَا مُوسَى وَاصْطَنَعْتُكَ
آمدی بر اندازه یا موسی و بگزیدم من

لنفسي اذهب انت واخوك بآياتي ولا

مر خويشتن را · برو تو · و برادر تو بنشانهاى من · و

تنيا في ذكري اذهبا الى فرعون انه

سستى مكنيد · اندر ياد من · برويد · بسوى فرعون · كه وى

طغى فقولا له قولا لينا لعله يتذكر

گردن كشى كرد · بگوييد · مر او را گفتارى نرم · تا مگر وى پند گيرد

او يخشى قالا ربنا اننا نخاف ان يفرط

يا بترسد · گفتند · يا خداوند ما · ما بترسيم · كه دست درازى كند

علينا او ان يطغى قال لا تخافا انني

بر ما · يا از حد اندر گذرد · گفت مترسيد · كه با شما ام

معكما اسمع وارى فأتياه فقولا انا

همى شنوم · و همى بينم · برويد سوى وى · بگوييد · كه ما

رسولا ربك فارسل معنا بني اسرائيل

فرستادگان خداوند توايم · بفرست · با ما · پسران يعقوب را

ولا تعذبهم قد جئناك بآية من ربك

و عذاب مكن ايشان را · آورديم بتو · نشانى · از خداوند تو

والسلام على من اتبع الهدى انا قد اوحي

و درود · بر آنكس · كه پذيرد · راه راست · ما آنيم كه پيغام فرستادند

الينا ان العذاب على من كذب وتولى قال

بما · كه عذاب · بر آنكس بود · كه دروغ داشت · و روى بگردانيد · گفت

فمن ربكما يا موسى قال ربنا الذي

كيست خداوند شما · يا موسى · گفت · خداوند ما · آن

اعطى كل شيء خلقه ثم هدى قال

كه داد · هر چيزى را · آفرينش او · پس راه نمود · گفت

فما بال القرون الاولى قال علمها عند

چگونه حال · گروههاى پيشين · گفت · دانش وى نزديك

ربي في كتاب لا يضل ربي ولا ينسى

خداوند من است · اندر نامه · گم نكند · خداوند من · و نه فراموش كند

الذي جعل لكم الارض مهدا وسلك

آنكه · بكرد · مر شما را · زمين گسترده · و براند و پديد كرد

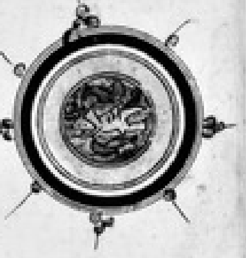
لكم فيها سبلا وانزل من السماء ماء

مر شما را · اندر وى · راهها · و فرود آورد · از آسمان آبى

فاخرجنا به ازواجا من نبات شتى
بیرون اوردیم ... نوی گونه گونه از گیاهان پراگنده

كلوا وارعوا انعامكم ان في ذلك
بخورید و چرانید ستوران خویش را که اندران

لايات لاولي النهى منها خلقناكم
نشانهاست مر خداوندان خرد ازان بیافریدیم شمارا

وفيها نعيدكم ومنها نخرجكم
واندرانجا باز گردانیم شمارا و ازانجا بیرون آریم شمارا

تارة اخرى ولقد اريناه اياتنا كلها
باری دیگر و بنمودیم اورا نشانهاء ما همه

فكذب وابى قال اجئتنا لتخرجنا
بدروغ داشت و سر وا زد گفت آمدی بما تا بیرون کنی ما را

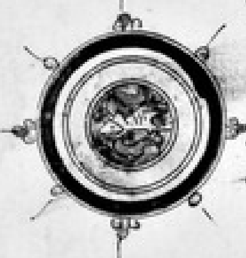
من ارضنا بسحرك يا موسى فلناتينك
از زمین ما بجادوی خویش یا موسی پس بیاریم ترا

بسحر مثله فاجعل بيننا وبينك
جادوی همچون ان پس بکن میان ما و میان تو

موعدا لا نخلفه نحن ولا انت مكانا
وعده گاهی که خلاف نکنیم آن را ما و نه تو جایی

سوى قال موعدكم يوم الزينة
هامون گفت وعده گاه شما روز آرایش است

وان يحشر الناس ضحى فتولى فرعون
و گرد آورند مردمان را چاشتگاه پس برگشت فرعون

فجمع كيده ثم اتى قال لهم موسى ويلكم
گرد آورد حیلت خویش پس بیامد گفت مر ایشانرا موسی وای بر شما

لا تفتروا على الله كذبا فيسحتكم
میارید بر خدای دروغی که هلاک کند شمارا

بعذاب وقد خاب من افترى فتنازعوا
بعذابی و نومید گشت هر که دروغ بافت پس ...

امرهم بينهم واسروا النجوى قالوا
ابو کار خویش میان یکدیگر و پنهان کردند راز

ان هذان لساحران يريدان ان يخرجاكم
این دو جادوان اند میخواهند که بیرون کنند شمارا

من ارضكم بسحرهما ويذهبا
از زمین شما بجادوی ایشان و ببرند

بطريقتكم المثلى فاجمعوا كيدكم
راه شما بهترین گرد آرید بسازش دوینی را

ثم ايتوا صفا وقد افلح اليوم من استعلى
پس بیارید صف و برادرستی امروز آنک برتر آید

قالوا يا موسى اما ان تلقى واما ان نكون
گفتند یا موسی یا تو افکنی یا ما باشیم آنک

اول من القى قال بل القوا فاذا حبالهم
نخست افکند گفت افکنید بندوی رسنهاء ایشان

وعصيهم يخيل اليه من سحرهم انها
و عکازهاء ایشان نمودند بوی از جادوی ایشان که می

تسعى فاوجس في نفسه خيفة موسى
دوید در آمد در دل وی بیم موسی

قلنا لا تخف انك انت الاعلى والق ما في
گفتیم مترس که تو آنی که تو برتری و بیفکن آنچ اندر

يمينك تلقف ما صنعوا انما صنعوا
دست راست فرو برد آنچ کرده اند که آنچ کردند

كيد سحر ولا يفلح الساحر حيث اتى
بسازش جادوئی و بیروز نباشد جادو هرجا باشد

فالقى السحرة سجدا قالوا امنا برب
بیفکندند جادوان سجده کنندگان گفتند بگرویدیم بخدای

هرون وموسى قال امنتم له قبل ان
هرون و موسی گفت استوار داشتید بوی پیش از آنک

اذن لكم انه لكبيركم الذي علمكم
دستوری داد شمارا او مهتر شما است آنک بیاموخت شمارا

السحر فلاقطعن ايديكم وارجلكم
جادوئی ببرم دستهاء شما و پایهاء شما

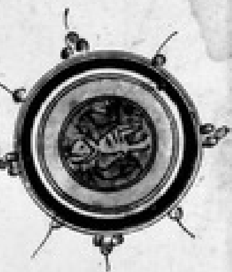
من خلاف ولاصلبنكم في جذوع
از نا همواری و بردار کنیم شمارا اندر جوبها

النخل ولتعلمن اينا اشد عذابا وابقى
خرمانیان و بدانید که کیست از ما سخت تر عذاب و پاینده تر

قالوا لن نؤثرك على ما جاءنا من البينات
گفتند نگزینیم ترا بر آنچه بیامد بما از پیدا نشانها و درستیها
والذي فطرنا فاقض ما انت قاض انما
و آنکه بیافرید ما را بکن آنچه تو کننده‌ای که
تقضي هذه الحيوة الدنيا انا امنا
تو رانی ایدر این زندگانی این جهان ما گرویدیم
بربنا ليغفر لنا خطايانا وما اكرهتنا
بخداوند ما تا بیامرزد ما را گناهان ما و آنچه بازداشتی ما را بکار آوردن
عليه من السحر والله خير وابقى انه من
برون از جادوی و خدای بهتر است و پاینده‌تر که هر که
يات ربه مجرما فان له جهنم لا يموت
بیاید سوی خداوند خویش گناهکار مر او راست دوزخ نمیرد
فيها ولا يحيى ومن ياته مؤمنا قد عمل
ایدون اندر وی و نه زنده گردد و هر که آید مؤمن بدرستی که کرده باشند
الصالحات فاولئك لهم الدرجات
نیکیها ایشانند که مر ایشان را باشد پایگاههای

العلى جنات عدن تجري من تحتها
برترین بوستانها درنگ همی رود زیر وی
الانهار خالدين فيها وذلك جزاء
جویها جاودان ایدر اندر آنجا و این است پاداش
من تزكى ولقد اوحينا الى موسى ان
آنکه پاک کند خود را همانا وحی فرستادیم سوی موسی که
اسر بعبادي فاضرب لهم طريقا في
ببر بندگان مرا پس بزن مر ایشان را راهی اندر
البحر يبسا لا تخاف دركا ولا
دریا خشک که نترسی از اندر یافتن و نه
تخشى فاتبعهم فرعون بجنوده فغشيهم
ترسی از غرقه شدن پس از پس ایشان رفت فرعون با سپاهها خویش بپوشید ایشان
من اليم ما غشيهم واضل فرعون قومه
از دریا بپوشید آنچه بپوشانید ایشان را و گم کرد راه فرعون گروه خویش را
وما هدى يا بني اسرائيل قد انجيناكم
و راه ننمود یا پسران یعقوب برهانیدیم تان

مّن عدوّكم وواعدنٰكم جانب الطّور ا
از دشمن شما و وعده كرديم شان كرانه طور كوه

الايمن ونزّلنا عليكم المنّ والسّلوى
دست راست و فرو فرستاديم بر شما ترنگبين و ورده

كلوا من طيّبٰت ما رزقنٰكم ولا تطغوا
بخوريد از خوشها و پاكيها آنچه روزى داديم شان و از حد ابرز مگذريد

فيه فيحلّ عليكم غضبى ومن يحلل
اندرو كه فرود آيد بر شما خشم من و هر كه فرود آيد

عليه غضبى فقد هوى وانّى لغفّار
برو خشم من نگونسار شد و من آمرزنده ام

لمن تاب وامن وعمل صالحا ثمّ اهتدى
مر آن را كه توبه كرد و بگرويد و بكرد نيكو باز براه باز آيد

وما اعجلك عن قومك يٰموسى قال
و چه شتابانيد ترا از گروه تو يا موسى گفت

هم اولاء على اثرى وعجلت اليك ربّ
ايشان اينك اند بر پى من و بشتافتم سوى تو يا خداوند من

لترضى قال فانّا قد فتنّا قومك من
تا خشنود شوى گفت ما آزموده كرديم گروه ترا از

بعدك واضلّهم السّامرىّ فرجع موسى
پس تو و گمراه كرد ايشان را سامرى باز گشت موسى

الى قومه غضبان اسفا قال يٰقوم
بسوى گروه خويش خشم آلود اندوهگين گفت يا گروه من

الم يعدكم ربّكم وعدا حسنا
نه وعده كرده بود شما را خداوند شما وعده نيكو

افطال عليكم العهد ام اردتّم ان
يا دراز گشت بر شما وعده يا خواستيد كه

يحلّ عليكم غضب من رّبّكم فاخلفتم
فرود آيد بر شما خشمى از خداوند شما خلاف كرديد

موعدى قالوا ما اخلفنا موعدك
وعده مرا گفتند خلاف نكرديم وعده ترا

بملكنا ولٰكنّا حمّلنا اوزارا مّن
بپادشاهى خود ولكن ما برداشتيم بارها از

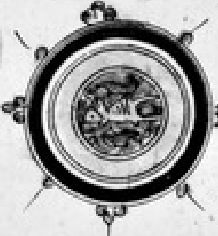
زينة القوم فقذفناها فكذلك
ألقى السامري فأخرج لهم عجلا جسدا
له خوار فقالوا هذا إلهكم وإله
موسى فنسي أفلا يرون ألا يرجع إليهم
قولا ولا يملك لهم ضرا ولا نفعا
ولقد قال لهم هارون من قبل يا قوم
إنما فتنتم به وإن ربكم الرحمن فاتبعوني

وأطيعوا أمري قالوا لن نبرح عليه

عاكفين حتى يرجع إلينا موسى قال
يا هارون ما منعك إذ رأيتهم ضلوا
ألا تتبعن أفعصيت أمري قال يا ابن أم
لا تأخذ بلحيتي ولا برأسي إني خشيت
أن تقول فرقت بين بني إسرائيل ولم
ترقب قولي قال فما خطبك يا سامري
قال بصرت بما لم يبصروا به فقبضت
قبضة من أثر الرسول فنبذتها وكذلك

سولت لي نفسي قال فاذهب فإن لك
في الحيوة أن تقول لا مساس وإن لك
موعدا لن تخلفه وانظر إلى إلهك الذي
ظلت عليه عاكفا لنحرقنه ثم لننسفنه
في اليم نسفا إنما إلهكم الله الذي
لا إله إلا هو وسع كل شيء علما كذلك
نقص عليك من أنباء ما قد سبق وقد
آتيناك من لدنا ذكرا من أعرض عنه

فإنه يحمل يوم القيامة وزرا خالدين
فيه وساء لهم يوم القيامة حملا يوم
ينفخ في الصور ونحشر المجرمين يومئذ
زرقا يتخافتون بينهم إن لبثتم إلا عشرا
نحن أعلم بما يقولون إذ يقول أمثلهم
طريقة إن لبثتم إلا يوما ويسألونك
عن الجبال فقل ينسفها ربي نسفا
فيذرها قاعا صفصفا لا ترى فيها

عوجا ولا امتا يومئذ يتبعون الداعي

کژی ونه بلندی آن روز پی روند خواننده را

لا عوج له وخشعت الاصوات للرحمن

کژی نباشد مراورا ونرم شود آوازها مر خدای را

فلا تسمع الا همسا يومئذ لا تنفع الشفاعة

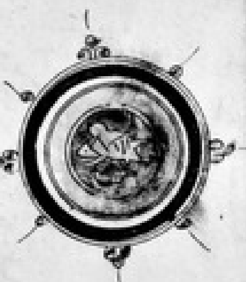
نشنوی مگر آواز نرم آن روز سود ندارد خواهش

الا من اذن له الرحمن ورضى له قولا يعلم

مگر از کسی که دستوری دهد مراورا خدای وبپسندد اورا گفتار [illegible] بداند

ما بين ايديهم وما خلفهم ولا يحيطون

آنچه پیش ایشان باشد وآنچه پس ایشان باشد ونه ایشان دریابند مراورا

به علما وعنت الوجوه للحى القيوم

بدانش وخوار گردد رویها مر زنده را استاده بکار خلق

وقد خاب من حمل ظلما ومن يعمل من

ونومید گردد هر که بیارد بیدادی وهر که بکند از

الصالحات وهو مؤمن فلا يخاف

نیکیها ووی گرویده باشد نترسد

من ورق الجنة وعصى آدم ربه فغوى

از برگ درختان بهشت ونافرمان کرد آدم خداوند خویش را

ثم اجتبيه ربه فتاب عليه وهدى

خطا کرد باز گزید اورا خداوند او توبه دادش وراه نمود

قال اهبطا منها جميعا بعضكم

گفت فرو شوید هر دو ازین بهشت همه بعضی از شما

لبعض عدو فاما ياتينكم مني هدى

مر بعضی را دشمن چون بیاید بشما از من راه نمای

فمن اتبع هداى فلا يضل ولا يشقى ومن

هر که پی رود خواننده مرا گمراه نگردد وبدبخت نگردد وهر که

اعرض عن ذكرى فان له معيشة

روی بگرداند از یاد کردن من مراورا باشد زندگانی

ضنكا ونحشره يوم القيامة اعمى

تنگ وبرانگیزیم [illegible] روز رستخیز نابینا

قال رب لم حشرتني اعمى وقد كنت

گفت بار خداوندا چرا برانگیختی نابینا وبودم

بصيرا قال كذلك اتتك اياتنا

بينا — كفت همچنين — امد بتو — نشانهاى ما

فنسيتها وكذلك اليوم تنسى وكذلك

عمل مايد برا — وهمچنين — امروز عمل مايد بترا — وهمچنين

نجزي من اسرف ولم يؤمن بايات

باداش دهيم انرا كه از حد دركذرد وايمان نيارد بنشانهاى

ربه ولعذاب الاخرة اشد وابقى

خداوند خويش — وعذاب — انجهان — سختر — وبايدارتر

افلم يهد لهم كم اهلكنا قبلهم

بيدا نكرد ايشانرا — چند هلاك كرديم — پيش از ايشان

من القرون يمشون في مساكنهم

از كروهان — همى روند — اندر — ارامكاههاى — كويهاى

ان في ذلك لايات لاولي النهى

اندر اين — نشانهاست — مر خداوندان خرد را

ولولا كلمة سبقت من ربك لكان

واكر نه سخنى بودى — بيشى رفته — از خداوند تو — بودى

لزاما واجل مسمى فاصبر على ما يقولون

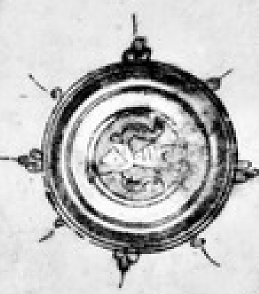
عذاب ايدر — وزمانه — نام زده — شكيبائى كن — برانچه ميكويند

وسبح بحمد ربك قبل طلوع الشمس

وتسبيح كن — بستايش خداوند تو — بيش از بر امدن — افتاب

وقبل غروبها ومن اناء الليل فسبح

وبيش از فرو شدن او — و از ساعتها شب — تسبيح كن

واطراف النهار لعلك ترضى ولا

وكرانهاى — روز — تا مكر تو — خشنود كردى — ونبايد

تمدن عينيك الى ما متعنا به ازواجا

ودراز مكن — دو چشم خويش — بسوى انچه — برخوردار كردانيديم — مر جفتهاى

منهم زهرة الحيوة الدنيا لنفتنهم

از ايشان — ارايش — زندكانى — اين جهان — تا ازمايش كنيم ايشانرا

فيه ورزق ربك خير وابقى وامر

اندر وى — وروزى خداوند تو — بهتر — وبايدارتر — وبفرماى

اهلك بالصلوة واصطبر عليها لا

كسهارا خويش را — بنماز — وشكيبائى كن — بروى — نه

نسئلك رزقا نحن نرزقك والعاقبة
خواهیم از تو روزی ما روزی دهیم ترا و سرانجام

للتقوى وقالوا لولا يأتينا بآية من ربه أو
مر پرهیزکاران را و گفتند چرا نیارد ما را نشانی از خداوند خویش

لم تأتهم بينة ما في الصحف الأولى ولو
آیا نیامد بایشان درستی آنچه در نامها پیشین است و اگر

أنا أهلكناهم بعذاب من قبله لقالوا
ما هلاک کردیمی ایشان را بعذابی از پیش این گفتندی

ربنا لولا أرسلت إلينا رسولا فنتبع
یا خداوند ما چرا نفرستادی بما پیغامبری تا پیروی کنیم

آياتك من قبل أن نذل ونخزى قل كل
نشانهای ترا از پیش آنکه خوار گشتیمی و رسوا گشتیمی بگو همه

متربص فتربصوا فستعلمون من أصحاب
چشم میدارند چشم دارید زود بدانید که اند خداوندان

الصراط السوي ومن اهتدى
راه راست و که راه یافت

هر مجلس

الأنبياء مائة واثنى عشر آية

بسم الله الرحمن الرحيم
بنام خدای مهربان و بخشاینده

اقترب للناس حسابهم وهم في
نزدیک آمد مردمان را شمار ایشان و ایشان اندر

غفلة معرضون ما يأتيهم من ذكر
در بیخبری روی گردانیدگان اند نیاید بایشان هیچ یاد کردی

من ربهم محدث إلا استمعوه وهم يلعبون
از خداوند ایشان نو کرده مگر شنوند آنرا و ایشان بازی میکنند

لاهية قلوبهم وأسروا النجوى الذين
مشغول دلهای ایشان و پنهان داشتند راز آنکسها که

ظلموا هل هذا إلا بشر مثلكم أفتأتون
ستم کردند نیست این جز مردی همچون شما آیا می آیید

السحر وأنتم تبصرون قل ربي يعلم القول
سوی جادوی و شما می بینید بگو خداوند من داند گفتار

في السماء والارض وهو السميع العليم بل قالوا

اضغاث احلام بل افتريه بل هو شاعر

فليأتنا باية كما ارسل الاولون ما

امنت قبلهم من قرية اهلكناها افهم

يؤمنون وما ارسلنا قبلك الا رجالا

نوحي اليهم فسئلوا اهل الذكر ان

كنتم لا تعلمون وما جعلناهم جسدا

لا ياكلون الطعام وما كانوا خالدين

ثم صدقناهم الوعد فانجيناهم ومن

نشاء واهلكنا المسرفين لقد انزلنا

اليكم كتابا فيه ذكركم افلا

تعقلون وكم قصمنا من قرية كانت

ظالمة وانشانا بعدها قوما اخرين

فلما احسوا باسنا اذا هم منها يركضون

لا تركضوا وارجعوا الى ما اترفتم فيه

ومساكنكم لعلكم تسئلون قالوا

یا ویلنا انا کنا ظالمین فما زالت

یا وای بر ما ما بودیم ستمکاران پس همواره بود

تلک دعویهم حتی جعلناهم حصیدا

آن خواندن ایشان تا بکردیم ایشان را درودکرده

خامدین وما خلقنا السماء والارض

مردگان و نیافریدیم آسمان را و زمین را

وما بینهما لاعبین لو اردنا ان نتخذ

و آنچ اندر میان ایشان است بازی کنندگان اگر خواستیمی که بگیریم

لهوا لاتخذناه من لدنا ان کنا فاعلین

بازی از نزد ما اگر هستیم کنندگان

بل نقذف بالحق علی الباطل فیدمغه

نه که بزنیم راستی را بر ناراست خرد بشکند

فاذا هو زاهق ولکم الویل مما تصفون

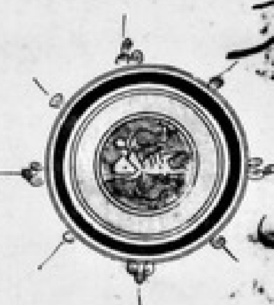
پس آنگاه وی نیست گردد و شما را عذاب از آنچ صفت کنید

وله من فی السموات والارض ومن

و مر او راست آنکه اندر آسمانهاست و زمین است و آنک

عنده لا یستکبرون عن عبادته ولا

نزد وی بزرگی منی نکنند از پرستیدن وی و

یستحسرون یسبحون اللیل والنهار

تسبیح میکنند شب و روز

لا یفترون ام اتخذوا الهة من الارض

سست نگردند بلکه گرفتند خدایانی از زمین

هم ینشرون لو کان فیهما الهة الا

ایشان زنده میکنند اگر بودی اندر ایشان خدایانی بجز

الله لفسدتا فسبحان الله رب العرش

خدای تباه شدندی پاکست خدای خداوند عرش

عما یصفون لا یسئل عما یفعل وهم

از آنچ ایشان صفت کنند نه پرسند از آنچ کند و ایشان

یسئلون ام اتخذوا من دونه الهة قل

پرسند بلکه گرفتند بجز وی خدایانی بگوی

هاتوا برهانکم هذا ذکر من معی

بیارید حجت شما این یاد کرد آنکه با من

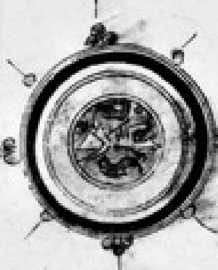
وذكر من قبلي بل أكثرهم لا يعلمون
الحق فهم معرضون وما أرسلنا من
قبلك من رسول إلا يوحى إليه أنه لا إله
إلا أنا فاعبدون وقالوا اتخذ الرحمن ولدا
سبحانه بل عباد مكرمون لا يسبقونه
بالقول وهم بأمره يعملون يعلم ما
بين أيديهم وما خلفهم ولا يشفعون إلا
لمن ارتضى وهم من خشيته مشفقون

ومن يقل منهم إني إله من دونه فذلك
نجزيه جهنم كذلك نجزي الظالمين
أولم ير الذين كفروا أن السموات والأرض
كانتا رتقا ففتقناهما وجعلنا

من الماء كل شيء حي أفلا يؤمنون وجعلنا
في الأرض رواسي أن تميد بهم وجعلنا
فيها فجاجا سبلا لعلهم يهتدون
وجعلنا السماء سقفا محفوظا وهم

عن آياتها معرضون ۝ وهو الذي خلق
الليل والنهار والشمس والقمر كل
في فلك يسبحون ۝ وما جعلنا لبشر
من قبلك الخلد ۝ أفإن مت فهم الخالدون
كل نفس ذائقة الموت ۝ ونبلوكم
بالشر والخير فتنة وإلينا ترجعون
وإذا رآك الذين كفروا إن يتخذونك
إلا هزوا أهذا الذي يذكر آلهتكم

وهم بذكر الرحمن هم كافرون ۝
خلق الإنسان من عجل سأوريكم
آياتي ۝ فلا تستعجلون ويقولون متى هذا
الوعد إن كنتم صادقين ۝ لو يعلم الذين
كفروا حين لا يكفون عن وجوههم
النار ولا عن ظهورهم ولا هم ينصرون

بل تأتيهم بغتة فتبهتهم فلا يستطيعون
ردها ولا هم ينظرون ۝ ولقد استهزئ

برسل من قبلك فحاق بالذين سخروا

معاتبران را از پیش تو فرو آمد بدان کسها که افسوس کردند

منهم ما كانوا به يستهزءون قل من

از ایشان عقوبت آنچه بودی بدان افسوس کردید بگوی که

يكلؤكم بالليل والنهار من الرحمن

نگاه دارد شما را بشب و بروز از عذاب

بل هم عن ذكر ربهم معرضون

بلکه ایشان از یاد کردن خداوند خویش روی گردانیده گانند

أم لهم آلهة تمنعهم من دوننا لا

یا هست مر ایشان را خدایانی که باز دارد ایشان را از عذاب ما

يستطيعون نصر أنفسهم ولا هم منا

نتوانند یاری کردن تنهای خویش را ونه ایشان از ما

يصحبون بل متعنا هؤلاء وآباءهم حتى

یاری داده شوند بلکه برخوردار کردیم اینها را و پدران ایشان را تا

طال عليهم العمر أفلا يرون أنا نأتي الأرض

دراز گشت بر ایشان زندگانی با نمی بینند که ما همی آییم زمین را

ننقصها من أطرافها أفهم الغالبون قل

کم همی کنیم از کرانهای وی یا ایشان غلبه کنندگانند بگوی که من

إنما أنذركم بالوحي ولا يسمع الصم

بیم کنم شما را به پیغام و نشنوند کران

الدعاء إذا ما ينذرون ولئن مستهم نفحة

خواندن را چون ایشان را بیم کنند و اگر رسد بدیشان دمی

من عذاب ربك ليقولن يا ويلنا إنا

از عذاب خداوند تو گویند یا وای بر ما که ما

كنا ظالمين ونضع الموازين القسط

بودیم ستمکاران و بنهیم ترازوها براد و داد

ليوم القيامة فلا تظلم نفس شيئا وإن

روز رستخیز را ستم نکنند تنی را چیزی را و اگر

كان مثقال حبة من خردل أتينا

باشد همسنگ دانه از سپندان بیاریم آنرا

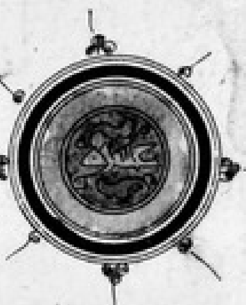
بها وكفى بنا حاسبين ولقد آتينا موسى

و بسنده باشیم ما شمار کنندگان و ما بدادیم موسی را

وَهٰرُونَ ٱلْفُرْقَانَ وَضِيَآءً وَذِكْرًى
و هرون را جدا کننده میان حق و باطل و روشنایی و پندی
لِلْمُتَّقِينَ ٱلَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ بِٱلْغَيْبِ
مر پرهیزکاران را آنکسها که میترسند از خداوند خویش ناپیدای
وَهُمْ مِنَ ٱلسَّاعَةِ مُشْفِقُونَ وَهٰذَا ذِكْرٌ
و ایشان از رستخیز ترسنده باشند و این پندی است

مُبَارَكٌ أَنْزَلْنَاهُ أَفَأَنْتُمْ لَهُ مُنْكِرُونَ
با برکه فرو فرستادیم آنرا شما مر اورا ناشناسنده شوند
وَلَقَدْ آتَيْنَا إِبْرَٰهِيمَ رُشْدَهُ مِنْ قَبْلُ وَكُنَّا
و بدرستی که دادیم ابراهیم را راه راست او از پیش و بودیم
بِهِ عَالِمِينَ إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَا هٰذِهِ
بوی دانایان چون گفت مر پدر خویش را و گروه خویش را چیست این
ٱلتَّمَاثِيلُ ٱلَّتِي أَنْتُمْ لَهَا عَاكِفُونَ قَالُوا وَجَدْنَا
تمثالها که شما آنرا روی نهندگانید گفتند یافتیم
آبَآءَنَا لَهَا عَابِدِينَ قَالَ لَقَدْ كُنْتُمْ أَنْتُمْ
پدران خویش را مر ایشان را پرستندگان گفت بودید شما

وَآبَاؤُكُمْ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ قَالُوا أَجِئْتَنَا
و پدران شما اندر گمراهی پیدا گفتند آوردی بما
بِٱلْحَقِّ أَمْ أَنْتَ مِنَ ٱللَّاعِبِينَ قَالَ بَلْ رَبُّكُمْ
راستی یا تو از بازیگرانی گفت نه که خداوند شما
رَبُّ ٱلسَّمَٰوَاتِ وَٱلْأَرْضِ ٱلَّذِي فَطَرَهُنَّ
خداوند آسمانها و زمین است آنکه بیافرید ایشان را
وَأَنَا عَلَىٰ ذَٰلِكُمْ مِنَ ٱلشَّاهِدِينَ وَتَٱللَّهِ
و من بر آن از گواهانم و بخدای
لَأَكِيدَنَّ أَصْنَامَكُمْ بَعْدَ أَنْ تُوَلُّوا
که بسازم بندگی بتان شما را از پس آنکه برگردید
مُدْبِرِينَ فَجَعَلَهُمْ جُذَاذًا إِلَّا كَبِيرًا
از پس روندگان پس کرد ایشان را پاره پاره مگر مهتر را
لَهُمْ لَعَلَّهُمْ إِلَيْهِ يَرْجِعُونَ قَالُوا مَنْ فَعَلَ
تا مگر ایشان سوی او بازگردند گفتند که کرد
هٰذَا بِآلِهَتِنَا إِنَّهُ لَمِنَ ٱلظَّالِمِينَ قَالُوا سَمِعْنَا
این بخدایان ما و که او ستمکاران گفتند شنیدیم

فتی یذکرهم یقال له ابرهیم قالوا

جوانی که یاد کرد ایشان را گوینده او را ابراهیم گفتند

فاتوا به علی اعین الناس لعلهم یشهدون

بیارید او را بر دیدن مردمان تا مگر ایشان گواه دهند

قالوا ءانت فعلت هذا بالهتنا یابرهیم

گفتند تو کردی این با خدایان ما یا ابراهیم

قال بل فعله کبیرهم هذا فسلوهم

گفت نه کرد مهتر ایشان این بپرسید ایشان را

ان کانوا ینطقون فرجعوا الی انفسهم

اگر هستند سخن گوینده باز گشتند سوی تنهای خویش

فقالوا انکم انتم الظلمون ثم نکسوا

گفتند شما اید ستمکاران باز نگونسار کردند

علی رءوسهم لقد علمت ما هولاء ینطقون

بر سرها خویش را بیک دانسته که اینها سخن نگویند

قال افتعبدون من دون الله ما لا ینفعکم

گفت همی پرستید بجز خدای چیزی که سود نکند شما را

شیئا ولا یضرکم اف لکم ولما تعبدون

چیزی و زیان نکند شما را تف بر شما و برآنکه می پرستید

من دون الله افلا تعقلون قالوا حرقوه

بجز خدای ای نمی دانید گفتند بسوزید او را

وانصروا الهتکم ان کنتم فعلین

و یاری کنید خدایان خود را اگر هستید کنندگان

قلنا ینار کونی بردا وسلما علی ابرهیم

گفتیم یا آتش باش سرد و سلامت بر ابراهیم

وارادوا به کیدا فجعلنهم الاخسرین

و خواستند با او سازش بد کردیم ایشان را زیان کاران

ونجینه ولوطا الی الارض التی بارکنا

و برهانیدیم او را و لوط را سوی زمین که برکت کردیم

فیها للعلمین ووهبنا له اسحق ویعقوب

در آن جهانیان را و هبه دادیم مر او را اسحق و یعقوب

نافلة وکلا جعلنا صلحین وجعلنهم

افزونی و همه را کردیم نیکان و کردیم ایشان را

أَئِمَّةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِمْ
پیشوایان راه می نمودند بفرمان ما ووحی فرستادیم سوی ایشان

فِعْلَ الْخَيْرَاتِ وَإِقَامَ الصَّلَوٰةِ وَإِيتَاءَ
بکردن نیکیها وبپای داشتن نماز وبدادن

الزَّكَوٰةِ وَكَانُوا لَنَا عَابِدِينَ وَلُوطًا
زکوة وبودند مارا پرستندگان ولوط را

آتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَنَجَّيْنَاهُ
بدادیمش حکمت ودانش وبرهانیدیمش

مِنَ الْقَرْيَةِ الَّتِي كَانَتْ تَعْمَلُ الْخَبَائِثَ
از آن دیه که می کردند پلیدیها

إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمَ سَوْءٍ فَاسِقِينَ وَأَدْخَلْنَاهُ
که ایشان بودند گروهی بد بی فرمانان واندر آوردیمش

فِي رَحْمَتِنَا إِنَّهُ مِنَ الصَّالِحِينَ وَنُوحًا إِذْ
اندر بخشایش ما که وی بود از نیکان ونوح را چون

نَادَىٰ مِنْ قَبْلُ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ فَنَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ
بخواند از پیش پاسخ کردیم مر اورا برهانیدیمش وکسهاش را

مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ وَنَصَرْنَاهُ مِنَ الْقَوْمِ
از اندوه بزرگ وبار کردیمش از گروه

الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمَ
آنان که بدروغ داشتند آیتهای مارا کایشان بودند گروهی

سَوْءٍ فَأَغْرَقْنَاهُمْ أَجْمَعِينَ وَدَاوُودَ وَسُلَيْمَانَ
بد غرقه کردیم ایشان همگان وداود وسلیمان

إِذْ يَحْكُمَانِ فِي الْحَرْثِ إِذْ نَفَشَتْ فِيهِ
چون داوری کردند اندر کشت چون بشب بچرید اندروی

غَنَمُ الْقَوْمِ وَكُنَّا لِحُكْمِهِمْ شَاهِدِينَ
گوسپندان آن گروه وبودیم مر حکم ایشان را بینندگان

فَفَهَّمْنَاهَا سُلَيْمَانَ وَكُلًّا آتَيْنَا حُكْمًا
ایدر یابانیدیم آن سلیمان را ومر هردورا بدادیم حکم

وَعِلْمًا وَسَخَّرْنَا مَعَ دَاوُودَ الْجِبَالَ
ودانش ورام گردانیدیم با داود کوهها را

يُسَبِّحْنَ وَالطَّيْرَ وَكُنَّا فَاعِلِينَ وَعَلَّمْنَاهُ
تسبیح می کردند ومرغان را وما بودیم کنندگان وبیاموختیمش

صنعة لبوس لكم لتحصنكم من بأسكم

کردن زره پوشش مر شما را تا نگاه دارد شما را از سختی شما

فهل أنتم شاكرون ولسليمن الريح عاصفة

پس هستید شما سپاس داران و مر سلیمان را باد سخت جهنده

تجري بأمره إلى الأرض التي باركنا

همی رفت بفرمان وی سوی زمین آنک برکت کرده بودیم

فيها وكنا بكل شيء علمين ومن

اندرو و بودیم بهر چیزی دانایان و از

الشيطين من يغوصون له ويعملون

دیوان آنک بدریا همی فرو رفتند براو و همی کردند

عملا دون ذلك وكنا لهم حفظين

کاری جز آن و بودیم مر ایشان را نگه داران

وأيوب إذ نادى ربه أني مسني الضر

و نیز ایوب چون بخواند خدای خود را که رسید بمن سختی

وأنت أرحم الرحمين فاستجبنا له فكشفنا

و تو مهربانتری از بخشایندگان پاسخ کردیم مر او را و برداشتیم

ما به من ضر وءاتينه أهله ومثلهم معهم

آنچ بوی بود از سختی و بدادیمش کسهاش و مانند ایشان با ایشان

رحمة من عندنا وذكرى للعبدين

بخشایشی از نزد ما و پندی مر پرستندگان را

وإسمعيل وإدريس وذا الكفل كل من

و اسماعیل و ادریس و ذو الکفل همه بودند از

الصبرين وأدخلنهم في رحمتنا

شکیبایان و اندر آوردیم ایشان را اندر بخشایش ما

إنهم من الصلحين وذا النون إذ ذهب

که ایشان بودند از نیکان و خداوند ماهی چون برفت

مغضبا فظن أن لن نقدر عليه فنادى

خشم گرفته گمان برد که تنگ نگردانیم برو بخواند

في الظلمت أن لا إله إلا أنت سبحنك

اندر تاریکیها که نیست خدای مگر تو پاکی تو

إني كنت من الظلمين فاستجبنا له ونجينه

که من بودم از ستمکاران پاسخ کردیم و برهانیدیمش

مِنَ الغَمِّ وَكَذَلِكَ نُنجِي المُؤمِنِينَ وَزَكَرِيَّا
از اندوه و همچنین برهانیم گرویدگان را و زکریا
إِذْ نَادَى رَبَّهُ رَبِّ لَا تَذَرْنِي فَرْدًا وَأَنْتَ
چون خواند خداوند خود را گفت ای خداوند من مگذار مرا تنها و تو
خَيْرُ الوَارِثِينَ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَوَهَبْنَا
بهترین میراث گیرندگانی پاسخ کردیم اورا و هدیه دادیم
لَهُ يَحْيَى وَأَصْلَحْنَا لَهُ زَوْجَهُ إِنَّهُمْ
مر اورا یحیی و نیکو کردیم وی را زن وی کایشان
كَانُوا يُسَارِعُونَ فِي الخَيْرَاتِ
بودند می شتابند اندر نیکیها
وَيَدْعُونَنَا رَغَبًا وَرَهَبًا وَكَانُوا
و می خوانند مرا بامید و بیم و بودند

لَنَا خَاشِعِينَ وَالَّتِي أَحْصَنَتْ فَرْجَهَا
مارا ترسیدگان و ان زن که نگاه داشت گریبان خود را
فَنَفَخْنَا فِيهَا مِنْ رُوحِنَا وَجَعَلْنَاهَا
بدمیدیم اندر وی از باد دم بسته خود ما و بکردیم ورا

وابنها

وَابْنَهَا آيَةً لِلْعَالَمِينَ إِنَّ هَذِهِ أُمَّتُكُمْ
و پسر ورا نشانی مر همه جهانیان را این گروه شما
أُمَّةً وَاحِدَةً وَأَنَا رَبُّكُمْ فَاعْبُدُونِ
یک گروه اند و من خداوند شماام بپرستید مرا
وَتَقَطَّعُوا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ كُلٌّ إِلَيْنَا
و ببریدند کار خویش را میان یکدیگر همه سوی ما
رَاجِعُونَ فَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ
باز گردیدند هر که بکند از نیکیها
وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا كُفْرَانَ لِسَعْيِهِ وَإِنَّا لَهُ
و وی گرویده باشد ناسپاسی نباشد مر کار ورا و ما اورا
كَاتِبُونَ وَحَرَامٌ عَلَى قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا
نبشته ایم و حرام است بر دیهی که هلاک کردیم مر اورا
أَنَّهُمْ لَا يَرْجِعُونَ حَتَّى إِذَا فُتِحَتْ
کایشان باز گردیدند تا چون گشاده شود
يَأْجُوجُ وَمَأْجُوجُ وَهُمْ مِنْ كُلِّ حَدَبٍ
یاجوج و ماجوج و ایشان از همه بالایی

يَنْسِلُونَ وَاقْتَرَبَ الْوَعْدُ الْحَقُّ فَإِذَا هِيَ شَاخِصَةٌ

می دوبند ونزدیک امد وعده راست پس انگاه بیرون ایز

أَبْصَارُ الَّذِينَ كَفَرُوا يَا وَيْلَنَا قَدْ كُنَّا فِي

چشمهای آنکسها که کافر گشتند گویند ای وای برما بودیم اندر

غَفْلَةٍ مِنْ هَذَا بَلْ كُنَّا ظَالِمِينَ إِنَّكُمْ وَمَا

بوده از این بلکه بودیم بیدادگران شما وانچ

تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ حَصَبُ جَهَنَّمَ أَنْتُمْ

می پرستید بجز خدای هیزم دوزخ شما

لَهَا وَارِدُونَ لَوْ كَانَ هَؤُلَاءِ آلِهَةً مَا وَرَدُوهَا

شما اندر آنجا اگر بودی ایشان خدایان اندر نیامدندی

وَكُلٌّ فِيهَا خَالِدُونَ لَهُمْ فِيهَا زَفِيرٌ وَهُمْ

و همه اندر آنجا جاودان باشند مرایشان را اندر آنجا خروش و ایشان

فِيهَا لَا يَسْمَعُونَ إِنَّ الَّذِينَ سَبَقَتْ لَهُمْ مِنَّا

اندر آنجا نشنوند آن کسها که پیش رفت مرایشان را از ما

الْحُسْنَى أُولَئِكَ عَنْهَا مُبْعَدُونَ لَا

نیکوی ایشان از آنجا دور کردگان باشند

يَسْمَعُونَ حَسِيسَهَا وَهُمْ فِي مَا اشْتَهَتْ

نشنوند بانگ آن را و ایشان اندر آنچ آرزو کند

أَنْفُسُهُمْ خَالِدُونَ لَا يَحْزُنُهُمُ الْفَزَعُ

تنهای ایشان جاودان باشند اندوهگین نکند ایشان را بیم

الْأَكْبَرُ وَتَتَلَقَّاهُمُ الْمَلَائِكَةُ هَذَا

بزرگتر و پیش ایشان باز آیند فرشتگان این

يَوْمُكُمُ الَّذِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ يَوْمَ

روز شما آنکه بودید وعده کرده شدید روزی

نَطْوِي السَّمَاءَ كَطَيِّ السِّجِلِّ لِلْكُتُبِ

که درنوردیم آسمان را چون نوشتن نامه

كَمَا بَدَأْنَا أَوَّلَ خَلْقٍ نُعِيدُهُ وَعْدًا

چنانکه آغاز کردیم اول آفرینش باز گردانیم او را وعده

عَلَيْنَا إِنَّا كُنَّا فَاعِلِينَ وَلَقَدْ كَتَبْنَا

بر ما که ما بودیم کننده و بدرستی بنبشتیم

فِي الزَّبُورِ مِنْ بَعْدِ الذِّكْرِ أَنَّ الْأَرْضَ

اندر زبور از پس ذکر که زمین

يرثها عبادي الصالحون إن في هذا

میراث گیرند زمین بندگان من نیکان اندر این

لبلاغا لقوم عابدين وما أرسلناك

بسندگی است مر گروه پرستندگان را و نفرستادیم ترا

إلا رحمة للعالمين قل إنما يوحى إلي

مگر بخشایشی مر جهانیان را بگوی که همی وحی کنند بسوی من

أنما إلهكم إله واحد فهل أنتم مسلمون

که خدای شما خدای یکیست پس هستید گردن نهادگان

فإن تولوا فقل آذنتكم على سواء وإن

اگر برگردند بگوی آگاه کردم شما را مر برابر و نی

أدري أقريب أم بعيد ما توعدون إنه

دانم که نزدیک است یا دور است آنچه شما را همی وعده کنند

يعلم الجهر من القول ويعلم ما تكتمون

که او داند آواز بلند از گفتار و همی داند آنچه همی پوشید

وإن أدري لعله فتنة لكم ومتاع إلى

و ندانم مگر آن آزمایشی است مر شما را و برخورداری تا

حين قل رب احكم بالحق وربنا الرحمن

گاهی بگوی یا خدای داوری کن براستی و خداوند ما بخشاینده است

المستعان على ما تصفون

یاری خواسته بر آنچه همی صفت کنید

huius 22. folia, paginarum 24 cum dimidio. ergo cuilibet pagine & correspondent e[?] folio

الحج سبعون وثمان آيات مدنية

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام خدای بخشاینده بخشایشگر

يا أيها الناس اتقوا ربكم إن زلزلة

ای مردمان بپرهیزید از خداوند خویش بدرستی که جنبانیدن

الساعة شيء عظيم يوم ترونها تذهل

رستخیز چیزیست بزرگ روزی که ببینید آنرا مشغول گردد

كل مرضعة عما أرضعت وتضع

هر شیر دهنده از آنچه شیر داده باشد و بنهد

كل ذات حمل حملها وترى الناس

هر زنی بار دار بار خویش و ببینی مردمان را

سُكَارَىٰ وَمَا هُم بِسُكَارَىٰ وَلَٰكِنَّ

مستان ونباشند ایشان مستان ولیکن

عَذَابَ اللَّهِ شَدِيدٌ وَمِنَ النَّاسِ مَن يُجَادِلُ

عذاب خدای سخت است واز مردمان کس است که پیکار کند

فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَيَتَّبِعُ كُلَّ شَيْطَانٍ

اندر کار خدای بی دانش وپی روی کند هر دیوی

مَّرِيدٍ كُتِبَ عَلَيْهِ أَنَّهُ مَن تَوَلَّاهُ فَأَنَّهُ

ستنبه را نبشته شد که هر که دوست گیرد او را وی بیراه کند

يُضِلُّهُ وَيَهْدِيهِ إِلَىٰ عَذَابِ السَّعِيرِ

وراه نمایدش سوی عذاب آتش سوزان

يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِن كُنتُمْ فِي رَيْبٍ مِّنَ

یا مردمان اگر هستید اندر گمان از

الْبَعْثِ فَإِنَّا خَلَقْنَاكُم مِّن تُرَابٍ ثُمَّ مِن

برانگیختن ما بیافریدیم شما را از خاک باز از آبی که

نُّطْفَةٍ ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ ثُمَّ مِن مُّضْغَةٍ

باز از خون بسته باز از گوشت پاره

مُّخَلَّقَةٍ وَغَيْرِ مُخَلَّقَةٍ لِّنُبَيِّنَ لَكُمْ وَنُقِرُّ

تمام کرده وناتمام کرده تا پیدا کنیم مر شما را وبیارامیم

فِي الْأَرْحَامِ مَا نَشَاءُ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ثُمَّ

اندر رحمها آنچ خواهیم تا زمانی نام برده باز

نُخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ لِتَبْلُغُوا أَشُدَّكُمْ

بیرون آریم شما را کودک باز تا برسید تمام نیرو وجوانی

وَمِنكُم مَّن يُتَوَفَّىٰ وَمِنكُم مَّن يُرَدُّ

واز شما کس است که بمیراند واز شما که باز گردانیده شود

إِلَىٰ أَرْذَلِ الْعُمُرِ لِكَيْلَا يَعْلَمَ مِن بَعْدِ

سوی بترین زندگانی تا نداند از پس

عِلْمٍ شَيْئًا وَتَرَى الْأَرْضَ هَامِدَةً فَإِذَا

دانش چیزی وبینی زمین را فرومرده چون

أَنزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ اهْتَزَّتْ وَرَبَتْ

فرو فرستیم برو آب را بجنبد وبرآید

وَأَنبَتَتْ مِن كُلِّ زَوْجٍ بَهِيجٍ ذَٰلِكَ

وبرویاند از هر گونه نیکو این

بأن الله هو الحق وأنه يحيي الموتى وأنه
بدان است که خداوند او راست است و وی زنده کرداند مردگان را و خدای
على كل شيء قدير وأن الساعة آتية
بر همه چیزی توانا است و رستخیز آمدنی است
لا ريب فيها وأن الله يبعث من في
گمان نیست اندرو و خدای بر انگیزد انها را که اندر
القبور ومن الناس من يجادل في الله
گورها اند و از مردمان کسیست که پیکار کند اندر کار خدای
بغير علم ولا هدى ولا كتاب منير
بی دانش و بی راه راست و بی نامه روشن
ثاني عطفه ليضل عن سبيل الله له
دور بیکسو کرده و گردن کژ کرده تا گمراه کرداند از راه خدای مر او را
في الدنيا خزي ونذيقه يوم القيامة
اندر این جهان رسوایی است و بچشانیم روز رستخیز
عذاب الحريق ذلك بما قدمت يداك
عذاب سوزان این بدان است بدانچه فرستاده دو دست تو

وأن الله ليس بظلام للعبيد ومن الناس
و خدای نیست ستم کننده بر بندگان خویش و از مردمان
من يعبد الله على حرف فإن أصابه خير
کس است که بپرستد خدای را بر کناره اگر رسد او را نیکی و آرامی
اطمأن به وإن أصابته فتنة انقلب
یابد و آرام گیرد بوی و اگر رسد بوی شورشی برگردد
على وجهه خسر الدنيا والآخرة
بر روی خویش زیان کرد این جهان و آن جهان
ذلك هو الخسران المبين يدعوا من
این آن زیان پیداست همی خواند
دون الله ما لا يضره وما لا ينفعه ذلك
بجز خدای آنرا که زیان نکند وی را و نه سود کند وی را این
هو الضلال البعيد يدعوا لمن ضره
گمراهی دور است همی خواند مر آنرا که زیان وی
أقرب من نفعه لبئس المولى ولبئس
نزدیکتر از سود وی بد دوست است و بد یار است

العشير ان الله يدخل الذين امنوا
كه خداى در آرد انكسها را كه بگرويدند

وعملوا الصالحات جنات تجرى
وبكردند نيكيها بوستانها كه مى رود

من تحتها الانهار ان الله يفعل ما يريد
از زير وى جويها كه خداى بكند آنچ خواهد

من كان يظن ان لن ينصره الله فى الدنيا
هر كه چنان گمان بود كه نكند يارى محمد را خداى اندرين جهان

والاخرة فليمدد بسبب الى السماء ثم
وآن جهان بر كشد رسنى بسوى آسمان خانه پس

ليقطع فلينظر هل يذهبن كيده ما يغيظ
ببرد تا بنگرد تا ببرد سازش بروى آنچ خشم آرد

وكذلك انزلناه آيات بينات وان
وهمچنين فرو فرستاديم نشانها روشنها پيدا

الله يهدى من يريد ان الذين امنوا
وخداى راه نمايد آنرا كه خواهد انكسها كه بگرويدند

والذين هادوا والصابئين والنصارى
وانكسها كه جهودان اند وستاره پرستان وترسايان

والمجوس والذين اشركوا ان الله يفصل
وگبران وانكسها كه انباز گرفتند خداى جدا كند

بينهم يوم القيامة ان الله على كل شيء
ميان ايشان روز رستخيز كه خداى بر همه چيزى

شهيد الم تر ان الله يسجد له من فى
گواه است نمى بينى كه خداى سجود كنند مر اورا آنكه اندر

السموات ومن فى الارض والشمس
آسمانها وانكه اندر زمين وآفتاب

والقمر والنجوم والجبال والشجر
وماه وستارگان وكوهها ودرختان

والدواب وكثير من الناس وكثير
وچهارپايان وبسيارى از مردمان وبسيارى

حق عليه العذاب ومن يهن الله فما
واجب گشت بروى عذاب وهر كرا خوار گرداند خداى نيست اورا گرامى كننده

لَهُ مِن مُكرِمٍ إنَّ اللّهَ يَفعَلُ مَا يَشَاءُ
هَذَانِ خَصمَانِ اختَصَمُوا فِي رَبِّهِم فَالَّذِينَ
كَفَرُوا قُطِّعَت لَهُم ثِيَابٌ مِن نَارٍ يُصَبُّ
مِن فَوقِ رُءُوسِهِمُ الحَمِيمُ يُصهَرُ بِهِ مَا
فِي بُطُونِهِم وَالجُلُودُ وَلَهُم مَقَامِعُ
مِن حَدِيدٍ كُلَّمَا أرَادُوا أن يَخرُجُوا
مِنهَا مِن غَمٍّ أُعِيدُوا فِيهَا وَذُوقُوا عَذَابَ
الحَرِيقِ إنَّ اللّهَ يُدخِلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا

الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجرِي مِن تَحتِهَا
الأنهَارُ يُحَلَّونَ فِيهَا مِن أسَاوِرَ مِن ذَهَبٍ
وَلُؤلُؤًا وَلِبَاسُهُم فِيهَا حَرِيرٌ وَهُدُوا
إلَى الطَّيِّبِ مِنَ القَولِ وَهُدُوا إلَى صِرَاطِ
الحَمِيدِ إنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَيَصُدُّونَ
عَن سَبِيلِ اللّهِ وَالمَسجِدِ الحَرَامِ الَّذِي
جَعَلنَاهُ لِلنَّاسِ سَوَاءً العَاكِفُ فِيهِ
وَالبَادِ وَمَن يُرِد فِيهِ بِإلحَادٍ بِظُلمٍ نُذِقهُ

من عذاب اليم واذ بوانا لابرهيم مكان

از عذاب دردکین وچون جای ساختیم مر ابراهیم را جای

البيت ان لا تشرك بي شيئا وطهر بيتي

خانه که که انباز مکیر بی چیزی و پاک کرد ان خانهٔ مرا

للطائفين والقائمين والركع السجود

مر طواف کنندگان را و ایستندگان را و رکوع کنندگان را سجده کنندگان را

واذن في الناس بالحج ياتوك رجالا

و اواز ده ابزر مردمان بزیارت حج تا بیایند بتو پیادگان

وعلى كل ضامر ياتين من كل فج عميق

و بر هر اشتری لاغر بیایند از هر راهی دور

ليشهدوا منافع لهم ويذكروا اسم

تا بیابند منفعتهای مر خویشتن را و یاد کنند نام

الله في ايام معلومات على ما رزقهم

خدای را ابزر روزها دانسته بر انچ روزی داد مر ایشانرا

من بهيمة الانعام فكلوا منها

از بی زبانان چهارپایان بخورید از انجا

واطعموا البائس الفقير ثم ليقضوا

و بخورانید بیچاره درویش را پس بگزارند

تفثهم وليوفوا نذورهم وليطوفوا

چرک تن خویش را و تمام کنند پیمانها خویش و طواف کنند

بالبيت العتيق ذلك ومن يعظم حرمات

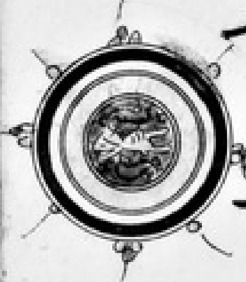
خانه که ازاد کرده این کار بود وهر که بزرگ دارد حرمتهای

الله فهو خير له عند ربه واحلت

خدای را ان بهتر مر اورا نزدیک خداوند وی و حلال کرده شد

لكم الانعام الا ما يتلى عليكم فاجتنبوا

مر شما را چهارپایان مگر انچ برخوانند بر شما کرانه کنید

الرجس من الاوثان واجتنبوا قول الزور

از پلیدی بتان وکرانه کنید از سخن دروغ

حنفاء لله غير مشركين به ومن يشرك

پاکان مر خدای را نا انباز گیرندگان بوی و هر که انباز گیرد

بالله فكانما خر من السماء فتخطفه

بخدای چنانست که بیفتد از اسمان بربایدش

الطير أو تهوي به الريح في مكان

مرغان یا بیفکند او را باد اندر جای

سحيق ذلك ومن يعظم شعائر الله فإنها

دور این چنان بود و هرکه بزرگ دارد نشانهاء خدا را آن

من تقوى القلوب لكم فيها منافع إلى

از پرهیزکاری دلها باشد مر شما را اندران منفعتها تا

أجل مسمى ثم محلها إلى البيت العتيق

اجل نام برده پس جاء کشتن سوی خانه آزاد کرده

ولكل أمة جعلنا منسكا ليذكروا

مر هر گروهی نهاده‌ایم قربانی تا یاد کنند

اسم الله على ما رزقهم من بهيمة

نام خداوند را بر آنچه روزی دادیم شان از گوسفند

الأنعام فإلهكم إله واحد فله

چهارپایان خدای شما خدای یکی است مر او را

أسلموا وبشر المخبتين الذين إذا ذكر

گردن نهید و مژده ده فروتنان را آنکسانی که چون یاد کنند

الله وجلت قلوبهم والصابرين على

خدا را بترسد دلها ایشان و شکیبایان بر

ما أصابهم والمقيمي الصلوة ومما

آنچه رسد بدیشان و برپادارندگان نماز و از آنچه

رزقناهم ينفقون والبدن جعلناها

روزی دادیم شان هزینه کنند و اشتران و گاوان نهادیم شان

لكم من شعائر الله لكم فيها خير

مر شما را از نشانهاء خدا مر شما را اندر آن نیکویی است

فاذكروا اسم الله عليها صواف

یاد کنید نام خدای بر وی پای بسته

فإذا وجبت جنوبها فكلوا منها

چون بیفتد پهلوها ایشان بخورید از آن

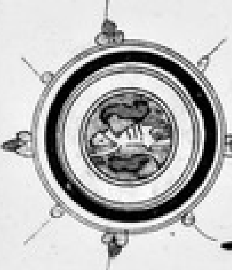
وأطعموا القانع والمعتر كذلك

و بخورانید خواهنده را و ناخواهنده را همچنین

سخرناها لكم لعلكم تشكرون

رام کردیم از بهر شما تا مگر شما سپاس دارید

لن ينال الله لحومها ولا دماؤها
نرسد بخدای گوشتهای آن و نه خونهای وی
ولكن يناله التقوى منكم كذلك
ولیکن برسد بوی ترسکاری از شما همچنین
سخرها لكم لتكبروا الله على
رام کرد آنرا برای شما تا بزرگ دارید خدای را بر
ما هديكم وبشر المحسنين ان الله يدافع
آنچه راه نمود شما را و مژده ده نیکوکاران را که خدای باز دارد
عن الذين امنوا ان الله لا يحب كل خوان
از آنکسها که بگرویدند که خدای دوست ندارد هر خیانت کاری
كفور اذن للذين يقتلون بانهم ظلموا
ناسپاسی را دستوری داده شد آنکسها را که کارزار کرده شد با ایشان بانکه ستم رسید
وان الله على نصرهم لقدير الذين
و خدای بر یاری کردن ایشان توانا است آنکسها که
اخرجوا من ديرهم بغير حق الا ان
بیرون کرده شدند از سراهای ایشان بناحق مگر که

يقولوا ربنا الله ولولا دفع الله الناس
بگویند پروردگار ما خدای است و اگر نه باز داشتن خدای است مردمان را
بعضهم ببعض لهدمت صوامع وبيع
بعضی را از ایشان ببعضی ویران کرده شدی صومعهای ترسایان
وصلوات ومساجد يذكر فيها
و کلیسهای یهودیان و نمازگاههای مسلمانان یاد کرده شود اندر وی

اسم الله كثيرا ولينصرن الله من ينصره
نام خدای بسیار و یاری کند خدای آنکه
ان الله لقوي عزيز الذين ان مكنهم
یاری کند او را که خدای توانا است و عزیز آنکسها که اگر جای دهیم ایشان را
في الارض اقاموا الصلوة واتوا الزكوة
اندر زمین بپای دارند نماز را و بدهند زکوة را
وامروا بالمعروف ونهوا عن المنكر
و بفرمایند بنیکی و باز دارند از منکر
ولله عاقبة الامور وان يكذبوك
و مر خدای راست سرانجام کارها و اگر دروغ دارند ترا

فقد كذبت قبلهم قوم نوح وعاد وثمود
بدرستی دروغ داشتند پیش از ایشان گروه نوح را و گروه عاد و ثمود را

وقوم ابرهيم وقوم لوط واصحاب
و گروه ابراهیم را و گروه لوط را و مردمان بیرون مدین را

مدين وكذب موسى فامليت للكافرين
و بدروغ داشتند موسی را زمان دادم مر کافران را

ثم اخذتهم فكيف كان نكير وكاين
باز برگرفتم ایشان را چگونه بود عذاب من چند

من قرية اهلكناها وهي ظالمة فهي
از دیهها که هلاک کردیم ایشان را و ایشان ستمکار بودند

خاوية على عروشها وبئر معطلة وقصر
فتاده بر سقفها و چاه بگذاشته و کوشک

مشيد افلم يسيروا في الارض فتكون
بلند گروه چرا بر نروید اندر زمین تا باشند

لهم قلوب يعقلون بها او اذان يسمعون بها
مر ایشان را دلها که اندریابند بدو یا گوشها که بشنوند بدو

فانها لا تعمى الابصار ولكن تعمى القلوب
که نابینا نکرد چشمها ولیکن نابینا کرد دلها

التي في الصدور ويستعجلونك بالعذاب
آنکه اندر سینهها است و همی شتابانند ترا بعذاب

ولن يخلف الله وعده وان يوما عند ربك
و خلاف نکند خدای وعدهٔ خویش را و روزی نزد خداوند تو

كالف سنة مما تعدون وكاين
چون هزار سال از آنچ همی شمرید و چند

من قرية امليت لها وهي ظالمة ثم اخذتها
از دیهی که زمان دادم ورا و اینان ستمکار بود باز بگرفتم اینان

والي المصير قل يا ايها الناس انما انا لكم
و سوی من بازگشتن بگو یا مردمان من شما را

نذير مبين فالذين امنوا وعملوا الصالحات
بیم کننده آشکار آنکه بگرویدند و بکردند نیکیها

لهم مغفرة ورزق كريم والذين سعوا
مر ایشان را آمرزش است و روزی بزرگوار و آنکها که بکوشیدند

فی آیاتنا معاجزین أولئك أصحاب
اندر نشانیهاء ما ناپیسپت کردانند ایشانند باشندکان
الجحیم ۝ وما أرسلنا من قبلك من
دوزخ و نه فرستادیم از پیش تو از پیغ
رسول ولا نبی إلا إذا تمنی ألقی الشیطان
پیغامبری و نه کاه که آرزو کرد بیفکند دیو
فی أمنیته فینسخ الله ما یلقی الشیطان
اندر خواندن وی تا پاک کرداند خدای آنچ بیفکند دیو
ثم یحکم الله آیاته والله علیم حکیم
پس استوار کرداند خدای آیتها و خدای داناست راستکار
لیجعل ما یلقی الشیطان فتنة للذین
تا بکرداند آنچ اندر افکند دیو آزمایش مر آن کسها را که
فی قلوبهم مرض والقاسیة قلوبهم
اندر دلها ایشان بیماری است و سخت گشته است دلها ایشان
وإن الظالمین لفی شقاق بعید ۝ ولیعلم
و بیداد کران اندر ناهمواری دوراند و تا بدانند

الذین أوتوا العلم أنه الحق من ربك
آن کسها که بدادند ایشان را دانش کار راست است از خداوند تو
فیؤمنوا به فتخبت له قلوبهم وإن الله
بکروند بدوی نرم شود مر او را دلها ایشان و خدای
لهاد الذین آمنوا إلی صراط مستقیم
راه نماینده آن کسها را که بکرویدند سوی راه راست
ولا یزال الذین کفروا فی مریة منه
و همیشه آن کسها که نکرویدند اندر گمانند ازوی
حتی تأتیهم الساعة بغتة أو یأتیهم
تا بیاید بدیشان رستخیز ناگاه یا بیاید ایشان
عذاب یوم عقیم ۝ الملك یومئذ لله
عذاب روزی باز ایستاده پادشاهی آن روز مر خدای راست
یحکم بینهم فالذین آمنوا وعملوا
حکم کند میان ایشان پس آن کسها که بکرویدند و بکردند
الصالحات فی جنات النعیم ۝ والذین
نیکیها اندر بوستانها با نعمت باشند و آن کسها که

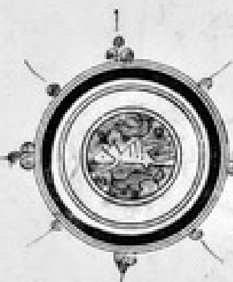
كفروا وكذبوا بآياتنا فأولئك لهم عذاب
کافر گشتند و بدروغ داشتند آیتهای ما ایشانند کو ایشانراست عذاب
مهين والذين هاجروا في سبيل الله
خوار کننده و آن کسها که بیرون شدند از وطن جوبس ایزد را
ثم قتلوا أو ماتوا ليرزقنهم الله رزقا
پس کشته شدند یا بمردند روزی دهد ایشان را خدای روزی
حسنا وإن الله لهو خير الرازقين ليدخلنهم
نیکو و خدای و بهتر روزی دهندگانست ایزد درآرد ایشانرا
مدخلا يرضونه وإن الله لعليم حليم
ایدر آوردنی که بپسندند آن را و خدای داناست و بردبار است
ذلك ومن عاقب بمثل ما عوقب به ثم
این بود و هر که عقوبت کند بمثل عقوبت که کرده بود او را باز
بغي عليه لينصرنه الله إن الله لعفو
ستم کنند بروی یاری کند ورا خدای که ایزد گذارنده است
غفور ذلك بأن الله يولج الليل في النهار
آمرزنده این بدانست که خدای درآرد شب را در روز

ويولج النهار في الليل وأن الله سميع
و درآورد روز را در شب و بدانکه خدای شنواست
بصير ذلك بأن الله هو الحق وأن ما
و بیناست این بدانست که خدای اوست راست و آنچه
يدعون من دونه هو الباطل وأن الله
خوانند بجز وی آن باطل است و خدای است
هو العلي الكبير ألم تر أن الله أنزل
و بلند است و بزرگ است ای ننگری که خدای فرو فرستاد
من السماء ماء فتصبح الأرض مخضرة
از آسمان آبی پس شود زمین سبز
إن الله لطيف خبير له ما في السماوات
که خدای خرد بین است و آگاه است مر او راست آنچه اندر آسمانها
وما في الأرض وإن الله لهو الغني الحميد
و آنچه در زمین و خدای است که بی‌نیاز است و ستوده
ألم تر أن الله سخر لكم ما في الأرض
نه بینی یا محمد که خدای رام کرد برای شما آنچه اندر زمین است

وَالْفُلْكَ تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِأَمْرِهِ وَيُمْسِكُ
وکشتیها که همی رود اندر دریا بفرمان وی ونگاه همی دارد
السَّمَاءَ أَنْ تَقَعَ عَلَى الْأَرْضِ إِلَّا بِإِذْنِهِ إِنَّ
آسمان را تا بیفتد بر زمین مگر بفرمان وی که
اللَّهَ بِالنَّاسِ لَرَءُوفٌ رَحِيمٌ وَهُوَ الَّذِي
خدای مردمان مهربان است بخشاینده و وی است آنک
أَحْيَاكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ إِنَّ
زنده کرد شما را باز بمیراند شما را باز زنده کرداند شما را
الْإِنْسَانَ لَكَفُورٌ لِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا
مردم ناسپاس است که هر گروهی را کردیم
مَنْسَكًا هُمْ نَاسِكُوهُ فَلَا يُنَازِعُنَّكَ
خوی دینی که ایشان دین آرا اند پیکار بنباید کردن ایشان را بتو
فِي الْأَمْرِ وَادْعُ إِلَى رَبِّكَ إِنَّكَ لَعَلَى هُدًى
اندر کار دین و بخوان سوی خدای تو که تو بر راه
مُسْتَقِيمٍ وَإِنْ جَادَلُوكَ فَقُلِ اللَّهُ أَعْلَمُ
راستی و اگر پیکار کنند با تو بگوی خدای داناتر است

بِمَا تَعْمَلُونَ اللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ
بدانچ همی کنید خدای حکم کند میان شما روز
الْقِيَامَةِ فِيمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ أَلَمْ تَعْلَمْ
رستخیز اندر آنک بودید اندر وی همی داوری کردید همی ندانی
أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّ
که خدای بداند آنچ اندر آسمانها است و زمین این
ذَلِكَ فِي كِتَابٍ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ
این اندر نامه است این بر خدای

يَسِيرٌ وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَمْ يُنَزِّلْ
آسان است و همی پرستند بجز خدای آنچ فرو نفرستاد
بِهِ سُلْطَانًا وَمَا لَيْسَ لَهُمْ بِهِ عِلْمٌ وَمَا
بوی حجتی و آنچ نیست ایشان را بدان دانش و نیست
لِلظَّالِمِينَ مِنْ نَصِيرٍ وَإِذَا تُتْلَى عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا
بیدادگران را هیچ یاری گر و چون خوانده شود بر ایشان آیتهای ما
بَيِّنَاتٍ تَعْرِفُ فِي وُجُوهِ الَّذِينَ كَفَرُوا
پیدا بشناسی اندر روی آنکسها که کافر گشتند

المنكر يكادون يسطون بالذين
ناخوشی با سند خواهند که ایذا کنند بر آن کسها که
يتلون عليهم آياتنا قل أفأنبئكم بشر
میخوانند بر ایشان آیتهای ما بگوی آگاه کنم شما را ببتر
من ذلكم النار وعدها الله الذين كفروا
از این نار آتش است وعده کرد خدای آنکسها را که کافر گشتند
وبئس المصير يا أيها الناس ضرب مثل
و بد جای بازگشت ای مردمان زده داستانی
فاستمعوا له إن الذين تدعون من دون الله
گوش دارید مر آن را آنکسها که میخوانید بجز خدای
لن يخلقوا ذبابا ولو اجتمعوا له وإن
نیافرینند مگسی و اگر گرد آیند از بهر وی و اگر
يسلبهم الذباب شيئا لا يستنقذوه
بربایند از ایشان مگس چیزی نتوانند رهانیدن آن را
منه ضعف الطالب والمطلوب ما
از وی سست جوینده و جسته

قدروا الله حق قدره إن الله لقوي عزيز
بدانستند خدای را سزای اندازه بدرستی که خدای توانا است و بیهمتا
الله يصطفي من الملائكة رسلا ومن
خدای بر گزیند از فرشتگان پیغامبران و از
الناس إن الله سميع بصير يعلم ما بين
مردمان که خدای شنوا و بینا میداند آنچه پیش
أيديهم وما خلفهم وإلى الله ترجع
ایشان است و آنچه از پس ایشان و بسوی خدای باز گردانند
الأمور يا أيها الذين آمنوا اركعوا واسجدوا
کارها ای آنکسها که بگرویدند رکوع کنید و سجود کنید
واعبدوا ربكم وافعلوا الخير لعلكم
و بپرستید خداوند خویش را و بکنید نیکی تا مگر شما
تفلحون وجاهدوا في الله حق جهاده
رستگار شوید و جهاد کنید اندر طاعت خدای سزای کوشش وی
هو اجتباكم وما جعل عليكم في
او بگزید شما را و نکرد بر شما اندر

الذين من حرج ملة ابيكم ابرهيم هو
طاعت خدای از هیچ تنگی دین پدر شما ابراهیم وی

سميكم المسلمين من قبل وفي هذا
نام کرد شما را مسلمانان از پیش و اندرین

ليكون الرسول شهيدا عليكم
تا باشد پیغامبر گوا بر شما

وتكونوا شهداء على الناس فاقيموا الصلوة
و باشید گوایان بر مردمان و بپای دارید نماز را

واتوا الزكوة واعتصموا بالله هو موليكم
و بدهید زکوة را و استوار باشید بخدای وی خداوند و یار شما

فنعم المولى ونعم النصير آية
نیک خداوندا و نیک یار گرایت

المؤمنون مائة وثمان عشرة آية

بسم الله الرحمن الرحيم
بنام ایزد ...

قد افلح المومنون الذين هم في صلاتهم
پیروز گشتند گرویدگان ایشان که ایشان اندر نماز خویش

خاشعون والذين هم عن اللغو معرضون
ترسنده گان اند و آنکسها که ایشان از گفتار بیهوده روی گردانیده اند

والذين هم للزكوة فاعلون والذين هم
و آنکسها که ایشان مر زکوة را دهنده اند و آنکسها که ایشان

لفروجهم حافظون الا على ازواجهم
مر اندامهای خویش را نگاه دارنده اند مگر بر زنان خویش

او ما ملكت ايمانهم فانهم غير ملومين
یا آنچه بادشا گشت دستهای ایشان که ایشان نا ملامت کرده گانند

فمن ابتغى وراء ذلك فاولئك هم العادون
هر که بجوید بجز این ایشانند که ایشان از اند

والذين هم لاماناتهم وعهدهم راعون
و آنکسها که ایشان مر امانتهای خویش را و پیمانهای خویش را نگاه دارندگان اند

والذين هم على صلوتهم يحافظون اولئك
و آنکسها که ایشان بر نمازهای خویش نگاه دارندگانند ایشانند

هم الوارثون الذين يرثون الفردوس هم

کا ایشان میراث گیرانند آنکسها که میراث یابند بهشت را ایشان

فيها خالدون ولقد خلقنا الانسان

اندر آنجا جاودان باشند و ما بیافریدیم مردم را

من سلالة من طين ثم جعلناه نطفة

از بیرون آورده از آب آنگر از گل باز بکردیمش

في قرار مكين ثم خلقنا النطفة علقة

اندر آرامگاه استوار باز بیافریدیم آب را خون بسته

فخلقنا العلقة مضغة فخلقنا

پس بیافریدیم از خون را گوشت پاره بیافریدیم

المضغة عظاما فكسونا العظام

گوشت پاره را استخوان بپوشانیدیم استخوان را

لحما ثم انشاناه خلقا آخر فتبارك الله

گوشت باز بیافریدیمش آفرینشی دیگر با برکات این خدای

احسن الخالقين ثم انكم بعد ذلك

نیکوترین و داناترین آفرینندگان باز شما از پس آن

لميتون ثم انكم يوم القيامة تبعثون ولقد

بمیرید باز شما را روز رستخیز برانگیزند و ما

خلقنا فوقكم سبع طرائق وما كنا

بیافریدیم زبر شما هفت در بر یکدیگر و نبودیم

عن الخلق غافلين وانزلنا من السماء ماء بقدر

از آفریدن را کاهلی و فرو فرستادیم از آسمان آبی باندازه

فاسكناه في الارض وانا على ذهاب

بیارامانیدیمش اندر زمین و ما بر بردن آن

به لقادرون فانشانا لكم به جنات

توانایانیم بیافریدیم شما را بوی بوستانها

من نخيل واعناب لكم فيها فواكه

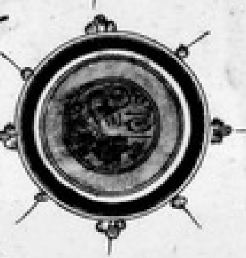
از خرمابنان و انگورها مر شما را اندر آنجا میوها

كثيرة ومنها تاكلون وشجرة تخرج

بسیار و از آنجا همی خورید و درختی همی برون آید

من طور سيناء تنبت بالدهن وصبغ

از طور سینا که همی رویاند روغن همی خورند و با نانخورش

للآكلين وان لكم في الانعام لعبرة

نسقيكم مما في بطونها ولكم فيها

منافع كثيرة ومنها تاكلون وعليها

وعلى الفلك تحملون ولقد ارسلنا

نوحا الى قومه فقال يا قوم اعبدوا

الله ما لكم من اله غيره افلا تتقون

فقال الملؤا الذين كفروا من قومه

ما هذا الا بشر مثلكم يريد ان

يتفضل عليكم ولو شاء الله لانزل

ملئكة ما سمعنا بهذا في اباينا

الاولين ان هو الا رجل به جنة فتربصوا

به حتى حين قال رب انصرني بما كذبون

فاوحينا اليه ان اصنع الفلك باعيننا

ووحينا فاذا جاء امرنا وفار التنور

فاسلك فيها من كل زوجين اثنين

واهلك الا من سبق عليه القول

منهم ولا تخاطبني في الذين ظلموا انهم

از ایشان و سخن مگوی با من اندر آنها که ستم کردند که ایشان

مغرقون فاذا استويت انت ومن

غرقه خواهند کردن چون راست بنشینی تو و آنک

معك على الفلك فقل الحمد لله

با تو بر کشتی بگوی سپاس مر خدایرا

الذي نجانا من القوم الظالمين وقل

آنک برهانید ما را از گروه بیدادگران و بگوی

رب انزلني منزلا مباركا وانت خير

یا خداوند فرود آر مرا بجای با برکت و تو بهترین

المنزلين ان في ذلك لآيات وان

فرود آرندگانی ابدر این نشانهاست و ما

كنا لمبتلين ثم انشأنا من بعدهم

هستیم آزمایندگان باز پیدا کردیم از پس ایشان

قرنا آخرين فارسلنا فيهم رسولا

گروهی دیگران بفرستادیم اندر ایشان پیغامبری

منهم ان اعبدوا الله ما لكم من اله

از ایشان که بپرستید خدایرا نیست شما را هیچ خدای

غيره افلا تتقون وقال الملأ من قومه

جز وی چرا پرهیز نکنید و گفتند مهتران از گروه وی

الذين كفروا وكذبوا بلقاء الآخرة

آنکسها که کافر شدند و دروغ داشتند دیدار آن جهان

واترفناهم في الحيوة الدنيا ما هذا

و کامگار کردیم شان اندر زندگانی این جهان نیست این

الا بشر مثلكم يأكل مما تأكلون

مگر مردی همچون شما خورد از آنچ خورید

منه ويشرب مما تشربون ولئن اطعتم

ازو و میاشامد از آنچ میاشامید شما و اگر فرمان کنید مردمی را

بشرا مثلكم انكم اذا لخاسرون

همچون شما شما آنگه زیانکاران

ايعدكم انكم اذا متم وكنتم ترابا

با شما وعده کنند که شما چون بمیرید و باشید خاک

وَعِظَامًا أَنَّكُم مُّخْرَجُونَ هَيْهَاتَ

واستخوانها شمارا بیرون آرندگان دورا

هَيْهَاتَ لِمَا تُوعَدُونَ إِنْ هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا

دورا آنچه وعده کرده میشود شمارا نیست این مگر زندگانی ما

الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثِينَ

این جهان میریم وزنده میشویم ونیستیم ما برانگیختگان

إِنْ هُوَ إِلَّا رَجُلٌ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا

نیست وی مگر مردی از خود بستن بر خدای دروغی

وَمَا نَحْنُ لَهُ بِمُؤْمِنِينَ قَالَ رَبِّ انصُرْنِي

ونیستیم ما مراورا استوار دارندگان گفت یا خداوند من یاری ده مرا

بِمَا كَذَّبُونِ قَالَ عَمَّا قَلِيلٍ لَّيُصْبِحُنَّ

بآنچ دروغ زن کردند مرا گفت زود بود بشوند

نَادِمِينَ فَأَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ بِالْحَقِّ

پشیمانان بگرفت ایشان را بانگ براستی

فَجَعَلْنَاهُمْ غُثَاءً فَبُعْدًا لِّلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ

بکردیم ایشان را خاشاک خشک دوری ومر گروه ستمکاران

ثُمَّ أَنشَأْنَا مِن بَعْدِهِمْ قُرُونًا آخَرِينَ مَا

باز بیافریدیم از پس ایشان گروهانی دیگران

تَسْبِقُ مِنْ أُمَّةٍ أَجَلَهَا وَمَا يَسْتَأْخِرُونَ

پیش نرود هیچ گروهی زمانه خویش را وپس نه ایستند

ثُمَّ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا تَتْرَا كُلَّ مَا

باز بفرستادیم پیغامبران خویش پیوسته هرگاه که

جَاءَ أُمَّةً رَّسُولُهَا كَذَّبُوهُ فَأَتْبَعْنَا بَعْضَهُم

بیامدی گروهی پیغامبر ایشان دروغ داشتندی بپی بردیم بعضی از ایشان

بَعْضًا وَجَعَلْنَاهُمْ أَحَادِيثَ فَبُعْدًا

بعضی را وبکردیم ایشان را سخنان هلاک باد

لِّقَوْمٍ لَّا يُؤْمِنُونَ ثُمَّ أَرْسَلْنَا مُوسَى

مر گروهی را که نگروند باز بفرستادیم موسی را

وَأَخَاهُ هَارُونَ بِآيَاتِنَا وَسُلْطَانٍ

وبرادر وی را هرون بنشانهای ما وحجتی

مُّبِينٍ إِلَى فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ فَاسْتَكْبَرُوا

پیدا بسوی فرعون وگروه وی بزرگ منشی کردند

وكانوا قوما عالين فقالوا انؤمن لبشرين
مثلنا وقومهما لنا عابدون فكذبوهما
فكانوا من المهلكين ولقد اتينا موسى
الكتاب لعلهم يهتدون وجعلنا ابن
مريم وامه اية واويناهما الى ربوة

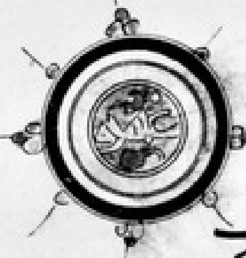
ذات قرار ومعين يا ايها الرسل كلوا
من الطيبات واعملوا صالحا انى بما
تعملون عليم وان هذه امتكم امة

واحدة وانا ربكم فاتقون فتقطعوا
امرهم بينهم زبرا كل حزب بما لديهم
فرحون فذرهم فى غمرتهم حتى حين
ايحسبون انما نمدهم به من مال
وبنين نسارع لهم فى الخيرات بل لا
يشعرون ان الذين هم من خشية
ربهم مشفقون والذين هم بايات
ربهم يؤمنون والذين هم بربهم لا يشركون

السبع الخامس

والذين يؤتون ما آتوا وقلوبهم وجلة أنهم

إلى ربهم راجعون أولئك يسارعون في
الخيرات وهم لها سابقون ولا نكلف
نفسا إلا وسعها ولدينا كتاب ينطق
بالحق وهم لا يظلمون بل قلوبهم في غمرة
من هذا ولهم أعمال من دون ذلك هم
لها عاملون حتى إذا أخذنا مترفيهم
بالعذاب إذا هم يجأرون لا تجأروا اليوم

إنكم منا لا تنصرون قد كانت آياتي
تتلى عليكم فكنتم على أعقابكم
تنكصون مستكبرين به سامرا
تهجرون أفلم يدبروا القول أم جاءهم
ما لم يأت آباءهم الأولين أم لم يعرفوا
رسولهم فهم له منكرون أم يقولون
به جنة بل جاءهم بالحق وأكثرهم للحق

كارهون ولو اتبع الحق أهواءهم لفسدت

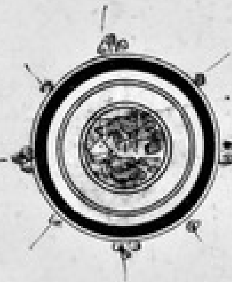
السموات والارض ومن فيهن بل اتيناهم
بذكرهم فهم عن ذكرهم معرضون
ام تسالهم خرجا فخراج ربك خير
وهو خير الرازقين وانك لتدعوهم
الى صراط مستقيم وان الذين لا يؤمنون
بالاخرة عن الصراط لناكبون ولو رحمناهم
وكشفنا ما بهم من ضر للجوا في
طغيانهم يعمهون ولقد اخذناهم بالعذاب

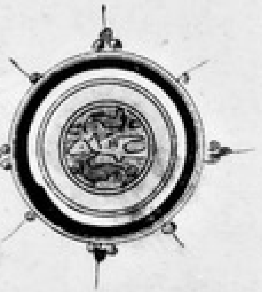
فما استكانوا لربهم وما يتضرعون
حتى اذا فتحنا عليهم بابا ذا عذاب
شديد اذا هم فيه مبلسون وهو الذي
انشا لكم السمع والابصار والافئدة
قليلا ما تشكرون وهو الذي ذراكم
في الارض واليه تحشرون وهو الذي
يحيي ويميت وله اختلاف الليل والنهار

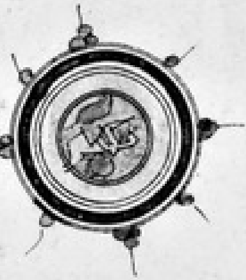
افلا تعقلون بل قالوا مثل ما قال الاولون

قالوا أإذا متنا وكنا ترابا وعظاما أ
إنا لمبعوثون لقد وعدنا نحن وآباؤنا
هذا من قبل إن هذا إلا أساطير الأولين
قل لمن الأرض ومن فيها إن كنتم تعلمون
سيقولون لله قل أفلا تذكرون قل من
رب السماوات السبع ورب العرش العظيم
سيقولون لله قل أفلا تتقون قل من بيده
ملكوت كل شيء وهو يجير ولا يجار

عليه إن كنتم تعلمون سيقولون لله
قل فأنى تسحرون بل أتيناهم بالحق وإنهم

لكاذبون ما اتخذ الله من ولد وما
كان معه من إله إذا لذهب كل إله
بما خلق ولعلا بعضهم على بعض سبحان
الله عما يصفون عالم الغيب والشهادة
فتعالى عما يشركون قل رب إما تريني
ما يوعدون رب فلا تجعلني في القوم

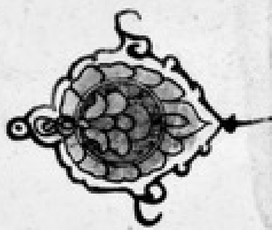
الظالمين وإنا على أن نريك ما نعدهم
لقادرون ادفع بالتي هي أحسن السيئة
نحن أعلم بما يصفون وقل رب أعوذ بك
من همزات الشياطين وأعوذ بك رب
أن يحضرون حتى إذا جاء أحدهم الموت
قال رب ارجعون لعلي أعمل صالحا
فيما تركت كلا إنها كلمة هو قائلها

ومن ورائهم برزخ إلى يوم يبعثون فإذا

نفخ في الصور فلا أنساب بينهم يومئذ
ولا يتساءلون فمن ثقلت موازينه فأولئك
هم المفلحون ومن خفت موازينه فأولئك
الذين خسروا أنفسهم في جهنم خالدون
تلفح وجوههم النار وهم فيها كالحون
ألم تكن آياتي تتلى عليكم فكنتم
بها تكذبون قالوا ربنا غلبت علينا
شقوتنا وكنا قوما ضالين ربنا

أَخْرِجْنَا مِنْهَا فَإِنْ عُدْنَا فَإِنَّا ظَالِمُونَ ۝
قَالَ اخْسَئُوا فِيهَا وَلَا تُكَلِّمُونِ ۝ إِنَّهُ كَانَ
فَرِيقٌ مِنْ عِبَادِي يَقُولُونَ رَبَّنَا آمَنَّا
فَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّاحِمِينَ ۝
فَاتَّخَذْتُمُوهُمْ سِخْرِيًّا حَتَّى أَنْسَوْكُمْ

ذِكْرِي وَكُنْتُمْ مِنْهُمْ تَضْحَكُونَ ۝
إِنِّي جَزَيْتُهُمُ الْيَوْمَ بِمَا صَبَرُوا أَنَّهُمْ
هُمُ الْفَائِزُونَ ۝ قَالَ كَمْ لَبِثْتُمْ فِي الْأَرْضِ

عَدَدَ سِنِينَ ۝ قَالُوا لَبِثْنَا يَوْمًا أَوْ بَعْضَ
يَوْمٍ فَاسْأَلِ الْعَادِّينَ ۝ قَالَ إِنْ لَبِثْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا
لَوْ أَنَّكُمْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ۝ أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا
خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنَّكُمْ إِلَيْنَا لَا
تُرْجَعُونَ ۝ فَتَعَالَى اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ لَا
إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ ۝ وَمَنْ يَدْعُ
مَعَ اللَّهِ إِلَٰهًا آخَرَ لَا بُرْهَانَ لَهُ بِهِ فَإِنَّمَا
حِسَابُهُ عِنْدَ رَبِّهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ ۝

وَقُل رَّبِّ اغْفِرْ وَارْحَمْ وَأَنتَ خَيْرُ

النُّورِ سِتُّونَ وَأَرْبَعُ آيَاتٍ الرَّاحِمِينَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سُورَةٌ أَنزَلْنَاهَا وَفَرَضْنَاهَا وَأَنزَلْنَا

فِيهَا آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ لَّعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ

الزَّانِيَةُ وَالزَّانِي فَاجْلِدُوا كُلَّ وَاحِدٍ

مِّنْهُمَا مِائَةَ جَلْدَةٍ وَلَا تَأْخُذْكُم بِهِمَا

رَأْفَةٌ فِي دِينِ اللَّهِ إِن كُنتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ

وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلْيَشْهَدْ عَذَابَهُمَا طَائِفَةٌ

مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ الزَّانِي لَا يَنكِحُ إِلَّا زَانِيَةً أَوْ

مُشْرِكَةً وَالزَّانِيَةُ لَا يَنكِحُهَا إِلَّا زَانٍ أَوْ

مُشْرِكٌ وَحُرِّمَ ذَلِكَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ

وَالَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَأْتُوا

بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ فَاجْلِدُوهُمْ ثَمَانِينَ

جَلْدَةً وَلَا تَقْبَلُوا لَهُمْ شَهَادَةً أَبَدًا

وَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا

مِنۢ بَعْدِ ذٰلِكَ وَأَصْلَحُوا فَإِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ
رَحِيمٌ وَالَّذِينَ يَرْمُونَ أَزْوَاجَهُمْ وَلَمْ
يَكُنْ لَهُمْ شُهَدَاءُ إِلَّا أَنْفُسُهُمْ فَشَهَادَةُ
أَحَدِهِمْ أَرْبَعُ شَهَادَاتٍ بِاللّٰهِ إِنَّهُ
لَمِنَ الصَّادِقِينَ وَالْخَامِسَةُ أَنَّ لَعْنَتَ
اللّٰهِ عَلَيْهِ إِنْ كَانَ مِنَ الْكَاذِبِينَ
وَيَدْرَؤُا عَنْهَا الْعَذَابَ أَنْ تَشْهَدَ
أَرْبَعَ شَهَادَاتٍ بِاللّٰهِ إِنَّهُ لَمِنَ الْكَاذِبِينَ

وَالْخَامِسَةَ أَنَّ غَضَبَ اللّٰهِ عَلَيْهَا
إِنْ كَانَ مِنَ الصَّادِقِينَ وَلَوْلَا فَضْلُ اللّٰهِ

عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ وَأَنَّ اللّٰهَ تَوَّابٌ حَكِيمٌ
إِنَّ الَّذِينَ جَاءُو بِالْإِفْكِ عُصْبَةٌ مِنْكُمْ
لَا تَحْسَبُوهُ شَرًّا لَكُمْ بَلْ هُوَ خَيْرٌ
لَكُمْ لِكُلِّ امْرِئٍ مِنْهُمْ مَا اكْتَسَبَ مِنَ
الْإِثْمِ وَالَّذِي تَوَلَّىٰ كِبْرَهُ مِنْهُمْ لَهُ عَذَابٌ
عَظِيمٌ لَوْلَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ ظَنَّ الْمُؤْمِنُونَ

وَالْمُؤْمِنَاتُ بِأَنْفُسِهِمْ خَيْرًا وَقَالُوا
هَذَا إِفْكٌ مُبِينٌ لَوْلَا جَاءُو عَلَيْهِ بِأَرْبَعَةِ
شُهَدَاءَ فَإِذْ لَمْ يَأْتُوا بِالشُّهَدَاءِ فَأُولَئِكَ
عِنْدَ اللَّهِ هُمُ الْكَاذِبُونَ وَلَوْلَا فَضْلُ
اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ فِي الدُّنْيَا
وَالْآخِرَةِ لَمَسَّكُمْ فِي مَا أَفَضْتُمْ
فِيهِ عَذَابٌ عَظِيمٌ إِذْ تَلَقَّوْنَهُ بِأَلْسِنَتِكُمْ
وَتَقُولُونَ بِأَفْوَاهِكُمْ مَا لَيْسَ لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ

وَتَحْسَبُونَهُ هَيِّنًا وَهُوَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمٌ
وَلَوْلَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ قُلْتُمْ مَا يَكُونُ لَنَا
أَنْ نَتَكَلَّمَ بِهَذَا سُبْحَانَكَ هَذَا بُهْتَانٌ
عَظِيمٌ يَعِظُكُمُ اللَّهُ أَنْ تَعُودُوا لِمِثْلِهِ
أَبَدًا إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ وَيُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمُ
الْآيَاتِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ إِنَّ الَّذِينَ
يُحِبُّونَ أَنْ تَشِيعَ الْفَاحِشَةُ فِي الَّذِينَ
آمَنُوا لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ

وَاللّٰهُ يَعْلَمُ وَاَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ وَلَوْلَا فَضْلُ

اللّٰهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ وَاَنَّ اللّٰهَ رَؤُفٌ

رَحِيمٌ يَا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا

خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ وَمَنْ يَتَّبِعْ خُطُوَاتِ

الشَّيْطَانِ فَاِنَّهُ يَاْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ

وَلَوْلَا فَضْلُ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ

مَا زَكٰى مِنْكُمْ مِنْ اَحَدٍ اَبَدًا وَلٰكِنَّ

اللّٰهَ يُزَكِّي مَنْ يَشَاءُ وَاللّٰهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ وَلَا يَاْتَلِ

اُولُوا الْفَضْلِ مِنْكُمْ وَالسَّعَةِ اَنْ يُؤْتُوا

اُولِي الْقُرْبٰى وَالْمَسَاكِينَ وَالْمُهَاجِرِينَ

فِي سَبِيلِ اللّٰهِ وَلْيَعْفُوا وَلْيَصْفَحُوا اَلَا

تُحِبُّونَ اَنْ يَغْفِرَ اللّٰهُ لَكُمْ وَاللّٰهُ غَفُورٌ

رَحِيمٌ اِنَّ الَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ الْغَافِلَاتِ

الْمُؤْمِنَاتِ لُعِنُوا فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ

وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ يَوْمَ تَشْهَدُ عَلَيْهِمْ

اَلْسِنَتُهُمْ وَاَيْدِيهِمْ وَاَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا

يعملون يومئذ يوفيهم الله دينهم الحق

ويعلمون ان الله هو الحق المبين الخبيثات

للخبيثين والخبيثون للخبيثات والطيبات

للطيبين والطيبون للطيبات اولئك

مبرءون مما يقولون لهم مغفرة ورزق

كريم يايها الذين امنوا لا تدخلوا بيوتا

غير بيوتكم حتى تستانسوا وتسلموا

على اهلها ذلكم خير لكم لعلكم

تذكرون فان لم تجدوا فيها احدا فلا

تدخلوها حتى يؤذن لكم وان قيل لكم

ارجعوا فارجعوا هو ازكى لكم والله

بما تعملون عليم ليس عليكم جناح

ان تدخلوا بيوتا غير مسكونة فيها متاع

لكم والله يعلم ما تبدون وما تكتمون

قل للمؤمنين يغضوا من ابصارهم ويحفظوا

فروجهم ذلك ازكى لهم ان الله خبير

يعملون. يومئذ يوفيهم الله دينهم الحق

ويعلمون ان الله هو الحق المبين. الخبيثات

للخبيثين والخبيثون للخبيثات والطيبات

للطيبين والطيبون للطيبات اولئك

مبرءون مما يقولون لهم مغفرة ورزق

كريم. يا ايها الذين امنوا لا تدخلوا بيوتا

غير بيوتكم حتى تستانسوا وتسلموا

على اهلها ذلكم خير لكم لعلكم

تذكرون. فان لم تجدوا فيها احدا فلا

تدخلوها حتى يوذن لكم وان قيل لكم

ارجعوا فارجعوا هو ازكى لكم والله

بما تعملون عليم. ليس عليكم جناح

ان تدخلوا بيوتا غير مسكونة فيها متاع

لكم والله يعلم ما تبدون وما تكتمون.

قل للمومنين يغضوا من ابصارهم ويحفظوا

فروجهم ذلك ازكى لهم ان الله خبير

بما يصنعون وقل للمؤمنات يغضضن
من ابصارهن ويحفظن فروجهن ولا
يبدين زينتهن الا ما ظهر منها وليضربن
بخمرهن على جيوبهن ولا يبدين زينتهن
الا لبعولتهن او ابائهن او اباء بعولتهن
او ابنائهن او ابناء بعولتهن او اخوانهن
او بني اخوانهن او بني اخواتهن او
نسائهن او ما ملكت ايمانهن او

التابعين غير اولي الاربة من الرجال
او الطفل الذين لم يظهروا على عورات
النساء ولا يضربن بارجلهن ليعلم ما
يخفين من زينتهن وتوبوا الى الله
جميعا ايه المؤمنون لعلكم تفلحون
وانكحوا الايامى منكم والصالحين
من عبادكم وامائكم ان يكونوا فقرا
يغنهم الله من فضله والله واسع عليم

وَلْيَسْتَعْفِفِ الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ نِكَاحًا
و خویشتن داری کنند آنکسها که نیابند زناشوی

حَتَّى يُغْنِيَهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَالَّذِينَ
تا بی نیاز کرداند ایشان خدای از افزونی خود و آنکسها که

يَبْتَغُونَ الْكِتَابَ مِمَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ
می جویند خویشتن را بازخرید از آنچه پادشاه شد دستهای شما

فَكَاتِبُوهُمْ إِنْ عَلِمْتُمْ فِيهِمْ خَيْرًا
بازخرید شوید ایشان اگر بدانید اندر ایشان نیکی

وَآتُوهُمْ مِنْ مَالِ اللَّهِ الَّذِي آتَاكُمْ
و بدهید ایشان از خواسته خدای آنکه بداد شما را

وَلَا تُكْرِهُوا فَتَيَاتِكُمْ عَلَى الْبِغَاءِ
و بناکام مکنید پرستاران خویش را بر زنا کردن

إِنْ أَرَدْنَ تَحَصُّنًا لِتَبْتَغُوا عَرَضَ الْحَيَاةِ
اگر خواهند پاکی تا بجویید حطام زندگانی

الدُّنْيَا وَمَنْ يُكْرِهْهُنَّ فَإِنَّ اللَّهَ مِنْ بَعْدِ
این جهان و هرکه ناکام کند ایشان را خدای از پس

إِكْرَاهِهِنَّ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۞ وَلَقَدْ أَنْزَلْنَا
ناکام کردن ایشان آمرزنده بخشاینده و بدرستی فرو فرستادیم

إِلَيْكُمْ آيَاتٍ مُبَيِّنَاتٍ وَمَثَلًا مِنَ الَّذِينَ
بسوی شما آیتها پیداکرده و مانندگی از آن کسها که

خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ وَمَوْعِظَةً لِلْمُتَّقِينَ ۞
گذشتند از پیش شما و پند مر پرهیزکاران را

اللَّهُ نُورُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ مَثَلُ نُورِهِ
خدای روشن کننده آسمان و زمین داستان روشنای وی

كَمِشْكَاةٍ فِيهَا مِصْبَاحٌ الْمِصْبَاحُ
چون کنوی اندرو چراغی چراغ

فِي زُجَاجَةٍ الزُّجَاجَةُ كَأَنَّهَا كَوْكَبٌ
اندر آبگینه آبگینه گوئی ستاره

دُرِّيٌّ يُوقَدُ مِنْ شَجَرَةٍ مُبَارَكَةٍ زَيْتُونَةٍ لَا
درخشان بفروزند از درختی بابرکه درخت زیتون نه

شَرْقِيَّةٍ وَلَا غَرْبِيَّةٍ يَكَادُ زَيْتُهَا
خاوری و نه باختری همی خواهد روغن زیتون

تضيء ولو لم تمسسه نار نور على نور

روشنائی دهد و اگرچه نرسید بوی آتش روشنائی بر روشنائی

يهدي الله لنوره من يشاء ويضرب الله

راه نماید خدای بروشنائی خویش آنرا که خواهد و می زند خدای

الأمثال للناس والله بكل شيء عليم

مثلها مرمردمانرا و خدای بهمه چیزی داناست

في بيوت أذن الله أن ترفع ويذكر

اندر خانها که فرمود خدای که برداشته شود و یاد کرده

فيها اسمه يسبح له فيها بالغدو

اندر آنجا نام وی تسبیح کنند مرورا اندر آنجا بامداد

والآصال رجال لا تلهيهم تجارة

و شبانگاه مردانی که مشغول نگرداند ایشانرا بازرگانی

ولا بيع عن ذكر الله وإقام الصلوة

و نه فروختن از یاد خدای و بپای داشتن نماز

وإيتاء الزكوة يخافون يوما تتقلب فيه

و دادن زکوة ترسند از روزی که گردان گردد اندر آن روز

القلوب والأبصار ليجزيهم الله أحسن

دلها و بینائیها تا پاداش دهد ایشانرا خدای نیکوترین

ما عملوا ويزيدهم من فضله والله يرزق

آنچه کردند و بیفزاید ایشانرا از فضل خود و خدای روزی دهد

من يشاء بغير حساب والذين كفروا

آنرا که خواهد بی شمار و آنکسها که کافر شدند

أعمالهم كسراب بقيعة يحسبه

کارهای ایشان چون سراب به بیابانی پندارد او را

الظمآن ماء حتى إذا جاءه لم يجده شيئا

تشنه آب تا چون بیاید بوی نیابد چیزی

ووجد الله عنده فوفيه حسابه

و بیابد خدای را نزد وی تمام دهد شمار وی

والله سريع الحساب أو كظلمات

و خدای زود شمار کننده یا چون تاریکیها

في بحر لجي يغشيه موج من فوقه موج

اندر دریای ژرف بپوشد او را موج از برون موج

من فوقه سحاب ظلمات بعضها

فوق بعض اذا اخرج يده لم يكد يريها

ومن لم يجعل الله له نورا فما له من نور

الم تر ان الله يسبح له من في السموات

والارض والطير صافات كل قد علم صلاته

وتسبيحه والله عليم بما يفعلون

ولله ملك السموات والارض والى

الله المصير الم تر ان الله يزجي سحابا

ثم يؤلف بينه ثم يجعله ركاما

فترى الودق يخرج من خلاله وينزل

من السماء من جبال فيها من برد فيصيب

به من يشاء ويصرفه عن من يشاء يكاد

سنا برقه يذهب بالابصار يقلب الله

الليل والنهار ان في ذلك لعبرة

لاولي الابصار والله خلق كل دابة

من ماء فمنهم من يمشي على بطنه ومنهم

من يمشي على رجلين ومنهم من يمشي على

کسی است کی می رود بر دو پای و از ایشان کس است کی می رود

اربع يخلق الله ما يشاء ان الله على كل

بر چهار پای بیافریند خدای آنچه خواهد که خدای بر همه

شيء قدير لقد انزلنا آيات مبينات

چیزی توانا است بدرستی فرو فرستادیم آیتهای پیدا کرده

والله يهدي من يشاء الى صراط مستقيم

و خدای راه نماید آنرا که خواهد سوی راه راست

ويقولون آمنا بالله وبالرسول

و می گویند گرویدیم بخدای و بپیغامبر

واطعنا ثم يتولى فريق منهم من بعد

و فرمان بردیم باز برگردد گروهی از ایشان از پس آن

ذلك وما اولئك بالمؤمنين واذا

و نیستند ایشان گرویدگان و چون

دعوا الى الله ورسوله ليحكم بينهم

خوانند ایشان سوی خدای و پیغامبر او تا داوری کند میان ایشان

اذا فريق منهم معرضون وان يكن لهم

آنگه گروهی از ایشان روی گردانیده باشند و اگر باشد مر ایشان را

الحق يأتوا اليه مذعنين افي قلوبهم

حق بیایند سوی وی گردن نهادگان یا باشد در دلهای ایشان

مرض ام ارتابوا ام يخافون ان يحيف

بیماری است یا بشک شدند یا می ترسند که بیداد کند

الله عليهم ورسوله بل اولئك هم

خدای بر ایشان و پیغامبر او نه که ایشانند

الظالمون انما كان قول المؤمنين

بیداد گران همانا بود گفتار گرویدگان

اذا دعوا الى الله ورسوله ليحكم

چون خوانند ایشان سوی خدای و پیغامبر او تا داوری کند

بينهم ان يقولوا سمعنا واطعنا واولئك

میان ایشان که گویند شنیدیم و فرمان بردیم و ایشانند

هم المفلحون ومن يطع الله ورسوله

که ایشان رستگاران و هر که فرمان برد خدای را و پیغامبر او را

ويخش الله ويتقه فاولئك هم

الفائزون واقسموا بالله جهد ايمانهم

لئن امرتهم ليخرجن قل لا تقسموا طاعة

معروفة ان الله خبير بما تعملون

قل اطيعوا الله واطيعوا الرسول

فان تولوا فانما عليه ما حمل

وعليكم ما حملتم وان تطيعوه

تهتدوا وما على الرسول الا البلاغ

المبين وعد الله الذين امنوا منكم

وعملوا الصالحات ليستخلفنهم

في الارض كما استخلف الذين من

قبلهم وليمكنن لهم دينهم الذي

ارتضى لهم وليبدلنهم من بعد خوفهم

امنا يعبدونني لا يشركون بي شيئا

ومن كفر بعد ذلك فاولئك هم

الفاسقون واقيموا الصلوة واتوا الزكوة

وأطيعوا الرسول لعلكم ترحمون لا

تحسبن الذين كفروا معجزين في الأرض

ومأويهم النار ولبئس المصير يا أيها

الذين آمنوا ليستأذنكم الذين ملكت

أيمانكم والذين لم يبلغوا الحلم

منكم ثلاث مرات من قبل صلوة

الفجر وحين تضعون ثيابكم من

الظهيرة ومن بعد صلوة العشاء

ثلاث عورات لكم ليس عليكم ولا

عليهن جناح بعدهن طوافون عليكم

بعضكم على بعض كذلك يبين الله

لكم الآيات والله عليم حكيم وإذا

بلغ الأطفال منكم الحلم فليستأذنوا

كما استأذن الذين من قبلهم كذلك

يبين الله لكم آياته والله عليم حكيم

والقواعد من النساء اللاتي لا يرجون

نِكَاحًا فَلَيْسَ عَلَيْهِنَّ جُنَاحٌ أَن

نکاح را نیست بریشان بزه که

يَضَعْنَ ثِيَابَهُنَّ غَيْرَ مُتَبَرِّجَاتٍ بِزِينَةٍ

بنهند جامهای خویش نا آرایندگان بآرایشی

وَأَن يَسْتَعْفِفْنَ خَيْرٌ لَّهُنَّ وَاللَّهُ سَمِيعٌ

واگر پرهیزند بهتر مرایشان را و خدای شنوا است

عَلِيمٌ لَيْسَ عَلَى الْأَعْمَىٰ حَرَجٌ وَلَا عَلَى

و دانا نیست بر نابینا تنگی و نه بر

الْأَعْرَجِ حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْمَرِيضِ حَرَجٌ

لنگ تنگی و نه بر بیمار تنگی

وَلَا عَلَىٰ أَنفُسِكُمْ أَن تَأْكُلُوا مِن بُيُوتِكُمْ

و نه بر تنهای شما که بخورید از خانهای خویش

أَوْ بُيُوتِ آبَائِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أُمَّهَاتِكُمْ

یا خانهای پدران خویش یا از خانهای مادران خویش

أَوْ بُيُوتِ إِخْوَانِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَخَوَاتِكُمْ

یا از خانهای برادران خویش یا از خانهای خواهران خویش

وَلَا نُشُورًا وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ هَٰذَا

و نه انگیختن و گفتند آنکسها که کافر شدند نیست این

إِلَّا إِفْكٌ افْتَرَاهُ وَأَعَانَهُ عَلَيْهِ قَوْمٌ

مگر دروغی که از خویشتن بساختست و یاری کرد ویرا برین گروهی

آخَرُونَ فَقَدْ جَاءُوا ظُلْمًا وَزُورًا وَقَالُوا

دیگران بدرستی آوردند ستمی و دروغی و گفتند

أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ اكْتَتَبَهَا فَهِيَ تُمْلَىٰ

افسانهای پیشینیان بنوشت آنرا ازبهر او املا کنند

عَلَيْهِ بُكْرَةً وَأَصِيلًا قُلْ أَنزَلَهُ الَّذِي

بروی بامداد و شبانگاه بگوی فرو فرستاد آن آنکه

يَعْلَمُ السِّرَّ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ

میداند راز اندر آسمانها و زمین کوی

كَانَ غَفُورًا رَّحِيمًا وَقَالُوا مَالِ هَٰذَا

است آمرزنده بخشاینده و گفتند چیست این

الرَّسُولِ يَأْكُلُ الطَّعَامَ وَيَمْشِي فِي

پیغامبر را میخورد طعام و میرود اندر

الاسواق لولا انزل اليه ملك فيكون

معه نذيرا او يلقى اليه كنز او تكون له

جنة ياكل منها وقال الظالمون

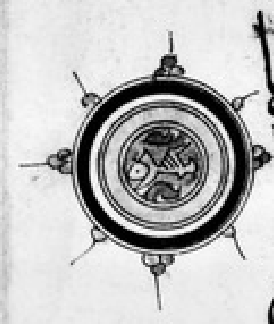
ان تتبعون الا رجلا مسحورا انظر

كيف ضربوا لك الامثال فضلوا

فلا يستطيعون سبيلا تبارك الذى

ان شا جعل لك خيرا من ذلك

جنات تجرى من تحتها الانهار ويجعل

لك قصورا بل كذبوا بالساعة واعتدنا

لمن كذب بالساعة سعيرا اذا راتهم

من مكان بعيد سمعوا لها تغيظا

وزفيرا واذا القوا منها مكانا

ضيقا مقرنين دعوا هنالك ثبورا

لا تدعوا اليوم ثبورا واحدا وادعوا

ثبورا كثيرا قل اذلك خير ام جنة

الخلد التى وعد المتقون كانت لهم

جزا ومصيرا لهم فيها ما يشاون

خالدين كان على ربك وعدا مسولا

ويوم يحشرهم وما يعبدون من دون

الله فيقول انتم اضللتم عبادي

هولا ام هم ضلوا السبيل قالوا سبحانك

ما كان ينبغي لنا ان نتخذ من دونك من اوليا

ولكن متعتهم واباهم حتى نسوا الذكر

وكانوا قوما بورا فقد كذبوكم بما

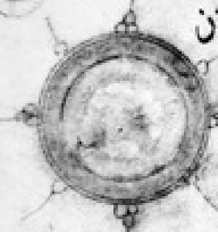
تقولون فما تستطيعون صرفا ولا نصرا

ومن يظلم منكم نذقه عذابا كبيرا

وما ارسلنا قبلك من المرسلين الا انهم

لياكلون الطعام ويمشون في الاسواق

وجعلنا بعضكم لبعض فتنة اتصبرون

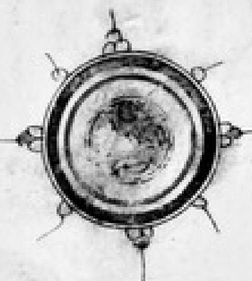

وكان ربك بصيرا وقال الذين لا

يرجون لقانا لولا انزل علينا الملىكة

او نرى ربنا لقد استكبروا في انفسهم

وَعَتَوْا عُتُوًّا كَبِيرًا يَوْمَ يَرَوْنَ الْمَلَائِكَةَ
لَا بُشْرَى يَوْمَئِذٍ لِلْمُجْرِمِينَ وَيَقُولُونَ حِجْرًا
مَحْجُورًا وَقَدِمْنَا إِلَى مَا عَمِلُوا مِنْ عَمَلٍ
فَجَعَلْنَاهُ هَبَاءً مَنْثُورًا أَصْحَابُ الْجَنَّةِ
يَوْمَئِذٍ خَيْرٌ مُسْتَقَرًّا وَأَحْسَنُ مَقِيلًا
وَيَوْمَ تَشَقَّقُ السَّمَاءُ بِالْغَمَامِ وَنُزِّلَ
الْمَلَائِكَةُ تَنْزِيلًا الْمُلْكُ يَوْمَئِذٍ الْحَقُّ
لِلرَّحْمَنِ وَكَانَ يَوْمًا عَلَى الْكَافِرِينَ

عَسِيرًا وَيَوْمَ يَعَضُّ الظَّالِمُ عَلَى يَدَيْهِ
يَقُولُ يَا لَيْتَنِي اتَّخَذْتُ مَعَ الرَّسُولِ
سَبِيلًا يَا وَيْلَتَى لَيْتَنِي لَمْ أَتَّخِذْ فُلَانًا
خَلِيلًا لَقَدْ أَضَلَّنِي عَنِ الذِّكْرِ بَعْدَ
إِذْ جَاءَنِي وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِلْإِنْسَانِ
خَذُولًا وَقَالَ الرَّسُولُ يَا رَبِّ إِنَّ

قَوْمِي اتَّخَذُوا هَذَا الْقُرْآنَ مَهْجُورًا
وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا

من المجرمين وكفى بربك هاديا ونصيرا
از گناهکاران و بسنده است خداوند تو راه نماینده و یاری کننده

وقال الذين كفروا لولا نزل عليه
و گفتند آنکسانی که کافر شدند چرا فرو نفرستاده شد بروی

القرآن جملة واحدة كذلك لنثبت
قرآن یکبار همچنین تا استوار کنیم

به فؤادك ورتلناه ترتيلا ولا يأتونك
بوی دل ترا و خواندیم آنرا آهسته و نیارند بتو

بمثل إلا جئناك بالحق وأحسن تفسيرا
مثلی مگر بیاریم بتو راستی و نیکوتر تفسیر کردن

الذين يحشرون على وجوههم إلى
آنکسانکه گرد آورده شوند بر روهای ایشان بسوی

جهنم أولئك شر مكانا وأضل
دوزخ ایشان بتر بجایگاه و گمراهتر

سبيلا ولقد آتينا موسى الكتاب
براه و بدادیم موسی را نامه

هذا عذب فرات وهذا ملح أجاج
این خوش شیرین و این شور تلخ

وجعل بينهما برزخا وحجرا محجورا
و کرد میان ایشان باز دارنده و بازداشتی بازداشته

وهو الذي خلق من الماء بشرا فجعله
و او آنکسی که بیافرید از آب مردم پس کرد او را

نسبا وصهرا وكان ربك قديرا
خویشاوندی و دامادی و هست خداوند تو توانا

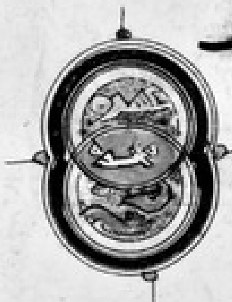
ويعبدون من دون الله ما لا ينفعهم
و می پرستند بجز خدای آنچه منفعت نکند ایشان را

ولا يضرهم وكان الكافر على
و گزند نکند ایشانرا و هست کافر بر

ربه ظهيرا وما أرسلناك إلا
خداوند خویش یار و نفرستادیم ترا مگر

مبشرا ونذيرا قل ما أسألكم عليه
مژده دهنده و بیم کننده بگو نخواهیم از شما بروی

من اجر الا من شاء ان يتخذ الى ربه
سبيلا وتوكل على الحى الذى لا
يموت وسبح بحمده وكفى به بذنوب
عباده خبيرا الذى خلق السموات
والارض وما بينهما فى ستة ايام
ثم استوى على العرش الرحمن فسل
به خبيرا واذا قيل لهم اسجدوا
للرحمن قالوا وما الرحمن انسجد لما تامرنا

وزادهم نفورا تبارك الذى جعل
فى السماء بروجا وجعل فيها سراجا
وقمرا منيرا وهو الذى جعل الليل
والنهار خلفة لمن اراد ان يذكر
او اراد شكورا وعباد الرحمن الذين
يمشون على الارض هونا واذا
خاطبهم الجاهلون قالوا سلاما
والذين يبيتون لربهم سجدا وقياما

والذين يقولون ربنا اصرف عنا عذاب
جهنم ان عذابها كان غراما انها
ساءت مستقرا ومقاما والذين اذا
انفقوا لم يسرفوا ولم يقتروا وكان
بين ذلك قواما والذين لا يدعون مع
الله الها آخر ولا يقتلون النفس التي
حرم الله الا بالحق ولا يزنون ومن يفعل
ذلك يلق اثاما يضاعف له العذاب

يوم القيامة ويخلد فيه مهانا الا من
تاب وآمن وعمل عملا صالحا فاولئك
يبدل الله سيئاتهم حسنات وكان
الله غفورا رحيما ومن تاب وعمل
صالحا فانه يتوب الى الله متابا
والذين لا يشهدون الزور واذا مروا
باللغو مروا كراما والذين اذا
ذكروا بآيات ربهم لم يخروا عليها

صما وعمیانا والذین یقولون ربنا هب

کران و کوران واز کسیها که کویند یا خداوند ما هدیه ده

لنا من ازواجنا وذریاتنا قرة اعین

ما را از زنان ما و نیز زادکان ما روشنائی چشمها

واجعلنا للمتقین اماما اولئک

وبگر ما را مر پرهیزکاران را پیش روان ایشانند که

یجزون الغرفة بما صبروا ویلقون

پاداش دهند ایشان را بدرجات بهشت بانچه شکیبائی کردند

فیها تحیة وسلاما خالدین فیها

اندر انجا نواخت و درود جاودان اندر انجا

حسنت مستقرا ومقاما قل ما

نیکو است آرام کاه و جای بودن بکو

یعبؤا بکم ربی لولا دعاؤکم فقد

باک دارد شما را خداوند من اگر نه خواندن

کذبتم فسوف یکون لزاما

بدروغ داشتید زود باشد عذاب واجب گشته

سورة الشعراء مائتان وعشرون وسبع

بسم الله الرحمن الرحیم

طسم تلک آیات الکتاب المبین

لعلک باخع نفسک الا یکونوا مؤمنین

ان نشأ ننزل علیهم من السماء آیة فظلت

اعناقهم لها خاضعین وما یأتیهم من

ذکر من الرحمن محدث الا کانوا

عنه معرضین فقد کذبوا فسیأتیهم

أنبؤا ما كانوا به يستهزءون أولم يروا
خبرها آنچ بودند بآن افسوس کردند با نمی نگرند

إلى الأرض كم أنبتنا فيها من كل
بسوی زمین چند برویانیدیم در آنجا از هر

زوج كريم إن في ذلك لآية وما
گونه نیکو و بزرگوار بدرستی در آن نشانی است و نه

كان أكثرهم مؤمنين وإن ربك
بیشترین ایشان گرویدگان و بدرستی خداوند تو

لهو العزيز الرحيم وإذ نادى ربك
هر آینه اوست غالب بخشاینده و چون خواند خداوند تو

موسى أن ائت القوم الظالمين قوم
موسی را که برو بسوی گروه ستمکاران گروه

فرعون ألا يتقون قال رب إني أخاف
فرعون چرا نمی ترسند گفت بار خدایا من می ترسم

أن يكذبون ويضيق صدري ولا
که دروغ دارند مرا و تنگ شود دل من و

ينطلق لساني فأرسل إلى هارون ولهم
و گشاده نگردد زبان من بفرست بسوی هارون و مر ایشان را

علي ذنب فأخاف أن يقتلون قال كلا
بر من گناهی است می ترسم که بکشند مرا گفت چنین نیست

فاذهبا بآياتنا إنا معكم مستمعون فأتيا
بروید بنشانهای ما ما با شما شنوندگانیم بروید

فرعون فقولا إنا رسول رب العالمين
بسوی فرعون بگویید ما فرستاده خداوند همه عالمها

أن أرسل معنا بني إسرائيل قال ألم
که بفرست با ما فرزندان یعقوب را گفت

نربك فينا وليدا ولبثت فينا من
نه پروردیم ترا در میان خود کودک و بودی در میان ما

عمرك سنين وفعلت فعلتك التي
از زندگانی خویش سالها و کردی کار خود آنکه

فعلت وأنت من الكافرين قال فعلتها
کردی و تو از ناسپاسان گفت کردم آن

اذا وانا من الضالين ففررت منكم

لما خفتكم فوهب لي ربي حكما

وجعلني من المرسلين وتلك

نعمة تمنها علي ان عبدت بني اسرائيل

قال فرعون وما رب العالمين قال رب

السموات والارض وما بينهما ان

كنتم موقنين قال لمن حوله الا تستمعون

قال ربكم ورب اباءكم الاولين قال

ان رسولكم الذي ارسل اليكم

لمجنون قال رب المشرق والمغرب

وما بينهما ان كنتم تعقلون قال

لئن اتخذت الها غيري لاجعلنك

من المسجونين قال اولو جئتك بشيء

مبين قال فات به ان كنت من الصادقين

فالقى عصاه فاذا هي ثعبان مبين

ونزع يده فاذا هي بيضاء للناظرين

قَالَ لِلْمَلَإِ حَوْلَهُ إِنَّ هَٰذَا لَسَاحِرٌ عَلِيمٌ

گفت مر گروه مهتران را که گرد وی بودند این جادوی است دانا

يُرِيدُ أَنْ يُخْرِجَكُمْ مِنْ أَرْضِكُمْ بِسِحْرِهِ

همی خواهد که بیرون آرد شما را از زمین شما بجادوی وی

فَمَاذَا تَأْمُرُونَ قَالُوا أَرْجِهْ وَأَخَاهُ

چه چیز همی فرمایید گفتند بازدار وی را و برادر وی را

وَابْعَثْ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ يَأْتُوكَ

و بفرست اندر شهرها گرد کنندگان تا بیارند سوی تو

بِكُلِّ سَحَّارٍ عَلِيمٍ فَجُمِعَ السَّحَرَةُ لِمِيقَاتِ

هر جادوی دانا را گرد آورده شد جادوان مر وعده

يَوْمٍ مَعْلُومٍ وَقِيلَ لِلنَّاسِ هَلْ أَنْتُمْ

روز دانسته و گفتند مر مردمان را هستید

مُجْتَمِعُونَ لَعَلَّنَا نَتَّبِعُ السَّحَرَةَ إِنْ كَانُوا

گرد آمدن تا بگر ما بروم جادوان را اگر باشند

هُمُ الْغَالِبِينَ فَلَمَّا جَاءَ السَّحَرَةُ قَالُوا

ایشان غلبه کنندگان چون بیامدند جادوان گفتند

لِفِرْعَوْنَ أَئِنَّ لَنَا لَأَجْرًا إِنْ كُنَّا نَحْنُ

مر فرعون را باشد ما را مزدی اگر باشیم ما

الْغَالِبِينَ قَالَ نَعَمْ وَإِنَّكُمْ إِذًا لَمِنَ

غلبه کنندگان گفت آری و شما آنگاه باشید از

الْمُقَرَّبِينَ قَالَ لَهُمْ مُوسَىٰ أَلْقُوا مَا أَنْتُمْ

نزدیک کردگان گفت مر ایشان را موسی بیفگنید آنچ شما

مُلْقُونَ فَأَلْقَوْا حِبَالَهُمْ وَعِصِيَّهُمْ

خواهید افگند بیفگندند رسنها خویش را و عصاها خویش را

وَقَالُوا بِعِزَّةِ فِرْعَوْنَ إِنَّا لَنَحْنُ الْغَالِبُونَ

و گفتند بعزت فرعون که ما باشیم ما غلبه کنندگان

فَأَلْقَىٰ مُوسَىٰ عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ

بیوکند موسی عصا خویش همیدون همی فرو خورد

مَا يَأْفِكُونَ فَأُلْقِيَ السَّحَرَةُ سَاجِدِينَ

آنچ دروغ بساختند بیفگنده شد جادوان سجده کنندگان

قَالُوا آمَنَّا بِرَبِّ الْعَالَمِينَ رَبِّ مُوسَىٰ

گفتند گرویدیم بخدای همه خلق خداوند موسی

وهرون قال آمنتم له قبل أن آذن لكم

وهارون گفت فرعون ایمان آوردید بدو پیش از آنکه دستوری دهم شما را

إنه لكبيركم الذي علمكم السحر

این خود مهتر شماست آنکه بیاموخت شما را جادوی

فلسوف تعلمون لأقطعن أيديكم

زود باشد که بدانید ببرم دستهای شما

وأرجلكم من خلاف ولأصلبنكم

و پایهای شما از ناهمواری و بردار کنم شما را

أجمعين قالوا لا ضير إنا إلى ربنا

همگنان گفتند زیان نیست که ما بسوی خداوند خویش

منقلبون إنا نطمع أن يغفر لنا ربنا

بازگردندگانیم ما امید میداریم که بیامرزد ما را خداوند ما

خطايانا أن كنا أول المؤمنين

گناهان ما تا آنکه بودیم نخستین گرویدگان

وأوحينا إلى موسى أن أسر بعبادي

و پیغام فرستادیم بموسی که ببر بندگان مرا

إنكم متبعون فأرسل فرعون في

که شما از پی شما بروند فرستاد فرعون اندر

المدائن حاشرين إن هؤلاء لشرذمة

شهرها گرد آرندگان اینان گروهی اند

قليلون وإنهم لنا لغائظون وإنا لجميع

اندک مایگک و ایشان ما را خشم آرند و ما همه

حذرون فأخرجناهم من جنات

پرهیزکاران بیرون آوردیم ایشان را از بوستانها

وعيون وكنوز ومقام كريم كذلك

و چشمها و گنجها و جایگاهی بزرگوار و از چنین بود

وأورثناها بني إسرائيل فأتبعوهم

و میراث کردیم پسران یعقوب را ایشان را پس از پی ایشان

مشرقين فلما تراءى الجمعان قال أصحب

که آفتاب برآمد چون دید یکدیگر را دو گروه گفتند

موسى إنا لمدركون قال كلا إن معي

موسی ما از ایشان یافتگانیم گفت نه چنین است که با من است

ربي سيهدين فاوحينا الى موسى

ان اضرب بعصاك البحر فانفلق

وكان كل فرق كالطود

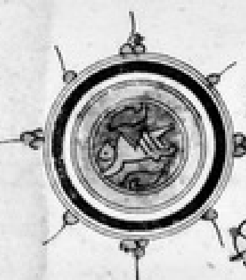
العظيم وازلفنا ثم الاخرين وانجينا

موسى ومن معه اجمعين ثم اغرقنا

الاخرين ان في ذلك لاية وما

كان اكثرهم مؤمنين وان ربك

لهو العزيز الرحيم واتل عليهم نبا ابرهيم

اذ قال لابيه وقومه ما تعبدون

قالوا نعبد اصناما فنظل لها عاكفين

قال هل يسمعونكم اذ تدعون او

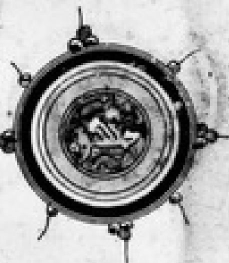
ينفعونكم او يضرون قالوا بل وجدنا

اباءنا كذلك يفعلون قال افرءيتم ما

كنتم تعبدون انتم واباؤكم الاقدمون

فانهم عدو لي الا رب العالمين الذي

خلقني فهو يهدين والذي هو يطعمني

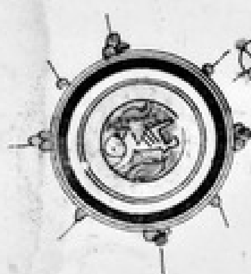
وَإِذَا مَرِضْتُ فَهُوَ يَشْفِينِ وَالَّذِي

يُمِيتُنِي ثُمَّ يُحْيِينِ وَالَّذِي أَطْمَعُ أَنْ يَغْفِرَ
لِي خَطِيئَتِي يَوْمَ الدِّينِ رَبِّ هَبْ لِي حُكْمًا
وَأَلْحِقْنِي بِالصَّالِحِينَ وَاجْعَلْ لِي لِسَانَ
صِدْقٍ فِي الْآخِرِينَ وَاجْعَلْنِي مِنْ وَرَثَةِ
جَنَّةِ النَّعِيمِ وَاغْفِرْ لِأَبِي إِنَّهُ كَانَ
مِنَ الضَّالِّينَ وَلَا تُخْزِنِي يَوْمَ يُبْعَثُونَ يَوْمَ
لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ إِلَّا مَنْ أَتَى اللَّهَ

بِقَلْبٍ سَلِيمٍ وَأُزْلِفَتِ الْجَنَّةُ لِلْمُتَّقِينَ
وَبُرِّزَتِ الْجَحِيمُ لِلْغَاوِينَ وَقِيلَ لَهُمْ أَيْنَ
مَا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ هَلْ
يَنْصُرُونَكُمْ أَوْ يَنْتَصِرُونَ فَكُبْكِبُوا
فِيهَا هُمْ وَالْغَاوُونَ وَجُنُودُ إِبْلِيسَ
أَجْمَعُونَ قَالُوا وَهُمْ فِيهَا يَخْتَصِمُونَ
تَاللَّهِ إِنْ كُنَّا لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ إِذْ
نُسَوِّيكُمْ بِرَبِّ الْعَالَمِينَ وَمَا أَضَلَّنَا

الا المجرمون فما لنا من شافعين ولا
صديق حميم فلو ان لنا كرة فنكون
من المؤمنين ان في ذلك لاية وما
كان اكثرهم مؤمنين وان ربك
لهو العزيز الرحيم كذبت قوم نوح المرسلين
اذ قال لهم اخوهم نوح الا تتقون اني
لكم رسول امين فاتقوا الله واطيعون
وما اسئلكم عليه من اجر ان اجري

الا على رب العالمين فاتقوا الله واطيعون
قالوا انؤمن لك واتبعك الارذلون قال
وما علمي بما كانوا يعملون ان حسابهم
الا على ربي لو تشعرون وما انا بطارد
المؤمنين ان انا الا نذير مبين قالوا لئن
لم تنته يا نوح لتكونن من المرجومين
قال رب ان قومي كذبون فافتح بيني وبينهم
فتحا ونجني ومن معي من المؤمنين فانجيناه

وَمَن مَّعَهُۥ فِى ٱلْفُلْكِ ٱلْمَشْحُونِ ثُمَّ أَغْرَقْنَا
بَعْدُ ٱلْبَاقِينَ إِنَّ فِى ذَٰلِكَ لَءَايَةً وَمَا
كَانَ أَكْثَرُهُم مُّؤْمِنِينَ وَإِنَّ رَبَّكَ
لَهُوَ ٱلْعَزِيزُ ٱلرَّحِيمُ كَذَّبَتْ عَادٌ ٱلْمُرْسَلِينَ
إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ هُودٌ أَلَا تَتَّقُونَ إِنِّى
لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ فَٱتَّقُوا۟ ٱللَّهَ وَأَطِيعُونِ
وَمَآ أَسْـَٔلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِىَ
إِلَّا عَلَىٰ رَبِّ ٱلْعَٰلَمِينَ أَتَبْنُونَ بِكُلِّ رِيعٍ

ءَايَةً تَعْبَثُونَ وَتَتَّخِذُونَ مَصَانِعَ لَعَلَّكُمْ
 تَخْلُدُونَ وَإِذَا بَطَشْتُم بَطَشْتُمْ جَبَّارِينَ
فَٱتَّقُوا۟ ٱللَّهَ وَأَطِيعُونِ وَٱتَّقُوا۟ ٱلَّذِىٓ
أَمَدَّكُم بِمَا تَعْلَمُونَ أَمَدَّكُم بِأَنْعَٰمٍ
وَبَنِينَ وَجَنَّٰتٍ وَعُيُونٍ إِنِّىٓ أَخَافُ
عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ قَالُوا۟ سَوَآءٌ
عَلَيْنَآ أَوَعَظْتَ أَمْ لَمْ تَكُن مِّنَ ٱلْوَٰعِظِينَ
إِنْ هَٰذَآ إِلَّا خُلُقُ ٱلْأَوَّلِينَ وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِينَ

وَكَذَّبُوهُ فَأَهْلَكْنَاهُمْ إِنَّ فِي

بدرستي كه در اين — هلاك كرديم ايشان

ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ

مُؤْمِنِينَ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ

كَذَّبَتْ ثَمُودُ الْمُرْسَلِينَ إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ

صَالِحٌ أَلَا تَتَّقُونَ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُونِ وَمَا أَسْأَلُكُمْ

عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ

الْعَالَمِينَ أَتُتْرَكُونَ فِي مَا هَاهُنَا

آمِنِينَ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ وَزُرُوعٍ

وَنَخْلٍ طَلْعُهَا هَضِيمٌ وَتَنْحِتُونَ مِنَ

الْجِبَالِ بُيُوتًا فَارِهِينَ فَاتَّقُوا اللَّهَ

وَأَطِيعُونِ وَلَا تُطِيعُوا أَمْرَ الْمُسْرِفِينَ

الَّذِينَ يُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ وَلَا يُصْلِحُونَ

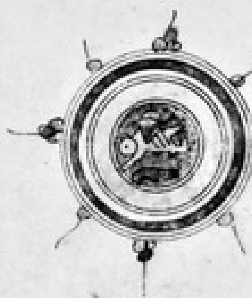
قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمُسَحَّرِينَ مَا أَنْتَ

إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا فَأْتِ بِآيَةٍ إِنْ كُنْتَ

مِنَ الصَّادِقِينَ قَالَ هَذِهِ نَاقَةٌ لَهَا

شرب ولكم شرب يوم معلوم
ولا تمسوها بسوء فيأخذكم عذاب
يوم عظيم فعقروها فأصبحوا
نادمين فأخذهم العذاب إن في ذلك
لآية وما كان أكثرهم مؤمنين
وإن ربك لهو العزيز الرحيم كذبت قوم

لوط المرسلين إذ قال لهم أخوهم
لوط ألا تتقون إني لكم رسول أمين فاتقوا

الله وأطيعون وما أسألكم عليه
من أجر إن أجري إلا على رب العالمين
أتأتون الذكران من العالمين وتذرون
ما خلق لكم ربكم من أزواجكم
بل أنتم قوم عادون قالوا لئن لم تنته
يا لوط لتكونن من المخرجين قال إني

لعملكم من القالين رب نجني وأهلي
مما يعملون فنجيناه وأهله أجمعين إلا

عجوزا في الغابرين ثم دمرنا الآخرين

كنده پيري كه بود از پس ماندگان هلاك كرديم ديگران را

وامطرنا عليهم مطرا فساء مطر المنذرين

وبارانيديم بر ايشان باراني بد بود باران بيم كردگان

ان في ذلك لاية وما كان اكثرهم

اندر اين حجتي است و نبودند بيشتري ايشان

مومنين وان ربك لهو العزيز الرحيم

گرويدگان و خداي تو اوست كشنده وبخشاينده

كذب اصحاب الأيكة المرسلين اذ

بدروغ داشتند خداوندان بيشه پيغامبران را چون

قال لهم شعيب الا تتقون اني لكم رسول

گفت مر ايشان را شعيب چرا نترسيد من مر شما را پيغامبرم

امين فاتقوا الله واطيعون وما اسئلكم

استكوي بترسيد از خداي و فرمان بريد مرا و نخواهم از شما

عليه من اجر ان اجري الا على رب

برين هيچ مزدي نيست مزد من مگر بر خداوند

ان يعلمه علماء بني اسرائيل ولو

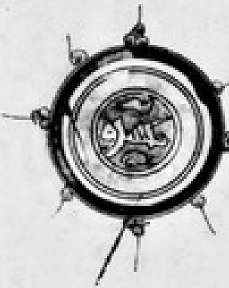
آنكه بدانند آن را دانايان بني اسرائيل واگر

نزلناه على بعض الاعجمين فقراه عليهم

فرو فرستاديمي آن را بر بعضي عجمان پس برخواندي بر ايشان

ما كانوا به مومنين كذلك سلكناه

نبودندي بدان گرويدگان همچنين اندرآورديم آن را

في قلوب المجرمين لا يومنون به حتى

اندر دلهاء گناهكاران نگروند بدان تا

يروا العذاب الاليم فياتيهم بغتة

ببينند عذاب دردناك پس آيد بديشان ناگاه

وهم لا يشعرون فيقولوا هل نحن

وايشان ندانند گويند هست ما را

منظرون افبعذابنا يستعجلون

زمان دهندگان آيا بعذاب ما شتاب ميكنند

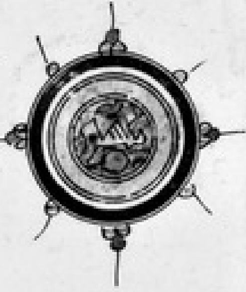
افرايت ان متعناهم سنين ثم جاءهم ما

ديدي اگر برخوردار كرديم ايشان را سالها پس آيد بديشان آنچه

كانوا يوعدون ما اغنى عنهم ما

كانوا يمتعون وما اهلكنا من قرية

الا لها منذرون ذكرى وما كنا

ظالمين وما تنزلت به الشياطين

وما ينبغي لهم وما يستطيعون انهم

عن السمع لمعزولون فلا تدع مع الله الها

اخر فتكون من المعذبين وانذر عشيرتك

الاقربين واخفض جناحك لمن اتبعك

من المؤمنين فان عصوك فقل اني بريء

مما تعملون وتوكل على العزيز الرحيم

الذي يريك حين تقوم وتقلبك في

الساجدين انه هو السميع العليم هل

انبئكم على من تنزل الشياطين تنزل

على كل افاك اثيم يلقون السمع واكثرهم

كاذبون والشعراء يتبعهم الغاوون

الم تر انهم في كل واد يهيمون وانهم يقولون

ما لا يفعلون الا الذين امنوا وعملوا

انچه نکنند مگر انکسها که بگرویدند وبکردند

الصالحات وذكروا الله كثيرا

نیکیها ویاذ کردند خدارا بسیار

وانتصروا من بعد ما ظلموا وسيعلم

وکین کشیدند از پس انکه ایشان ستم رسیدند و زود بدانند

الذين ظلموا اى منقلب ينقلبون

انکسها که ستم کردند بچه بازگشتن باز گردند

سورة النمل تسعون وثلث آيات مكية

بسم الله الرحمن الرحيم

طس تلك آيات القرآن وكتاب مبين

هدى وبشرى للمؤمنين الذين يقيمون

الصلوة ويؤتون الزكوة وهم بالآخرة

نماز را و بدهند زکوة را و ایشان بان جهان

هم يوقنون ان الذين لا يؤمنون بالآخرة

ایشان بی گمان اند انکسها که نگروند باز جهان

زينا لهم اعمالهم فهم يعمهون اولئك

بیاراستیم مر ایشان را کارهاء ایشان ایشان متحیر گردند ایشان اند

الذين لهم سوء العذاب وهم في الآخرة

انکسها که مر ایشان راست سختی عذاب و ایشان اندران جهان

هم الاخسرون وانك لتلقى القرآن

ایشان زیان کارتر اند و تو همی فرا گیری قرآن را

من لدن حكيم عليم اذ قال موسى

از نزد حکیم دانا چون گفت موسی

لاهله اني آنست نارا سآتيكم منها

مر کسهاء خویش را من بدیدم آتشی زود بیارم شما را از ان

بخبر او آتيكم بشهاب قبس لعلكم

خبری یا بیارم شما را آتشی تا مگر شما

تصطلون فلما جاءها نودي أن بورك
من في النار ومن حولها وسبحان الله
رب العالمين يا موسى إنه أنا الله العزيز
الحكيم وألق عصاك فلما رآها
تهتز كأنها جان ولى مدبرا ولم يعقب
يا موسى لا تخف إني لا يخاف لدي

المرسلون إلا من ظلم ثم بدل حسنا
بعد سوء فإني غفور رحيم وأدخل يدك

في جيبك تخرج بيضاء من غير سوء
في تسع آيات إلى فرعون وقومه إنهم كانوا
قوما فاسقين فلما جاءتهم آياتنا مبصرة
قالوا هذا سحر مبين وجحدوا بها واستيقنتها
أنفسهم ظلما وعلوا فانظر كيف كان
عاقبة المفسدين ولقد آتينا داود وسليمان
علما وقالا الحمد لله الذي فضلنا على
كثير من عباده المؤمنين وورث

سليمن داود وقال يايها الناس علمنا

سليمان از داود گفت يا مردمان آموزيده بود مارا

منطق الطير واوتينا من كل شىء ان

سخن مرغان وداده بود مارا از همه چيزى اين

هذا لهو الفضل المبين وحشر لسليمن

اين كه فضل بيدا اين وگرد آورده شد مر سليمان را

جنوده من الجن والانس والطير فهم

سپاهها وى از پريان وآدميان ومرغان ايشان را

يوزعون حتى اذا اتوا على واد النمل

جمله مى داشتند تا چون بيامدند بر رود مورچگان

قالت نملة يايها النمل ادخلوا مساكنكم

گفت مورچه اى مورچگان اندر رويد بخانهاى خويش

لا يحطمنكم سليمن وجنوده وهم

تا نكوبد شمارا سليمان وسپاهها وى وايشان

لا يشعرون فتبسم ضاحكا من قولها

آگاهى ندارند بخنديد خندان از گفتار مورچه

بمال فما اتان الله خير مما اتيكم بل

بخواسته آنچه داد مرا خداى بهتر از آنچه داد شمارا نه

انتم بهديتكم تفرحون ارجع اليهم

شما بهديه شما شاد مى گرديد بازگرد سوى ايشان

فلنأتينهم بجنود لا قبل لهم بها ولنخرجنهم

تا بياريم بايشان سپاهها كه طاقت نباشد ايشان را بدان وبيرون كنيم ايشان را

منها اذلة وهم صاغرون قال يايها الملؤا

از آنجا خواران وايشان خواران باشند گفت سليمان يا مهتران

ايكم يأتينى بعرشها قبل ان يأتونى

از شما كه بيارد مرا تخت وى پيش از آنكه بيايند بسوى من

مسلمين قال عفريت من الجن انا اتيك

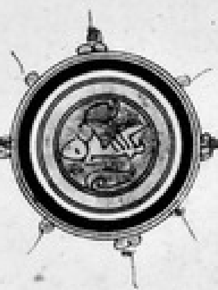
گرويدگان گفت ديوى از پريان من بيارم بتو

به قبل ان تقوم من مقامك وانى عليه

پيش از آنكه برخيزى از جاى خويش ومن بر وى

لقوى امين قال الذى عنده علم من

توانا ام واستوار گفت آنكس كه بود نزد وى دانشى از

الْكِتَابِ اَنَا آتِيكَ بِهِ قَبْلَ اَنْ يَرْتَدَّ
اِلَيْكَ طَرْفُكَ فَلَمَّا رَآهُ مُسْتَقِرًّا
عِنْدَهُ قَالَ هَذَا مِنْ فَضْلِ رَبِّي لِيَبْلُوَنِي
ءَاَشْكُرُ اَمْ اَكْفُرُ وَمَنْ شَكَرَ فَاِنَّمَا
يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ وَمَنْ كَفَرَ فَاِنَّ رَبِّي

غَنِيٌّ كَرِيمٌ قَالَ نَكِّرُوا لَهَا عَرْشَهَا
نَنْظُرْ اَتَهْتَدِي اَمْ تَكُونُ مِنَ الَّذِينَ لَا
يَهْتَدُونَ فَلَمَّا جَاءَتْ قِيلَ اَهَكَذَا عَرْشُكِ

قَالَتْ كَاَنَّهُ هُوَ وَاُوتِينَا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِهَا
وَكُنَّا مُسْلِمِينَ وَصَدَّهَا مَا كَانَتْ
تَعْبُدُ مِنْ دُونِ اللَّهِ اِنَّهَا كَانَتْ مِنْ
قَوْمٍ كَافِرِينَ قِيلَ لَهَا ادْخُلِي الصَّرْحَ
فَلَمَّا رَاَتْهُ حَسِبَتْهُ لُجَّةً وَكَشَفَتْ
عَنْ سَاقَيْهَا قَالَ اِنَّهُ صَرْحٌ مُمَرَّدٌ مِنْ
قَوَارِيرَ قَالَتْ رَبِّ اِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي وَاَسْلَمْتُ
مَعَ سُلَيْمَانَ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا

الى ثمود اخاهم صلحا ان اعبدوا

بسوی گروه ثمود برادر ایشان را صالح را که بپرستید

الله فاذا هم فريقان يختصمون قال

خدای را پس آنگاه ایشان دو گروه بیکدیگر خصومت میکردند گفت

يا قوم لم تستعجلون بالسيئة قبل

یا گروه من چرا شتاب میکنید به بدی پیش از

الحسنة لولا تستغفرون الله لعلكم

نیکی چرا آمرزش نخواهید از خدای تا مگر شما

ترحمون قالوا اطيرنا بك وبمن معك

بخشایند گفتند فال بد گرفتیم بتو و بآنکه با تو اند

قال طائركم عند الله بل انتم قوم

گفت اختر شما نزد خدای است بلکه شما گروهی اید

تفتنون وكان في المدينة تسعة

که آزموده شوید و بود در شهر نه

رهط يفسدون في الارض ولا يصلحون

تن که تباهکاری میکردند اندر زمین و نیکوئی نمیکردند

قالوا تقاسموا بالله لنبيتنه واهله

گفتند سوگند خورید بخدای که شبخون کنیم وی را و کسان ویرا

ثم لنقولن لوليه ما شهدنا مهلك

باز بگوییم مر خداوند خون ویرا حاضر نبودیم هلاک کردن

اهله وانا لصادقون ومكروا

کسان وی را و ما راست گویانیم و بساختند

مكرا ومكرنا مكرا وهم

ساختنی و بساختیم ساختنی و ایشان

لا يشعرون فانظر كيف كان عاقبة

نمی دانستند بنگر چگونه بود سرانجام

مكرهم انا دمرناهم وقومهم

ساختن ایشان که ما هلاک کردیم ایشان را و گروه ایشان

اجمعين فتلك بيوتهم خاوية بما

همگان آن خانهای ایشان است تهی بدان

ظلموا ان في ذلك لاية لقوم يعلمون

ستم کردند اندر آن نشانی است مر گروهی را که بدانند

وَأَنجَيْنَا الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ

وَلُوطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَتَأْتُونَ الْفَاحِشَةَ

وَأَنتُمْ تُبْصِرُونَ أَئِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ

شَهْوَةً مِّن دُونِ النِّسَاءِ بَلْ أَنتُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُونَ

فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَن قَالُوا

أَخْرِجُوا آلَ لُوطٍ مِّن قَرْيَتِكُمْ إِنَّهُمْ

أُنَاسٌ يَتَطَهَّرُونَ فَأَنجَيْنَاهُ وَأَهْلَهُ إِلَّا

امْرَأَتَهُ قَدَّرْنَاهَا مِنَ الْغَابِرِينَ وَأَمْطَرْنَا

عَلَيْهِم مَّطَرًا فَسَاءَ مَطَرُ الْمُنذَرِينَ قُلِ الْحَمْدُ

لِلَّهِ وَسَلَامٌ عَلَىٰ عِبَادِهِ الَّذِينَ اصْطَفَىٰ

آللَّهُ خَيْرٌ أَمَّا يُشْرِكُونَ أَمَّنْ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ

وَالْأَرْضَ وَأَنزَلَ لَكُم مِّنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَنبَتْنَا

بِهِ حَدَائِقَ ذَاتَ بَهْجَةٍ مَّا كَانَ لَكُمْ

أَن تُنبِتُوا شَجَرَهَا أَإِلَٰهٌ مَّعَ اللَّهِ بَلْ هُمْ

قَوْمٌ يَعْدِلُونَ أَمَّن جَعَلَ الْأَرْضَ قَرَارًا

وَجَعَلَ خِلَالَهَا أَنْهَارًا وَجَعَلَ لَهَا رَوَاسِيَ

ويجعل بين البحرين حاجزا أإله مع
وبکرد میان دو دریا بازداشتی هیچ خدای هست با
الله بل أكثرهم لا يعلمون أمن يجيب
خدای نه که بیشتر ایشان همی ندانند یا کیست که اجابت کند
المضطر إذا دعاه ويكشف السوء
بیچاره را چون بخواندش وبردارد بدی
ويجعلكم خلفاء الأرض أإله مع الله
وبکندتان خلیفتان زمین هیچ خدای هست با خدای
قليلا ما تذكرون أمن يهديكم
اندکی می پند گیرید یا کیست که راه نماید شما را
في ظلمات البر والبحر ومن يرسل
اندر تاریکیهای دشت ودریا وکیست که بفرستد
الرياح بشرا بين يدي رحمته أإله مع
بادها مژده پیش رحمت او هیچ خدای هست
الله تعالى الله عما يشركون أمن يبدؤا
با خدای برتر است خدای از آنچ همی انباز گیرند یا کیست که آغاز کند

أكثرهم لا يشكرون وإن ربك
بیشتر ایشان همی سپاس نکنند وخداوند تو
ليعلم ما تكن صدورهم وما يعلنون
همی داند آنچ پنهان دارند دلهای ایشان وآنچ آشکارا دارند
وما من غائبة في السماء والأرض إلا في
ونیست هیچ ناپیدای اندر آسمان وزمین مگر اندر
كتاب مبين إن هذا القرآن يقص على
نامه پیدا کرده این نبی همی خواند بر
بني إسرائيل أكثر الذي هم فيه
پسران یعقوب بیشترین آنچ ایشان اندروی
يختلفون وإنه لهدى ورحمة للمؤمنين
همی خلاف کنند واین راه راستست وبخشودنست مرگرویدگان را
إن ربك يقضي بينهم بحكمه وهو
خداوند تو حکم کند میان ایشان بحکم خود واوست
العزيز العليم فتوكل على الله إنك على
عزیز دانا توکل کن بر خدای که تو بر حق

الحق المبين إنك لا تسمع الموتى ولا

راستی پیدا کننده تو نتوانی شنوانیدن مرده کان را و نه شنوانی

تسمع الصم الدعاء إذا ولوا مدبرين وما

شنوانیدن کران را خواندن چون برگردند پشت بر گردانیدگان و نیستی

أنت بهادي العمي عن ضلالتهم إن

تو راه نماینده کوران از گمراهی ایشان نه

تسمع إلا من يؤمن بآياتنا فهم مسلمون

شنوانی مگر کسی را که بگرود بنشانهای ما پس ایشان گردن نهادگان باشند

وإذا وقع القول عليهم أخرجنا لهم

چون بیافتد گفتار بر ایشان بیرون آریم مر ایشان را

دابة من الأرض تكلمهم أن الناس

جنبنده از زمین سخن گوید با ایشان که مردمان

كانوا بآياتنا لا يوقنون ويوم نحشر

بودند بنشانهای ما بی گمان نبودند و آن روز که گرد کنیم

من كل أمة فوجا ممن يكذب بآياتنا

از هر گروهی گروهی از آنان که دروغ دارند نشانهای ما را

فهم يوزعون حتى إذا جاءوا قال أكذبتم

ایشان را باز دارند تا چون آیند گوید دروغ داشتید

بآياتي ولم تحيطوا بها علما أماذا كنتم

نشانهای مرا و ندانستید آنرا بدانش یا چه بودید

تعملون ووقع القول عليهم بما ظلموا

که میکردید و واجب شود عذاب بر ایشان بدانچه ستم کردند

فهم لا ينطقون ألم يروا أنا جعلنا

ایشان سخن نگویند ندیدند که ما کردیم

الليل ليسكنوا فيه والنهار مبصرا

شب تا بیارامند درو و روز بیننده

إن في ذلك لآيات لقوم يؤمنون ويوم

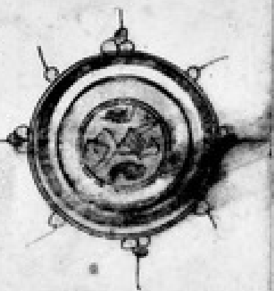
در آن نشانهاست مر گروهی را که بگروند و آن روز که

ينفخ في الصور ففزع من في السماوات

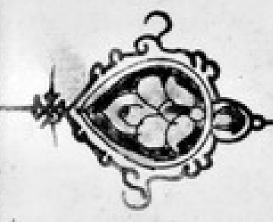
دمیده شود در صور بیم افتد آنکه در آسمانها بود

ومن في الأرض إلا من شاء الله وكل

و آنکه در زمین بود مگر آنکه خواهد خدای و همه

آتوه داخرين وترى الجبال تحسبها
بیایند پیش وی خواران و بینی کوههارا پنداری شان
جامدة وهي تمر مر السحاب صنع الله
فسرده ایستاده و ایشان میروند چون رفتن ابر کرد خدای
الذي أتقن كل شيء إنه خبير بما تفعلون
آنکه استوار کرد همه چیز را که او آگاه است بدانچه میکنید
من جاء بالحسنة فله خير منها وهم
هرکه بیارد نیکی مر او را بهتر از آن و ایشان
من فزع يومئذ آمنون ومن جاء بالسيئة
از بیم و هول آن روز ایمن باشند و هرکه بیارد بدی
فكبت وجوههم في النار هل تجزون
نگونسار افکنند رویهای ایشان را در آتش دهند شمارا پاداش جز

إلا ما كنتم تعملون إنما أمرت أن أعبد
مکافات آنچه همی کنید فرمودند مرا که بپرستم
رب هذه البلدة الذي حرمها وله
خداوند این شهر را آنکه حرام کرد او را و مر او راست

كل شيء وأمرت أن أكون من المسلمين
همه چیزی و فرمودند مرا که باشم از گردن نهادگان
وأن أتلو القرآن فمن اهتدى فإنما يهتدي
و که برخوانم قرآن را هرکه راه یابد راه یابد
لنفسه ومن ضل فقل إنما أنا من المنذرين
مر تن خویش را و هرکه گم شود بگوی من از بیم کنندگان
وقل الحمد لله سيريكم آياته فتعرفونها
و بگوی سپاس خدایرا زود بنماید شمارا نشانهای خویش تا بشناسید آن را
وما ربك بغافل عما تعملون
و نیست خداوند تو ناآگاه از آنچه همی کنید

القصص ثمانون وثمان آيات

بسم الله الرحمن الرحيم
بنام خدای بخشاینده مهربان
طسم تلك آيات الكتاب المبين
این نشانهای کتاب پیدا کننده

نتلوا عليك من نبإ موسى وفرعون
همی برخوانیم برتو از اخبار موسی و فرعون

بالحق لقوم يؤمنون إن فرعون علا في
براستی مر گروهی را که بگروند که فرعون برتری کرد ایدر

الأرض وجعل أهلها شيعا يستضعف
زمین و کرد کسهار زمین را گروه گروه زبون کرد

طائفة منهم يذبح أبناءهم ويستحيي
گروهی را از ایشان همی کشت پسران ایشان را و زنده همی ماند

نساءهم إنه كان من المفسدين ونريد
زنان ایشان را که وی بود از تباه کاران و همی خواهیم

أن نمن على الذين استضعفوا في الأرض
که منت نهیم بر آن کسها که زبون گرفته ایشان اندر زمین

ونجعلهم أئمة ونجعلهم الوارثين
و بکنیم ایشان را پیشروان و بکنیم ایشان را میراث گیران

ونمكن لهم في الأرض ونري فرعون
و جای سازیم ایشان را اندر زمین و بنمائیم فرعون را

وهامان وجنودهما منهم ما كانوا
و هامان را و سپاه هاء ایشان را از ایشان آنچ همی ترسیدند

يحذرون وأوحينا إلى أم موسى أن
و وحی فرستادیم بسوی مادر موسی

أرضعيه فإذا خفت عليه فألقيه
که شیر ده ویرا چون بترسی بروی ابزار افکنش

في اليم ولا تخافي ولا تحزني إنا رادوه
اندر دریا و مترس و اندوه مبر ما بازدهیم ویرا

إليك وجاعلوه من المرسلين فالتقطه
بتو و بکنیم ویرا از پیغامبران برگرفتندش

آل فرعون ليكون لهم عدوا وحزنا
کسها فرعون تا باشد مر ایشان را دشمنی و اندوهی

إن فرعون وهامان وجنودهما كانوا
که فرعون و هامان و سپاه هاء ایشان بودند

خاطئين وقالت امرأت فرعون قرت
خطاکاران و گفت زن فرعون روشنی

عين لي ولك لا تقتلوه عسى أن

چشم است مرا وترا مکشید مگر که

ينفعنا أو نتخذه ولدا وهم لا يشعرون

منفعت کند مارا یا بگیریمش بفرزندی وایشان آگاهی نداریند

وأصبح فؤاد أم موسى فارغا إن كادت

شد دل مادر موسی ... اگر چه خواست

لتبدي به لولا أن ربطنا على قلبها

کو پیدا کردی ... اگر نه ... بر دل او

لتكون من المؤمنين وقالت لأخته

تا باشد از گرویدگان و گفت مادر موسی خواهر موسی را

قصيه فبصرت به عن جنب وهم

برو از پی او ... بدید او را از دور وایشان

لا يشعرون وحرمنا عليه المراضع

آگاهی نداشتند و حرام کردیم بر موسی شیر خوردن

من قبل فقالت هل أدلكم على أهل بيت

از پیش گفت ... خانه

يكفلونه لكم وهم له ناصحون

کی بپرورند او را از بهر شما وایشان مر او را نیکخواهان باشند

فرددناه إلى أمه كي تقر عينها ولا

وباز آوردیم او را ... مادر وی تا روشن شود چشم وی وانده

تحزن ولتعلم أن وعد الله حق ولكن

نخورد و تا بداند که وعده خدای راست و لیکن

أكثرهم لا يعلمون ولما بلغ أشده

بیشترین ایشان نه دانند و چون برسید بتمامی ...

واستوى آتيناه حكما وعلما

و ... بدادیم حکمت و دانش

وكذلك نجزي المحسنين ودخل

و همچنین پاداش دهیم نیکوکاران را و درآمد

المدينة على حين غفلة من أهلها فوجد

شهر ... بر وقت ... از آنکه ... از اهل شهر یافت

فيها رجلين يقتتلان هذا من شيعته

دران دو مرد ... این از ...

وهذا من عدوه فاستغاثه الذي من
وان از دشمن داداز وی فریاد خواست ازوی آنکه بود از

شيعته على الذي من عدوه فوكزه
دبیت دار ازوی بر آنکه بود از دشمنان وی بسیسه ابزرد دش

موسى فقضى عليه قال هذا من عمل
موسی عمرد بر ابزیعی بروی گفت موسی این از کار

الشيطان انه عدو مضل مبين قال رب
دیو است کو ور دشمنی است گمراه کننده پیدا کننده گفت یا خداوند من

اني ظلمت نفسي فاغفر لي فغفر له
من بستم جز خودم بر تن خویش مرا بیامرز بیامرزید مر ورا

انه هو الغفور الرحيم قال رب بما
کوری است کو ور آمرزنده است و مهربان گفت یا خداوند من بر آنچ

انعمت علي فلن اكون ظهيرا للمجرمين
نیکوی کردی با من نباشم یار کننده مر گناه کاران را

فاصبح في المدينة خايفا يترقب فاذا
بامداد برخاست ابدر شهر ترسنده چشم می‌داشت همی‌بود

الذي استنصره بالامس يستصرخه
آنکس که یاری خواسته بود دی فریاد خواست ازوی

قال له موسى انك لغوي مبين فلما
گفت مر اورا موسی تو بی راهی پیدا چون

ان اراد ان يبطش بالذي هو عدو لهما
کی بخواست ابزانکه وی دشمن بود مر ایشان را

قال يا موسى اتريد ان تقتلني كما
گفت یا موسی همی خواهی که بکشی مرا چنانکه

قتلت نفسا بالامس ان تريد الا ان
بکشتی تنی را دی همی خواهم مگر آنکه

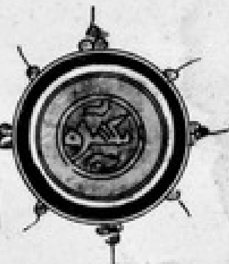
تكون جبارا في الارض وما تريد ان
باشی جبره کشتی ابزر زمین و همی خواهی که بباشی

تكون من المصلحين وجاء رجل من اقصا
بباشی از نیکوکاران و بیامد مردکی از کرانه بایان

المدينة يسعى قال يا موسى ان الملا
شهر همی دوید گفت یا موسی مهتران

يَأْتَمِرُونَ بِكَ لِيَقْتُلُوكَ فَاخْرُجْ إِنِّي لَكَ

رای همی زنند ... که بکشند ترا بیرون رو که من مر ترا

مِنَ النَّاصِحِينَ فَخَرَجَ مِنْهَا خَائِفًا

از نیک خواهانم بیرون رفت از شهر ترسان

يَتَرَقَّبُ قَالَ رَبِّ نَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ

چشم میداشت گفت بار پروردگارا من برهان مرا از گروه بیدادگران

وَلَمَّا تَوَجَّهَ تِلْقَاءَ مَدْيَنَ قَالَ عَسَى رَبِّي

و چون روی نهاد بسوی مدین گفت ... پروردگار من

أَنْ يَهْدِيَنِي سَوَاءَ السَّبِيلِ وَلَمَّا وَرَدَ مَاءَ

که بنماید مرا راست راه و چون بیامد بآب

مَدْيَنَ وَجَدَ عَلَيْهِ أُمَّةً مِنَ النَّاسِ

مدین یافت بروی گروهی از مردمان

يَسْقُونَ وَوَجَدَ مِنْ دُونِهِمُ امْرَأَتَيْنِ

آب میدادند و بیافت جز ایشان دو زن

تَذُودَانِ قَالَ مَا خَطْبُكُمَا قَالَتَا

که می راندند گفت چه بوده است شما را گفتند

لَا نَسْقِي حَتَّى يُصْدِرَ الرِّعَاءُ وَأَبُونَا شَيْخٌ

آب ندهیم تا باز گردانند شبانان و پدر ما پیر است

كَبِيرٌ فَسَقَى لَهُمَا ثُمَّ تَوَلَّى إِلَى الظِّلِّ

بزرگ آب داد مر ایشان را باز گشت بسوی سایه

فَقَالَ رَبِّ إِنِّي لِمَا أَنْزَلْتَ إِلَيَّ مِنْ خَيْرٍ

گفت بار پروردگار من مر آنچه فرو فرستادی بسوی من از نیکی

فَقِيرٌ فَجَاءَتْهُ إِحْدَاهُمَا تَمْشِي عَلَى

نیازمندم بیامد بنزد موسی یکی از آن دو زن همی رفت بر

اسْتِحْيَاءٍ قَالَتْ إِنَّ أَبِي يَدْعُوكَ لِيَجْزِيَكَ

شرم گفت پدر من همی خواند ترا تا پاداش دهد مزد ترا

أَجْرَ مَا سَقَيْتَ لَنَا فَلَمَّا جَاءَهُ وَقَصَّ

مزد آنچه آب دادی مارا چون بیامد بسوی او و برگفت

عَلَيْهِ الْقَصَصَ قَالَ لَا تَخَفْ نَجَوْتَ

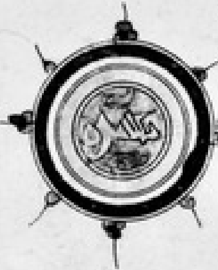
و بگفت باوی خبر گفت مترس رستی

مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ قَالَتْ إِحْدَاهُمَا

از گروه ستم کاران گفت یکی از آن دو زن

يَا أَبَتِ اسْتَأْجِرْهُ إِنَّ خَيْرَ مَنِ اسْتَأْجَرْتَ
ای پدر من مزد گیر این که بهترین کسی که مزد گیری
الْقَوِيُّ الْأَمِينُ قَالَ إِنِّي أُرِيدُ أَنْ أُنْكِحَكَ
نیرو و استوار باشد گفت من می خواهم که بزنی دهم ترا
إِحْدَى ابْنَتَيَّ هَاتَيْنِ عَلَى أَنْ تَأْجُرَنِي
یکی از این دو دختر من برانکه مزد وری کنی مرا
ثَمَانِيَ حِجَجٍ فَإِنْ أَتْمَمْتَ عَشْرًا فَمِنْ عِنْدِكَ
هشت سال اگر تمام کنی ده سال از نزد تو باشد
وَمَا أُرِيدُ أَنْ أَشُقَّ عَلَيْكَ سَتَجِدُنِي
و نخواهم که سختی کنم برتو زود یابی مرا
إِنْ شَاءَ اللَّهُ مِنَ الصَّالِحِينَ قَالَ ذَلِكَ
اگر خواهد خدای از نیکوکاران گفت موسی آن
بَيْنِي وَبَيْنَكَ أَيَّمَا الْأَجَلَيْنِ قَضَيْتُ فَلَا
میان من است و میان تو هر کدام از این دو اجل و بسر برم
عُدْوَانَ عَلَيَّ وَاللَّهُ عَلَى مَا نَقُولُ وَكِيلٌ
ستم بر من و خدای بر آنچه همی گوییم نگاه دارنده گواست

فَلَمَّا قَضَى مُوسَى الْأَجَلَ وَسَارَ بِأَهْلِهِ
چون بسر آورد موسی اجل را و ببرد کسان خود را
آنَسَ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ نَارًا قَالَ لِأَهْلِهِ
بدید از کناره کوه آتشی گفت کسان خود را
امْكُثُوا إِنِّي آنَسْتُ نَارًا لَعَلِّي آتِيكُمْ
درنگ کنید که من بدیدم آتشی مگر بیارم شما را
مِنْهَا بِخَبَرٍ أَوْ جَذْوَةٍ مِنَ النَّارِ لَعَلَّكُمْ
از آنجا خبری یا پاره آتش از آتش تا مگر گرم شوید
تَصْطَلُونَ فَلَمَّا أَتَاهَا نُودِيَ مِنْ شَاطِئِ
چون بیامد سوی آن آتش خوانده شد از کناره
الْوَادِ الْأَيْمَنِ فِي الْبُقْعَةِ الْمُبَارَكَةِ
وادی دست راست اندر جایگاهی بابرکت
مِنَ الشَّجَرَةِ أَنْ يَا مُوسَى إِنِّي أَنَا اللَّهُ رَبُّ
از درخت که یا موسی من منم خدای پروردگار

الْعَالَمِينَ وَأَنْ أَلْقِ عَصَاكَ فَلَمَّا رَآهَا
همه خلق و انداز عصای خود را چون بدید عصا را

تهتز كأنها جان ولى مدبرا ولم

همی جنبید بشد ازوی ماری جنبنده برگشت دوربر گردانیده

يعقب يا موسى أقبل ولا تخف

واز پس ننگریست یا موسی بیش آی و مترس

إنك من الآمنين اسلك يدك في

کنی از ایمنانی اندر آر دست خویش را اندر گریبان

جيبك تخرج بيضاء من غير سوء

گریبان تا بیرون آید سپید بی بدی

واضمم إليك جناحك من الرهب

و فراز آر بسوی خویش بغل خویش را از بیم

فذانك برهانان من ربك إلى فرعون

این دو نشان دو حجت اند از خداوند تو سوی فرعون

وملائه إنهم كانوا قوما فاسقين

و گروه وی کایشان بودند گروهی بی‌فرمانان

قال رب إني قتلت منهم نفسا فأخاف

گفت یا خداوند من من بکشتم از ایشان تنی بترسم

أن يقتلون وأخي هارون هو أفصح مني

که بکشند مرا و برادر من هرون وی گشاده‌تر است از من

لسانا فأرسله معي ردءا يصدقني

بزبان بفرست وی را با من یاور تا راست دارد گفتار مرا

إني أخاف أن يكذبون قال سنشد

که من همی بترسم که دروغ زن کنند مرا گفت نیرومند گردانیم

عضدك بأخيك ونجعل لكما

بازوی ترا ببرادر تو و بکنیم شما را

سلطانا فلا يصلون إليكما بآياتنا

حجتی تا نرسند بشما بنشانهای ما

أنتما ومن اتبعكما الغالبون فلما

شما دو و آنکه بر پی شما رود از غلبه کنندگان چون

جاءهم موسى بآياتنا بينات قالوا

آورد بایشان موسی نشانهای ما پیدا گفتند

ما هذا إلا سحر مفترى وما سمعنا

نیست این مگر جادوی از خویشتن ساخته و نشنیدیم

بهذا في آبائنا الأولين وقال موسى
این اندر پدران ما پیشینیان وگفت موسی

ربي أعلم بمن جاء بالهدى من عنده
خداوند من داناتر بدانکه بیاورد راه راست از نزد وی

ومن تكون له عاقبة الدار إنه لا
وانکه باشد مر او را سرانجام سرای پسین او نی رهد

يفلح الظالمون وقال فرعون يا أيها
نرهند ازان عذاب ستمکاران وگفت فرعون یا گروه

الملأ ما علمت لكم من إله غيري فأوقد
ندانستم مر شما را هیچ خدای جز من آتش فروز

لي يا هامان على الطين فاجعل لي
مرا یا هامان بر گل و بکن مرا

صرحا لعلي أطلع إلى إله موسى
کوشکی تا مگر من برایم بسوی خدای موسی

وإني لأظنه من الكاذبين واستكبر
ومن همی پندارم ورا که از دروغ زنان است و بزرگ منشی کرد

هو وجنوده في الأرض بغير الحق
وی و سپاهها وی اندر زمین بی راستی

وظنوا أنهم إلينا لا يرجعون فأخذناه
و گمان بردند کایشان بسوی ما باز نگردانند بگرفتیم ورا

وجنوده فنبذناهم في اليم فانظر
و سپاهها ورا بینداختیم ایشان را اندر دریا بنگر

كيف كان عاقبة الظالمين وجعلناهم
چگونه بود سرانجام ستمکاران و دیگر کردیم ایشان

أئمة يدعون إلى النار ويوم القيامة
پیشروانی همی خوانند بسوی آتش و روز رستخیز

لا ينصرون وأتبعناهم في هذه الدنيا
یاری نکنند ایشان و پس رو نهادیم ایشان اندرین جهان

لعنة ويوم القيامة هم من المقبوحين
لعنتی همی دور و روز رستخیز ایشان باشند از هلاک کردگان

ولقد آتينا موسى الكتاب من بعد
و ما بدادیم موسی را نامه از پس آنکه

مَا أَهْلَكْنَا الْقُرُونَ الْأُولَىٰ بَصَائِرَ

هلاک کرده بودیم گروهها پیشینیان را بینائیها

لِلنَّاسِ وَهُدًى وَرَحْمَةً لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ

مر مردمان را و راه نمودنی و بخشودنی تا که ایشان پند گیرند

وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الْغَرْبِيِّ إِذْ قَضَيْنَا

و نبودی تو بکناره کی مغرب چون بگزاردیم

إِلَىٰ مُوسَى الْأَمْرَ وَمَا كُنْتَ مِنَ الشَّاهِدِينَ

بسوی موسی فرمان را و نبودی تو از حاضرشدگان

وَلَٰكِنَّا أَنْشَأْنَا قُرُونًا فَتَطَاوَلَ عَلَيْهِمُ

و لیکن ما بیافریدیم گروهها را دراز گشت برایشان

الْعُمُرُ وَمَا كُنْتَ ثَاوِيًا فِي أَهْلِ مَدْيَنَ

زندگانی و نبودی تو باشنده اندر مردمان مدین

تَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا وَلَٰكِنَّا كُنَّا

که میخواندی برایشان ایتهای ما و لیکن ما بودیم

مُرْسِلِينَ وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الطُّورِ إِذْ

فرستندگان و نبودی بکناره کوه چون

نَادَيْنَا وَلَٰكِنْ رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ لِتُنْذِرَ

بخواندیم و لیکن بخشودنی بود از خداوند تو تا بیم کنی

قَوْمًا مَا أَتَاهُمْ مِنْ نَذِيرٍ مِنْ قَبْلِكَ

گروهی را که نیامد بایشان بیم کننده از پیش تو

لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ وَلَوْلَا أَنْ تُصِيبَهُمْ

تا که ایشان پند گیرند و اگر نه آنستی که برسیدی بایشان

مُصِيبَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ فَيَقُولُوا

کاری ناخوش بانچه پیش فرستاد دستهای ایشان که گویند

رَبَّنَا لَوْلَا أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا فَنَتَّبِعَ

یا خداوند ما چرا نفرستادی بما پیغامبری تا تابع شویم

آيَاتِكَ وَنَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ فَلَمَّا

ایتهای ترا و بودیمی از گرویدگان چون

جَاءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا لَوْلَا أُوتِيَ

بیامد بایشان راستی از نزد ما گفتند چرا نداده اند

مِثْلَ مَا أُوتِيَ مُوسَىٰ أَوَلَمْ يَكْفُرُوا

همچنانکه داده اند موسی را نه که کافر گشتند

بما اوتى موسى من قبل قالوا
بداده بودند موسی را از پیش گفتند
سحران تظاهرا وقالوا انا بكل
دو جادو اند یاری دیگر کنند و گفتند ما بهمه
كافرون قل فاتوا بكتاب من
کافرانیم بگوی بیارید نامه از
عند الله هو اهدى منهما اتبعه
نزد خدای که وی راه نماینده تر است از این دو تا بپیروی کنم اورا
ان كنتم صادقين فان لم يستجيبوا
اگر هستید راست گویان اگر پاسخ نکنند
لك فاعلم انما يتبعون اهواءهم
ترا بدانکه همی پیروی کنند آرزوهای خویش را
ومن اضل ممن اتبع هويه بغير
و کیست گمراه تر از آنکه پیروی کرد آرزوهای خویش بی راه راستی
هدى من الله ان الله لا يهدى
راه راستی از خدای که خدای راه ننماید

القوم الظالمين ولقد وصلنا
گروه ستمکاران و بپیوسته گردانیدیم
لهم القول لعلهم يتذكرون
برایشان سخن را تا مگر ایشان پند گیرند
الذين اتيناهم الكتاب من قبله
آنکسها که بدادیم ایشان نامه از پیش وی
هم به يؤمنون واذا يتلى عليهم
ایشان بدان همی بگروند و چون برخوانند برایشان
قالوا امنا به انه الحق من ربنا انا
گویند بگرویدیم بدو که این راست است از خداوند ما
كنا من قبله مسلمين اولئك
بودیم از پیش وی گردن نهادگان ایشان اند
يؤتون اجرهم مرتين بما صبروا
که بدهند ایشان مزد ایشان دو بار بدانچ شکیبایی کردند
ويدرءون بالحسنة السيئة ومما
و باز همی زنند بنیکی بدی را و ازانچ

رزقناهم ينفقون وإذا سمعوا

اللغو أعرضوا عنه وقالوا لنا

أعمالنا ولكم أعمالكم سلام

عليكم لا نبتغي الجاهلين إنك لا

تهدي من أحببت ولكن الله يهدي

من يشاء وهو أعلم بالمهتدين وقالوا

إن نتبع الهدى معك نتخطف

من أرضنا أولم نمكن لهم حرما

آمنا يجبى إليه ثمرات كل شيء

رزقا من لدنا ولكن أكثرهم لا يعلمون

وكم أهلكنا من قرية بطرت

معيشتها فتلك مساكنهم لم

تسكن من بعدهم إلا قليلا وكنا

نحن الوارثين وما كان ربك مهلك

القرى حتى يبعث في أمها رسولا

يتلو عليهم آياتنا وما كنا مهلكي

القرى إلا وأهلها ظالمون وما

دیهها مگر باشند کاران دیهها ستمکاران باشند وانچ

أوتيتم من شيء فمتاع الحيوة الدنيا

براده شد شما را از چیزی برخورداری زندگانی این جهان

وزينتها وما عند الله خير وأبقى

و آرایش وی وانچ نزدیک خدای است بهتر و پاینده تر

أفلا تعقلون أفمن وعدناه وعدا

آیا درنیابید آیا هر کس آنکه وعده کردیم ویرا وعده

حسنا فهو لاقيه كمن متعناه

نیکو وی بیننده آن چون کسی که برخورداری دهیم

متاع الحيوة الدنيا ثم هو يوم القيمة

برخورداری زندگانی این جهان باز وی روز رستخیز

من المحضرين ويوم يناديهم فيقول

از حاضر کردگان باشند و آن روز که بخواند ایشان را گوید

أين شركاءي الذين كنتم تزعمون

کجااند انبازان من آنان که می گفتید دعوی کردید

قال الذين حق عليهم القول ربنا هؤلاء

گویند آنکسها که واجب شد بر ایشان عذاب ای خداوند ما ایشان اند

الذين أغوينا أغويناهم كما غوينا

آنکسها که گمراه کردیم گمراه کردانیدیم شان چنانکه گمراه شدیم ما

تبرأنا إليك ما كانوا إيانا يعبدون

بیزار شدیم ازایشان بتو نه چنان بود که ما را می پرستیدندی

وقيل ادعوا شركاءكم فدعوهم

و گویند بخوانید انبازان خویش را بخوانند شان

فلم يستجيبوا لهم ورأوا العذاب

پاسخ نکنند ایشان را و ببینند عذاب را

لو أنهم كانوا يهتدون ويوم يناديهم

اگر ایشان چنان بودی که راه یافتندی و آن روز که بخواند ایشان

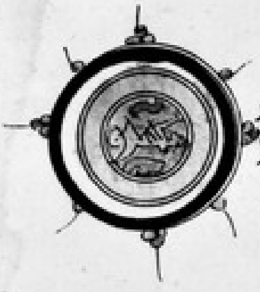
فيقول ماذا أجبتم المرسلين فعميت

گوید چه پاسخ کردید پیغامبران را پوشیده بود

عليهم الأنباء يومئذ فهم لا يتساءلون

بر ایشان خبرها آن روز ایشان نپرسند یکدیگر را

فأما من تاب وآمن وعمل صالحا
واما آنکه بازگردد وبگرود وکند نیکو
فعسى أن يكون من المفلحين وربك
شاید که باشند از باری یابان وخداوند تو
يخلق ما يشاء ويختار ما كان لهم
بیافریند آنچ خواهد وبگزیند نبود مرایشان را
الخيرة سبحان الله وتعالى عما
گزیدن پاکا خدای وبرتر است ازآنچ
يشركون وربك يعلم ما تكن
همتا آرند وخداوند تو داند آنچ پنهان دارد
صدورهم وما يعلنون وهو الله
دلهای ایشان وآنچ آشکارا کنند واوست خدای
لا إله إلا هو له الحمد في الأولى
نیست خدای مگر او او راست ستایش اندرین جهان
والآخرة وله الحكم وإليه
وآن جهان و او راست حکم وبسوی وی

ترجعون قل أرأيتم إن جعل الله عليكم
بازگردانیدند بگو که ببینید اگر بکند خدای بر شما
الليل سرمدا إلى يوم القيامة من
شب همیشه تا روز رستخیز کیست
إله غير الله يأتيكم بضياء أفلا
خدای بجز خدای که بیارد شما را روشنائی چرا
تسمعون قل أرأيتم إن جعل الله عليكم
نشنوید بگو که ببینید اگر بکند خدای بر شما
النهار سرمدا إلى يوم القيامة من
روز همیشه تا روز رستخیز کیست
إله غير الله يأتيكم بليل تسكنون فيه
خدای بجز خدای که بیارد شما را شب آرام گیرید اندروی
أفلا تبصرون ومن رحمته جعل لكم
چرا نبینید واز بخشایش وی بکرد مر شما را
الليل والنهار لتسكنوا فيه ولتبتغوا
شب وروز تا بیارامید اندروی وتا بجوئید

مِن فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ

از افزونی وی تا مگر شما سپاس دارید

وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَائِيَ

و از روز که خواند ایشان را گوید کجااند

الَّذِينَ كُنتُمْ تَزْعُمُونَ وَنَزَعْنَا مِن

انان که شما همی دعوی کردید و بیرون آریم از

كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا فَقُلْنَا هَاتُوا

هر گروهی گواهی بگوییم بیارید

بُرْهَانَكُمْ فَعَلِمُوا أَنَّ الْحَقَّ لِلَّهِ

و حجت شما بدانند که حق مر خدای را

وَضَلَّ عَنْهُم مَّا كَانُوا يَفْتَرُونَ

و گم شود از ایشان آنچ ایشان همی ساختند

إِنَّ قَارُونَ كَانَ مِن قَوْمِ مُوسَىٰ

قارون بود از گروه موسی

فَبَغَىٰ عَلَيْهِمْ وَآتَيْنَاهُ مِنَ الْكُنُوزِ

ستم کرد بر ایشان و بدادیمش از گنجها

مَا إِنَّ مَفَاتِحَهُ لَتَنُوءُ بِالْعُصْبَةِ أُولِي

آنچ برداشتن کلیدها همی گران بر گروهی خداوندان

الْقُوَّةِ إِذْ قَالَ لَهُ قَوْمُهُ لَا تَفْرَحْ إِنَّ

نیرو چون گفت وی را گروه وی شاد مباش که

اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْفَرِحِينَ وَابْتَغِ فِيمَا

خدای دوست ندارد شادی کنندگان و بجوی اندرانچ

آتَاكَ اللَّهُ الدَّارَ الْآخِرَةَ وَلَا تَنسَ

بداذت خدای سرای آن جهان و فراموش مکن

نَصِيبَكَ مِنَ الدُّنْيَا وَأَحْسِن كَمَا

بهره خویش را ازین جهان و نیکویی کن همچنانک

أَحْسَنَ اللَّهُ إِلَيْكَ وَلَا تَبْغِ الْفَسَادَ

نیکویی کرد خدای بتو و مجوی تباه کاری

فِي الْأَرْضِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ

اندر زمین که خدای دوست ندارد تباه کاران

قَالَ إِنَّمَا أُوتِيتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ عِندِي

گفت بدادند مرا این بر دانشی که نزدیک منست

او لم يعلم ان الله قد اهلك من قبله
همی نداند كه خداى هلاك كرد از پیش وى

من القرون من هو اشد منه قوة
از گروهان از كسى كه وى سخت بود از وى بنیرو

واكثر جمعا ولا يسئل عن ذنوبهم
و بیشتر بگروه و نپرسند از گناهان ایشان

المجرمون فخرج على قومه في زينته
گناه كاران بیرون آمد بر گروه وى اندر آرایش خویش

قال الذين يريدون الحيوة الدنيا يا ليت
گفت انكسها كه همی خواهند زندگانی این جهان یا كاشكی

لنا مثل ما اوتي قارون انه لذو حظ
ما را بودی همچنانكه بداديد قارون را كه ور با بهره

عظيم وقال الذين اوتوا العلم ويلكم
بزرگ و گفتند انكسها كه بداده بودند دانش و اى بر شما

ثواب الله خير لمن امن وعمل صالحا
پاداش خداى بهتر مر انكه بگرويد و كند نیكى

وما كنت ترجوا ان يلقى اليك الكتاب
و نبودى كه امید داشتى كه بیفكنند بسوى تو نامه را

الا رحمة من ربك فلا تكونن ظهيرا
مگر بخشایشی از خداوند تو مباش یارى كننده مر

للكافرين ولا يصدنك عن ايات
كافران را و باز مدارند ترا از نشانهاى

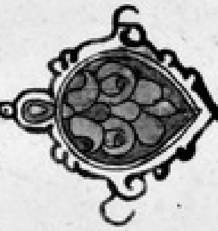
الله بعد اذ انزلت اليك وادع
خداى پس انك فرو فرستاده آمد بسوى تو و بخوان

الى ربك ولا تكونن من المشركين
بسوى خداوند خویش و مباش از انباز گیران

ولا تدع مع الله الها اخر لا اله الا
و مخوان با خداى خداى دیگر نیست خداى مگر

هو كل شيء هالك الا وجهه
وى همه چیزى هلاك شونده است مگر روى وى

له الحكم واليه ترجعون
مر وراست حكم و بسوى او باز گردانند شما را

العنكبوت ستون و نه آية

بسم الله الرحمن الرحيم

الم احسب الناس ان يتركوا ان

يقولوا آمنا وهم لا يفتنون ولقد فتنا

الذين من قبلهم فليعلمن الله الذين

صدقوا وليعلمن الكاذبين ام

حسب الذين يعملون السيئات ان

يسبقونا ساء ما يحكمون من

كان يرجوا لقاء الله فان اجل الله

لات وهو السميع العليم ومن جاهد

فانما يجاهد لنفسه ان الله لغني

عن العالمين والذين امنوا وعملوا

الصالحات لنكفرن عنهم سيئاتهم

ولنجزينهم احسن الذي كانوا

يعملون ووصينا الانسان بوالديه

حسنا وان جاهداك لتشرك بي

ما ليس لك به علم فلا تطعهما الي

آنچه نیست ترا بوی دانش فرمان مبر ایشان را بسوی منست

مرجعكم فانبئكم بما كنتم

بازگشتن شما آگاه کنم شما را بدانچه هستید همی

تعملون والذين امنوا وعملوا الصلحت

کردید وانکسها که بگرویدند وبکردند نیکیها

لندخلنهم في الصلحين ومن الناس

اندرآریم ایشان را اندر نیکان واز مردمان

من يقول امنا بالله فاذا اوذي

کس است که گوید بگرویدیم بخدای چون بیازارند

في الله جعل فتنة الناس كعذاب

اندر خدای بکنند آزمایش مردمان را چون عذاب

الله ولئن جاء نصر من ربك ليقولن انا

خدای واگر بیاید یاری از خداوند تو گویند ما

كنا معكم اوليس الله باعلم بما

بودیم با شما نه خدای داناتر نیست بدانچ

يملكون لكم رزقا فابتغوا عند 16

پادشاهی ندارند بر شما روزی بجوئید نزد

الله الرزق واعبدوه واشكروا

خدای روزی و بپرستید او را و سپاس دارید

له اليه ترجعون وان تكذبوا فقد

مر او را بسوی او باز گردانند بسوی وی واگر دروغ دارید

كذب امم من قبلكم وما على الرسول

بدروغ داشتند از پیش شما و نیست بر پیغامبر

الا البلغ المبين اولم يروا كيف

مگر رسانیدن پیدا با ننگرند چگونه

يبدئ الله الخلق ثم يعيده ان ذلك

آغاز کند خدای آفریدن باز باز گرداند او را آن

على الله يسير قل سيروا في الارض

بر خدای آسان است بگوی بروید اندر زمین

فانظروا كيف بدا الخلق ثم الله ينشئ

بنگرید چگونه آغاز کرد آفریدن باز خدای بیافریند

النشأة الآخرة إن الله على كل
انگیزاند دیگر که خدای بر هر

شيء قدير يعذب من يشاء ويرحم
چیزی که توانا است عذاب کند آنرا که خواهد و بخشاید

من يشاء وإليه تقلبون وما أنتم
آنرا که خواهد و بسوی وی بازگردانیده شوید و نیستید شما

بمعجزين في الأرض ولا في السماء
عاجز کنندگان در زمین و نه اندر آسمان

وما لكم من دون الله من ولي ولا
و نیست شما را بجز خدای هیچ نگاه دارنده و نه

نصير والذين كفروا بآيات الله
یاری کرده و آنکسها که کافر شدند بآیتهای خدای

ولقائه أولئك يئسوا من رحمتي
و دیدن وی ایشانند که نومید شدند از رحمت من

وأولئك لهم عذاب أليم فما كان
و ایشانند که مر ایشان را باشد عذاب دردکنی نبود

جواب قومه إلا أن قالوا اقتلوه أو
پاسخ گروه وی مگر آنکه گفتند بکشید

حرقوه فأنجاه الله من النار إن في
یا بسوزید وی را برهانیدش خدای از آتش اندر آن

ذلك لآيات لقوم يؤمنون وقال
اندر آن نشانهاست گروهی را که بگروند و گفت

إنما اتخذتم من دون الله أوثانا
شما بگرفتید بجز خدای بتانی را

مودة بينكم في الحياة الدنيا
دوستی میان شما اندر زندگانی این جهان

ثم يوم القيامة يكفر بعضكم
باز روز رستخیز کافر شود بعضی از شما

ببعض ويلعن بعضكم بعضا
ببعضی و لعنت کند بعضی از شما بعضی را

ومأواكم النار وما لكم من
و جای شما آتش و نیست شما را هیچ

ناصرين وآمن له لوط وقال إني مهاجر
یاری گردی ایستوار داشت بوروا لوط و گفت من بیرون رونده ام

إلى ربي إنه هو العزيز الحكيم ووهبنا
پسوی خداوند خویش که اوست ... ستوار کار و بخشیدیم

له إسحق ويعقوب وجعلنا في
ورا پسر و پسر پسر و گردانیدیم اندر

ذريته النبوة والكتاب وآتيناه
فرزندان وی پیغامبری و نامه فرو فرستاده و بدادیمش

أجره في الدنيا وإنه في الآخرة لمن
مزد وی اندر این جهان و وی اندر آن جهان از

الصالحين ولوطا إذ قال لقومه
نیکان باشند و لوط چون گفت مر گروه خویش را

أئنكم لتأتون الفاحشة ما سبقكم
شما می ... کارد ... بیشی نکرد ... بکنید

بها من أحد من العالمين أئنكم لتأتون
بدان کار هیچ کسی از همه خلق شما می ...

الرجال وتقطعون السبيل وتأتون
بمردان و می ببرید راه و می بکنید

في ناديكم المنكر فما كان
اندر انجمن خویش ناخوبی نبود

جواب قومه إلا أن قالوا ائتنا بعذاب
پاسخ گروه وی مگر آنکه بگفتند بیار بما عذاب

الله إن كنت من الصادقين قال رب
خدای اگر هستی از راستگویان گفت یا پروردگار من

انصرني على القوم المفسدين
یاری کن مرا بر گروه تباه کاران

ولما جاءت رسلنا إبراهيم بالبشرى
و چون بیامدند پیغامبران ما سوی ابراهیم با مژده

قالوا إنا مهلكو أهل هذه القرية
گفتند ما هلاک خواهیم کردن باشندگان این دیه را

إن أهلها كانوا ظالمين قال إن
که باشندگان وی هستند ستمکاران گفت

فِيهَا لُوطًا قَالُوا نَحْنُ اَعْلَمُ بِمَنْ فِيهَا

اندر انجا لوط است گفتند ما دانا تریم بدانک اندر انجا است

لَنُنَجِّيَنَّهُ وَاَهْلَهُ اِلَّا امْرَاَتَهُ كَانَتْ

برهانیم لوط را وکسانش را مگر زن او را کوی باشد

مِنَ الْغَابِرِينَ وَلَمَّا اَنْ جَاءَتْ رُسُلُنَا

از ماندگان وچون بیامدند رسولان ما

لُوطًا سِيءَ بِهِمْ وَضَاقَ بِهِمْ ذَرْعًا

بسوی لوط اندوهگین گشت وتنگ کرد انیز بایشان دل را

وَقَالُوا لَا تَخَفْ وَلَا تَحْزَنْ اِنَّا مُنَجُّوكَ

وگفتند رسولان مترس وانده مخور ما برهانیم ترا

وَاَهْلَكَ اِلَّا امْرَاَتَكَ كَانَتْ مِنَ

وکسانت را مگر زن تو که باشد از

الْغَابِرِينَ اِنَّا مُنْزِلُونَ عَلَى اَهْلِ هٰذِهِ

بازماندگان ما فرو داریم بر نشستگان این دیه

الْقَرْيَةِ رِجْزًا مِنَ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا

دیه عذابی از اسمان بدانچ می بودی

يَفْسُقُونَ وَلَقَدْ تَرَكْنَا مِنْهَا اٰيَةً

فرمانی کردند وبجنبید بازداشتیم ازان دیه نشانی

بَيِّنَةً لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ وَاِلَى مَدْيَنَ اَخَاهُمْ

پیدا مر گروهی را که اندریابند وبفرستادیم سوی مدین برادرشان

شُعَيْبًا فَقَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللّٰهَ

شعیب را گفت یا گروه من بپرستید خدای را

وَارْجُوا الْيَوْمَ الْاٰخِرَ وَلَا تَعْثَوْا فِي

وبترسید از روز واپسین وتباهی مکنید اندر

الْاَرْضِ مُفْسِدِينَ فَكَذَّبُوهُ فَاَخَذَتْهُمُ

زمین تباهکاران دروغ زن داشتند وی را بگرفت ایشان را

الرَّجْفَةُ فَاَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جَاثِمِينَ

زلزله بامداد کردند اندر سرای خویش مرده افتادگان

وَعَادًا وَثَمُودَا وَقَدْ تَبَيَّنَ لَكُمْ مِنْ

وعاد وثمود را پیدا امد شما را از

مَسَاكِنِهِمْ وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ اَعْمَالَهُمْ

نشستنگاههاشان وبیاراست ایشان را دیو کارهای ایشان

فصدهم عن السبيل وكانوا
مستبصرين وقارون وفرعون
وهامان ولقد جاءهم موسى بالبينات
فاستكبروا في الأرض وما كانوا
سابقين فكلا أخذنا بذنبه
فمنهم من أرسلنا عليه حاصبا
ومنهم من أخذته الصيحة ومنهم
من خسفنا به الأرض ومنهم من

وقولوا آمنا بالذي أنزل إلينا وأنزل
إليكم وإلهنا وإلهكم واحد ونحن
له مسلمون وكذلك أنزلنا إليك
الكتاب فالذين آتيناهم الكتاب
يؤمنون به ومن هؤلاء من يؤمن به وما
يجحد بآياتنا إلا الكافرون وما كنت
تتلو من قبله من كتاب ولا تخطه
بيمينك إذا لارتاب المبطلون بل هو

آياتٌ بيّناتٌ في صدور الذين أوتوا
نشانهاء اييست پيدا اندر دلها آنکسها که براداده شدند

العلم وما يجحد بآياتنا إلا الظالمون
دانش و نپذیرد بایتهای ما مگر ستم کاران

وقالوا لولا أنزل عليه آيةٌ من ربّه
وگفتند چرا فرو فرستاده نشد بروی نشانی از خداوند وی

قل إنما الآيات عند الله وإنما أنا
بگوی نشانها نزدیک خدا ایست و من بیم کننده

نذيرٌ مبينٌ أولم يكفهم أنا أنزلنا
بیم کننده پیدا بسنده نبود ایشان را که ما فرو فرستادیم

عليك الكتاب يُتلى عليهم إنّ في
بر تو نامه میخوانند برایشان اندر این

ذلك لرحمةً وذكرى لقومٍ
این بخشایشی است و پندی مرگروهی را

يؤمنون قل كفى بالله بيني وبينكم
که بگرویدند بگوی بسنده است خدای میان من و میان شما

شهيدًا يعلم ما في السماوات والأرض
گوا بداند آنچ اندر آسمانهاست و زمین

والذين آمنوا بالباطل وكفروا بالله
وانکسها که بگرویدند بنابایست و کافر گشتند بخدای

أولئك هم الخاسرون ويستعجلونك
ایشانند که ایشان زیان کاران اند و می شتابانید ترا

بالعذاب ولولا أجلٌ مسمّى لجاءهم
بعذاب و اگر نه زمانه نام برده بیامدی بایشان

العذاب وليأتينهم بغتةً وهم لا
عذاب و بیاید بایشان ناگاه وایشان نه

يشعرون يستعجلونك بالعذاب
آگاهی بدارند می شتابانید ترا بعذاب

وإنّ جهنم لمحيطة بالكافرين يوم
و دوزخ گرداننده گرفته است کافران را آن روز

يغشاهم العذاب من فوقهم ومن تحت
که بیاید بایشان عذاب از زبرایشان و از زیر

ارجلهم ويقول ذوقوا ما كنتم تعملون

پایهاء ایشان وگوید مالکم بچشید آنچ بودید میکردید

يا عبادي الذين امنوا ان ارضي واسعة

یا بندگان من آنان که بگرویدند زمین من فراخ است

فاياي فاعبدون كل نفس ذائقة

مرا پس بپرستید هر تنی چشنده

الموت ثم الينا ترجعون والذين امنوا

مرگ است پس بسوی ما بازگردانیده شوید وآنکسها که بگرویدند

وعملوا الصالحات لنبوئنهم من

وبکردند نیکیها ساکن کنیم ایشانرا از

الجنة غرفا تجري من تحتها الانهار

بهشت غرفهاء روان از زیر آن جویها همی رود

خالدين فيها نعم اجر العاملين الذين

جاوداناند آنجا نیکو مزد است کارکنندگان را آنکسها که

صبروا وعلى ربهم يتوكلون وكاين

شکیبایی کردند وبر خداوند خویش دل نهند وچند

من دابة لا تحمل رزقها الله يرزقها

از جنبنده نه بردارد روزی خویش را خدای روزی دهد مر او را

واياكم وهو السميع العليم ولئن سالتهم

وشما را واوست شنوا ودانا واگر بپرسی ایشانرا

من خلق السموات والارض وسخر

که آفرید آسمانها وزمین ورام کرد

الشمس والقمر ليقولن الله فانى يؤفكون

آفتاب وماه گویند خدای پس کجا برمیگردانند

الله يبسط الرزق لمن يشاء من عباده

خدای بگستراند روزی مر او را که خواهد از بندگان خویش

ويقدر له ان الله بكل شيء عليم

وتنگ گرداند او را خدای بهر چیزی داناست

ولئن سالتهم من نزل من السماء ماء

واگر بپرسی ایشانرا که فرود آورد از آسمان آبی

فاحيا به الارض من بعد موتها ليقولن الله

زنده کرد بدو زمین را از پس مردن آن گویند خدای

قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ

بگوی ستایش مر خدای را نه که بیشترینه ایشان می اندیشانند

وَمَا هَذِهِ الْحَيَوٰةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَهْوٌ وَلَعِبٌ

و نیست این زندگانی این جهانی مگر افسوس و بازی

وَإِنَّ الدَّارَ الْآخِرَةَ لَهِيَ الْحَيَوَانُ لَوْ كَانُوا

و بدرستی آن جهان سرای زندگانی اگر هستندی

يَعْلَمُونَ فَإِذَا رَكِبُوا فِي الْفُلْكِ دَعَوُا

که بدانستندی چون بر نشینند اندر کشتی خوانند

اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ فَلَمَّا نَجَّاهُمْ إِلَى

خدای را یکتا کرده مر او را دین چون رهانید ایشان را سوی

الْبَرِّ إِذَا هُمْ يُشْرِكُونَ لِيَكْفُرُوا بِمَا

دشت همانگاه ایشان انباز گیرند تا کافر شوند بدانچه

آتَيْنَاهُمْ وَلِيَتَمَتَّعُوا فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ

بدادیم ایشان را و تا برخوردار زود باشد که بدانند

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا جَعَلْنَا حَرَمًا آمِنًا وَيُتَخَطَّفُ

ای نمی بینند که ما بکردیم حرمی ایمن و می ربوده شوند

119

النَّاسُ مِنْ حَوْلِهِمْ أَفَبِالْبَاطِلِ يُؤْمِنُونَ

مردمان از گرداگرد ایشان یا بباطل بگروند

وَبِنِعْمَةِ اللَّهِ يَكْفُرُونَ وَمَنْ أَظْلَمُ

و بنعمت خدای می کافر شوند و کیست بیدادگرتر

مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ

از آن کسی که بسازد بر خدای دروغ یا دروغ داشت

بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُ أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى

راستی را چون بیامدش نه هست اندر دوزخ جایگاه بودی

لِلْكَافِرِينَ وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا

مر کافران را و آن کسها که بکوشیدند اندر ما

لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا وَإِنَّ اللَّهَ لَمَعَ الْمُحْسِنِينَ

بنمائیم ایشان راههای ما و بدرستی خدای با نیکوکاران است

الروم ستون آية مكية

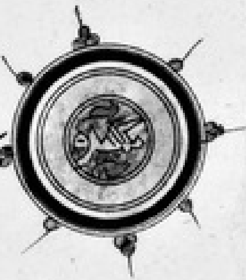
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بنام آن خدای که روزی دهد ... بخشاینده

الم غلبت الروم في ادنى الارض وهم
من بعد غلبهم سيغلبون في بضع سنين
لله الامر من قبل ومن بعد ويومئذ يفرح
المومنون بنصر الله ينصر من يشاء وهو
العزيز الرحيم وعد الله لا يخلف الله
وعده ولكن اكثر الناس لا يعلمون
يعلمون ظاهرا من الحيوة الدنيا وهم
عن الاخرة هم غافلون اولم يتفكروا

في انفسهم ما خلق الله السموات والارض
وما بينهما الا بالحق واجل مسمى وان
كثيرا من الناس بلقاء ربهم لكافرون
اولم يسيروا في الارض فينظروا كيف
كان عاقبة الذين من قبلهم كانوا
اشد منهم قوة واثاروا الارض
وعمروها اكثر مما عمروها وجاءتهم
رسلهم بالبينات فما كان الله

ليظلمهم ولكن كانوا انفسهم
يظلمون ثم كان عاقبة الذين اساوا
السوای ان كذبوا بايات الله وكانوا
بها يستهزءون الله يبدوا الخلق ثم

يعيده ثم اليه يرجعون ويوم تقوم
الساعة يبلس المجرمون ولم يكن لهم
من شركائهم شفعوا وكانوا بشركائهم
كافرين ويوم تقوم الساعة يومئذ

يتفرقون فاما الذين امنوا وعملوا
الصالحات فهم في روضة يحبرون
واما الذين كفروا وكذبوا باياتنا
ولقاء الاخرة فاولئك في العذاب
محضرون فسبحان الله حين تمسون
وحين تصبحون وله الحمد في السموات
والارض وعشيا وحين تظهرون يخرج
الحي من الميت ويخرج الميت من الحي

ويحيي الارض بعد موتها وكذلك تخرجون

ومن اياته ان خلقكم من تراب ثم اذا

انتم بشر تنتشرون ومن اياته ان خلق

لكم من انفسكم ازواجا لتسكنوا

اليها وجعل بينكم مودة ورحمة

ان في ذلك لايات لقوم يتفكرون

ومن اياته خلق السموات والارض واختلاف

السنتكم والوانكم ان في ذلك لايات

للعالمين ومن اياته منامكم بالليل

والنهار وابتغاوكم من فضله ان في

ذلك لايات لقوم يسمعون ومن اياته

يريكم البرق خوفا وطمعا وينزل

من السما ما فيحيي به الارض بعد موتها

ان في ذلك لايات لقوم يعقلون

ومن اياته ان تقوم السما والارض بامره

ثم اذا دعاكم دعوة من الارض اذا انتم

تخرجون وله من في السموات والارض

بیرون آیید و مر او راست آنک اندر آسمانها و زمین

كل له قانتون وهو الذي يبدؤا الخلق

همه مر او را فرمان برداران اند و وی آنست که آغاز کند آفریدن

ثم يعيده وهو اهون عليه وله المثل

پس باز گرداند آنرا و آن آسانتر است بروی و مر او راست مثل

الاعلى في السموات والارض وهو العزيز

برترین اندر آسمانها و زمین و ویست عزیز

الحكيم ضرب لكم مثلا من انفسكم

استوار کار زد مر شمارا مثلی از تنهای شما

هل لكم من ما ملكت ايمانكم

هیچ هست مر شمارا از آنچ پادشا شدست دستهای شما

من شركاء في ما رزقناكم فانتم فيه

هیچ انبازان اندر آنچ روزی دادیم شمارا پس شما اندر وی

سواء تخافونهم كخيفتكم انفسكم

برابر بترسید ازیشان چون ترسیدن شما تنهای شما را

كذلك نفصل الايات لقوم يعقلون

همچنین پیدا همی کنیم نشانها مر گروهی را که خرد دارند

بل اتبع الذين ظلموا اهواءهم بغير

بلکه پس روی کردند آنکسها که ستم کردند آرزوهاشان را بی دانش

علم فمن يهدي من اضل الله وما

دانش کی راه نماید کسی را که گمراه کرد خدای و نیست

لهم من ناصرين فاقم وجهك للدين

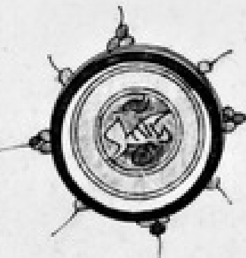
مر ایشان را هیچ یاری گران راست دار روی ترا دین را

حنيفا فطرت الله التي فطر الناس

پاکیزه آفرینش خدای آنک بیافرید مردمان را

عليها لا تبديل لخلق الله ذلك الدين

بروی نیست بدل گردانیدن مر آفرینش خدای را آن دین

القيم ولكن اكثر الناس لا

راست و لیکن بیشترین مردمان نمی

يعلمون منيبين اليه واتقوه واقيموا

دانند باز گردندگان بسوی وی و بترسید از وی و بپای دارید

الصلوة ولا تكونوا من المشركين

عازرا ومباشید از انبازگران

من الذين فرقوا دينهم وكانوا شيعا

ازان کسهاکه پراکنده کردند دین ایشان را گروه گروه

كل حزب بما لديهم فرحون واذا

هر گروهی بدانچ نزد ایشانست شادمان باشند وچون

مس الناس ضر دعوا ربهم منيبين

برسد مردمان را سختی بخوانند خداوند خویش را بازگردندگان

اليه ثم اذا اذاقهم منه رحمة اذا

بسوی وی باز چون بچشاند ایشان را از وی بخشودنی همانگاه

فريق منهم بربهم يشركون ليكفروا

گروهی از ایشان بخداوند خویش انباز گیرند تا ناسپاس کنند

بما آتيناهم فتمتعوا فسوف تعلمون

بدانچ بدادیم ایشان را برخوردار شوید زود باشد که بدانید

ام انزلنا عليهم سلطانا فهو يتكلم

یا فرو فرستادیم بر ایشان حجتی وی سخن میگوید

بما كانوا به يشركون واذا اذقنا

بدانچ بودند که بوی همی انباز گرفتند وچون بچشانیم

الناس رحمة فرحوا بها وان تصبهم

مردمان را بخشایشی شادی نمایند بدان واگر برسد بایشان

سيئة بما قدمت ايديهم اذا هم

بدی بدانچ پیش فرستاد دستهای ایشان همانگاه ایشان

يقنطون اولم يروا ان الله يبسط

نومید گردند نه بینند خدای فراخ گرداند

الرزق لمن يشاء ويقدر ان في ذلك

روزی مرانرا که خواهد وتنگ گرداند ابن

لآيات لقوم يؤمنون فآت ذا القربى

نشانهاست مر گروهی را که بگروند بده خویشاوندان را

حقه والمسكين وابن السبيل ذلك

حق وی ودرویشان را وگذربنده راه را آن

خير للذين يريدون وجه الله واولئك

بهتر مر آن کسهارا که خواهند روی خشنودی خدای وایشانند

هم المفلحون وما آتيتم من ربا ليربوا

في اموال الناس فلا يربوا عند الله

وما اتيتم من زكوة تريدون وجه

الله فاولئك هم المضعفون الله

الذي خلقكم ثم رزقكم ثم يميتكم

ثم يحييكم هل من شركائكم من

يفعل من ذلكم من شيء سبحانه وتعلى

عما يشركون ظهر الفساد في البر والبحر

بما كسبت ايدي الناس ليذيقهم بعض

الذي عملوا لعلهم يرجعون قل سيروا

في الارض فانظروا كيف كان عاقبة

الذين من قبل كان اكثرهم مشركين

فاقم وجهك للدين القيم من قبل ان

يأتي يوم لا مرد له من الله يومئذ

يصدعون من كفر فعليه كفره

ومن عمل صالحا فلانفسهم يمهدون

لِيَجْزِيَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
مِنْ فَضْلِهِ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْكَافِرِينَ
وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ يُرْسِلَ الرِّيَاحَ مُبَشِّرَاتٍ
وَلِيُذِيقَكُمْ مِنْ رَحْمَتِهِ وَلِتَجْرِيَ
الْفُلْكُ بِأَمْرِهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ
وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا
مِنْ قَبْلِكَ رُسُلًا إِلَىٰ قَوْمِهِمْ فَجَاءُوهُمْ
بِالْبَيِّنَاتِ فَانْتَقَمْنَا مِنَ الَّذِينَ أَجْرَمُوا

ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ ضَعْفٍ قُوَّةً ثُمَّ جَعَلَ
مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ ضَعْفًا وَشَيْبَةً يَخْلُقُ
مَا يَشَاءُ وَهُوَ الْعَلِيمُ الْقَدِيرُ وَيَوْمَ
تَقُومُ السَّاعَةُ يُقْسِمُ الْمُجْرِمُونَ مَا
لَبِثُوا غَيْرَ سَاعَةٍ كَذَٰلِكَ كَانُوا
يُؤْفَكُونَ وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ
وَالْإِيمَانَ لَقَدْ لَبِثْتُمْ فِي كِتَابِ
اللَّهِ إِلَىٰ يَوْمِ الْبَعْثِ فَهَٰذَا يَوْمُ الْبَعْثِ

ولكنكم كنتم لا تعلمون فيومئذ

وليكن شما بوديت نميدانستيد ازروز

لا ينفع الذين ظلموا معذرتهم ولا هم

سود نبود آنكسانرا كه ستم كردند عذرهاء ايشان و نه ايشانرا

يستعتبون ولقد ضربنا للناس في

باز گردانند و بزديم مردمانرا اندر

هذا القرآن من كل مثل ولئن جئتهم

اين قرآن از هر مثلي و اگر بيارى ايشان

بآية ليقولن الذين كفروا إن أنتم

نشانى گويند آنكسانكه كافر گشتند نيستيد شما

إلا مبطلون كذلك يطبع الله على

مگر تباه كاران همچنين مهر نهد خداى بر

قلوب الذين لا يعلمون فاصبر إن وعد

دلهاء آنكسانكه ندانند شكيبائى كن كه وعده

الله حق ولا يستخفنك الذين لا يوقنون

خداى راست است و سبك نسازد ترا آنكسانكه بى گمان نباشند

سورة لقمن ثلثون واربع آية

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام خداى مهربان روزى دهنده بخشاينده

الم تلك آيات الكتاب الحكيم

اين سخنان آيتهاء نامه است استوار كرده

هدى ورحمة للمحسنين الذين يقيمون

راه راست و بخشايش مر نيكوكاران را آنكسانكه بپاى دارند

الصلوة ويؤتون الزكوة وهم بالآخرة

نماز را و بدهند زكوة را و ايشان بآن جهان

هم يوقنون أولئك على هدى من

ربهم وأولئك هم المفلحون ومن

الناس من يشتري لهو الحديث ليضل

مردمان كسى است كه بخرد بيهوده سخن را

fol. ...

عن سبيل الله بغير علم ويتخذها
از راه خدا بی دانش و بگیرد آنرا

هزوا اولئك لهم عذاب مهين
افسوس ایشانند مر ایشانراست عذابی خوار کننده

واذا تتلى عليه اياتنا ولى مستكبرا
و چون خوانده شود برو آیتهای ما برگردد گردنکشی

كان لم يسمعها كان في اذنيه
چنانک نشنید آنرا چنانک در دو گوش وی

وقرا فبشره بعذاب اليم ان الذين
گرانی مژده ده اورا بعذاب دردناک آنکسانیکه

امنوا وعملوا الصالحات لهم
بگرویدند و بکردند نیکیها مر ایشانراست

جنات النعيم خالدين فيها وعد الله
بوستانهای با نعمت جاودان اند در آنجا وعده کرد خدای

حقا وهو العزيز الحكيم خلق
براستی و وی است عزیز صواب کار بیافرید

ان تشرك بي ما ليس لك به علم فلا 14
انباز گیری بمن آنچ نیست مر ترا بدان دانش پس مکن

تطعهما وصاحبهما في الدنيا
فرمان مبر ایشانرا و صحبت کن با ایشان اندر این جهان

معروفا واتبع سبيل من اناب الي
نیکوئی و پیروی کن راه آنکس که بازگردد بمن

ثم الي مرجعكم فانبئكم بما
باز بسوی منست بازگشت شما آگاه کنم شمارا بدانچ

كنتم تعملون يا بني انها ان تك مثقال
بودید میکردید ای پسرک من اگر باشد همسنگ

حبة من خردل فتكن في صخرة
دانه از سپندان پس باشد اندر سنگی

او في السموات او في الارض يات بها
یا اندر آسمانها یا اندر زمین بیارد آنرا

الله ان الله لطيف خبير يا بني اقم
خدای که خدای باریک دان آگاه است ای پسرک من بپای دار

الصلوة وامر بالمعروف وانه عن

المنكر واصبر على ما اصابك

ان ذلك من عزم الامور ولا تصعر

خدك للناس ولا تمش في الارض

مرحا ان الله لا يحب كل مختال

فخور واقصد في مشيك واغضض

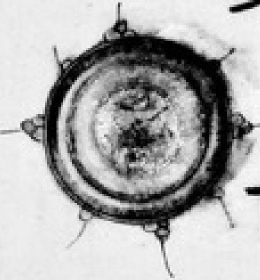
من صوتك ان انكر الاصوات

لصوت الحمير الم تروا ان الله سخر

لكم ما في السموات وما في الارض

واسبغ عليكم نعمه ظاهرة وباطنة

ومن الناس من يجادل في الله بغير

علم ولا هدى ولا كتاب منير

واذا قيل لهم اتبعوا ما انزل الله

قالوا بل نتبع ما وجدنا عليه اباءنا

اولو كان الشيطان يدعوهم الى

عذاب السعير ومن يسلم وجهه

إِلَى اللَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ
بخداى و وى نكوكار باشد چنگ اندر زد

بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَى وَإِلَى اللَّهِ عَاقِبَةُ
بگوسته استوارترين و بسوى خداى بازگردد سرانجام

الْأُمُورِ وَمَنْ كَفَرَ فَلَا يَحْزُنْكَ
كارها و هر كه كافر گردد اندوهگين مكناد ترا

كُفْرُهُ إِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ فَنُنَبِّئُهُمْ
كفر وى سوى ماست بازگشت ايشان تا آگاه كنيم ايشان

بِمَا عَمِلُوا إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ
بدانچه كردند كه خداى داناست بدانچ اندر دلهاست

نُمَتِّعُهُمْ قَلِيلًا ثُمَّ نَضْطَرُّهُمْ إِلَى عَذَابٍ
برخوردارى دهيم ايشان اندكى باز بيچاره كرده ايم ايشان سوى عذاب

غَلِيظٍ وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ
درشت سخت و اگر بپرسى ايشان را كى آفريد آسمانها

وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ
و زمين گويند خداى بگوى سپاس مر خداى را

أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ
بيشترين ايشان ندانند مر خداى راست آنچ اندر آسمانها

وَالْأَرْضِ إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ
و زمين است كه خداى وى است بى نياز ستوده

وَلَوْ أَنَّمَا فِي الْأَرْضِ مِنْ شَجَرَةٍ أَقْلَامٌ
و اگر آنك اندر زمين است از درخت قلمها باشند

وَالْبَحْرُ يَمُدُّهُ مِنْ بَعْدِهِ سَبْعَةُ أَبْحُرٍ
و دريا بيفزايد ازپس وى هفت دريا

مَا نَفِدَتْ كَلِمَاتُ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ
نه سپرى گردد سخنان خداى كه خداى عزيز

حَكِيمٌ مَا خَلْقُكُمْ وَلَا بَعْثُكُمْ
استوار كار است نيست آفريدن شما و نه انگيختن شما

إِلَّا كَنَفْسٍ وَاحِدَةٍ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ
مگر چون تنى يك كه خداى شنواست و بينا

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ
نه بينى كه خداى همى اندر آرد شب را اندر روز

ويولج النهار في الليل وسخر
الشمس والقمر كل يجري الى اجل
مسمى وان الله بما تعملون خبير
ذلك بان الله هو الحق وان ما
يدعون من دونه الباطل وان الله
هو العلي الكبير الم تر ان الفلك
تجري في البحر بنعمت الله ليريكم
من اياته ان في ذلك لايات لكل

صبار شكور واذا غشيهم موج
كالظلل دعوا الله مخلصين له
الدين فلما نجيهم الى البر فمنهم مقتصد
وما يجحد باياتنا الا كل ختار
كفور يا ايها الناس اتقوا ربكم
واخشوا يوما لا يجزي والد عن
ولده ولا مولود هو جاز عن والده
شيئا ان وعد الله حق فلا تغرنكم

الحيوة الدنيا ولا يغرنكم بالله

الغرور ان الله عنده علم الساعة

وينزل الغيث ويعلم ما في

الارحام وما تدري نفس ماذا

تكسب غدا وما تدري نفس باي

ارض تموت ان الله عليم خبير

السجدة ثلثون ايات مكية

بسم الله الرحمن الرحيم

الم تنزيل الكتاب لا ريب فيه

من رب العالمين ام يقولون افتريه

بل هو الحق من ربك لتنذر قوما

ما اتيهم من نذير من قبلك لعلهم

يهتدون الله الذي خلق السموات

والارض وما بينهما في ستة ايام

ثم استوى على العرش ما لكم من

دونه من ولي ولا شفيع افلا تتذكرون

يُدَبِّرُ الْأَمْرَ مِنَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ ثُمَّ
يَعْرُجُ إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ
أَلْفَ سَنَةٍ مِمَّا تَعُدُّونَ ذَلِكَ عَالِمُ
الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ
الَّذِي أَحْسَنَ كُلَّ شَيْءٍ خَلَقَهُ وَبَدَأَ
خَلْقَ الْإِنْسَانِ مِنْ طِينٍ ثُمَّ جَعَلَ
نَسْلَهُ مِنْ سُلَالَةٍ مِنْ مَاءٍ مَهِينٍ ثُمَّ سَوَّيهُ
وَنَفَخَ فِيهِ مِنْ رُوحِهِ وَجَعَلَ لَكُمُ

السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ قَلِيلًا مَا
تَشْكُرُونَ وَقَالُوا أَإِذَا ضَلَلْنَا فِي
الْأَرْضِ أَإِنَّا لَفِي خَلْقٍ جَدِيدٍ بَلْ هُمْ

بِلِقَاءِ رَبِّهِمْ كَافِرُونَ قُلْ يَتَوَفَّيكُمْ
مَلَكُ الْمَوْتِ الَّذِي وُكِّلَ بِكُمْ
ثُمَّ إِلَى رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ وَلَوْ تَرَى
إِذِ الْمُجْرِمُونَ نَاكِسُوا رُءُوسِهِمْ عِنْدَ
رَبِّهِمْ رَبَّنَا أَبْصَرْنَا وَسَمِعْنَا فَارْجِعْنَا

نعمل صالحا انا موقنون ولو شئنا
لآتينا كل نفس هداها ولكن
حق القول مني لأملأن جهنم من الجنة
والناس أجمعين فذوقوا بما نسيتم
لقاء يومكم هذا انا نسيناكم وذوقوا
عذاب الخلد بما كنتم تعملون انما
يؤمن بآياتنا الذين اذا ذكروا بها
خروا سجدا وسبحوا بحمد ربهم

موسى الكتاب فلا تكن في مرية 23
من لقائه وجعلناه هدى لبني
اسرائيل وجعلنا منهم أئمة يهدون
بأمرنا لما صبروا وكانوا بآياتنا
يوقنون ان ربك هو يفصل بينهم
يوم القيامة فيما كانوا فيه يختلفون
أولم يهد لهم كم أهلكنا من قبلهم
من القرون يمشون في مساكنهم ان في

ذلك لآيات أفلا يسمعون أولم يروا

این نشانهاست چرا همی نشنوند یا همی نه بینند

أنا نسوق الماء إلى الأرض الجرز فنخرج

که همی رانیم آب را سوی زمین خشک بی گیا بیرون آریم

به زرعا تأكل منه أنعامهم وأنفسهم

بوی کشتنی خورد ازوی ستوران ایشان وتنهای ایشان

أفلا يبصرون ويقولون متى هذا الفتح

یا همی نه بینند و همی گویند کی باشد این گشادن

إن كنتم صادقين قل يوم الفتح لا

اگر هستید راست گویان بگوی روز گشادن

ينفع الذين كفروا إيمانهم ولا هم

منفعت نکند آنکسها را که کافر شدند گرویدن ایشان و نه ایشان

ينظرون فأعرض عنهم وانتظر إنهم

زمان دهند روی بگردان از ایشان و چشم دار که ایشان

منتظرون

چشم دارندگانند

بر کعات دوم

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام خداوند عام روزی بخشاینده مهربان بر طاعتها

يا أيها النبي اتق الله ولا تطع الكافرين

یا آنکه تو پیغامبر بترس از خداوند و فرمان مبر کافران را

والمنافقين إن الله كان عليما حكيما

و منافقان را که خداوند هست دانا استوار کار

واتبع ما يوحى إليك من ربك إن الله

و پیروی کن آنچه وحی کرده شود سوی تو از خداوند تو که خدای

كان بما تعملون خبيرا وتوكل على

هست بدانچه همی کنید آگاه و بسپار کار را با

الله وكفى بالله وكيلا ما جعل الله

خدای و بس خدای کارساز نکرد خدای

لرجل من قلبين في جوفه وما جعل

مردی را دو دل اندر شکم وی و نکرد زنان

أزواجكم اللائي تظاهرون منهن أمهاتكم

شما را آنان که همی ظهار کنید از ایشان مادران

وما جعل ادعياءكم ابناءكم ذلكم
و نکرد پسرخواندگان شمارا پسران شما آن

قولكم بافواهكم والله يقول
گفتار شمایان به دهنهاء شما و خدای می گوید

الحق وهو يهدي السبيل ادعوهم
راست و او می نماید راه بخوانید

لاباىهم هو اقسط عند الله فان لم
پدران ایشان را آن برابرتر نزد خدای اگر

تعلموا اباءهم فاخوانكم في الدين ومواليكم
ندانید پدران ایشان را برادران شمایانند اندر دین و آزاد کردگان شما

وليس عليكم جناح فيما اخطاتم
و نیست بر شما بزه اندر آنچه خطا کنید

به ولكن ما تعمدت قلوبكم وكان
بدو و لیکن آنچه آهنگ کند دلهای شما و هست

الله غفورا رحيما النبي اولى بالمومنين
خدای آمرزنده بخشاینده پیغامبر سزاوارتر بگرویدگان

من انفسهم وازواجه امهاتهم واولوا
از تنهاء ایشان و زنان او مادران ایشان اند و خویشاوندان

الارحام بعضهم اولى ببعض في
بعضی از ایشان سزاوارتر به بعضی اندر

كتاب الله من المومنين والمهاجرين
نامه خدای از گرویدگان و هجرت کردگان

الا ان تفعلوا الى اوليائكم معروفا كان
مگر آنکه بکنید بیاران و دوستان خویش نیکوئی هست

ذلك في الكتاب مسطورا واذ اخذنا
آن اندر نامه نبشته و چون گرفتیم

من النبيين ميثاقهم ومنك ومن نوح
از پیغامبران عهد و پیمان ایشان و از تو یا محمد و از نوح

وابرهيم وموسى وعيسى ابن مريم واخذنا
و ابرهیم و موسی و عیسی پسر مریم و گرفتیم

منهم ميثاقا غليظا ليسال الصادقين
از ایشان پیمانی سخت تا بپرسد راستگویان را

عن صدقهم وأعد للكافرين عذابا
از راستی ایشان وآماده کرد مر کافران را عذابی

أليما يا أيها الذين آمنوا اذكروا نعمة
دردناک ای آن کسها که بگروید ایت یاد کنید منت

الله عليكم إذ جاءتكم جنود
خدا را بر شما چون بیامد بشما سپاه بسیار

فأرسلنا عليهم ريحا وجنودا لم
بفرستادیم بریشان بادی و سپاه بسیار که

تروها وكان الله بما تعملون بصيرا
ندیدیت آنرا و بود خدای بدانچه می کنید بینا

إذ جاءوكم من فوقكم ومن أسفل منكم
چون بیامدند بشما از بر شما و از فروتر از شما

وإذ زاغت الأبصار وبلغت القلوب
وچون بگشت چشمها و برسید دلها

الحناجر وتظنون بالله الظنونا
بگلوها و گمان بردید بخدای گونه گونه گمانها

هنالك ابتلي المؤمنون وزلزلوا زلزالا
آنجا آزموده گشتند گرویدگان وجنبانیده شدند جنبانیدنی

شديدا وإذ يقول المنافقون والذين
سخت وچون می گفتند دورویان وآن کسها

في قلوبهم مرض ما وعدنا الله ورسوله
اندر دلهاشان بیماری است وعده نکرد مارا خدای وپیغامبری

إلا غرورا وإذ قالت طائفة منهم يا أهل
مگر فریفتنی وچون گفتند گروهی از ایشان یا مردمان

يثرب لا مقام لكم فارجعوا ويستأذن
مدینه درنگ نیست مرشمارا بازگردید ودستوری می خواستند

فريق منهم النبي يقولون إن بيوتنا
گروهی از ایشان از پیغامبر می گفتند خانهاما

عورة وما هي بعورة إن يريدون إلا
گشاده است ونیست آن خانها گشاده نمی خواهند مگر

فرارا ولو دخلت عليهم من أقطارها
گریختن واگر اندر آمده شود برایشان از گوشهای شهر

ثم سئلوا الفتنة لآتوها وما تلبثوا
بها إلا يسيرا ولقد كانوا عاهدوا
الله من قبل لا يولون الأدبار وكان
عهد الله مسئولا قل لن ينفعكم
الفرار إن فررتم من الموت أو القتل
وإذا لا تمتعون إلا قليلا قل من ذا
الذي يعصمكم من الله إن أراد بكم
سوءا أو أراد بكم رحمة ولا يجدون

لهم من دون الله وليا ولا نصيرا قد يعلم
الله المعوقين منكم والقائلين لإخوانهم
هلم إلينا ولا يأتون البأس إلا قليلا
أشحة عليكم فإذا جاء الخوف رأيتهم
ينظرون إليك تدور أعينهم كالذي
يغشى عليه من الموت فإذا ذهب
الخوف سلقوكم بألسنة حداد أشحة
على الخير أولئك لم يؤمنوا فأحبط

الله اعمالهم وكان ذلك على الله

خداى كارهاى ايشان را و هست آن بر خداى

يسيرا يحسبون الاحزاب لم

آسان همى پندارند گروه كافران را كه

يذهبوا وان يات الاحزاب يودوا

رفته اند و اگر بيايند گروه كافران آرزو كنند

لو انهم بادون في الاعراب يسالون

كه باشندى ايشان باديه بيرون رفته اندر ميان عربيان همى پرسند

عن انبائكم ولو كانوا فيكم ما

از خبرهاى شما و اگر چه باشندى اندر ميان شما

قاتلوا الا قليلا لقد كان لكم في

كارزار نكنندى مگر اندكى هست مر شما را اندر

رسول الله اسوة حسنة لمن كان

پيغمبر خداى راه بردن نيكو مر آن را كه

يرجوا الله واليوم الاخر وذكر الله

اميد دارد خداى را و روز بازپسين و ياد كند خداى را

كثيرا ولما راى المومنون الاحزاب

بسيارى و چون بديدند گرويدگان گروه كافران را

قالوا هذا ما وعدنا الله ورسوله وصدق

گفتند اين است آنك وعده كرد ما را خداى و پيغامبرى راست كرد

الله ورسوله وما زادهم الا ايمانا

خداى و پيغامبر او و نه افزود ايشان را مگر گرويدن

وتسليما من المومنين رجال صدقوا

و گردن نهادن از گرويدگان مردانى اند كه راست كردند

ما عاهدوا الله عليه فمنهم من قضى

آنچ پيمان كردند با خداى بر وى از ايشان كس بود كه تمام كرد

نحبه ومنهم من ينتظر وما بدلوا

اجل خويش و از ايشان كس بود كه همى پايد و نه گردانيدند

تبديلا ليجزي الله الصادقين بصدقهم

گردانيدنى تا پاداش دهد خداى راستگويان براستى ايشان

ويعذب المنافقين ان شاء او يتوب

و عذاب كند دو رويان را اگر خواهد يا توبه دهد بر ايشان را

عليهم ان الله كان غفورا رحيما

بر ایشان را که خدای هست آمرزنده بخشاینده

ورد الله الذين كفروا بغيظهم لم

و باز گردانید خدای آنکسها را که کافر گشتند بخشم ایشان وایشان

ينالوا خيرا وكفى الله المؤمنين القتال

نیافتند نیکی و بسنده کرد خدای مومنان را از کارزار

وكان الله قويا عزيزا وانزل الذين

و هست خدای نیرومند بی همتا و فرود آورد آنکسها را که

ظاهروهم من اهل الكتاب من

یاری کردند ایشان را از مردمان توریت از

صياصيهم وقذف في قلوبهم الرعب

حصارها ایشان و اندر افکند اندر دلها ایشان بیم

فريقا تقتلون وتاسرون فريقا واورثكم

گروهی را همی کشتید و اسیر همی گرفتید گروهی و میراث داد شما را

ارضهم وديارهم واموالهم وارضا

زمین ایشان و سراها ایشان و خواسته ها ایشان و زمینی

لم تطوها وكان الله على كل شيء

که نسپرده بودید آنرا و هست خدای بر همه چیزی

قديرا يا ايها النبي قل لازواجك ان

توانا یا ایها پیغامبر بگوی جفتان خویش را اگر

كنتن تردن الحيوة الدنيا وزينتها

هستید که میخواهید زندگانی این جهان و آرایش وی

فتعالين امتعكن واسرحكن سراحا

بیایید تا برخورداری دهم شما را و دست بازدارم شما را دست بازداشتنی

جميلا وان كنتن تردن الله ورسوله

نیکو و اگر هستید که میخواهید خدای و پیغامبر وی را

والدار الاخرة فان الله اعد للمحسنات

و سرای بازپسین را خدای آماده کرد مر نیکوکاران را

منكن اجرا عظيما يا نساء النبي

از شما مزدی بزرگ یا زنان پیغامبر

من يات منكن بفاحشة مبينة

هرکه بیارد از شما ناخوبی پیدا

حزب

ثلثين

يضاعف لها العذاب ضعفين

بيفزايند مر اورا عذاب دوبار

وكان ذلك على الله يسيرا ومن

وهست آن بر خداى آسان وهركه

يقنت منكن لله ورسوله وتعمل

فرمان كند از شما مر خداى را وپيغامبر وى را وكند

صالحا نؤتها اجرها مرتين واعتدنا

نيكى بدهيم ورا مزد وى دوباره وبساخته كرديم

لها رزقا كريما يا نساء النبي

مر اورا روزى نيكو اى زنان پيغامبر

لستن كاحد من النساء ان اتقيتن

نيستيد شما چون يكى از زنان اگر بپرهيزيد

فلا تخضعن بالقول فيطمع الذي

نرم سخن مگوييد تا طمع كند آنكه

في قلبه مرض وقلن قولا معروفا وقرن

كه اندر دل وى بيمارى است وگوييد گفتار نيكو وبياراميد

في بيوتكن ولا تبرجن تبرج الجاهلية

اندر خانهاى خويش وخويشتن مياراييد چون خويشتن آرايش نادانى

الاولى واقمن الصلوة واتين الزكوة

پيشين وبپاى داريد نماز را وبدهيد زكوة را

واطعن الله ورسوله انما يريد الله

وفرمان كنيد خداى را وپيغامبر وى را همى خواهد خداى

ليذهب عنكم الرجس اهل البيت

تا ببرد از شما پليدى اى اهل خانه

ويطهركم تطهيرا واذكرن ما

وپاك كرداند شما را پاك كردانيدنى وياد كنيد آنچه

يتلى في بيوتكن من ايات الله

خوانند اندر خانهاى شما از آيتهاى خداى

والحكمة ان الله كان لطيفا خبيرا

وسخن صواب كه خداى هست مهربان آگاه

ان المسلمين والمسلمات والمؤمنين

مسلمانان از مردان ومسلمانان از زنان وگرويدگان از مردان

والمؤمنات والقانتين والقانتات

وگروندگان از زنان و فرمان برداران از مردمان و زنان

والصادقين والصادقات والصابرين

وراستگویان از مردمان و زنان و شکیبایان از مردمان

والصابرات والخاشعين والخاشعات

و زنان و ترسکاران از مردمان و زنان

والمتصدقين والمتصدقات والصائمين

و صدقه دهندگان از مردمان و زنان و روزه داران از مردمان

والصائمات والحافظين فروجهم

و زنان و نگاه دارندگان فرجهای خویش را از مردمان

والحافظات والذاكرين الله كثيرا

و زنان و یادکنندگان خدای را بسیار

والذاكرات أعد الله لهم مغفرة

و زنان آماده کرد خدای مرایشان را آمرزشی

وأجرا عظيما وما كان لمؤمن ولا

و مزدی بزرگ و نبود هیچ مردی گرونده را و نه

مؤمنة إذا قضى الله ورسوله أمرا

و نه زنی گرونده را چون حکم کرد خدای و پیغامبر کاری

أن يكون لهم الخيرة من أمرهم ومن

که باشند مرایشان را گزیدن از کار ایشان و هر که

يعص الله ورسوله فقد ضل ضلالا

نافرمانی کند خدای را و پیغامبر را گم شد گم شدنی

مبينا وإذ تقول للذي أنعم الله عليه

پیدا و چون گفتی مر آن کس را که منت نهاد خدای بروی

وأنعمت عليه أمسك عليك زوجك

و منت نهادی بروی نگاه دار بر خویشتن زن خویشتن را

واتق الله وتخفي في نفسك ما الله

و بترس از خدای و پنهان همی کنی اندرتن خویش آنچه خدای

مبديه وتخشى الناس والله أحق

پیدا کننده است آنرا و همی ترسی از مردمان و خدای سزاوارتر

أن تخشاه فلما قضى زيد منها وطرا

که بترسی ازوی پس چون بگزارد زید ازوی حاجت

زوجناكها لكي لا يكون على
المؤمنين حرج في ازواج ادعيائهم
اذا قضوا منهن وطرا وكان امر
الله مفعولا ما كان على النبي
من حرج فيما فرض الله له سنة الله
في الذين خلوا من قبل وكان امر الله
قدرا مقدورا الذين يبلغون رسالات
الله ويخشونه ولا يخشون احدا الا

الله وكفى بالله حسيبا ما كان
محمد ابا احد من رجالكم ولكن
رسول الله وخاتم النبيين وكان

الله بكل شيء عليما يا ايها الذين
امنوا اذكروا الله ذكرا كثيرا
وسبحوه بكرة واصيلا هو الذي يصلي
عليكم وملائكته ليخرجكم من
الظلمات الى النور وكان بالمؤمنين

رحيما تحيتهم يوم يلقونه سلام واعد

مهربان تحیت ایشان اندر روز که ببینند اورا سلام کردن باشد و آماده کرد

لهم اجرا كريما يا ايها النبي انا ارسلناك

مرایشان را مزدی بزرگوار یا پیغامبر ما فرستادیم ترا

شاهدا ومبشرا ونذيرا وداعيا

گوا و مژده دهنده و بیم کننده و خواننده

الى الله باذنه وسراجا منيرا وبشر

بسوی خدای بفرمان وی و چراغی روشن تابان و مژده ده

المؤمنين بان لهم من الله فضلا كبيرا

گرویدگان را بدانکه مرایشان راست از خدای افزونی بزرگ

ولا تطع الكافرين والمنافقين ودع

و فرمان مکن ناگرویدگان را و دو رویان را و دست بازدار

اذيهم وتوكل على الله وكفى بالله

آزار ایشان و پشت بازکن بر خدای و بسنده بس خدای

وكيلا يا ايها الذين امنوا اذا نكحتم

کاریار یا آنکسها که بگرویدند چون زنی کنید

المؤمنات ثم طلقتموهن من قبل ان

زنان گرویده را باز طلاق دهید ایشان را از پیش آنکه

تمسوهن فما لكم عليهن من عدة

بپاوید ایشان را نیست مرشما را بریشان هیچ عدتی

تعتدونها فمتعوهن وسرحوهن

که بشمرید آنرا متعه دهید ایشان را و دست بازدارید ایشان را

سراحا جميلا يا ايها النبي انا احللنا

دست بازداشتنی نیکو یا پیغامبر ما حلال کردیم

لك ازواجك اللاتي اتيت اجورهن

ترا زنان تو آنان که بدادی مزدهای ایشان

وما ملكت يمينك مما افاء الله

وانچ پادشاهی کرد دست تو از آنچ باز داد خدای

عليك وبنات عمك وبنات

ترا و دختران عم تو و دختران

عماتك وبنات خالك وبنات

عمهای تو و دختران خال تو و دختران

خالاتك اللاتي هاجرن معك وامرأة
خواهرمادرتو آنان که بهجرت آمدند با تو و زنی

مؤمنة ان وهبت نفسها للنبي ان
گرویده اگر بخشد تن خویش را مر پیغامبر را اگر

اراد النبي ان يستنكحها خالصة لك
خواهد پیغامبر که بزنی کند ورا جدا کانه مر ترا

من دون المؤمنين قد علمنا ما فرضنا
بجز مومنان ما دانستیم آنچ واجب کردیم

عليهم في ازواجهم وما ملكت
بر ایشان اندر زنان ایشان و آنچ پادشا شود

ايمانهم لكيلا يكون عليك
دستهاء ایشان تا نباشد بر تو

حرج وكان الله غفورا رحيما
تنگی و هست خدای آمرزنده بخشاینده

ترجي من تشاء منهن وتؤوي اليك من
دست بازداری از ایشان و فرو گیری خویش آنراکه

تشاء ومن ابتغيت ممن عزلت فلا جناح
خواهی و هرکرا بجوی از آنک جدا کردی نیست بزه

عليك ذلك ادنى ان تقر اعينهن
بر تو آن نزدیکتر که روشن شود چشمها ایشان

ولا يحزن ويرضين بما آتيتهن كلهن
و اندوه نگیرند و خشنود گردند بدانچ بدادی ایشان را همگنان

والله يعلم ما في قلوبكم وكان الله
و خدای همی داند آنچ اندر دلهاء شماست و هست خدای

عليما حليما لا يحل لك النساء
دانا بردبار حلال نگردد مر ترا زنان

من بعد ولا ان تبدل بهن من ازواج
از پس آن و نه آنک بدل کنی بایشان از زنان

ولو اعجبك حسنهن الا ما ملكت
و اگرچه خوش آید ترا نیکوی ایشان مگر آنچ پادشا شود

يمينك وكان الله على كل شيء
دست تو و هست خدای بر همه چیز

رقيبا يا ايها الذين امنوا لا تدخلوا بيوت

ای کسانی که بگرویدند اندر مشوید بخانهای

النبي الا ان يؤذن لكم الى طعام غير

پیغامبر مگر که دستوری دهند شمارا بسوی طعامی نا

ناظرين اناه ولكن اذا دعيتم فادخلوا

پایندگان رسیدن وی بخوردن و لیکن چون بخوانند تان اندر شوید

فاذا طعمتم فانتشروا ولا مستانسين

چون طعام خورده بید پراگنید و نه می زیان گویندگان

لحديث ان ذلكم كان يؤذي النبي

مر سخن را که این شما همی رنجاند و بیازارد پیغامبر را

فيستحيي منكم والله لا يستحيي

پیغمبر شرم همی دارد از شما و خدای شرم ندارد

من الحق واذا سالتموهن متاعا فاسلوهن

از راستی و چون بخواهید از ایشان چیزی بخواهید از ایشان

من وراء حجاب ذلكم اطهر لقلوبكم

از پس پرده این پاکتر مر دلهای شما را

وقلوبهن وما كان لكم ان تؤذوا

و دلهای ایشان را و نه روا باشد مر شما را که بیازارید

رسول الله ولا ان تنكحوا ازواجه

پیغامبر خدای و نه آنک بزنی کنید زنان ورا

من بعده ابدا ان ذلكم كان عند الله

از پس وی هرگز که آن هست نزد خدای

عظيما ان تبدوا شيئا او تخفوه فان

بزرگ اگر پیدا کنید چیزی یا پنهان کنید اورا که

الله كان بكل شيء عليما لا جناح

خدای هست بهمه چیزی دانا نیست بزه

عليهن في ابائهن ولا ابنائهن ولا

بر زنان در پدران ایشان و نه پسران ایشان و نه

اخوانهن ولا ابناء اخوانهن ولا ابناء

برادران ایشان و نه پسران برادران ایشان و نه پسران

اخواتهن ولا نسائهن ولا ما ملكت

خواهران ایشان و نه زنان ایشان و نه آنک پادشا شود

أيمانهن واتقين الله إن الله كان على
دستهاء ایشان وبترسید از خدای که خدای هست بر

كل شيء شهيدا إن الله وملائكته
همه چیزی گواه خدای وفرشتگان وی

يصلون على النبي يا أيها الذين آمنوا
همی درود فرستند بر پیغامبر یا ای کسانی که بگرویده اید

صلوا عليه وسلموا تسليما إن الذين
درود فرستید بروی وسلام کنید سلام کردنی ان کسان که

يؤذون الله ورسوله لعنهم الله في
همی بیازارند خدای وپیغامبر او را لعنت کرد ایشان را خدای اندر این

الدنيا والآخرة وأعد لهم عذابا
جهان وآن جهان وآماده کرد مر ایشان را عذابی

مهينا والذين يؤذون المؤمنين
خوار کننده وآنک همی بیازارند گرویدگان را

والمؤمنات بغير ما اكتسبوا فقد
وزنان گرویده را بی انک گناهی کرده اند بدرستی که

احتملوا بهتانا وإثما مبينا يا أيها النبي
برگرفتند دروغ بزرگ وبزه ای پیدا یا ای پیغامبر بزرگوار

قل لأزواجك وبناتك ونساء المؤمنين
بگوی مر زنان خویش را ودختران خویش را وزنان گرویدگان را

يدنين عليهن من جلابيبهن ذلك أدنى
تا فرو گذارند بر خویشتن از چادرها خویش آن نزدیکتر

أن يعرفن فلا يؤذين وكان الله غفورا
بدانک بشناسند ایشان ونیازارند ایشان وهست خدای آمرزگار

رحيما لئن لم ينته المنافقون والذين
بخشاینده اگر باز نه ایستند دو رویگان وآن کسان که

في قلوبهم مرض والمرجفون في المدينة
اندر دلها ایشان بیماری است وخبر بد افکنندگان اندر شهر

لنغرينك بهم ثم لا يجاورونك فيها
برانگیزانیم ترا بر ایشان باز همسایگی نکنند با تو اندر آنجا

إلا قليلا ملعونين أينما ثقفوا أخذوا
مگر اندکی رانده گان دور کرده گان هر کجا یافته شوند ایشان بگیرند ایشان

وقتلوا تقتيلا سنة الله في الذين خلوا

وبکشتند ایشان را کشتنی این بوده راه خدای اندر آن کسیها که گذشتند

من قبل ولن تجد لسنة الله تبديلا

از پیش ونیابی مر راه خدای را گردانیدن

يسئلك الناس عن الساعة قل انما

همی پرسند ترا مردمان از رستخیز بگوی که دانش آن

علمها عند الله وما يدريك لعل

دانش آن نزد خدای است وچه دانی تو مگر

الساعة تكون قريبا ان الله لعن

رستخیز باشد نزدیک خدای گرد

الكافرين واعد لهم سعيرا خالدين

مر ناگرویدگان را واماده کرد مر ایشان را آتش سوزان جاویدان

فيها ابدا لا يجدون وليا ولا نصيرا

اندر آنجا همیشه نیابند نگاه داری ونه یاری گری

يوم تقلب وجوههم في النار يقولون

آن روز که نگونسار کردانند رویهای ایشان را اندر آتش گویند

يا ليتنا اطعنا الله واطعنا الرسولا

ای کاشکی ما فرمان کردیمی خدای را وفرمان کردیمی پیغامبر را

وقالوا ربنا انا اطعنا سادتنا وكبراءنا

وگفتند یا خداوند ما فرمان کردیم مهتران خویش را وبزرگان خویش را

فاضلونا السبيلا ربنا اتهم ضعفين

گم کردند ایشان ما را راه یا خداوند ما بده ایشان را چون چندان

من العذاب والعنهم لعنا كبيرا

از عذاب ولعنت کن بر ایشان را لعنتی بزرگ

يا ايها الذين امنوا لا تكونوا كالذين

یا آن کسها که بگرویده اید مباشید چون آن کسها که

اذوا موسى فبراه الله مما قالوا وكان

بیازاردند موسی را بیزار کرد ایشان از آنچه گفتند و بود

عند الله وجيها يا ايها الذين امنوا

نزد خدای آب روی دوستان یا آن کسها که بگرویده اید

اتقوا الله وقولوا قولا سديدا يصلح

بترسید از خدای وبگویید گفتاری راست تا نیکو گرداند

لكم اعمالكم ويغفر لكم ذنوبكم
مر شما را كارهاي شما بيامرزد مر شما را گناهان شما را

ومن يطع الله ورسوله فقد فاز فوزا
وهر كه فرمان برد خداي را وپيغامبر ورا [illegible] برستي

عظيما انا عرضنا الامانة على السموات
بزرگ ما عرضه كرديم امانت را بر آسمانها

والارض والجبال فابين ان يحملنها
وزمين وكوهها نخواستند كه بردارند آن را

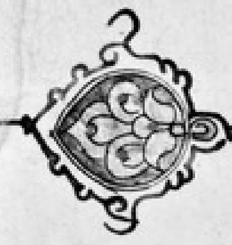
واشفقن منها وحملها الانسان انه
وبترسيدند از آن وبرداشت آن را مردم كه وي

كان ظلوما جهولا ليعذب الله
بود ستمكاره نادان تا عذاب كند خداي

المنافقين والمنافقات والمشركين
مردان منافقان را وزنان منافقان را ومردان انبازگيران را

والمشركات ويتوب الله على المؤمنين
وزنان انبازگيران را وتوبه دهد خداي مر گرويدگان را

والمؤمنات وكان الله غفورا رحيما
وزنان گرويده را وهست خداي آمرزنده وبخشاينده

سبا خمسون واربع آيات

بسم الله الرحمن الرحيم
بنام خداي [illegible] وبخشاينده [illegible]

الحمد لله الذي له ما في السموات
سپاس مر خداي را آنكه مر اوراست آنچه اندر آسمانهاست

وما في الارض وله الحمد في الاخرة
وآنچه اندر زمين ومر اوراست سپاس اندر آن جهان

وهو الحكيم الخبير يعلم ما يلج
واوست راست كار آگاه ميداند آنچه اندر شود

في الارض وما يخرج منها وما ينزل
اندر زمين وآنچه بيرون آيد از وي وآنچه فرود آيد

من السماء وما يعرج فيها وهو الرحيم
از آسمان وآنچه بر شود اندر وي واوست بخشاينده

الغفور وقال الذين كفروا لا تأتينا

آمرزنده. و گفتند آنکسها که کافر گشتند نیاید بما

الساعة قل بلى وربي لتأتينكم عالم

رستخیز بگو آری و بخدای من که بیاید بشما داناى

الغيب لا يعزب عنه مثقال ذرة

ناپیداى غایب نشود ازو همسنگ مورچه

في السموات ولا في الأرض ولا أصغر

اندر آسمانها و نه اندر زمین و نه خردتر

من ذلك ولا أكبر إلا في كتاب

ازان و نه بزرگتر مگر اندر نامه ای

مبين ليجزي الذين آمنوا وعملوا

پیدا کننده تا پاداش دهد آنکسها را که بگرویدند و بکردند

الصالحات أولئك لهم مغفرة ورزق

نیکیها ایشان اند که مر ایشان راست آمرزش و روزی

كريم والذين سعوا في آياتنا معاجزين

بزرگوار و آنکسها که بکوشیدند اندر آیتهای ما پیش گیرندگان

أولئك لهم عذاب من رجز أليم ويرى

ایشان اند که مر ایشان راست عذابی از عذابها دردناک و ببیند

الذين أوتوا العلم الذي أنزل إليك

آنکسها که بداده اند ایشان را دانش آنرا که فرو فرستاده اند بسوی تو

من ربك هو الحق ويهدي إلى صراط

از خداوند تو او راست است و راه نماید بسوی راه

العزيز الحميد وقال الذين كفروا

خداوند عزیز ستوده و گفتند آنکسها که کافر گشتند

هل ندلكم على رجل ينبئكم إذا مزقتم

هیچ راه نمون باشیم شما را بر مردی که آگاه کند شما را چون پراکنده کرده اند شما را

كل ممزق إنكم لفي خلق جديد

هر پراکندنی که شما را بیافرینند نو

أفترى على الله كذبا أم به جنة بل

بافترا بساخت بر خدای دروغ یا بوی دیوانگی است

الذين لا يؤمنون بالآخرة في العذاب

نه که آنکسها که بنگرویدند بآن جهان اندر عذاب

وَالضَّلَالِ الْبَعِيدِ أَفَلَمْ يَرَوْا إِلَى مَا بَيْنَ
و اندر هلاکی دور ننگرند بسوی انچ پیش

أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ
ایشان است و انچ پس ایشان است از آسمان و زمین

إِنْ نَشَأْ نَخْسِفْ بِهِمُ الْأَرْضَ أَوْ نُسْقِطْ
اگر خواهیم فرو بریم ایشان را بزمین یا فرو ریزیم

عَلَيْهِمْ كِسَفًا مِنَ السَّمَاءِ إِنَّ فِي ذَلِكَ
بر ایشان پاره از آسمان اندر این

لَآيَةً لِكُلِّ عَبْدٍ مُنِيبٍ وَلَقَدْ آتَيْنَا
نشانیست مر هر بنده‌ی بازگردنده را و ما بدادیم

دَاوُدَ مِنَّا فَضْلًا يَا جِبَالُ أَوِّبِي مَعَهُ
داود را از ما افزونی یا کوهها تسبیح کنید با وی

وَالطَّيْرَ وَأَلَنَّا لَهُ الْحَدِيدَ أَنِ اعْمَلْ
و مرغان نیز و نرم گردانیدیم مراورا آهن که بکن

سَابِغَاتٍ وَقَدِّرْ فِي السَّرْدِ وَاعْمَلُوا
زرهها فراخ تمام و اندازه کن اندر بافتن و بکنید

صَالِحًا إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ وَلِسُلَيْمَانَ
نیکی کنید من بدانچ می‌کنید بینام و سلیمان را

الرِّيحَ غُدُوُّهَا شَهْرٌ وَرَوَاحُهَا شَهْرٌ
باد بامداد رفتن یکماهه و شبانگاه رفتن یکماهه

وَأَسَلْنَا لَهُ عَيْنَ الْقِطْرِ وَمِنَ الْجِنِّ
و روان گردانیدیم مراورا چشمه روی گداخته و از پریان

مَنْ يَعْمَلُ بَيْنَ يَدَيْهِ بِإِذْنِ رَبِّهِ وَمَنْ يَزِغْ
کی بود که کار می‌کرد پیش وی بفرمان خداوند وی و هر کی بگردد

مِنْهُمْ عَنْ أَمْرِنَا نُذِقْهُ مِنْ عَذَابِ السَّعِيرِ
از ایشان از فرمان ما بچشانیمش از عذاب دوزخ

يَعْمَلُونَ لَهُ مَا يَشَاءُ مِنْ مَحَارِيبَ وَتَمَاثِيلَ
کار می‌کردند مراورا انچ خواستی از محرابها و صورتها

وَجِفَانٍ كَالْجَوَابِ وَقُدُورٍ رَاسِيَاتٍ
و کاسه‌ها چون حوضها و دیگها استوار کرده ایزد گفت

اعْمَلُوا آلَ دَاوُدَ شُكْرًا وَقَلِيلٌ مِنْ
بکنید ای مردمان داود شکر را و اندکی اند از

عِبَادِيَ الشَّكُورُ فَلَمَّا قَضَيْنَا عَلَيْهِ
بندگان من که سپاس دار باشند چون بر او ... بیرون کی

الْمَوْتَ مَا دَلَّهُمْ عَلَىٰ مَوْتِهِ إِلَّا دَابَّةُ
مرگ را ره ننمود بر مرگ او ایشان را مگر جنبنده

الْأَرْضِ تَأْكُلُ مِنسَأَتَهُ فَلَمَّا خَرَّ تَبَيَّنَتِ
زمین می خورد عصاء او را چون بیفتاد بدانستندی

الْجِنُّ أَن لَّوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ الْغَيْبَ مَا
پریان که اگر ایشان بدانستندی غیب در نگ

لَبِثُوا فِي الْعَذَابِ الْمُهِينِ لَقَدْ كَانَ
نکردندی اندر عذاب خوار کننده و بود مردمان

لِسَبَإٍ فِي مَسْكَنِهِمْ آيَةٌ جَنَّتَانِ عَن
سبا را اندر ایشان آگاهها ایشان نشانه بوستان از

يَمِينٍ وَشِمَالٍ كُلُوا مِن رِّزْقِ رَبِّكُمْ
دست راست و چپ بخورید از روزی خداوند شما

وَاشْكُرُوا لَهُ بَلْدَةٌ طَيِّبَةٌ وَرَبٌّ
و سپاس دارید او را شهری خوش و خداوندی

غَفُورٌ فَأَعْرَضُوا فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ سَيْلَ
آمرزگار روی بگردانیدند بفرستادیم بر ایشان آب

الْعَرِمِ وَبَدَّلْنَاهُم بِجَنَّتَيْهِمْ جَنَّتَيْنِ
تند و بدل دادیم ایشان را بدو بوستان ایشان

ذَوَاتَيْ أُكُلٍ خَمْطٍ وَأَثْلٍ وَشَيْءٍ مِّن
میوه ها تلخ و گز و چیزی از

سِدْرٍ قَلِيلٍ ذَٰلِكَ جَزَيْنَاهُم بِمَا
خار بنان اندکی آن پاداش کردیم ایشان را بدانچه

كَفَرُوا وَهَلْ نُجَازِي إِلَّا الْكَفُورَ وَجَعَلْنَا
ناسپاسی کردند و چنین پاداش دهیم مگر ناسپاس را و بکردیم

بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ الْقُرَى الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا
میان ایشان و میان دیهها آنکه برکه کردیم اندروی

قُرًى ظَاهِرَةً وَقَدَّرْنَا فِيهَا السَّيْرَ
دیهها پیدا و اندازه کردیم اندروی رفتن بروید

سِيرُوا فِيهَا لَيَالِيَ وَأَيَّامًا آمِنِينَ
اندروی شبها و روزها بی بیمان

فقالوا ربنا باعد بين اسفارنا وظلموا

گفتند با خداوندا دوری کن میان سفرهای ما و ستم کردند

انفسهم فجعلناهم احاديث

بر تنهاء خویش را پس کردیم ایشان را سخنان

ومزقناهم كل ممزق ان في ذلك

و بپراگندیم ایشان را همه پراگندنی اندر این

لآيات لكل صبار شكور ولقد

نشانهاست مر همه شکیبا سپاس دار را

السبع

صدق عليهم ابليس ظنه فاتبعوه

و راست کرد بر ایشان ابلیس گمان خویش را پس بی روی کردند

الا فريقا من المؤمنين وما كان له

مگر گروهی از گرویدگان و نبود مر او را

السدس

عليهم من سلطان الا لنعلم من يؤمن

بر ایشان هیچ پادشاهی مگر تا بدانیم آن را که بگرود

بالآخرة ممن هو منها في شك وربك

بدان جهان از آن کی که او از وی به گمان و خداوند تو

على كل شيء حفيظ قل ادعوا الذين

بر همه چیزی نگاه بان است بگو بخوانید ایشان را که

زعمتم من دون الله لا يملكون مثقال

دعوی کردید بجز خدای پادشاهی ندارند همسنگ

ذرة في السموات ولا في الارض وما

موری اندر آسمانها و نه اندر زمین و نیست

لهم فيهما من شرك وما له منهم من

ایشان را اندر هر دو هیچ انبازی و نیست او را از ایشان هیچ

ظهير ولا تنفع الشفاعة عنده الا

یاری گری و سود ندارد خواهش نزدیک او

لمن اذن له حتى اذا فزع عن قلوبهم

مر آن را که دستوری داد تا چون ترس برده شود از دلهاء ایشان

قالوا ماذا قال ربكم قالوا الحق

گویند چه چیز گفت خداوند شما گویند راست

وهو العلي الكبير قل من يرزقكم من

و وی است برتر بزرگتر بگو که روزی دهد از

السموات والارض قل الله وانا او اياكم

آسمانها و زمین بگوی خدای و ما یا شما

لعلى هدى او في ضلال مبين قل

بر راه راستیم یا اندر گمراهی پیدا بگوی

لا تسئلون عما اجرمنا ولا نسئل عما

نپرسند شما را از آنچه گناه کردیم و نه پرسند ما را از آنچه

تعملون قل يجمع بيننا ربنا ثم يفتح بيننا

کنید بگوی گرد آرد میان ما خداوند ما باز حکم کند میان ما

بالحق وهو الفتاح العليم قل اروني

براستی و وی است حکم کننده دانا بگوی بنمائید مرا

الذين الحقتم به شركاء كلا بل هو

آنان که در رسانیدید بوی انبازان نه چنانست نه که وی است

الله العزيز الحكيم وما ارسلناك

خدای عزیز صواب کار و نه فرستادیم ترا

الا كافة للناس بشيرا ونذيرا ولكن

مگر همه مردمان را مژده دهنده و بیم کننده و لیکن

اكثر الناس لا يعلمون ويقولون

بیشتر مردمان همی ندانند و همی گویند

متى هذا الوعد ان كنتم صادقين

کی باشد این وعده اگر هستید راست گویان

قل لكم ميعاد يوم لا تستأخرون

بگوی مر شما را وعده گاه روزی است که پس نتوانید بود

عنه ساعة ولا تستقدمون وقال

از وی یک ساعت و نه پیش توانید بود و گفتند

الذين كفروا لن نؤمن بهذا القرآن

آنان که کافر گشتند نگرویم بدین قرآن

ولا بالذي بين يديه ولو ترى اذ الظالمون

و نه بدانکه پیش از وی بود و اگر ببینی چون ستمکاران

موقوفون عند ربهم يرجع بعضهم

بازداشتگان باشند نزد خداوند ایشان همی باز گرداند بهره از ایشان

الى بعض القول يقول الذين استضعفوا

بسوی بهره گفتار را همی گویند آنکسها را که ضعیف داشتگان بودند

للذين استكبروا لولا انتم لكنا

مر آن کسهارا که بزرگ منشی کردند اگر شما نبودیتی بودیمی

مؤمنين قال الذين استكبروا

گرویدگان گفتند آنکسها که بزرگ منشی کردند

للذين استضعفوا انحن صددناكم

مر آن کسهارا که ضعیف داشتگان بودند ما باز داشتیم شمارا

عن الهدى بعد اذ جاءكم بل كنتم

از راه راست پس از آنکه بیامد بشما نه که بودیت

مجرمين وقال الذين استضعفوا

گناه کاران وگفتند آنکه ضعیف داشتگان بودند

للذين استكبروا بل مكر الليل

مر آن کسهارا که بزرگ منشی کردند نه که ساز من بشب و روز

والنهار اذ تأمروننا ان نكفر بالله

و روز چون فرمودید مارا که کافر گردیم بخدا

ونجعل له اندادا واسروا الندامة

و بکنیم مراورا همتایان و پنهان کنند پشیمانی

لما راوا العذاب وجعلنا الاغلال

چون ببینند عذاب را و بکنیم غلها را

في اعناق الذين كفروا هل يجزون

اندر گردنها آنکسها که کافر شدند جزا داده شوند

الا ما كانوا يعملون وما ارسلنا

مگر آنچه میکردند و نه فرستادیم

في قرية من نذير الا قال مترفوها انا

اندر دیهی هیچ بیم کننده مگر گفتند توانگران و متنعمان ایشان ما

بما ارسلتم به كافرون وقالوا نحن

بدانچه فرستادیت بوی کافریم و گفتند ما

اكثر اموالا واولادا وما نحن

بیشتریم بخواستها و فرزندان و نیستیم ما

بمعذبين قل ان ربي يبسط الرزق

عذاب کردگان بگو خداوند من بگستراند روزی

لمن يشاء ويقدر ولكن اكثر الناس

مر آنرا که خواهد و تنگ گرداند و لیکن بیشتر مردمان

لا يعلمون وما اموالكم ولا اولادكم

همی بدانند ‌ و نیست ‌ خواستهاء شما ‌ و نه فرزندان شما

بالتي تقربكم عندنا زلفى الا من امن

بان چیزی که نزدیک کند شمارا ‌ نزد ما ‌ نزدیکی ‌ مگر آنکس که بگروید

وعمل صالحا فاولئك لهم جزاء

و بکند ‌ نیکی ‌ ایشانند ‌ که مر ایشان را پاداش

الضعف بما عملوا وهم في الغرفات

دو چندان بانچه ‌ بکردند ‌ و ایشان ابر بروارها

امنون والذين يسعون في اياتنا معاجزين

بی بیم باشند ‌ و آن کسها که ‌ همی کوشند ‌ اندر ایاتهای ما ‌ بپیش کردن اند

اولئك في العذاب محضرون قل ان

ایشان ‌ اندر عذاب ‌ بحاضر اورده کان باشند ‌ بگوی

ربي يبسط الرزق لمن يشاء من عباده

خداوند من ‌ فراخ گرداند ‌ روزی ‌ مر آن را که خواهد ‌ از بندگان خویش

ويقدر له وما انفقتم من شيء فهو يخلفه

و تنگ کرداند ‌ مر او را ‌ و انچ هزینه کنید ‌ از چیزی ‌ وی عوض دهد ابرا

وهو خير الرازقين ويوم يحشرهم جميعا

و وی ‌ بهتری روزی دهندکان است ‌ و آن روز ‌ که ایشان را همه

ثم يقول للملائكة اهؤلاء اياكم

باز گوییم ‌ مر فرشتکان را ‌ اینها ‌ مر شما را

كانوا يعبدون قالوا سبحانك

بودند ‌ که همی پرستیدند ‌ گویند ‌ پاکی تو

انت ولينا من دونهم بل كانوا يعبدون

تو ‌ خداوند ما ‌ بجز ایشان ‌ نه که بودند همی پرستیدند

الجن اكثرهم بهم مؤمنون فاليوم

پریان را ‌ بیشتر ایشان ‌ بایشان ‌ گرویدکان اند ‌ امروز

لا يملك بعضكم لبعض نفعا ولا ضرا

پادشاهی ندارد ‌ بعضی از شما ‌ مر بعضی را ‌ سود ‌ و نه زیانی

ونقول للذين ظلموا ذوقوا عذاب

و گوییم ‌ مر آن کسها را که ستم کردند ‌ بچشید ‌ عذاب

النار التي كنتم بها تكذبون

آتش ‌ آنکه ‌ بودید ‌ درا ‌ همی دروغ داشتید

وَإِذَا تُتْلَى عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالُوا

مَا هَذَا إِلَّا رَجُلٌ يُرِيدُ أَنْ يَصُدَّكُمْ عَمَّا

كَانَ يَعْبُدُ آبَاؤُكُمْ وَقَالُوا مَا هَذَا

إِلَّا إِفْكٌ مُفْتَرًى وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا

لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ إِنْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ

وَمَا آتَيْنَاهُمْ مِنْ كُتُبٍ يَدْرُسُونَهَا وَمَا

أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمْ قَبْلَكَ مِنْ نَذِيرٍ وَكَذَّبَ

الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَمَا بَلَغُوا مِعْشَارَ

مَا آتَيْنَاهُمْ فَكَذَّبُوا رُسُلِي فَكَيْفَ

كَانَ نَكِيرِ قُلْ إِنَّمَا أَعِظُكُمْ بِوَاحِدَةٍ

أَنْ تَقُومُوا لِلَّهِ مَثْنَى وَفُرَادَى ثُمَّ تَتَفَكَّرُوا

مَا بِصَاحِبِكُمْ مِنْ جِنَّةٍ إِنْ هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ

لَكُمْ بَيْنَ يَدَيْ عَذَابٍ شَدِيدٍ قُلْ مَا

سَأَلْتُكُمْ مِنْ أَجْرٍ فَهُوَ لَكُمْ إِنْ أَجْرِيَ

إِلَّا عَلَى اللَّهِ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ

قُلْ إِنَّ رَبِّي يَقْذِفُ بِالْحَقِّ عَلَّامُ الْغُيُوبِ

قل جاء الحق وما يبدئ الباطل وما يعيد
بگو که آمد راستی و آغاز نکند باطل و باز نگرداند

قل ان ضللت فانما اضل على نفسي وان
بگو اگر گمراه شوم جز این نیست که گمراه شوم بر تن خویش و اگر

اهتديت فبما يوحي الي ربي انه سميع
راه یابم بدانچه وحی فرستاد بسوی من که او شنوا است

قريب ولو ترى اذ فزعوا فلا فوت واخذوا
نزدیک است و اگر ببینی یا محمد چون بترسند پس گریختن نباشد و بگیرند ایشان را

من مكان قريب وقالوا امنا به وانى
از جای نزدیک و گویند گرویدیم بوی و از کجا باشد

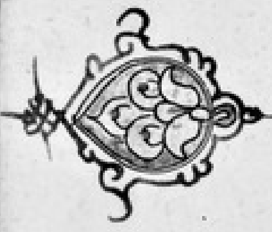
لهم التناوش من مكان بعيد وقد كفروا
مر ایشان را باز گشتن از جای دور و کافر شدند

به من قبل ويقذفون بالغيب من مكان
بوی از پیش و میگویند بگمان از جای

بعيد وحيل بينهم وبين ما يشتهون
دور و جدا کنند میان ایشان و میان آنچ آرزو کنند

كما فعل باشياعهم من قبل انهم
چنانکه کرده شد بگروهان ایشان از پیش ایشان

كانوا في شك مريب
بودند در شکی که بشک اندازنده

الملئكة اربعون وخمس آية

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله فاطر السموات والارض
سپاس مر خدایرا آفریدگار آسمانها و زمین

جاعل الملئكة رسلا اولي اجنحة
کننده فریشتگان پیغامبران خداوندان پرها

مثنى وثلاث ورباع يزيد في الخلق ما
دو گان و سه گان و چهارگان بیفزاید اندر آفرینش آنچ

يشاء ان الله على كل شيء قدير ما يفتح
خواهد که خدای بر همه چیزی توانا است آنچ بگشاید

الله للناس من رحمة فلا ممسك لها

خدای بر مردمان را از بخشایش باز دارنده نباشد آنرا

وما يمسك فلا مرسل له من بعده وهو

و آنچ باز دارد نباشد فرستنده مر آورا از پس وی و وی

العزيز الحكيم يا أيها الناس اذكروا

عزیز استوار کار یا مردمان یاد کنید

نعمت الله عليكم هل من خالق غير

منت خدای بر شما هیچ آفریدگار بجز

الله يرزقكم من السماء والأرض لا إله إلا

خدای روزی دهد شما را از آسمان و زمین نیست خدای مگر

هو فأنى تؤفكون وإن يكذبوك فقد

او کجا همی دروغ گویید و اگر دروغ داریند ترا

كذبت رسل من قبلك وإلى الله ترجع

بدروغ داشتند پیغامبرانی از پیش تو و بسوی خدای باز گردانیده شد

الأمور يا أيها الناس إن وعد الله حق فلا

کارها یا مردمان وعدهٔ خدای راست است

تغرنكم الحيوة الدنيا ولا يغرنكم بالله الغرور

مفریبد شما را زندگانی این جهان و مفریباند شما را بخدای دیو فریبنده

إن الشيطان لكم عدو فاتخذوه عدوا

دیو شما را دشمن است بگیرید او را دشمن

إنما يدعوا حزبه ليكونوا من أصحاب

همی خواند گروه خویش را تا باشند از یاران

السعير الذين كفروا لهم عذاب شديد

دوزخ آنکسها که کافر گشتند مرایشان را عذابی سخت

والذين آمنوا وعملوا الصالحات لهم

و آنکسها که بگرویدند و بکردند نیکیها مرایشان را است

مغفرة وأجر كبير أفمن زين له سوء عمله

آمرزش و مزدی بزرگ آنکس که آراسته شود مراورا بدی کردار

فرآه حسنا فإن الله يضل من يشاء ويهدي

بدید آنرا نیکو خدای گم کند آنرا که خواهد و راه نماید

من يشاء فلا تذهب نفسك عليهم حسرات

آنرا که خواهد مشو تن تو برایشان پشیمانیها

إن الله عليم بما يصنعون والله الذي

که خدای داناست بدانچه می کنید و خدای است آن

أرسل الرياح فتثير سحابا فسقناه

که بفرستاد بادها تا برانگیزد ابر براندیم ابر را

إلى بلد ميت فأحيينا به الأرض بعد

بسوی شهری مرده زنده کردانیم بدو زمین را ببعد

موتها كذلك النشور من كان يريد

مرگ وی همچنین باشد انگیختن هرکه همی بخواهد

العزة فلله العزة جميعا إليه يصعد

عزیز بوده مرخدای راست عزیزی همه بسوی وی بر شود

الكلم الطيب والعمل الصالح يرفعه

سخن پاک و کار نیک بر دارد

والذين يمكرون السيئات لهم عذاب

و آنکسها که همی سکالند بدیها مر ایشان را عذاب

شديد ومكر أولئك هو يبور والله

سخت و سکالش ایشان که هلاک شود و خدای

خلقكم من تراب ثم من نطفة ثم

بیافرید شما را از خاک باز از آب اندک باز

جعلكم أزواجا وما تحمل من أنثى

بکرد شما را جفتان و بار برنگیرد هیچ ماده

ولا تضع إلا بعلمه وما يعمر من معمر ولا

و ننهد مگر بدانش وی و زندگانی دراز نکنند هیچ زندگانی داده را

ينقص من عمره إلا في كتاب إن ذلك

و نکاهند از زندگانی وی مگر اندر نامه است این

على الله يسير وما يستوي البحران هذا

بر خدای آسان است و برابر نباشند دو دریا این

عذب فرات سائغ شرابه وهذا ملح

خوش عذب گوارنده آشامیدنی و این شور

أجاج ومن كل تأكلون لحما طريا

تلخ و از هریکی همی خورید گوشت تازه

وتستخرجون حلية تلبسونها وترى

و همی بیرون آرید پیرایه همی پوشید آنرا و بینی

وَتَرَى الْفُلْكَ فِيهِ مَوَاخِرَ لِتَبْتَغُوا مِنْ
و بینی کشتیها اندر وی رونده و آینده تا بجوئید از

فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ يُولِجُ اللَّيْلَ
افزونی وی و مگر شما سپاس دارید اندر آرد شب را

فِي النَّهَارِ وَيُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَسَخَّرَ
اندر روز و اندر آرد روز را اندر شب و فرمان بردار کرد

الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُسَمًّى
آفتاب را و ماه را هر یکی می رود تا زمانه نام برده

ذَٰلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ وَالَّذِينَ
آن تان کار کننده خدای است پروردگار شما مر او راست پادشاهی و آنکه

تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ مَا يَمْلِكُونَ مِنْ
می خوانید بجز وی پادشاه نیند چند

قِطْمِيرٍ إِنْ تَدْعُوهُمْ لَا يَسْمَعُوا دُعَاءَكُمْ
پوست استخوان خرما اگر بخوانید ایشان را نشنوند خواندن شما

وَلَوْ سَمِعُوا مَا اسْتَجَابُوا لَكُمْ وَيَوْمَ
و اگر بشنوند پاسخ نکنند مر شما را و روز

الْقِيَامَةِ يَكْفُرُونَ بِشِرْكِكُمْ وَلَا
رستخیز کافر شوند بانباز کردن شما و نه

يُنَبِّئُكَ مِثْلُ خَبِيرٍ يَا أَيُّهَا النَّاسُ أَنْتُمُ
آگاهی دهد مر ترا جز خدای آگاهی دهنده ای مردمان شمایید

الْفُقَرَاءُ إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ
نیازمندان بخدای و خدای است او بی نیاز ستوده

إِنْ يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ وَيَأْتِ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ
اگر خواهد ببرد شما را و بیارد آفریده نو

وَمَا ذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ بِعَزِيزٍ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ
و نیست آن بر خدای دشوار و برندارد بردارنده

وِزْرَ أُخْرَىٰ وَإِنْ تَدْعُ مُثْقَلَةٌ إِلَىٰ حِمْلِهَا
بار دیگری و اگر بخواند گرانباری تا بار خویش

لَا يُحْمَلْ مِنْهُ شَيْءٌ وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ إِنَّمَا
برندارند از وی چیزی و اگرچه باشد خویشاوند همی

تُنْذِرُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ بِالْغَيْبِ وَأَقَامُوا
بیم کنی آنکه ایشان را که بترسند خداوند خویش را بناپیدای و بپای دارند

الصلوة ومن تزكى فانما يتزكى لنفسه

نماز را وهر که از گناه پاک گردد پاکی می کند مر تن خویش را

والى الله المصير وما يستوي الاعمى

و بسوی خداست بازگشتن و برابر نباشد نابینا

والبصير ولا الظلمات ولا النور ولا

و بینا و نه تاریکیها و نه روشنایی و نه

الظل ولا الحرور وما يستوي الاحيا

سایه و نه گرما و برابر نباشند زندگان

ولا الاموات ان الله يسمع من يشا

و نه مردگان خدای بشنواند هر که خواهد

وما انت بمسمع من في القبور ان

و نیستی تو شنواننده آنکه در گورها اند

انت الا نذير انا ارسلناك بالحق

نه ای تو مگر بیم کننده ما فرستادیم ترا براستی

بشيرا ونذيرا وان من امة الا خلا

مژده دهنده و بیم کننده و نبود هیچ گروهی مگر گذشت

فيها نذير وان يكذبوك فقد كذب

اندر ایشان بیم کننده و اگر بدروغ دارند ترا بدروغ داشتند

الذين من قبلهم جاءتهم رسلهم

آنکسها که پیش از ایشان بودند بیامد بایشان پیغامبران ایشان

بالبينات وبالزبر وبالكتاب

بحجتها و بنبشتها و نامه

المنير ثم اخذت الذين كفروا

پیدا باز بگرفتم آنکسها که کافر گشتند

فكيف كان نكير الم تر ان الله

چگونه بود عقوبت من که خدای

انزل من السماء ماء فاخرجنا به ثمرات

فرو فرستاد از آسمان آب بیرون آوردیم بدان میوها

مختلفا الوانها ومن الجبال جدد

ناهمواران رنگها و از کوهها راهها

بيض وحمر مختلف الوانها وغرابيب

سپیدان و سرخان ناهمواران رنگها و سیاه

سود ومن الناس والدواب والانعام
سیاه واز مردمان وجنبندگان وستوران
مختلف الوانه كذلك انما يخشى الله
ناهموار گوناگون رنگهای وی همچنین بترسد از خدای
من عباده العلموا ان الله عزيز غفور
از بندگان وی داناان که خدای غالب آمرزگار
ان الذين يتلون كتاب الله واقاموا
آنکسانی که می‌خوانند نامه خدای را وبپای دارند
الصلوة وانفقوا مما رزقناهم سرا
نماز را وهزینه کنند ازانچ روزی دادیم ایشان را پنهان
وعلانية يرجون تجارة لن تبور ليوفيهم
وآشکارا امید دارند بازرگانی که هلاک نگردد تا تمام بدهد ایشان را

اجورهم ويزيدهم من فضله انه غفور
مزدهای ایشان وبیفزاید ایشان را از افزونی خویش که او آمرزنده است
شكور والذى اوحينا اليك من الكتاب
سپاس دار وآنک پیغام فرستادیم بتو از نامه

هو الحق مصدقا لما بين يديه ان الله
وی راستین است باور دارنده آن را که پیش ازو بود که خدای
بعباده لخبير بصير ثم اورثنا الكتاب
ببندگان خویش آگاه است بینا باز میراث دادیم نامه
الذين اصطفينا من عبادنا فمنهم ظالم
آنکسانی را که بگزیدیم از بندگان ما ازایشان هست ستمکار
لنفسه ومنهم مقتصد ومنهم سابق
بر تن خویش را وازایشان هست میانه رو وازایشان پیشرو
بالخيرات باذن الله ذلك هو الفضل
اندر نیکیها بفرمان خدای اینست افزونی
الكبير جنات عدن يدخلونها
بزرگ بهشتهای درنگی اندر شوند اندر آنجا
يحلون فيها من اساور من ذهب
پیرایه کنند اندر آنجا از دستینجها از زر
ولؤلؤا ولباسهم فيها حرير وقالوا
ومروارید وپوشش ایشان اندر آنجا دیبا باشد وگویند

الحمد لله الذي أذهب عنا الحزن

سپاس برخدای را آنکه ببرد از ما اندوه را

إن ربنا لغفور شكور الذي أحلنا

بدرستی که پروردگار ما آمرزگار سپاسپذیر است آنکه فرود آورد ما را

دار المقامة من فضله لا يمسنا فيها

بسرای باشیدنی از افزونی خویش نرسد ما را اندرانجا

نصب ولا يمسنا فيها لغوب والذين

رنجی و نرسد ما را اندرانجا ماندگی و آنکسها که

كفروا لهم نار جهنم لا يقضى عليهم

کافر گشتند مر ایشان را آتش دوزخ نه حکم کرده آید بر ایشان

فيموتوا ولا يخفف عنهم من عذابها

تا بمیرند و نه سبک کرده آید از ایشان از بیم عذاب دوزخ

كذلك نجزي كل كفور وهم يصطرخون

همچنین پاداش دهیم مر ناسپاسی دار را و ایشان همی خروشند

فيها ربنا أخرجنا نعمل صالحا

اندرانجا یا خداوند ما بیرون آر ما را تا بکنیم نیکی

غير الذي كنا نعمل أولم نعمركم

جز آنکه همی کردیم و نه زندگانی دادیم شما را

ما يتذكر فيه من تذكر وجاءكم

چندانکه پند گیرد اندروی هرکه پند خواهد گرفت و آمد بشما

النذير فذوقوا فما للظالمين من نصير

بیم کننده پس بچشید نیست ستمکاران را هیچ یاری کننده

إن الله عالم غيب السموات والأرض

که خدای داناست ناپیدا را آسمانها و زمین است

إنه عليم بذات الصدور هو الذي

که وی داناست بدانچه اندر دلهاست و اوست آنکه

جعلكم خلائف في الأرض فمن كفر

بکرد شما را خلیفتان اندر زمین هرکه کافر گردد

فعليه كفره ولا يزيد الكافرين كفرهم

بروی است کافری او و بنیفزاید مر کافران را کافری ایشان

عند ربهم إلا مقتا ولا يزيد الكافرين

نزد خداوند ایشان مگر دشمنانی و بنیفزاید کافران را

كفرهم الا خسارا قل ارايتم شركاءكم

الذين تدعون من دون الله اروني

ماذا خلقوا من الارض ام لهم شرك

في السموات ام اتيناهم كتابا فهم

على بينت منه بل ان يعد الظلمون

بعضهم بعضا الا غرورا ان الله

يمسك السموات والارض ان تزولا

ولئن زالتا ان امسكهما من احد

من بعده انه كان حليما غفورا واقسموا

بالله جهد ايمانهم لئن جاءهم نذير

ليكونن اهدى من احدى الامم فلما

جاءهم نذير ما زادهم الا نفورا استكبارا

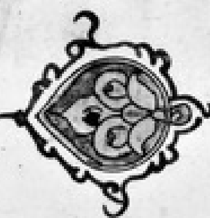
في الارض ومكر السيئ ولا يحيق المكر

السيئ الا باهله فهل ينظرون الا سنت

الاولين فلن تجد لسنت الله تبديلا

ولن تجد لسنت الله تحويلا اولم يسيروا

في الارض فينظروا كيف كان عاقبة
اندر زمين تا بنگرند چگونه بود سرانجام
الذين من قبلهم وكانوا اشد منهم
آنكسها كه از پيش ايشان بودند وبودند سختر از ايشان
قوة وما كان الله ليعجزه من شيء
نيرو ونه چنانست كه خداى عاجز كند او را هيچ چيزى
في السموات ولا في الارض انه كان
اندر آسمانها ونه اندر زمين كه او هست
عليما قديرا ولو يؤاخذ الله الناس بما
دانا توانا واگر گيرد خداى مردمان را بدانچ
كسبوا ما ترك على ظهرها من دابة
كردند نماندى بر پشت زمين هيچ جنبنده
ولكن يؤخرهم الى اجل مسمى فاذا
وليكن پس ميدارد ايشانرا تا زمانه نام زده چون
جاء اجلهم فان الله كان بعباده بصيرا
بيايد زمانه ايشان خداى هست ببندگان خويش بينا

سوره يس ... ثمانون وثلث آيت

بسم الله الرحمن الرحيم
بنام ايزد ...
يس والقرآن الحكيم انك لمن المرسلين
يس سوگند بقرآن با حكمت كه تو از پيغامبرانى
على صراط مستقيم تنزيل العزيز الرحيم
بر راه راست فرو فرستاده عزيز مهربان
لتنذر قوما ما انذر آباؤهم فهم غافلون
تا بيم كنى گروهى را كه نترسانيده اند پدران ايشانرا ايشان از آن غافلانند
لقد حق القول على اكثرهم فهم
واجب گشت گفتار بر بيشتر ايشان ايشان
لا يؤمنون انا جعلنا في اعناقهم
نگروند ما كرديم اندر گردنهاى ايشان
اغلالا فهي الى الاذقان فهم مقمحون
غلها آن تا زنخدانها ايشان سر فرو كرده باشند

وجعلنا من بين ايديهم سدا ومن

و کردیم از پیش ایشان باره و از

خلفهم سدا فاغشيناهم فهم لا

پس ایشان باره بپوشانیدیم ایشان را پس ایشان نه

يبصرون وسواء عليهم ءانذرتهم ام

بینند و یکسان است برایشان آگاه کنی ایشان را یا

لم تنذرهم لا يؤمنون انما تنذر من

آگاه نکنی ایشان را نگروند ... آگاه کنی کسی را که

اتبع الذكر وخشي الرحمن بالغيب

پیروی کرد قرآن را و بترسید از خدای مهربان بنادیده

فبشره بمغفرة واجر كريم انا نحن

مژده ده مر او را با آمرزش و مزدی بزرگوار ما ایم که

نحيي الموتى ونكتب ما قدموا

زنده کنیم مردگان را و بنویسیم آنچه فرا پیش فرستادند

واثارهم وكل شيء احصيناه

و آنچه پس ماندند و هر چیزی بشمردیم

في امام مبين واضرب لهم مثلا

اندر اصل پیدا و بزن برایشان داستانی

اصحاب القرية اذ جاءها المرسلون

مردمان ده آنگه که بیامدند بایشان پیغامبران

اذ ارسلنا اليهم اثنين فكذبوهما

چون بفرستادیم بسوی ایشان دو کس را دروغ زن داشتند

فعززنا بثالث فقالوا انا اليكم

نیرو دادیم بسیم دیگر گفتند ما بسوی شما

مرسلون قالوا ما انتم الا بشر مثلنا

فرستادگانیم گفتند نیستید شما مگر مردمی چون ما

وما انزل الرحمن من شيء ان انتم الا

و فرو نفرستاد خدای مهربان هیچ چیز نیستید شما مگر

تكذبون قالوا ربنا يعلم انا اليكم

همی دروغ گویید گفتند خداوند ما همی داند که ما بسوی شما

لمرسلون وما علينا الا البلاغ المبين

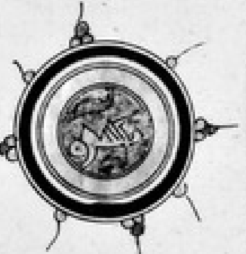
رسولانیم و نیست بر ما مگر رسانیدن پیدا

قالوا انا تطيرنا بكم لئن لم تنتهوا لنرجمنكم

وليمسنكم منا عذاب اليم قالوا طائركم

معكم ائن ذكرتم بل انتم قوم مسرفون

وجاء من اقصا المدينة رجل يسعى قال

يا قوم اتبعوا المرسلين اتبعوا من لا

يسئلكم اجرا وهم مهتدون وما

لي لا اعبد الذي فطرني واليه ترجعون

ءاتخذ من دونه الهة ان يردن الرحمن بضر

لا تغن عني شفاعتهم شيئا ولا ينقذون

اني اذا لفي ضلال مبين اني آمنت بربكم

فاسمعون قيل ادخل الجنة قال يا ليت

قومي يعلمون بما غفر لي ربي وجعلني

من المكرمين وما انزلنا على قومه

من بعده من جند من السماء وما كنا

منزلين ان كانت الا صيحة واحدة

فاذا هم خامدون يا حسرة على العباد

مَا يَأْتِيهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا كَانُوا بِهِ

نیامد بایشان هیچ پیغمبری مگر که بودند بوی

يَسْتَهْزِئُونَ أَلَمْ يَرَوْا كَمْ أَهْلَكْنَا

هم افسوس کردند ا ندیدند چند هلاک کردیم

قَبْلَهُمْ مِنَ الْقُرُونِ أَنَّهُمْ إِلَيْهِمْ لَا

پیشتر از ایشان از گروهان که ایشان سوی ایشان باز نیایند

يَرْجِعُونَ وَإِنْ كُلٌّ لَمَّا جَمِيعٌ لَدَيْنَا مُحْضَرُونَ

نگردند و نیست همه مگر همه نزدیک ما حاضر کرده آیند شوند

وَآيَةٌ لَهُمُ الْأَرْضُ الْمَيْتَةُ أَحْيَيْنَاهَا

و نشانیست برایشان را زمین مرده زنده کردیم ما ورا

وَأَخْرَجْنَا مِنْهَا حَبًّا فَمِنْهُ يَأْكُلُونَ

و بیرون آوردیم از آنجا دانه از وی می خورند

وَجَعَلْنَا فِيهَا جَنَّاتٍ مِنْ نَخِيلٍ

و بکردیم اندر زمین بوستانها از خرمابنان

وَأَعْنَابٍ وَفَجَّرْنَا فِيهَا مِنَ الْعُيُونِ

و انگورها و بشکافتیم اندر آنجا از چشمها

لِيَأْكُلُوا مِنْ ثَمَرِهِ وَمَا عَمِلَتْهُ أَيْدِيهِمْ

تا بخورند از میوها وی و آنچه کار کرد دستهاء ایشان

أَفَلَا يَشْكُرُونَ سُبْحَانَ الَّذِي خَلَقَ

چرا نمی سپاس دارند پاک است آنکس بیافرید

الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا مِمَّا تُنْبِتُ الْأَرْضُ

جفتها همه از آنچه بر رویاند زمین

وَمِنْ أَنْفُسِهِمْ وَمِمَّا لَا يَعْلَمُونَ وَآيَةٌ لَهُمُ

و از تنهای ایشان و از آنچه ندانند و نشانیست برایشان را

اللَّيْلُ نَسْلَخُ مِنْهُ النَّهَارَ فَإِذَا هُمْ

شب بیرون آوریم ازوی روز همانگاه ایشان

مُظْلِمُونَ وَالشَّمْسُ تَجْرِي لِمُسْتَقَرٍّ لَهَا

اندر تاریکی مانند و آفتاب می رود تا آرامگاه که مر اوراست

ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ وَالْقَمَرَ

این اندازه کردن خدای عزیز دانا و ماه را

قَدَّرْنَاهُ مَنَازِلَ حَتَّى عَادَ كَالْعُرْجُونِ

اندازه کردیم منزلها تا بازگشت همچون شاخ خرما خشک خمیده

لا الشمس ينبغي لها ان تدرك

نه آفتاب را سزد مر او را که دریابد

القمر ولا الليل سابق النهار وكل

ماه را ونه شب پیشی برود روز را و همه

في فلك يسبحون وآية لهم انا حملنا

اندر گردش شنا همی کنند ونشانی است مر او را که ما برداشتیم

ذريتهم في الفلك المشحون وخلقنا

فرزندان ایشان را اندر کشتی پر بار وبیافریدیم

لهم من مثله ما يركبون وان نشأ نغرقهم

مر ایشان را از مانند او آنچه برنشینند واگر خواهیم غرقه کنیم ایشان را

فلا صريخ لهم ولا هم ينقذون الا رحمة

فریاد رس نباشند مر ایشان را ونه ایشان را برهانند مگر بخشودنی

منا ومتاعا الى حين واذا قيل لهم اتقوا

از ما وبرخورداری تا بآکامی وچون گویند مر ایشان را بترسید

ما بين ايديكم وما خلفكم لعلكم

از آنچه پیش شما است وازانچه از پس شما است تا مگر شما را

ترحمون وما تاتيهم من آية من آيات ربهم

بخشایند ونیاید بایشان هیچ آیتی از آیتهای خداوند ایشان

الا كانوا عنها معرضين واذا قيل

مگر باشند ازو روگردانیدگان وچون گویند

لهم انفقوا مما رزقكم الله قال الذين

مر ایشان را هزینه کنید ازانچه روزی داد شما را خدای گویند آنکسها که

كفروا للذين آمنوا انطعم من لو يشاء الله

کافر گشتند مر آنکسها را که بگرویدند ما خوراک دهیم ازکسی که اگر خواستی خدای

اطعمه ان انتم الا في ضلال مبين

خوراک دادی نیستید شما مگر اندر گم بودگی پیدا

ويقولون متى هذا الوعد ان كنتم

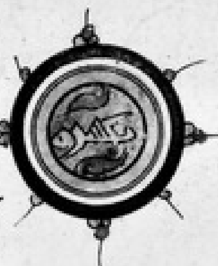
وگویند کی باشد این وعده اگر هستید

صادقين ما ينظرون الا صيحة واحدة

راست گویان هم نپایند مگر بانگ یکی را

تاخذهم وهم يخصمون فلا يستطيعون

که بگیرد ایشان را وایشان بیکار همی کنند نتوانند

توصية ولا الى اهلهم يرجعون

اندرز کردن ونه سوی کسهاء خویش باز گردید

ونفخ في الصور فاذا هم من الاجداث

ودمیده شود اندر صور ناگاه ایشان ازگورها

الى ربهم ينسلون قالوا يا ويلنا من بعثنا

بسوی خداوند خویش بیرون آیند گویند ای وای ما کی برانگیخت ما را

من مرقدنا هذا ما وعد الرحمن وصدق

از خوابگاه ما اینست آنچ وعده کرده بود خدای وراست گفتند

المرسلون ان كانت الا صيحة

پیغامبران نباشد مگر یک بانگ

واحدة فاذا هم جميع لدينا محضرون

ناگاه ایشان همه نزدیک ما حاضر شوند

فاليوم لا تظلم نفس شيئا ولا تجزون

امروز ستم نکنند تنی را چیزی و پاداش نداده شما را

الا ما كنتم تعملون ان اصحاب الجنة

مگر آنچ کار همی کردید باشندگان بهشت

اليوم في شغل فاكهون هم وازواجهم

امروز اندر مشغولی اند خرم گوینده ایشان وزنان ایشان

في ظلال على الارائك متكئون لهم

اندر سایها بر تختها تکیه زدگان ایشان را باشد

فيها فاكهة ولهم ما يدعون سلام

اندر آنجا میوها ومرایشان را آنچ خواهند درود

قولا من رب رحيم وامتازوا اليوم

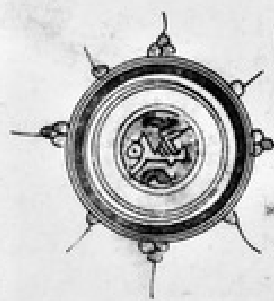
گفتنی از خدای مهربان وجدا شوید امروز

ايها المجرمون الم اعهد اليكم

ای گناه کاران نه پیمان کردم با شما

يا بني آدم ان لا تعبدوا الشيطان

ای پسران آدم که مپرستید دیو را

انه لكم عدو مبين وان اعبدوني

کو مر شما را دشمنی پیدا ومرا پرستید

هذا صراط مستقيم ولقد اضل

این راه راست وگم کرد

منكم جبلا كثيرا افلم تكونوا

از شما گروهانی بسیار را آیا نبودید که

تعقلون هذه جهنم التي كنتم توعدون

خرد نبست این است دوزخ که شما را وعده کردید

اصلوها اليوم بما كنتم تكفرون

اندر شوید اندر وی امروز بدانچه بودید که کافر میشدید

اليوم نختم على افواههم وتكلمنا

امروز مهر نهیم بر دهانهای ایشان و سخن گویند با ما

ايديهم وتشهد ارجلهم بما كانوا

دستهای ایشان و گواهی دهند پایهای ایشان بدانچه بودند که

يكسبون ولو نشاء لطمسنا على اعينهم

میکردند و اگر خواستیمی ناپدید کردیمی بر چشمهای ایشان

فاستبقوا الصراط فانى يبصرون ولو نشاء

پیش دویدندی راه را چگونه دیدندی و اگر خواستیمی

لمسخناهم على مكانتهم فما استطاعوا

مسخ کردانیدیمی ایشان را بر جایهای ایشان نتوانستندی

مضيا ولا يرجعون ومن نعمره ننكسه

رفتن و نه باز گردند و هر کرا عمر دراز کردانیم نگونسار گردانیم

في الخلق افلا تعقلون وما علمناه

اندر آفرینش آیا خرد نکنید و نه آموزانیدیم ورا

الشعر وما ينبغي له ان هو الا ذكر

شعر و نه سزد مر اورا نیست این مگر پندی

وقرآن مبين لينذر من كان حيا ويحق

و قرآنی پیدا تا بیم کند کسی را که باشد زنده و واجب شود

القول على الكافرين اولم يروا انا

گفتار عذاب بر ناگرویدگان آیا نه بینند که ما

خلقنا لهم مما عملت ايدينا انعاما

بیافریدیم مر ایشان را از آنچه کار کرد دستهای ما چهارپایان را

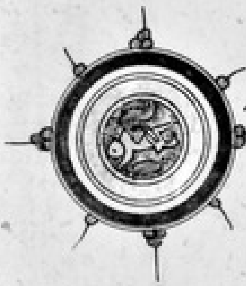
فهم لها مالكون وذللناها لهم

ایشان مر آنرا پادشاهانند و رام گردانیدیم آنها را مر ایشان را

فمنها ركوبهم ومنها ياكلون ولهم

از آن است بر نشستن ایشان و از آن میخورند و مر ایشان را

فيها منافع ومشارب افلا يشكرون
اندر ایشان منفعتها و آشامیدنیها ایا سپاس داری نکنند
واتخذوا من دون الله الهة لعلهم ينصرون
و بگرفتند بجز خدای خدایانی تا مگر ایشان را یاری دهند
لا يستطيعون نصرهم وهم لهم جند
نتوانند یاری دادن ایشان و ایشان مر ایشان را لشکر
محضرون فلا يحزنك قولهم انا نعلم
حاضر آورده اندوهگین مکناد ترا گفتار ایشان که ما دانیم
ما يسرون وما يعلنون اولم ير الانسان
آنچه پنهان دارند و آنچه آشکارا کنند یا نمی بینند مردمان
انا خلقناه من نطفة فاذا هو خصيم
که ما بیافریدیم ورا از آب اندک همیدون وی پیکار کننده
مبين وضرب لنا مثلا ونسي خلقه قال
پیدا کننده و زد ما را مثلی و فراموش کرد آفرینش خویش گفت
من يحيي العظام وهي رميم قل يحييها
کی زنده کند استخوانها را و از زبره گشته باشند بگو زنده کند ورا

الذي انشاها اول مرة وهو بكل
آنکه بیافرید ورا نخستین بار و وی بهر
خلق عليم الذي جعل لكم من الشجر
آفریده داناست آنکه بکرد شما را از درخت

الاخضر نارا فاذا انتم منه توقدون
سبز آتشی همیدون شما ازوی آتش افروزید
اوليس الذي خلق السموات والارض
یا نیست آنکه بیافرید آسمانها و زمین را
بقادر على ان يخلق مثلهم بلى وهو
توانا بر آنکه بیافریند مانند ایشان آری و وی است
الخلاق العليم انما امره اذا اراد شيئا
آفریدگار داناست همانا فرمان وی چون خواهد چیزی
ان يقول له كن فيكون فسبحان الذي
که گوید مر ورا بباش بباشد پاکست آنکه
بيده ملكوت كل شيء واليه ترجعون
بدست وی است پادشاهی هر چیزی و سوی وی باز گردانید شما را

الصافات مائة وثمانون وآيتان مكية

بسم الله الرحمن الرحيم
بنام خداى راه نماينده عيب پوشنده عذر پذيرنده

والصافات صفا فالزاجرات
بسوگند بفرشتگان صف زده صف زدنى وراننده گان ابررا

زجرا فالتاليات ذكرا ان الهكم
راندنى پس سوگند بخوانندگان قرآن را كه خداى شما

لواحد رب السموات والارض وما
يكى خداى است خداوند آسمانها وزمين وآنچه

بينهما ورب المشارق انا زينا
ميان اين دو است وخداوند مشرقها ما بياراستيم

السماء الدنيا بزينة الكواكب
آسمان ديگر را باراستن ستارگان

وحفظا من كل شيطان مارد لا
ونگاه داشتنى از هر ديوى سركشنده

انهم مسؤلون ما لكم لا تناصرون بل
كه ايشان را بخواهند پرسيدن چيست مر شما را كه يكديگر را يارى نه كنيد نه

هم اليوم مستسلمون واقبل بعضهم
كه ايشان امروز گردن نهادگان اند وروى آورد بعضى از ايشان

على بعض يتساءلون قالوا انكم كنتم
بر بعضى همى پرسيدند گفتند شما بوديد

تاتوننا عن اليمين قالوا بل لم تكونوا مؤمنين
كه مى آمديد بسوى ما از دست راست گويند نه كه نبوديد گروندگان

وما كان لنا عليكم من سلطان بل كنتم
ونبود ما را بر شما هيچ پادشاهى نه كه بوديد

قوما طاغين فحق علينا قول ربنا
گروهى گردن بردگان واجب گشت بر ما گفتار خداوند ما

انا لذائقون فاغويناكم انا كنا
ما چشندگان عذابيم بيراه كرديم شما را كه ما بوديم

غاوين فانهم يومئذ في العذاب
بيراهان ايشان اندرون آن روز عذاب

مشتركون إنا كذلك نفعل بالمجرمين

ایشان ان باشند ما همچنین کنیم باگناه کاران

إنهم كانوا إذا قيل لهم لا إله إلا الله

ایشان بودند که چون گفتندی مر ایشان را نیست خدای مگر خدای

يستكبرون ويقولون أئنا لتاركوا

بزرگ منشی کردندی و گفتندی ما باز دارندهایم خدایان خویش را

آلهتنا لشاعر مجنون بل جاء بالحق

از بهر شاعری دیوانه نه که آورد راستی

وصدق المرسلين إنكم لذائقوا

و راست کرد پیغمبران را شما بچشیدنی

العذاب الأليم وما تجزون إلا ما

عذاب دردناک و باداش نیابید شما مگر انچ

كنتم تعملون إلا عباد الله المخلصين

شما همی کردید مگر بندگان خدای بگزیدگان پاکان

أولئك لهم رزق معلوم فواكه

ایشانند که مر ایشان راست روزی دانسته میوهها

وهم مكرمون في جنات النعيم

و ایشان نواختگان باشند اندر بوستانها با نعمت

على سرر متقابلين يطاف عليهم بكأس

و تختها روی در روی اورده گرد کرده اند و ایشان قدح

من معين بيضاء لذة للشاربين لا فيها

از چشمه روان سپید بامزه مر اشامیدگان را نه اندر انجا

غول ولا هم عنها ينزفون وعندهم قاصرات

بی خردی باشد و نه مر ایشان را ازان مست کنند و نزدیک ایشان

الطرف عين كأنهن بيض مكنون

و اخ چشمان کهتران کایشان خایه اند اندر پوست

فأقبل بعضهم على بعض يتساءلون

و روی ارند بعضی از ایشان بر بعضی همی پرسند

قال قائل منهم إني كان لي قرين

گوید گوینده از ایشان که مرا بود برادر

يقول أإنك لمن المصدقين أإذا متنا

همی گفت که تو از راست دارندگان چون ما بمیریم

وكنا ترابا وعظاما أإنا لمدينون

باشیم خاک واستخوانها مارا باداش دهند

قال هل أنتم مطلعون فاطلع فرآه في

گفت خواهید شما تا ببینید نگرست بدید او را در

سواء الجحيم قال تالله إن كدت لتردين

میان دوزخ گفت بخدای که نزدیک بود که هلاک کنی مرا

ولولا نعمة ربي لكنت من المحضرين

واگر نه نعمت خدای من بودی از آوردگان بعذاب

أفما نحن بميتين إلا موتتنا الأولى وما

هم کی ما نخواهیم مگر مرگ ما نخستین ونباشیم

نحن بمعذبين إن هذا لهو الفوز العظيم

باعذاب کردگان این است رستگاری بزرگ

لمثل هذا فليعمل العاملون أذلك

از بهر چنین کار کنند کار کنندگان آن

خير نزلا أم شجرة الزقوم إنا جعلناها

بهتر عطا وتواضع یا درخت زقوم ما بکردیم آن درخت را

فتنة للظالمين إنها شجرة تخرج في

آزمایش با عذاب مر ستمکاران را آن درخت است که بیرون آید

أصل الجحيم طلعها كأنه رؤوس

بن دوزخ میوه او بعدار گوئی سرهای

الشياطين فإنهم لآكلون منها

دیوان است ایشان خورندگان از آن

فمالئون منها البطون ثم إن لهم عليها

پر کنند از آن درخت شکمها باز مر ایشان را باشد بر آن

لشوبا من حميم ثم إن مرجعهم لإلى

آمیزش از آب گرم باز گشتن ایشان سوی

الجحيم إنهم ألفوا آباءهم ضالين فهم

دوزخ باشد ایشان بیافتند پدران خویش را گمراهان ایشان

على آثارهم يهرعون ولقد ضل قبلهم

بر نشان ایشان همی شتابند و گمراه شود پیش از ایشان

أكثر الأولين ولقد أرسلنا فيهم

بیشتر پیشینیان و ما فرستادیم در ایشان

مُنذَرِينَ فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُنذَرِينَ

بیم کنندکان . بنگر چگونه بود سرانجام بیم کنندکان

إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ وَلَقَدْ نَادَانَا

مگر بندکان خدای پاکان کردکان . وبخواند ما را

نُوحٌ فَلَنِعْمَ الْمُجِيبُونَ وَنَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ

نوح . پس نیکا پاسخ کنندکان . وبرهانیدیم وی را و کسان وی را

مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ وَجَعَلْنَا ذُرِّيَّتَهُ

از اندوه بزرگ . وبکردیم فرزندان وی را

هُمُ الْبَاقِينَ وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ

کایشان باز ماندکان بودند . وماندیم بروی اندر باز پسینیان

سَلَامٌ عَلَىٰ نُوحٍ فِي الْعَالَمِينَ إِنَّا كَذَٰلِكَ

درود باد بر نوح اندر همه خلق ما چنین

نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ

پاداش دهیم نیکوکاران را . کو از بندکان ما بود کرویدکان

ثُمَّ أَغْرَقْنَا الْآخَرِينَ وَإِنَّ مِن شِيعَتِهِ

باز غرقه کردیم دیکران را . و از یاران وی

لَإِبْرَاهِيمَ إِذْ جَاءَ رَبَّهُ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ إِذْ

ابراهیم بود . چون بیامد بخدای خویش بدلی راست بی عیب . چون

قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَاذَا تَعْبُدُونَ

کفت مر پدر خویش را و کروه خویش را . چه چیز می پرستید

أَئِفْكًا آلِهَةً دُونَ اللَّهِ تُرِيدُونَ فَمَا

بیاد روغ . خدایانی جز خدای . می خواهید . چیست

ظَنُّكُم بِرَبِّ الْعَالَمِينَ فَنَظَرَ نَظْرَةً

کمان شما . بپروردکار عالمیان . بنکریست بنکریستنی

فِي النُّجُومِ فَقَالَ إِنِّي سَقِيمٌ فَتَوَلَّوْا عَنْهُ

اندر ستارکان . کفت من بیمارم . برکشتند ازوی

مُدْبِرِينَ فَرَاغَ إِلَىٰ آلِهَتِهِمْ فَقَالَ أَلَا

روی کردانیدکان . بسوی خدایان ایشان . کفت

تَأْكُلُونَ مَا لَكُمْ لَا تَنطِقُونَ فَرَاغَ

بخورید . چه بود . نمی سخن کوئید . بکرید

عَلَيْهِمْ ضَرْبًا بِالْيَمِينِ فَأَقْبَلُوا إِلَيْهِ

بر ایشان . بزخم . بدست راست . بیامدند بسوی وی

بنون قال اتعبدون ما تنحتون والله خلقكم

هم شناسید کی می پرستید آنچه می تراشید و خدای بیافرید شما را

وما تعملون قالوا ابنوا له بنيانا فالقوه

و آنچه می کنید گفتند برآرید مر او را سرای ابدا افکنید ورا

في الجحيم فارادوا به كيدا فجعلناهم

اندر آتش بخواستند بدو کار بد ساختن پس کردیم ایشان را

الاسفلين وقال اني ذاهب الى ربي

فروتران و گفت من مر خواهم رفتن سوی خداوند من

سيهدين رب هب لي من الصالحين

زود راه نماید مرا بار خداوند من مرا ببخش از نیکان

فبشرناه بغلام حليم فلما بلغ معه

مژده دادیم بدو بفرزندی بردبار چون برسید با ابراهیم کار

السعي قال يا بني اني ارى في المنام

بدوید گفت یا پسرک من من می بینم اندر خواب

اني اذبحك فانظر ماذا ترى قال

که من ترا بکشم بنگر چه بینی گفت

يا ابت افعل ما تؤمر ستجدني ان شاء

یا بابک من بکن هرچه می فرمایند ترا زود بیابی مرا اگر خواهد

الله من الصابرين فلما اسلما وتله

خدای از شکیبایان چون هر دو گردن نهادند

للجبين وناديناه ان يا ابرهيم قد صدقت

وسفگند ورا بر پیشانی و بخواندیم او را که یا ابراهیم راست کردی

الرءيا انا كذلك نجزي المحسنين

خواب را ما همچنین باز دهیم نیکوکاران را

ان هذا لهو البلوا المبين وفديناه

اینست کار آزمایش پیدا و باز خریدیم او را

بذبح عظيم وتركنا عليه في

بگوسپندی بزرگ و بماندیم برو اندر باز

الاخرين سلام على ابرهيم كذلك

پسینیان درود باد بر ابراهیم همچنین

نجزي المحسنين انه من عبادنا المؤمنين

باز دهیم نیکوکاران را کو از بندگان گرویدگان

وبشرناه باسحق نبيا من الصالحين
ومژده داديمش باسحق پيغامبرى از نيكان

وباركنا عليه وعلى اسحق ومن
وبركه كرديم بروى وبر اسحق واز

ذريتهما محسن وظالم لنفسه مبين
فرزند از ايشان بود نيكوكار وستمكار بر خويشتن پيدا

ولقد مننا على موسى وهرون ونجيناهما
وما منت نهاديم بر موسى وهرون ورهانيديم ايشان

وقومهما من الكرب العظيم
وگروه ايشان را از اندوه بزرگ

ونصرناهم فكانوا هم الغالبين
ويارى داديم ايشان بودند ايشان ايشان چيرگان

وآتيناهما الكتاب المستبين
وبداديم هر دو را نامه پيدا

وهديناهما الصراط المستقيم
وراه نموديمشان راه راست

وتركنا عليهما في الآخرين سلام
وبجيت بازداشتيم بر ايشان در بازپسينيان درود

على موسى وهرون انا كذلك نجزي
بر موسى وهرون ما چنين پاداش دهيم

المحسنين انهما من عبادنا المؤمنين
نيكوكاران را كه ايشان بودند از بندگان ما گرويدن

وان الياس لمن المرسلين اذ قال
وبود الياس از پيغامبران چون گفت

لقومه الا تتقون اتدعون بعلا وتذرون
مر گروه خويش را آيا نترسيد مى خوانيد بعل را ومى دست بازداريد

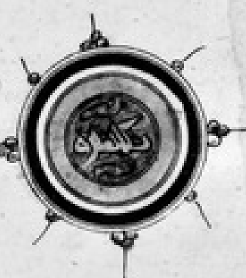
احسن الخالقين الله ربكم ورب
بهترين آفريدگاران را خداى پروردگار شما وپروردگار

آبائكم الاولين فكذبوه فانهم
پدران شما پيشينيان بدروغ داشتند ايشان

لمحضرون الا عباد الله المخلصين
بحاضر آوردگان باشند مگر بندگان خداى پاكان

وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ سَلَامٌ عَلَى

وديست باد داشتيم بروي ايدر باز پسينان درود بر

إِلْ يَاسِينَ إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ

مردمان الياس ما چنين باداش دهيم نيكوكاران را

إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ وَإِنَّ لُوطًا لَمِنَ

كو در بود از بندگان ما گرويدگان لوط از

الْمُرْسَلِينَ إِذْ نَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ أَجْمَعِينَ

بيغامبران بود چون برهانيديمش وكسهاش را همگان

إِلَّا عَجُوزًا فِي الْغَابِرِينَ ثُمَّ دَمَّرْنَا الْآخَرِينَ

مگر پيرزني ايدر بازماندگان باز هلاك كرديم ديگران را

وَإِنَّكُمْ لَتَمُرُّونَ عَلَيْهِمْ مُصْبِحِينَ وَبِاللَّيْلِ

وشماهي بوگذرين بر ايشان بامدادان و بشب

أَفَلَا تَعْقِلُونَ وَإِنَّ يُونُسَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ إِذْ

بلهيچ خرد نداريد و يونس از بيغامبران چون

أَبَقَ إِلَى الْفُلْكِ الْمَشْحُونِ فَسَاهَمَ فَكَانَ

بگريخت سوى كشتى پر كرده قرعه زد بود

فَإِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ

شما و آنچه مي پرستيد نيستيد بروي

بِفَاتِنِينَ إِلَّا مَنْ هُوَ صَالِ الْجَحِيمِ وَمَا

فتنه كننده ايدون مگر آن كس را كه ... و نيست

مِنَّا إِلَّا لَهُ مَقَامٌ مَعْلُومٌ وَإِنَّا لَنَحْنُ

از ما مگر او را جايگاهي است دانسته و ما ايم كه ما

الصَّافُّونَ وَإِنَّا لَنَحْنُ الْمُسَبِّحُونَ وَإِنْ

صف زنندگانيم وما ايم كه ما تسبيح كنندگانيم و اگر

كَانُوا لَيَقُولُونَ لَوْ أَنَّ عِنْدَنَا ذِكْرًا

چه بودند همی گفتند اگر بودی نزد ما كتيبوی

مِنَ الْأَوَّلِينَ لَكُنَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ

از پيشينيان بوديم بندگان خداى پاكان

فَكَفَرُوا بِهِ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ وَلَقَدْ

كافر گشتند بوى زود باشند كه بدانند و بيش

سَبَقَتْ كَلِمَتُنَا لِعِبَادِنَا الْمُرْسَلِينَ إِنَّهُمْ

رفتست سخن ما بندگان ما پيغامبران را كه ايشان

لهم المنصورون وان جندنا لهم الغالبون

كه ايشان باشند يارى دادگان و سپاه ما ايشان باشند نه اينكه كان

فتول عنهم حتى حين وابصرهم فسوف

روى بگردان از ايشان تا گاهى و ببين ايشان را كه زود باشد

يبصرون افبعذابنا يستعجلون فاذا

كه ببينند آيا بعذاب ما مى شتابند چون

نزل بساحتهم فساء صباح المنذرين

فرود آيد بنواحى گاه ايشان بد باشد بامداد بيم كردگان

وتول عنهم حتى حين وابصر فسوف

و روى بگردان از ايشان تا گاهى و ببين كه زود باشد

يبصرون سبحان ربك رب العزة

كه ايشان ببينند پاكى خداوند تو خداوند پيروزى

عما يصفون وسلام على المرسلين

از آنچه ايشان مى صفت كنند و درود بر پيغامبران

والحمد لله رب العالمين

و سپاس مر خداى را پروردگار همه خلق

سورة ص كلها ثمانون وثمان آية

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام خداى مهربان و بخشاينده

ص والقرآن ذى الذكر بل الذين

سوگند بقرآن خداوند يادكرد بلكه آنها كه

كفروا فى عزة وشقاق كم

كافر شدند اندر سركشى و خلاف اند بسيار

اهلكنا من قبلهم من قرن فنادوا

هلاك كرديم از پيش ايشان از گروهى پس بانگ كردند

ولات حين مناص وعجبوا ان جاءهم

و نيست گاه گريختن و شگفت داشتند كه بيامد بايشان

منذر منهم وقال الكافرون هذا

بيم كننده از ايشان و گفتند كافران اين

ساحر كذاب اجعل الالهة الها

جادوى دروغ زن كرد خدايان را يك خداى

واحدا ان هذا لشيء عجاب وانطلق الملا

این چیزی است شگفت و برفتند مهتران

منهم ان امشوا واصبروا على الهتكم

از ایشان که بروید و شکیبایی کنید بر خدایان شما

ان هذا لشيء يراد ما سمعنا بهذا في

این چیزی است خواستنی نه شنیدیم این در

الملة الاخرة ان هذا الا اختلاق

گروه بازپسینان و نیست مگر دروغ نهادن

ءانزل عليه الذكر من بيننا بل هم

فرو فرستادند بر وی یاد کرد از میان ما نه که ایشان

في شك من ذكري بل لما يذوقوا

اندر گمان اند از یاد کردن من نه که نچشیدند

عذاب ام عندهم خزاين رحمة

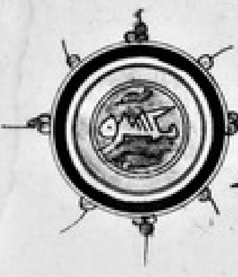
عذاب من یا نزدیک ایشان است گنجهای رحمة

ربك العزيز الوهاب ام لهم ملك

خداوند تو کینه کشنده بخشنده یا مر ایشان راست پادشاهی

السموات والارض وما بينهما فليرتقوا

آسمانها و زمین و آنچه میان این هر دو است تا برشوید

في الاسباب جند ما هنالك مهزوم

اندر درهای آسمان سپاهی اند آنجا شکسته

من الاحزاب كذبت قبلهم قوم نوح

از گروهان کافران بدروغ داشتند پیش از ایشان گروه نوح را

وعاد وفرعون ذو الاوتاد وثمود

و گروه عاد و فرعون خداوند میخها و گروه ثمود را

وقوم لوط واصحاب الايكة اوليك

و گروه لوط را و خداوندان بیشه مر شعیب را ایشان بودند

الاحزاب ان كل الا كذب الرسل

گروهان نبود هیچ مگر بدروغ داشتند پیغامبران را

فحق عقاب وما ينظر هولاء الا صيحة

واجب شد بر ایشان عقوبت من و چشم همی ندارند ایشان مگر بانگ را

واحدة ما لها من فواق وقالوا ربنا

یکبار نباشد آن را بازگشتن و گفتند یا خداوند ما

عجل لنا قطنا قبل يوم الحساب ۝ اصبر
شتاب کن مر ما را نامه اعمال ما پیش از روز شمار شکیبائی کن
على ما يقولون واذكر عبدنا داود
بر آنچ گویند و یاد کن بنده ما را داود را
ذا الايد انه اواب ۝ انا سخرنا الجبال
خداوند نیرو را که وی بود بازگردنده ما فرمان بردار کردانیدیم کوهها را
معه يسبحن بالعشي والاشراق ۝
با وی تسبیح همی کردند شبانگاه و بوقت بامداد
والطير محشورة كل له اواب ۝
و مرغان را گرد آورده همه مر او را فرمان بردار بودند
وشددنا ملكه واتيناه الحكمة
و استوار کردانیدیم پادشاهی او را و بدادیم وی را دانش

وفصل الخطاب ۝ وهل اتاك نبؤا
و سخن گزاردن و هیچ آمد ترا خبر
الخصم اذ تسوروا المحراب اذ دخلوا
خصمان چون بر شدند صومعه چون اندر شدند

يضلون عن سبيل الله لهم عذاب
گمراه شوند از راه خدای مر ایشان را باشد عذاب
شديد بما نسوا يوم الحساب ۝ وما
سخت بدانچ فراموش کردند روز شمار و
خلقنا السماء والارض وما بينهما
و نیافریدیم آسمان و زمین و آنچ اندر میان ایشان است
باطلا ذلك ظن الذين كفروا
بیهوده این است گمان آنکسها که کافر شدند
فويل للذين كفروا من النار ۝ ام
و اویل مر آنکسها را که کافر شدند از آتش
نجعل الذين امنوا وعملوا الصلحت
یا کنیم آنکسها که بگرویدند و بکردند نیکیها
كالمفسدين في الارض ام نجعل
چون تباه کاران اندر زمین یا بکنیم
المتقين كالفجار ۝ كتاب انزلناه
پرهیزکاران را چون بدکاران کتابی است فرو فرستادیم

إِلَيْكَ مُبَارَكٌ لِيَدَّبَّرُوا آيَاتِهِ وَلِيَتَذَكَّرَ
بتو بابرکه تا اندیشه کنند بآیتهاء وی و تا پند گیرند
أُولُو الْأَلْبَابِ ۝ وَوَهَبْنَا لِدَاوُودَ سُلَيْمَانَ
خداوندان خردها و بخشیدیم مر داود را سلیمان پسر
نِعْمَ الْعَبْدُ إِنَّهُ أَوَّابٌ ۝ إِذْ عُرِضَ عَلَيْهِ
نیک بنده او بود بازگردنده چون عرض کرده شد بروی

بِالْعَشِيِّ الصَّافِنَاتُ الْجِيَادُ ۝ فَقَالَ
شبانگاه اسپان بسه پا ایستاده نیکو پس گفت
إِنِّي أَحْبَبْتُ حُبَّ الْخَيْرِ عَنْ ذِكْرِ
من دوست داشتم دوستی اسپان را از یاد کرد خداوند
رَبِّي حَتَّى تَوَارَتْ بِالْحِجَابِ ۝ رُدُّوهَا
تا نهان گشت آفتاب اندر پرده باز گردانید ایشان را
عَلَيَّ فَطَفِقَ مَسْحًا بِالسُّوقِ وَالْأَعْنَاقِ
بمن پس [illegible] زدن گرفت بساقها و گردنها
وَلَقَدْ فَتَنَّا سُلَيْمَانَ وَأَلْقَيْنَا عَلَى كُرْسِيِّهِ
و ما بیازمودیم سلیمان را و بیفکندیم بر تخت وی

184

جَسَدًا ثُمَّ أَنَابَ ۝ قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي
تنی پس بازگشت گفت یا خداوند بیامرز مرا
وَهَبْ لِي مُلْكًا لَا يَنْبَغِي لِأَحَدٍ مِنْ
و ببخش مرا پادشاهی که نسزد مر کسی را
بَعْدِي إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ ۝ فَسَخَّرْنَا
پس من که تو تو بخشنده فرمان بردار کردیم
لَهُ الرِّيحَ تَجْرِي بِأَمْرِهِ رُخَاءً حَيْثُ
مر او را باد را همی رود بفرمان وی نرم هر جا
أَصَابَ ۝ وَالشَّيَاطِينَ كُلَّ بَنَّاءٍ
که خواست و دیوان را هر بنایی
وَغَوَّاصٍ ۝ وَآخَرِينَ مُقَرَّنِينَ فِي الْأَصْفَادِ
و غواص را و دیگران بسته در بندها
هَذَا عَطَاؤُنَا فَامْنُنْ أَوْ أَمْسِكْ بِغَيْرِ
این عطاء ماست ببخش یا نگاه دار بی
حِسَابٍ ۝ وَإِنَّ لَهُ عِنْدَنَا لَزُلْفَى وَحُسْنَ
شمار و مر او راست نزدیک ما نزدیکی و نیکو

مَآبٍ وَاذْكُرْ عَبْدَنَا أَيُّوبَ إِذْ نَادَى
جاى بازگشتن و ياد كن بنده مارا ايوب را چون خواند
رَبَّهُ أَنِّي مَسَّنِيَ الشَّيْطَانُ بِنُصْبٍ وَعَذَابٍ
خداوند خودرا كه من رسانيد بمن ديو رنج و عذابى
ارْكُضْ بِرِجْلِكَ هَذَا مُغْتَسَلٌ بَارِدٌ
بزن بپاى خويش زمين را اين جاى شستن است سرد
وَشَرَابٌ وَوَهَبْنَا لَهُ أَهْلَهُ وَمِثْلَهُمْ
و آبخوردنى و بخشيديم اورا كسان او و مانند ايشان
مَعَهُمْ رَحْمَةً مِنَّا وَذِكْرَى لِأُولِي
با ايشان بخشايشى از ما و پندى خداوندان خرد مارا
الْأَلْبَابِ وَخُذْ بِيَدِكَ ضِغْثًا
خرد مارا و بگير بدست خويش دسته
فَاضْرِبْ بِهِ وَلَا تَحْنَثْ إِنَّا وَجَدْنَاهُ
بزن بوى و سوگند دروغ مكن ما يافتيم اورا
صَابِرًا نِعْمَ الْعَبْدُ إِنَّهُ أَوَّابٌ وَاذْكُرْ
شكيبا نيك بنده كه وى بازگردنده بود و ياد كن

عِبَادَنَا إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ
بندگان مارا ابراهيم خليل را و اسحق رسول را و يعقوب نبى را
أُولِي الْأَيْدِي وَالْأَبْصَارِ إِنَّا أَخْلَصْنَاهُمْ
خداوندان نيكويى و بينايى بودند ما پاك كرديم ايشان
بِخَالِصَةٍ ذِكْرَى الدَّارِ وَإِنَّهُمْ
بيك تا ياد كردن آن جهان و ايشان بودند
عِنْدَنَا لَمِنَ الْمُصْطَفَيْنَ الْأَخْيَارِ وَاذْكُرْ
از نزد ما از گزيدگان نيكان و ياد كن
إِسْمَاعِيلَ وَالْيَسَعَ وَذَا الْكِفْلِ وَكُلٌّ
اسمعيل را و يسع را و خداوند بزرگ فضل را و همه
مِنَ الْأَخْيَارِ هَذَا ذِكْرٌ وَإِنَّ لِلْمُتَّقِينَ
از نيكان اين پندى است و مر پرهيزگاران
لَحُسْنَ مَآبٍ جَنَّاتِ عَدْنٍ مُفَتَّحَةً
بازگشتن نيكو جاى بازگشتن بوستانها گشاده كرده
لَهُمُ الْأَبْوَابُ مُتَّكِئِينَ فِيهَا يَدْعُونَ فِيهَا
مر ايشان را درها تكيه زده اندر آنجا ميخوانند اندر آنجا

بفاكهة كثيرة وشراب وعندهم
میوه ها بسیار و شراب ها بسیار و نزد ایشان باشند

قاصرات الطرف اتراب هذا ما
کنیزکانی نگاه دارنده چشم همزادان گویند این آن

توعدون ليوم الحساب ان هذا
که شما را همی وعده کردند مر روز شمار این روزی

لرزقنا ما له من نفاد هذا وان
روزی ما نیست مر او را هیچ اسپری شدن و همچنین و مر گردن

للطاغين لشر مآب جهنم يصلونها
بزرگان را جایگاه گشتن است دوزخ اندر شوند که

فبئس المهاد هذا فليذوقوه حميم
بد خوار گاه است این بچشند اورا آب گرم سوزان

وغساق وآخر من شكله ازواج
و ریم کرده و دیگران از مانند وی گونه

هذا فوج مقتحم معكم لا مرحبا
این گروهی اند کرده است اندر رفته با شما شادی مباد ایشان را

بهم انهم صالوا النار قالوا بل انتم
کایشان اندر آیند کان دوزخ اند گویند بل که شما

لا مرحبا بكم انتم قدمتموه لنا
شادی مباد شما را بیش آوردید این ما را

فبئس القرار قالوا ربنا من قدم لنا
بد آرام گاه است گویند یا خداوند ما هر که بیش آورد ما را

هذا فزده عذابا ضعفا في النار
این بیفزای اش عذابی دو چندان اندر آتش

وقالوا ما لنا لا نرى رجالا كنا
و گویند چه بوده است ما را همی نبینیم مردانی را که همی

نعدهم من الاشرار اتخذناهم سخريا
شمردیم از بدان بگرفتیم ایشان را دستوری فسوس

ام زاغت عنهم الابصار ان ذلك
یا بگشت از ایشان چشمها این این است

لحق تخاصم اهل النار قل انما انا منذر
راست است پیکار کردن اهل دوزخ بگو من بیم کننده ام

وما من اله الا الله الواحد القهار رب
و نیست هیچ خدای مگر خدای یکی فروشکننده دشمنان خداوند

السموات والارض وما بينهما العزيز
آسمانها و زمین و آنچ میان این دوست بی همتا کیبند کردار

الغفار قل هو نبؤا عظيم انتم عنه
آمرزگار بگوی این پیغام بزرگ ست شما ازوی

معرضون ما كان لي من علم بالملا
روی گردانیده اید نبود مرا هیچ دانش به مهتران

الاعلى اذ يختصمون ان يوحى الي الا
برترین چون سخن همی گفتند وحی نباید سوی من مگر

انما انا نذير مبين اذ قال ربك
آنکه من بیم کننده ام پیدا کننده چون گفت خداوند تو

للملائكة اني خالق بشرا من طين
مر فرشتگان را من خواهم آفریدن مردمی از گل

فاذا سويته ونفخت فيه من روحي
چون راست کنم و دمم اندر وی از جان گاه من

فقعوا له ساجدين فسجد الملائكة
بیفتید مر او را سجده کنندگان سجده کردند فرشتگان

كلهم اجمعون الا ابليس استكبر
همه همگنان مگر ابلیس بزرگ منشی کرد

وكان من الكافرين قال يا ابليس
و بگشت از ناگرویدگان گفت یا ابلیس

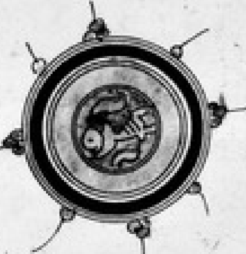
ما منعك ان تسجد لما خلقت
چه باز داشت ترا که سجده کردی مر آنرا که بیافریدم

بيدي استكبرت ام كنت من
بدستها و قدرت خویش بزرگ منشی کردی یا بودی

العالين قال انا خير منه خلقتني
بلندان و جویندگان گفت من بهترم از وی مرا بیافریدی

من نار وخلقته من طين قال فاخرج
از آتش و بیافریدی او را از گل گفت بیرون شو

منها فانك رجيم وان عليك لعنتي
از بهشت که تو رانده و بر تو است لعنت من

إلى يوم الدين قال رب فأنظرني إلى

يوم يبعثون قال فإنك من المنظرين

إلى يوم الوقت المعلوم قال فبعزتك

لأغوينهم أجمعين إلا عبادك منهم

المخلصين قال فالحق والحق أقول

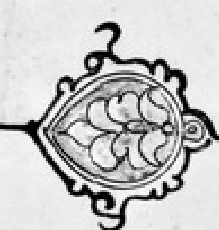
لأملأن جهنم منك وممن تبعك

منهم أجمعين قل ما أسألكم عليه

من أجر وما أنا من المتكلفين إن هو

إلا ذكر للعالمين ولتعلمن نبأه

بعد حين

الزمر خمس وسبعون آية

بسم الله الرحمن الرحيم

تنزيل الكتاب من الله العزيز الحكيم

إنا أنزلنا إليك الكتاب بالحق

فاعبد الله مخلصا له الدين ألا لله

الدين الخالص والذين اتخذوا من دونه

أولياء ما نعبدهم إلا ليقربونا إلى الله

زلفى إن الله يحكم بينهم في ما هم

نزدیک کردانیدنی خدای حکم کند میان ایشان اندر آنچه ایشان

فيه يختلفون إن الله لا يهدي من

اندروی ناهموار دیگر گردید خدای راه ننماید کسی را

هو كاذب كفار لو أراد الله أن

کو او باشد دروغ زن ناسپاس دار اگر خواستی خدای که

يتخذ ولدا لاصطفى مما يخلق ما

بگیرد فرزندی برگزیدی از آنچه بیافریند آنچ

يشاء سبحانه هو الله الواحد

خواهد پاکا اوست وی است خدای یکی

القهار خلق السموات والأرض

قهر کننده بیافرید آسمانها و زمین

بالحق يكور الليل على النهار ويكور

براستی اندر آرد شب را بر روز و همی اندر آرد

النهار على الليل وسخر الشمس والقمر

روز را بر شب و فرمان بردار گردانید آفتاب را و ماه را

كل يجري لأجل مسمى ألا هو العزيز

هر یکی همی رود تا زمانی نام برده بدانکه وی است کینه کزار

الغفار خلقكم من نفس واحدة

و آمرزکار بیافرید شما را از یک تن آدم

ثم جعل منها زوجها وأنزل لكم

باز بکرد خلق هم از او جفت وی یعنی حوا و فرو فرستاد مر شما را

من الأنعام ثمانية أزواج يخلقكم

از چهارپایان هشت جفت همی آفریند شما را

في بطون أمهاتكم خلقا من بعد خلق

اندر شکمهای مادران شما آفرینش از پس آفرینش

في ظلمات ثلاث ذلكم الله ربكم

اندر تاریکیها سه اینست خدای خداوند شما

له الملك لا إله إلا هو فأنى تصرفون

مر او راست پادشاهی نیست خدای مگر وی از کجا تان همی باز گردانند

إن تكفروا فإن الله غني عنكم ولا

اگر نا سپاسی داری کنید خدای بی نیاز است از شما

يَرْضَى لِعِبَادِهِ الْكُفْرَ وَإِنْ تَشْكُرُوا

ونپسندد مر بندگان را ناسپاسی و اگر سپاس داری کنید

يَرْضَهُ لَكُمْ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَى

بپسندد مر شما را و بار بر نگیرد بار بر گیرنده بار کسی دیگر

ثُمَّ إِلَى رَبِّكُمْ مَرْجِعُكُمْ فَيُنَبِّئُكُمْ

باز سوی خداوند شما است بازگشتن شما آگاه کند مر شما را

بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ

بدانچه بودید می کردید بدرستی که او دانا است بدانچه

الصُّدُورِ وَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ ضُرٌّ

اندر دلها است و چون برسد بمردم سختی

دَعَا رَبَّهُ مُنِيبًا إِلَيْهِ ثُمَّ إِذَا خَوَّلَهُ

بخواند خداوند خود را بازگردنده سوی وی باز چون بدهیمش

نِعْمَةً مِنْهُ نَسِيَ مَا كَانَ يَدْعُوا

نیکوی از وی فراموش کند آنچه بود که همی خواند

إِلَيْهِ مِنْ قَبْلُ وَجَعَلَ لِلَّهِ أَنْدَادًا لِيُضِلَّ

بسوی وی از پیش و بکند مر خدای را همانندان تا گم شود

عَنْ سَبِيلِهِ قُلْ تَمَتَّعْ بِكُفْرِكَ قَلِيلًا

از راه وی بگوی برخور بکافری خویش اندکی

إِنَّكَ مِنْ أَصْحَابِ النَّارِ أَمَّنْ هُوَ قَانِتٌ

که تو از یاران آتش هر کرا از کسی که وی فرمان بردار

آنَاءَ اللَّيْلِ سَاجِدًا وَقَائِمًا يَحْذَرُ

بساعتهای شب سجده کننده و ایستاده می ترسد

الْآخِرَةَ وَيَرْجُوا رَحْمَةَ رَبِّهِ قُلْ هَلْ

از آن جهان و امید می دارد بخشایش خداوند خویش بگوی هرگز

يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ

برابر باشند آنکسهای که بدانند و آنکسها که ندانند

إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ أُولُوا الْأَلْبَابِ قُلْ

پند نپذیرند مگر خداوندان خردها بگوی

يَا عِبَادِ الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا رَبَّكُمْ

یا بندگان من آنکسها که بگرویدند بترسید از خداوند خویش

لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ

مر آنکسها که نیکوی کردند اندرین جهان نیکوی است

وَارْضُ اللّٰهِ وَاسِعَةٌ اِنَّمَا يُوَفَّى الصَّابِرُونَ

وزمین خدای فراخ است هر اینه تمام دهند شکیبایان را

اَجْرَهُمْ بِغَيْرِ حِسَابٍ قُلْ اِنِّيٓ اُمِرْتُ

مزد ایشان بی شمار بگوی مرا فرمودند

اَنْ اَعْبُدَ اللّٰهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ وَاُمِرْتُ

که بپرستم خدای را یکتا کرده مراورا دین و فرمودند مرا

لِاَنْ اَكُونَ اَوَّلَ الْمُسْلِمِينَ قُلْ اِنِّيٓ اَخَافُ

تا باشم نخستین گردن نهادگان بگوی من میترسم

اِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ

اگر نافرمانی کنم خداوند خویش را از عذاب روز بزرگ

قُلِ اللّٰهَ اَعْبُدُ مُخْلِصًا لَهُ دِينِي

بگوی خدای را میپرستم یکتا کرده دین خویش

فَاعْبُدُوا مَا شِئْتُمْ مِنْ دُونِهِ قُلْ

پس بپرستید آنچه خواهید از جز وی بگوی

اِنَّ الْخَاسِرِينَ الَّذِينَ خَسِرُوٓا اَنْفُسَهُمْ

که زیانکاران ایشان اند که زیان کردند تنهای خویش را

الْاَرْضِ ثُمَّ يُخْرِجُ بِهِ زَرْعًا مُخْتَلِفًا

زمین پس بیرون آرد بوی کشت گوناگون

اَلْوَانُهُ ثُمَّ يَهِيجُ فَتَرَاهُ مُصْفَرًّا ثُمَّ يَجْعَلُهُ

گونهای او پس خشک شود پس بینی اورا زرد گشته پس باز گرداند اورا

حُطَامًا اِنَّ فِي ذٰلِكَ لَذِكْرٰى

پاره شکسته هر اینه اندر این پند است

لِاُولِي الْاَلْبَابِ اَفَمَنْ شَرَحَ اللّٰهُ صَدْرَهُ

مر خداوندان خردها را آیا کسی که گشاده کرد خدای دل او را

لِلْاِسْلَامِ فَهُوَ عَلٰى نُورٍ مِنْ رَبِّهِ فَوَيْلٌ

مر مسلمانی را پس وی بر روشنایی باشد از خداوند خویش وای

لِلْقَاسِيَةِ قُلُوبُهُمْ مِنْ ذِكْرِ اللّٰهِ

مر سخت گشته دلهای ایشان را از یاد خدای

اُولٰٓئِكَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ اَللّٰهُ نَزَّلَ

ایشان اند اندر گمراهی پیدا خدای فرو فرستاد

اَحْسَنَ الْحَدِيثِ كِتَابًا مُتَشَابِهًا

نیکوترین سخن قرآن کتابی مانند یکدیگر یعنی قرآن مانند مر توریت را و انجیل

مثاني تقشعر منه جلود الذين
دوباره نعمت علما روی بلرزد از وی پوستها آنکسها که
يخشون ربهم ثم تلين جلودهم
بترسند از خداوند خویش باز نرم شود پوستهای ایشان
وقلوبهم الى ذكر الله ذلك هدى
و دلهای ایشان سوی یاد خدای است این راه
الله يهدي به من يشاء ومن يضلل الله
خدای راه نماید بدو آنرا که خواهد و هر کرا گمراه کند خدای
فما له من هاد افمن يتقي بوجهه
نباشد مر او را هیچ راه نماینده مر آنکه نگاه دارد بروی خویش
سوء العذاب يوم القيامة وقيل
سختی عذاب را روز رستخیز و گویند
للظالمين ذوقوا ما كنتم تكسبون
مر ستمکاران را بچشید آنچه بودید که حرفت میکردید
كذب الذين من قبلهم فاتيهم العذاب
بدروغ داشتند آنکسها که از پیش ایشان بودند پس آمد بایشان عذاب

من حيث لا يشعرون فاذاقهم الله
از انجا که آگاه نبودند پس چشانید ایشانرا خدای
الخزي في الحيوة الدنيا ولعذاب
رسوائی در زندگانی این جهان و عذاب
الاخرة اكبر لو كانوا يعلمون
آن جهان بزرگتر اگر هستندی که دانستندی
ولقد ضربنا للناس في هذا
و بدرستی که بزدیم مر مردمانرا اندر این
القران من كل مثل لعلهم يتذكرون
قرآن از هر مثلی تا مگر ایشان پند گیرند
قرانا عربيا غير ذي عوج لعلهم
قرآنی تازی نه خداوند کژی تا مگر ایشان
يتقون ضرب الله مثلا رجلا فيه
پرهیزند بزد خدای مثلی مردی در وی
شركاء متشاكسون ورجلا سلما
انبازان یکی با دیگر ناسازنده و مردی بعضی خالص

لرجل هل يستويان مثلا الحمد لله

بل اكثرهم لا يعلمون انك ميت

وانهم ميتون ثم انكم يوم القيامة

عند ربكم تختصمون فمن اظلم

ممن كذب على الله وكذب بالصدق

اذ جاءه اليس في جهنم مثوى

للكافرين والذي جاء بالصدق

وصدق به اولئك هم المتقون

لهم ما يشاءون عند ربهم ذلك

جزاء المحسنين ليكفر الله عنهم

اسوا الذي عملوا ويجزيهم اجرهم

باحسن الذي كانوا يعملون اليس

الله بكاف عبده ويخوفونك

بالذين من دونه ومن يضلل الله فما

له من هاد ومن يهد الله فما له من

مضل اليس الله بعزيز ذي انتقام

ولئن سألتهم من خلق السموات
واگر بپرسی ایشان را کی آفرید آسمانها
والارض ليقولن الله قل افرأيتم ما
و زمین گویند خدای بگوی پس چه بینید آنچ
تدعون من دون الله ان ارادني الله
می‌خوانید بجز خدای اگر خواهد بمن خدای
بضر هل هن كاشفات ضره او
سختی هیچ ایشان توانند گشادن سختی او را یا
ارادني برحمة هل هن ممسكات
خواهد بمن بخشایش هیچ ایشان توانند باز داشتن
رحمته قل حسبي الله عليه يتوكل
رحمت او را بگوی بسنده است مرا خدای بر وی توکل کنند
المتوكلون قل يا قوم اعملوا على مكانتكم
توکل کنندگان بگوی یا گروه من کار کنید بر جایگاهتان
اني عامل فسوف تعلمون من يأتيه
که من کار کننده‌ام زود باشد که بدانید هر که بیاید بوی

عذاب يخزيه ويحل عليه عذاب
عذابی که رسوا کند وی را و فرود آید بر وی عذابی
مقيم انا انزلنا عليك الكتاب
پاینده ما فرو فرستادیم بر تو نامه
للناس بالحق فمن اهتدى فلنفسه
مر مردمان را براستی هر که راه یابد هر آینه مر تن خود را کرد
ومن ضل فانما يضل عليها وما
و هر که گمراه گردد هر آینه گمراه گردد بر آن
انت عليهم بوكيل الله يتوفى
و نیستی تو بر ایشان نگهبان خدای میراند
الانفس حين موتها والتي لم تمت
تنها را گاه مرگ ایشان و آنرا که نمرد
في منامها فيمسك التي قضى عليها
اندر خواب نگاه دارد آنرا که حکم کرد بروی
الموت ويرسل الاخرى الى اجل مسمى
مرگ و میفرستد دیگرها را تا اجلی نام برده

إن في ذلك لآيات لقوم يتفكرون
اندر این نشانیهاست مر گروهی را اندیشه کنند

أم اتخذوا من دون الله شفعاء قل
یا بگرفتند جز خدای خواهشگران بگوی

أولو كانوا لا يملكون شيئا ولا
اگرچه باشند ندارند چیزی و نه

يعقلون قل لله الشفاعة جميعا له
نیابند بگوی مر خدای را خواهش همه مر او راست

ملك السموات والأرض ثم إليه
پادشاهی آسمانها و زمین باز بسوی او

ترجعون وإذا ذكر الله وحده
بازگردانید و چون یاد کنند خدای را یگانه

اشمأزت قلوب الذين لا يؤمنون
بگرفته شود دلها آنکسها که نگروند

بالآخرة وإذا ذكر الذين من دونه
بدان جهان و چون یاد کنند آنکسها جز وی را

إذا هم يستبشرون قل اللهم فاطر
م آنگاه ایشان شادی می نمایند بگوی بار خدایا آفریننده

السموات والأرض عالم الغيب والشهادة
آسمانها و زمین دانا و نهان و پیدا

أنت تحكم بين عبادك في ما كانوا
تو حکم کنی میان بندگان تو اندر آنچه بودند

فيه يختلفون ولو أن للذين ظلموا ما
اندر وی ناهموار کردید و اگر باشد مر آنکسها را که ستم کردند آنچه

في الأرض جميعا ومثله معه لافتدوا
اندر زمین است همه و همچنان با وی خویشتن باز خریدی

به من سوء العذاب يوم القيامة وبدا
بوی از سختی عذاب روز رستخیز و پدید آید

لهم من الله ما لم يكونوا يحتسبون
مر ایشان را از خدای آنچه نبودند که می پنداشتند

وبدا لهم سيئات ما كسبوا وحاق بهم
و پدید آید مر ایشان را بدیها آنچه کردند و فرود آید بایشان

ما كانوا به يستهزءون فإذا مس

آنچ بودند کاوی جی افسوس کردندی وچون برسد

الإنسان ضر دعانا ثم إذا خولناه

مردم سختی بخواندی مارا باز چون بدهیم

نعمة منا قال إنما أوتيته على

نیکوی از ما گوید بداده بودندم آنرا بر

علم بل هي فتنة ولكن أكثرهم

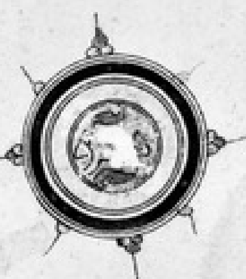
دانشی نه کان آزمایشی بود و بیک بیشتری ازیشان

لا يعلمون قد قالها الذين من قبلهم

نه دانند گفتند همی آنکسها که از پیش ازیشان بودند

فما أغنى عنهم ما كانوا

بازنداشت ازیشان آنچ همی

يكسبون فأصابهم سيئات ما

کردندی برسید بایشان بدیهاء آنچ

كسبوا والذين ظلموا من هؤلاء سيصيبهم

همی کردندی و آنکسها که بیتم کردند ازاینها زود برسد بایشان

سيئات ما كسبوا وما هم بمعجزين

بدیهای آنچ همی کردندی ونتوانند ایشان گریختن وحس

أولم يعلموا أن الله يبسط الرزق

یا نمی دانستند که خدای فراخ کرداند روزی

لمن يشاء ويقدر إن في ذلك لآيات

مرآنرا که خواهد وتنگ کرداند اندر این نشانیهاست

لقوم يؤمنون قل يا عبادي الذين

مرگروهی را که بگروند بگوی یا بندگان من آنکسها که

أسرفوا على أنفسهم لا تقنطوا من

از اندازه گذشتند برتنهاء خویش نومید مگردید از

رحمة الله إن الله يغفر الذنوب

بخشودن خدای که خدای بیامرزد گناهان

جميعا إنه هو الغفور الرحيم

همه که او آمرزنده است بخشاینده

وأنيبوا إلى ربكم وأسلموا له من

وباز گردید سوی خداوند خویش وگردن نهید مراورا از

قبل ان ياتيكم العذاب ثم لا تنصرون

واتبعوا احسن ما انزل اليكم

من ربكم من قبل ان ياتيكم العذاب

بغتة وانتم لا تشعرون ان تقول

نفس يا حسرتى على ما فرطت

فى جنب الله وان كنت لمن الساخرين

او تقول لو ان الله هدىنى لكنت

من المتقين او تقول حين ترى

العذاب لو ان لى كرة فاكون

من المحسنين بلى قد جاءتك اياتى

فكذبت بها واستكبرت

وكنت من الكافرين ويوم القيمة

ترى الذين كذبوا على الله وجوههم

مسودة اليس فى جهنم مثوى

للمتكبرين وينجى الله الذين اتقوا

بمفازتهم لا يمسهم السوء ولا هم

يحزنون الله خالق كل شيء وهو على
اندوهناك شوند خداى آفريدگار همه چيزى و وى بر
كل شيء وكيل له مقاليد
همه چيزى نگاهبان است مر او را كليدها
السموات والارض والذين كفروا
آسمانها و زمين و آن كسها كه كافر گشتند
بآيات الله اولئك هم الخاسرون
بآيتهاى خداى ايشانند ايشان زيان كاران
قل افغير الله تأمروني اعبد ايها
بگو مر جز خداى همى بفرمايند مرا كه بپرستم اى
الجاهلون ولقد اوحي اليك
نادانان و وحى فرستاده آمد بسوى تو
والى الذين من قبلك لئن اشركت
و بسوى آنكسها كه از پيش تو بودند اگر انباز گيرى
ليحبطن عملك ولتكونن من
نيست شود كار تو و باشى از

الخاسرين بل الله فاعبد وكن
زيان كاران بلكه خداى را پرست و باش
من الشاكرين وما قدروا الله
از سپاس داران و بزرگ نداشتند خداى را
حق قدره والارض جميعا قبضته
سزاى بزرگ داشتن وى و زمين همه ايشان در ملك وى باشند
يوم القيامة والسموات مطويات
روز رستخيز و آسمانها نوشته كرده
بيمينه سبحانه وتعالى عما يشركون
بيمين وى پاكى است وى را و برتر است از آنچه همى انباز گيرند
ونفخ في الصور فصعق من في السموات
و دميده اندر صور بميرد هر كه اندر آسمانها است
ومن في الارض الا من شاء الله ثم
و هر كه اندر زمين است مگر آنكه خواهد خداى باز
نفخ فيه اخرى فاذا هم قيام ينظرون
دميده شود اندر وى ديگر بار ناگاه ايشان ايستاده باشند همى نگرند

وَأَشْرَقَتِ الْأَرْضُ بِنُورِ رَبِّهَا وَوُضِعَ
و روشن گردد زمین بروشنائی خداوند خویش و نهاده شود

الْكِتَابُ وَجِيءَ بِالنَّبِيِّينَ وَالشُّهَدَاءِ
نامه و بیاورند پیغامبران را و گواهان را

وَقُضِيَ بَيْنَهُمْ بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ
و حکم کرده شود میان ایشان براستی و ایشان را هیچ ستم نکنند

وَوُفِّيَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَا عَمِلَتْ وَهُوَ
و تمام بدهند هر تنی را انچ کردند و وی

أَعْلَمُ بِمَا يَفْعَلُونَ وَسِيقَ الَّذِينَ كَفَرُوا
داناترست بانچ کنند و برانند آنکسها را که کافر گشتند

إِلَى جَهَنَّمَ زُمَرًا حَتَّى إِذَا جَاءُوهَا
بسوی دوزخ گروه گروه تا چون بیایند بدوزخ

فُتِحَتْ أَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا أَلَمْ
گشاده شود درهاء او و گویند مرایشان را نگاهبانان دوزخ

يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِنْكُمْ يَتْلُونَ عَلَيْكُمْ
نه بیامد بشما پیغامبرانی از شما می خوانند بر شما

آيَاتِ رَبِّكُمْ وَيُنْذِرُونَكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ
آیتهاء خداوند شما و میترسانیدند شما را از رسیدن دیدار روز شما

هَذَا قَالُوا بَلَى وَلَكِنْ حَقَّتْ كَلِمَةُ
این گویند آری ولیکن واجب گشت سخن

الْعَذَابِ عَلَى الْكَافِرِينَ قِيلَ ادْخُلُوا
عذاب بر کافران گفته شود که اندر شوید

أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا فَبِئْسَ
درهاء دوزخ جاودانان اندر آنجا بد جایگاهی بود

مَثْوَى الْمُتَكَبِّرِينَ وَسِيقَ الَّذِينَ
جای گردنکشان و برانند آنکسها را که

اتَّقَوْا رَبَّهُمْ إِلَى الْجَنَّةِ زُمَرًا حَتَّى إِذَا
بترسیدند از خداوند خویش سوی بهشت گروه گروه تا چون

جَاءُوهَا وَفُتِحَتْ أَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ
بیایند بهشت و گشاده شود درهاء بهشت و گویند مرایشان را

خَزَنَتُهَا سَلَامٌ عَلَيْكُمْ طِبْتُمْ
نگاهبانان بهشت سلام برشما درود خوش باشید

فادخلوها خالدين وقالوا الحمد لله

اندر شوید اندر آنجا جاودانیان و گویند سپاس مر خدای را

الذي صدقنا وعده واورثنا الارض

آنکه راست کرد ما را وعده خود و میراث داد ما را زمین بهشت

نتبوا من الجنة حيث نشاء فنعم

جای گیریم از بهشت هر کجا خواهیم نیک

اجر العاملين وترى الملائكة

مزدست کار کنندگان را و بینی فرشتگان را

حافين من حول العرش يسبحون

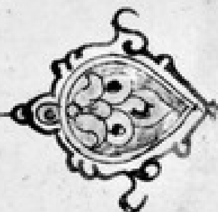
گرداگرد گرفته از گرداگرد عرش تسبیح می کنند

بحمد ربهم وقضي بينهم بالحق

بستایش خداوند خویش و حکم رانده شود میان ایشان براستی

وقيل الحمد لله رب العالمين

و گفته شد سپاس مر خدای را پروردگار همه خلق

سورة الزمر ثمانون و خمس ايت

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام خدای مهربان و بخشاینده

حم تنزيل الكتاب من الله العزيز

فرو فرستادن نامه را از خدای عزیز

العليم غافر الذنب وقابل التوب

دانا آمرزنده گناه و پذیرنده توبه

شديد العقاب ذي الطول لا اله

سخت عقوبت است خداوند فضل نیست خدای

الا هو اليه المصير ما يجادل في

مگر او سوی اوست بازگشتن بیکار نکنند اندر

آيات الله الا الذين كفروا فلا يغررك

آیتها خدای مگر آنکسها که کافر گشتند مغرور نکند ترا

تقلبهم في البلاد كذبت قبلهم قوم

گشتن ایشان اندر شهرها بدروغ داشتند پیش از ایشان گروه

نوح والاحزاب من بعدهم وهمت

نوح را و گروههای دیگر از پس ایشان و اندیشه کردند

كل امة برسولهم ليأخذوه
و گروهی بپیغامبر خویش تا بگیرند او را
وجادلوا بالباطل ليدحضوا به
و پیکار کردند بناراست تا باطل کنند بوی
الحق فأخذتهم فكيف كان
راستی را بگرفتم ایشان را و چگونه بود
عقاب وكذلك حقت كلمت
عقوبت من و همچنین واجب گشت سخن
ربك على الذين كفروا انهم اصحب
خداوند تو بر آن کسها که کافر گشتند که ایشان یاران
النار الذين يحملون العرش ومن حوله
آتش اند آنکسها که بردارند عرش را و آن کسها که گرداگرد عرش اند
يسبحون بحمد ربهم ويؤمنون به
تسبیح کنند بستایش خداوند ایشان و بگروند بوی
ويستغفرون للذين امنوا ربنا
و آمرزش خواهند مر آن کسها را که بگرویدند خداوند ما

وسعت كل شيء رحمة وعلما فاغفر
فرا رسیده ای بهمه چیزی بخشایش و دانش بیامرز
للذين تابوا واتبعوا سبيلك وقهم
مر آن کسها که توبه کنند و پی بردند راه ترا و نگاه دار ایشان
عذاب الجحيم ربنا وادخلهم
از عذاب دوزخ یا خداوند ما اندر آر ایشان را
جنات عدن التي وعدتهم ومن
اندر بوستانها جاودانه آنکه وعده کردی ایشان را و آنکه
صلح من ابائهم وازواجهم وذرياتهم
خوب بود از پدران ایشان و زنان ایشان و فرزندان ایشان
انك انت العزيز الحكيم وقهم
که تو ای تو عزیز صواب کاری و نگاه دار ایشان
السيات ومن تق السيات يومئذ
از بدیها و هر کرا نگاه داری از بدیها آن روز
فقد رحمته وذلك هو الفوز
بحق بخشایش کردی او را و آنست کار رستگاری

العظيم إن الذين كفروا ينادون
بدرستی آنکسانکه کافر گشتند آواز دهند ایشان
لمقت الله أكبر من مقتكم
که دشمنی خدا را بزرگتر از دشمنی شما
أنفسكم إذ تدعون إلى الإيمان
بر تنهای خویش را چون می خوانند شما را سوی گرویدن

فتكفرون قالوا ربنا أمتنا اثنتين
مر بگروید گویند یا خداوند ما میرانیدی ما را دو بار
وأحييتنا اثنتين فاعترفنا بذنوبنا
و زنده کردانیدی ما را دو بار پس مقر شدیم بگناهان خویش
فهل إلى خروج من سبيل ذلكم
هیچ سوی بیرون رفتن راه هست آن شما
بأنه إذا دعي الله وحده كفرتم
بدان بود که چون خوانند خدا را بیگانه ورا کافر گشتید
وإن يشرك به تؤمنوا فالحكم
و اگر کافر گشتندی بوی بگرویدیدی پس حکم

لله العلي الكبير هو الذي يريكم
مر خدای بلند است بزرگ اوست آنکه بنماید شما را
آياته وينزل لكم من السماء رزقا وما
نشانهای خویش و می فرستد شما را از آسمان روزی و نه
يتذكر إلا من ينيب فادعوا الله
پند گیرد مگر آنکس که باز گردد پس خوانید خدا را
مخلصين له الدين ولو كره الكافرون
یگانه کرده مر او را دین را و اگرچه دشوار دارد کافران
رفيع الدرجات ذو العرش يلقي
برداریند درجها خداوند عرش فرو فرستد
الروح من أمره على من يشاء من عباده
جان را از فرمان خود بر آنکه خواهد از بندگان خود
لينذر يوم التلاق يوم هم بارزون
تا بیم کند از روز گرد آمدن آن روز که ایشان بیرون آیند
لا يخفى على الله منهم شيء لمن الملك
پوشیده نشود بر خدا از ایشان چیزی کرا است پادشاهی

اليوم لله الواحد القهار اليوم

امروز مر خدای را یکی و شکننده ستمکاران امروز

تجزى كل نفس بما كسبت لا ظلم

باداش دهند هر تنی بدانچ کرد بستم نیست

اليوم ان الله سريع الحساب

امروز که خدای زود شمار است

وانذرهم يوم الازفة اذ القلوب

و بیم کن ایشان را از روز نزدیک آمده چون دلها

لدى الحناجر كاظمين ما

نزدیک گلوها باشند غم فرو خورندگان و غمگنان نباشد

للظالمين من حميم ولا شفيع يطاع

مر ستمکاران را از هیچ خویشی و نه خواهشگری که فرمان کنند او را

يعلم خائنة الاعين وما تخفى الصدور

بداند خیانت چشمها و آنچ پنهان دارد دلها

والله يقضى بالحق والذين يدعون

و خدای حکم کند براستی و آنکسها که می خوانند

من دونه لا يقضون بشيء ان الله هو

بجز او حکم نکنند بچیزی که خدای وی است

السميع البصير اولم يسيروا في الارض

شنوا بینا نه رفتند اندر زمین

فينظروا كيف كان عاقبة الذين

بنگرند چگونه بود سرانجام آنکسها که

كانوا من قبلهم كانوا هم اشد

بودند از پیش ایشان بودند ایشان سخت‌تر

منهم قوة وآثارا في الارض فاخذهم

از ایشان بنیرو و نشانها اندر زمین بگرفت ایشان را

الله بذنوبهم وما كان لهم من الله

خدای بگناهان ایشان و نبود مر ایشان را از خدای

من واق ذلك بانهم كانت تاتيهم

هیچ نگاه دارنده این بدان بود که ایشان می آمد با ایشان

رسلهم بالبينات فكفروا فاخذهم

پیغامبران ایشان با درستها نگرویدند بگرفت ایشان

اللّه انّه قويّ شديد العقاب ولقد

خدا او کوی نیرومند سخت عقوبت است بتحقیق

ارسلنا موسى باياتنا وسلطان

فرستادیم موسی را با نشانهای ما و حجت

مبين الى فرعون وهامان وقارون فقالوا

پیدا سوی فرعون و هامان و قارون گفتند

ساحر كذّاب فلمّا جاءهم بالحقّ من

جادوییست دروغ زن چون بیامد با ایشان درستی از

عندنا قالوا اقتلوا ابناء الّذين امنوا

نزد ما گفتند بکشید پسران آنکسها را که بگرویدند

معه واستحيوا نساءهم وما كيد

باوی و زنده بمانید زنان ایشان را و نیست ساز

الكافرين الّا في ضلال وقال

ناگرویدگان مگر اندر گمراهی و گفت

فرعون ذروني اقتل موسى وليدع

فرعون بمانید مرا تا بکشم موسی را و بخواند

ربّه انّي اخاف ان يبدّل دينكم

خداوند خویش را که من ترسم که بدیگر کند دین شما

او ان يظهر في الارض الفساد وقال

یا آشکارا کرد اندر زمین تباه کاری و گفت

موسى انّي عذت بربّي وربّكم من

موسی من باز داشت خواستم بخداوند خویش و خداوند شما

كلّ متكبّر لا يؤمن بيوم الحساب

از هر بزرگ منشی که نگرود بروز شمار

وقال رجل مؤمن من ال فرعون

و گفت مردی گرویده از مردمان فرعون

يكتم ايمانه اتقتلون رجلا ان يقول

پنهان میداشت ایمان خویش میکشید مردی را که گوید

ربّي اللّه وقد جاءكم بالبيّنات من

خداوند من خدا است و آورد شما را بدرستیها از

ربّكم وان يك كاذبا فعليه كذبه

خداوند شما و اگر باشد دروغ زن بروی باشد دروغ زنی

وإن يك صادقا يصبكم بعض الذي

و اگر باشد راستگوی برسد شما را بعضی از آنکه

يعدكم إن الله لا يهدي من هو مسرف

وعده میکند شما را که خدای را ننماید کسی که وی باشد تباه کار

كذاب يا قوم لكم الملك اليوم ظاهرين

دروغ زن ای گروه من مر شما راست پادشاهی امروز غلبه کنندگان

في الأرض فمن ينصرنا من بأس الله إن

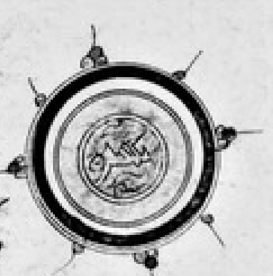
اندر زمین کی یاری دهد مارا از عذاب خدای اگر

جاءنا قال فرعون ما أريكم إلا ما أرى

بیاید بما گفت فرعون نمی نمایم شمارا مگر آنچه می بینم

وما أهديكم إلا سبيل الرشاد

و نمی راه نمایم شمارا مگر راه راستی

وقال الذي آمن يا قوم إني أخاف

و گفت آنکس که گرویده بود ای گروه من من می ترسم

عليكم مثل يوم الأحزاب مثل

بر شما چون روز گروه های گذشته همچون

دأب قوم نوح وعاد وثمود والذين

عادت گروه نوح و گروه عاد و گروه ثمود و آن کسها که

من بعدهم وما الله يريد ظلما للعباد

از پس ایشان بودند و نمیخواهد خدای ستم مر بندگان را

ويا قوم إني أخاف عليكم يوم التناد

و ای گروه من من می ترسم بر شما روز خواندن یکدیگر را

يوم تولون مدبرين ما لكم من الله من

آن روز که باز گردید روی گردانیدگان نباشد مر شما را از خدای هیچ

عاصم ومن يضلل الله فما له من هاد

نگاه دارنده و هرکرا گم کرداند خدای نباشد مر او را هیچ راه نمای

ولقد جاءكم يوسف من قبل بالبينات

و بدرستی آمد بشما یوسف از پیش بحجتها

فما زلتم في شك مما جاءكم به حتى

همیشه بودید اندر شک از آنچه آورد بشما تا چون

إذا هلك قلتم لن يبعث الله من بعده

مرد گفتید نفرستد خدای از پس وی

رسولا كذلك يضل الله من هو مسرف

مرتاب الذين يجادلون في آيات

بكمان سوندی انکیشماکا سکارشی گسند ابور اینمسار

الله بغير سلطان أتاهم كبر مقتا

خدای تحجی کیبار بو ایتهان بوزر دشمن رابت

عند الله وعند الذين آمنوا كذلك

نودی خدای ونودی انکیشماکا بکرو بذیر محجبن

يطبع الله على كل قلب متكبر

مهر بهیر خدای بو دل بوزرکستنی

جبار وقال فرعون يا هامان ابن

گردن کش وگفت فرعون باهامان براز

لي صرحا لعلي أبلغ الأسباب أسباب

مارا کوشکی تا مگر من برسیم براها دزهار

السموات فأطلع إلى إله موسى وإني

اسمان تاباکرم سوی خدای موسی ومن هی

لأظنه كاذبا وكذلك زين لفرعون

گمان برم کاو دروغ زن است ومحجبن ارداسنه سنود مرفرعون را

سوء عمله وصد عن السبيل وما كيد

بدی کارور وباز داشته شود ازراه ونبود ساختن

فرعون إلا في تباب وقال الذي آمن

فرعون مکر ابوزنابی کار وکفت انکه بکرو بذیر

يا قوم اتبعون أهدكم سبيل الرشاد

یا گروه بدوم راست تابنمایم شمارا راه راستی

يا قوم إنما هذه الحياة الدنيا متاع

یا گروه من این زندگانی این جهان برخوردارست

وإن الآخرة هي دار القرار من عمل

وان جهان ورا ست سرای ارام گرفتن هرکه بکند

سيئة فلا يجزى إلا مثلها ومن عمل

بدی بد مند من باداش مطر بحرار وهرکه بکند

صالحا من ذكر أو أنثى وهو مؤمن

نیکی از مرد یا ماده وویر گرویده باشند

فاولئك يدخلون الجنة يرزقون فيها

ایشانند کە در آیند بهشت روزی دهند ایشان اندرانجا

بغير حساب ويا قوم ما لي ادعوكم

بی شمار و یا گروه من چیست مرا کە می خوانم شما را

الى النجوة وتدعونني الى النار تدعونني

سوی رستگاری و همی خوانید مرا سوی آتش همی خوانید مرا

لاكفر بالله واشرك به ما ليس لي

تا کافر گردم بخدای و انباز گردم بوی آنچه نیست مرا

به علم وانا ادعوكم الى العزيز

بوی دانش و من همی خوانم شما را بسوی عزیز

الغفار لا جرم انما تدعونني اليه

آمرزگار هرآینه کە آنچه همی خوانید مرا بسوی وی

ليس له دعوة في الدنيا ولا في الاخرة

نیست مورا خواندنی اندر این جهان و نه اندر آن جهان

وان مردنا الى الله وان المسرفين هم

و بازگشت ما بسوی خدا و نابکاران ایشان باشند

اصحاب النار فستذكرون ما

یاران آتش زود یاد کنید آنچه همی

اقول لكم وافوض امري الى الله ان

گویم مر شما را و بازگذارم کار خویش بخدا کە

الله بصير بالعباد فوقه الله سيات

خدا بینا است به بندگان نگاه داشتش خدای از بدیها

ما مكروا وحاق بال فرعون سوء

آنچه مکر کردند و فرو آمد به کسهای فرعون بدی

العذاب النار يعرضون عليها غدوا

عذاب آتش همی عرضه کردند برو بامداد

وعشيا ويوم تقوم الساعة

و شبانگاه و آن روز کە بپای خیزد رستخیز

ادخلوا ال فرعون اشد العذاب

اندر آرید کسهای فرعون سختترین عذاب

واذ يتحاجون في النار فيقول

و چون بیکار کنند اندر آتش گوید

الضعفوا للذين استكبروا وإنا
بیچارگان مر آن کسهای را که بزرگی کردند ما

كنا لكم تبعا فهل أنتم مغنون
بودیم مر شما را پس رو بودیم هیچ شما توانید کرد داریـ

عنا نصيبا من النار قال الذين
از ما بهره از آتش گویند آنکسها که

استكبروا إنا كل فيها إن الله
بزرگی منشی کردند ما همه اندر اینجاییم که خدای

قد حكم بين العباد وقال
حکم کرد میان بندگان و گویند

الذين في النار لخزنة جهنم
آنکسها که اندر آتش باشند مر نگاهبانان دوزخ را

ادعوا ربكم يخفف عنا
بخوانید خداوند خویش را تا سبک کرداند از ما

يوما من العذاب قالوا أولم تك
روزی از عذاب گویند هم

تأتيكم رسلكم بالبينات
اندر نیامد بشما پیغامبران شما با درستیها

قالوا بلى قالوا فادعوا وما دعوء
گویند آری گویند شما بخوانید و نباشد خواندن

الكافرين إلا في ضلال إنا لننصر
کافران مگر اندر گمراهی ما یاری دهیم

رسلنا والذين آمنوا في الحيوة
پیغامبران مارا و آنکسها که بگرویدند اندر زندگانی

الدنيا ويوم يقوم الأشهاد يوم
این جهان و آن روز که بپای شوند گواهان آن روز

لا ينفع الظالمين معذرتهم ولهم
که سود ندارد ستمکاران را عذرخواهیدن ایشان و مر ایشان را باشد

اللعنة ولهم سوء الدار ولقد آتينا
دوری از رحمت و مر ایشان را باشد بتری سرای و ما بدادیم

موسى الهدى وأورثنا بني إسرائيل
موسی را راه راست و میراث دادیم پسران یعقوب را

الكتاب هدى وذكرى لأولي
نامه نمودن راه نمای و پندی مر خداوندان خردها را

الألباب فاصبر إن وعد الله حق
خردها را شکیبایی کن که وعده خدای راست است

واستغفر لذنبك وسبح بحمد ربك
و آمرزش خواه مر گناه خویش را و تسبیح بستایش خداوند خویش

بالعشي والإبكار إن الذين يجادلون
بشبانگاه و بامداد آنکسها که پیکار کنند

في آيات الله بغير سلطان أتاهم إن
اندر آیتهای خدای بی حجتی که بیامد بایشان

في صدورهم إلا كبر ما هم ببالغيه
نیست اندر دلهای ایشان مگر بزرگ منشی کرد نه ایشان رسیدندان

فاستعذ بالله إنه هو السميع البصير
پناه داشت خواه بخدای که او است شنوا بینا

لخلق السموات والأرض أكبر من
آفریدن آسمانها و زمین بزرگتر از

خلق الناس ولكن أكثر الناس
آفریدن مردمان و لیکن بیشترین مردمان

لا يعلمون وما يستوي الأعمى والبصير
نمی دانند و برابر نباشد نابینا و بینا

والذين آمنوا وعملوا الصالحات
و آن کسها که بگرویدند و بکردند نیکیها

ولا المسيء قليلا ما تتذكرون
و نه بدکردار اندکی آنچه پند پذیرند می

إن الساعة لآتية لا ريب فيها
راستی که رستخیز آمدنی است نیست گمان اندروی

ولكن أكثر الناس لا يؤمنون
و لیکن بیشترین مردمان نمی گروند

وقال ربكم ادعوني أستجب
و گفت خداوند شما بخوانید مرا تا پاسخ کنم

لكم إن الذين يستكبرون عن
مر شمارا آنکسها بزرگ منشی کنند از

عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ
پرستیدن من زود درآیند ایشان در دوزخ ذلیلان خواران

اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ
خدای است که بکرد شما را شب

لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا
تا بیارامید اندرو و روز را [illegible] را

إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ
خدای خداوند افزونی بر مردمان ولیکن

أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ ذَٰلِكُمُ
بیشترین مردمان سپاس داری نکنند آن شما

اللَّهُ رَبُّكُمْ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ لَا
خدای پروردگار شما آفریدگار همه چیزی نیست

إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ فَأَنَّىٰ تُؤْفَكُونَ كَذَٰلِكَ
خدای مگر وی از کجا همی باز گردانید همچنین

يُؤْفَكُ الَّذِينَ كَانُوا بِآيَاتِ اللَّهِ
باز گردانید آنکسها را که بودند که با نشانهای خدای

يَجْحَدُونَ اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ
همی منکر شدند خدای آنست که بکرد شما را

الْأَرْضَ قَرَارًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَصَوَّرَكُمْ
زمین آرامگاه و آسمان برکشیده و نگاشت شما را

فَأَحْسَنَ صُوَرَكُمْ وَرَزَقَكُمْ مِنَ
نیکو کرد نگاشتهای شما و روزی کرد شما را از

الطَّيِّبَاتِ ذَٰلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ
خوشیها و پاکیها آن شما را خدای است پروردگار شما

فَتَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ هُوَ
با برکه است خدای پروردگار همه خلق وی است

الْحَيُّ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ فَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ
زنده که نیست خدای مگر وی بخوانید ورا یکتا کرده

لَهُ الدِّينَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ قُلْ
مر اورا دین سپاس مر خدای را پروردگار همه خلق بگوی

إِنِّي نُهِيتُ أَنْ أَعْبُدَ الَّذِينَ تَدْعُونَ
مرا باز داشته اند که بپرستم آنکسها را که شما را همی خوانید

من دون الله لما جاءني البينات من
بجز خداى چون بيامد مرا حجتها از
ربي وامرت ان اسلم لرب العالمين
خداوند من وفرموده شد مرا كه گردن نهم مر خداوند همه خلق را
هو الذي خلقكم من تراب ثم من
وى است آنكسى كه بيافريد شمارا از خاك باز از
نطفة ثم من علقة ثم يخرجكم طفلا
آب اندك باز از خون بسته باز بيرون آورد شمارا كودكى
ثم لتبلغوا اشدكم ثم لتكونوا
باز تا برسيد بنيروى سخت خويش باز تا باشيد
شيوخا ومنكم من يتوفى من قبل
پيران وازشما كس بميرد از پيش
ولتبلغوا اجلا مسمى ولعلكم
وتا برسيد بزمانه نام زد كرده وتا مگر شما
تعقلون هو الذي يحيي ويميت
اندر يابيد وى است آنكسى كه زنده كند وبميراند

فاذا قضى امرا فانما يقول له كن
چون براند وبگزارد كارى گويد مر آنرا بباش
فيكون الم تر الى الذين يجادلون في
بباشد نگاه نكنى بسوى آنكسها كه پيكار كنند اندر
ايات الله انى يصرفون الذين كذبوا
آيتها خداى از كجا شان همى باز گردانند آنكسها كه بدروغ داشتند
بالكتاب وبما ارسلنا به رسلنا
نامه را وآنچه فرستاديم بوى پيغامبران ما را

فسوف يعلمون اذ الاغلال في
زود باشد كه بدانند چون غلها اندر
اعناقهم والسلاسل يسحبون في
گردنها ايشان وزنجيرها مى كشند ايشانرا اندر
الحميم ثم في النار يسجرون ثم قيل لهم
آب گرم باز اندر آتش سغانند ايشان باز گويند ايشانرا
اين ما كنتم تشركون من دون الله قالوا
كجا است آنچه شما همى انباز گرفتيد بجز خداى گويند

ضلوا عنا بل لم نكن ندعوا من

گم شدند از ما بلکه نبودیم که بخوانیم از

قبل شيئا كذلك يضل الله الكافرين

پیش چیزی را همچنین گمراه کند خدای ناگرویدگان را

ذلكم بما كنتم تفرحون في الأرض

این عذاب شما بآنست که بودید شادی میکردید در زمین

بغير الحق وبما كنتم تمرحون ادخلوا

بناحق و بانچه بودید که نشاط میکردید درآیید

أبواب جهنم خالدين فيها فبئس مثوى

بدرهای دوزخ جاودان اندرانجا بد جایگاهست

المتكبرين فاصبر إن وعد الله حق

متکبران را پس صبر کن که وعده خدای راست است

فإما نرينك بعض الذي نعدهم

یا بنماییم ترا بعضی از آنچه وعده کنیم ایشان را

أو نتوفينك فإلينا يرجعون ولقد

یا بمیرانیمت سوی ما باز گردانید ایشان و ما

أرسلنا رسلا من قبلك منهم من

فرستادیم پیغامبرانی از پیش تو از ایشان کس

قصصنا عليك ومنهم من لم نقصص

بر تو خواندیم و از ایشان کس است که نخواندیم

عليك وما كان لرسول أن يأتي

بر تو و نبود هیچ پیغامبری را که بیارد

بآية إلا بإذن الله فإذا جاء أمر الله

نشانی و حجتی مگر بفرمان خدای چون بیاید فرمان خدای

قضي بالحق وخسر هنالك المبطلون

گزارده شود براستی و زیان کنند آنجا باطل کاران

الله الذي جعل لكم الأنعام لتركبوا

خدای آنست که بیافرید شما را چهارپایان تا برنشینید

منها ومنها تأكلون ولكم فيها

ازو و ازوی میخورید و شما را اندرو

منافع ولتبلغوا عليها حاجة في

منفعتها است و تا برسید بروی بارزوی که اندر

صدوركم وعليها وعلى الفلك

دلهاتان ما بستند و بر وی کشتیها

تحملون ويريكم آياته فأي آيات

برداریدشان و بنماید شمارا حجتهاء خود کدام حجتها

الله تنكرون أفلم يسيروا في الأرض

خدای را نشناسید نرفتند اندر زمین

فينظروا كيف كان عاقبة الذين

تا بنگرند چگونه بود سرانجام آنکه

من قبلهم كانوا أكثر منهم وأشد

از پیش ایشان بودند بیشتر از ایشان و سختتر

قوة وآثارا في الأرض فما أغنى عنهم

بنیرو و نشانها اندر زمین باز نداشت از ایشان

ما كانوا يكسبون فلما جاءتهم

آنچه بودند همی کردند چون بیامد بایشان

رسلهم بالبينات فرحوا بما عندهم

پیغامبران ایشان با حجتها شاد گشتند بدانچه نزدیک ایشان بود

211

من العلم وحاق بهم ما كانوا به

از دانش و فرود آمد بایشان آنچه بودند بوی

يستهزئون فلما رأوا بأسنا قالوا آمنا

همی افسوس کردند چون بدیدند عذاب مارا گفتند بگرویدیم

بالله وحده وكفرنا بما كنا به

بخدای یکتا و کافر گشتیم بدانچه بودیم بوی

مشركين فلم يك ينفعهم إيمانهم

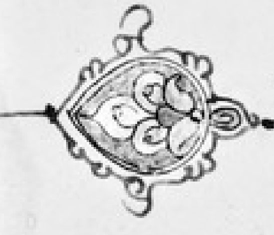
انباز گیرندگان سود نداشت ایشان را گرویدن ایشان

لما رأوا بأسنا سنت الله التي قد خلت

چون دیدند عذاب ما راه خدای آنکه گذشت

في عباده وخسر هنالك الكافرون

اندر بندگان او زیان کار گشتند آنجا ناگرویدگان

السجدة خمسون واربع آيات

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام خدای مهربان و بخشاینده

40

حم تنزيل من الرحمن الرحيم كتاب

این نامه ایست از خدای مهربان و بخشاینده

فصلت آياته قرآنا عربيا لقوم

که پیدا کرده شد آیتهای وی خواندنی بتازی مر گروهی را

يعلمون بشيرا ونذيرا فأعرض

که بدانند مژده دهنده و بیم کننده روی بگردانیدند

أكثرهم فهم لا يسمعون وقالوا

بیشتری از ایشان ایشان نمی شنوند و گفتند

قلوبنا في أكنة مما تدعونا إليه

دلهای ما اندر پوششها است از آنچه همی خوانی ما را بسوی وی

وفي آذاننا وقر ومن بيننا وبينك

و اندر گوشهای ما گرانیست و از میان ما و میان تو

حجاب فاعمل إننا عاملون قل إنما

پرده ایست کار کن ما کارکنندگانیم بگو که

أنا بشر مثلكم يوحى إلي أنما

من آدمیم مردیم همچو شما پیغام همی آید سوی من که

إلهكم إله واحد فاستقيموا إليه

خداوند شما یک خدا است راست باشید ورا

واستغفروه وويل للمشركين

و از وی آمرزش خواهید و وای مر انبازگیران را

الذين لا يؤتون الزكوة وهم بالآخرة

آنکسها که نمیدهند زکاة را و ایشان بآن جهان

هم كافرون إن الذين آمنوا وعملوا

ایشان نگروندگان اند آنکسها که بگرویدند و بکردند

الصالحات لهم أجر غير ممنون

نیکیها مر ایشان را مزدیست ناگسسته

قل أئنكم لتكفرون بالذي خلق

بگوی شما همی کافر شوید بدانکه بیافرید

الأرض في يومين وتجعلون له أندادا

زمین اندر دو روز و همی کنید ورا همتایان

ذلك رب العالمين وجعل فيها

آن خداوندگار همه خلق است و بکرد اندر وی

رواسي من فوقها وبارك فيها
کوهها استوار از زبر زمین و با برکه کرد اندر وی
وقدر فيها اقواتها في اربعة ايام
و اندازه کرد اندر وی روزیهای وی اندر چهار روز
سواء للسائلين ثم استوى الى السماء

یکسان مر خواهندگان را و پس آهنگ کرد بسوی آسمان
وهي دخان فقال لها وللارض ائتيا
و وی دود بود گفت مر او را و مر زمین را بیایید
طوعا او كرها قالتا اتينا طائعين
بکام و بناکام گفتند آمدیم ما بکام
فقضاهن سبع سموات في يومين
بپرداخت آن را هفت آسمان اندر دو روز
واوحى في كل سماء امرها وزينا
و فرمان داد اندر هر آسمانی کار وی و بیاراستیم
السماء الدنيا بمصابيح وحفظا ذلك
آسمان نزدیکتر را بچراغها و نگاه داشتن از دیوان این بود

تقدير العزيز العليم فان اعرضوا
اندازه کردن از خدای عزیز دانا اگر روی گردانید
فقل انذرتكم صاعقة مثل صاعقة
بگو بیم کنم شما را از عذاب همچون عذاب
عاد وثمود اذ جاءتهم الرسل من
گروه عاد و گروه ثمود چون بیامد بدیشان پیغامبران از
بين ايديهم ومن خلفهم الا تعبدوا
پیش ایشان و از پس ایشان که مپرستید
الا الله قالوا لو شاء ربنا لانزل
مگر خدای را گفتند اگر خواستی خدای ما فرو فرستادی
ملائكة فانا بما ارسلتم به كافرون
فریشتگان ما بدانچه شما فرستاده شدید بوی کافرانیم
فاما عاد فاستكبروا في الارض
اما گروه عاد گردنکشی کردند اندر زمین
بغير الحق وقالوا من اشد منا قوة
بناحق و گفتند کیست سخت‌تر از ما بنیرو

اولم یروا ان الله الذی خلقهم هو
نابینند که خدای آنک بیافرید ایشان را وی

اشد منهم قوة وکانوا بایاتنا
سخت است از ایشان به نیرو و بودند به آیتهای ما

یجحدون فارسلنا علیهم ریحا
منکر می شدند پس فرستادیم بر ایشان بادی

صرصرا فی ایام نحسات لنذیقهم
سخت سرد اندر روزگارهای شوم ناسان تا بچشانیم ایشان را

عذاب الخزی فی الحیوة الدنیا ولعذاب
عذاب سخت رسوا کننده اندر زندگانی این جهان و عذاب

الاخرة اخزی وهم لا ینصرون
آن جهان سخت رسواتر و ایشان را یاری کرده نشوند

واما ثمود فهدیناهم فاستحبوا
واما گروه ثمود راه بنمودیم ایشان را بگزیدند

العمی علی الهدی فاخذتهم صاعقة
نابینای را بر راه راست پس بگرفت ایشان را بانگ سهمگن

العذاب الهون بما کانوا یکسبون
عذاب خوارکننده بدانچ همی کردند بد

ونجینا الذین امنوا وکانوا یتقون
و برهانیدیم آن کسانرا که بگرویدند و بودند که پرهیز کردند

ویوم یحشر اعداء الله الی النار فهم
و آن روز که گرد آرند دشمنان خدای را سوی آتش ایشان را

یوزعون حتی اذا ما جاءوها شهد
باز دارند تا چون بیایند آنجا گواهی دهد

علیهم سمعهم وابصارهم وجلودهم
بر ایشان شنوای ایشان و بیناهای ایشان و پوستهای ایشان

بما کانوا یعملون وقالوا لجلودهم
بدانچ می کردند و گویند مر پوستهای ایشان را

لم شهدتم علینا قالوا انطقنا الله
چرا گواهی دادید بر ما گویند سخن آورد ما را خدای

الذی انطق کل شیء وهو خلقکم
آنک سخن آورد هر چیزی را و وی آفرید شما را

أول مرة وإليه ترجعون وما كنتم

نخستین بار وبسوی او باز کرده شوید ونبودید

تستترون أن يشهد عليكم سمعكم

پوشیده داشتید که گواهی دهد بر شما شنوایی شما

ولا أبصاركم ولا جلودكم ولكن

ونه بینایی شما ونه پوستهای شما ولیک

ظننتم أن الله لا يعلم كثيرا مما

گمان بردید که خدای نداند بسیار از آنچ

تعملون وذلكم ظنكم الذي ظننتم

شما کرده بودید و آن گمان شما آنک گمان بردید

بربكم أرداكم فأصبحتم من الخاسرين

بخداوند خویش هلاک کرد شما را شدید از زیان کاران

فإن يصبروا فالنار مثوى لهم

اگر شکیبایی کنند آتش جای بودن است مر ایشان را

وإن يستعتبوا فما هم من المعتبين

واگر باز خشنودی خواهند نباشند ایشان از باز کرده خشنودی کردگان

وقيضنا لهم قرناء فزينوا لهم ما بين

وبگماشتیم مر ایشان را همنشینان بیاراستند مر ایشان را آنچ میان

أيديهم وما خلفهم وحق عليهم

ایشان بود و آنچ از پس ایشان بود وواجب گشت بر ایشان

القول في أمم قد خلت من قبلهم من

گفتار اندر گروهان که گذشتند از پیش ایشان از

الجن والإنس إنهم كانوا خاسرين

پریان و آدمیان که ایشان بودند زیان کاران

وقال الذين كفروا لا تسمعوا لهذا

وگفتند آنکسها که کافر گشتند مشنوید مرین

القرآن والغوا فيه لعلكم تغلبون

قرآن را و غلغل کنید اندرو تا مگر شما غلبه کنید

فلنذيقن الذين كفروا عذابا شديدا

بچشانیم آنکسها را که کافر گشتند عذابی سخت

ولنجزينهم أسوأ الذي كانوا يعملون

وپاداش دهیم ایشان را بتر آنچ بودند که همی کردند

ذلك جزاو اعدا الله النار لهم فيها
این است باداش دشمنان خدای آتش مرایشان را باشد اندر آنجا

دار الخلد جزا بما كانوا باياتنا
سرای جاودان باداش بدانچ بودند بنشانهای ما

يجحدون وقال الذين كفروا ربنا
همی منکر گشتند وگوید آنکسها که کافر گشتند یا خداوند ما

ارنا اللذين اضلانا من الجن والانس
بنمای ما را آن دو تن که گمراه کردند ما را از پریان و آدمیان

نجعلهما تحت اقدامنا ليكونا من
تا بکنیم هر دو را زیر پایهای ما تا باشند از

الاسفلين ان الذين قالوا ربنا الله
فروترینان آنکسها که گفتند پروردگار ما خدای است

ثم استقاموا تتنزل عليهم الملئكة
باز راست بیستادند فرود آیند برایشان فریشتگان

الا تخافوا ولا تحزنوا وابشروا
که مترسید و اندوه مخورید و شاد باشید

بالجنة التي كنتم توعدون نحن اولياؤكم
ببهشت آنک شما را همی وعده کردند ما نگاهداران و یاران شماایم

في الحيوة الدنيا وفي الاخرة ولكم
اندر این جهان و اندر آن جهان و مر شما را باشد

فيها ما تشتهي انفسكم ولكم
اندر بهشت آنچ آرزو کند تنهای شما و مر شما را باشد

فيها ما تدعون نزلا من غفور رحيم
اندر آنجا آنچ خواهید عطایی از خداوند آمرزگار بخشاینده

ومن احسن قولا ممن دعا الى الله وعمل
و کیست نیکوتر گفتار از آن کسی که خواند سوی خدای و بکرد

صالحا وقال انني من المسلمين ولا
نیکی و گوید من از گردن نهادگانم

تستوي الحسنة ولا السيئة ادفع
و برابر نباشد نیکی و بدی باز دار

بالتي هي احسن فاذا الذي بينك
بدانچ نیکوتر است همانگاه آنکس میان تو

وبينه عداوة كانه ولى حميم وما
وميانه او دشمنى جان كرد كوئى دوستى نزديك مهربان

يلقيها الا الذين صبروا وما يلقيها
وندهند اين مگر انكسها را كه شكيبائى كردند وندهند اين

الا ذو حظ عظيم واما ينزغنك
مگر خداوندان بهره بزرگ را واگر شوراند ترا

من الشيطان نزغ فاستعذ بالله انه
از ديو سوراندنى باز داستى حوا عز او كه اوست

هو السميع العليم ومن اياته الليل
كو شنوا دانا واز نشانيهاى وست شب

والنهار والشمس والقمر لا تسجدوا
وروز وافتاب وماه سجده مكنيد

للشمس ولا للقمر واسجدوا لله الذى
مر افتاب را ونه ماه را وسجده كنيد مر خداى را انكه

خلقهن ان كنتم اياه تعبدون فان
بيافريد اين را اگر هستيد كه ورا مى پرستيد

استكبروا فالذين عند ربك يسبحون
اگر بزرگ منشى كنند انكسها كه نزد خداوند تو تسبيح كنند

له بالليل والنهار وهم لا يسمون ومن
ورا بشب وروز وايشان استوه نگردند واز

اياته انك ترى الارض خاشعة فاذا
نشانيهاى وست كه بينى زمين را فروشده وپژمرده چون

انزلنا عليها الما اهتزت وربت
فرو فرستيم بروى اب بجنبد وببالد

ان الذى احياها لمحيى الموتى انه على
انكس كه زنده كرد اين را زنده كننده مردگان است كو بر

كل شى قدير ان الذين يلحدون فى
هر چيزى تواناست انكسها كه بكژ مى شوند اندر

اياتنا لا يخفون علينا افمن يلقى فى
ابنهاى ما پوشيده نگردند برما هر كه افكنده شود اندر

النار خير ام من ياتى امنا يوم القيمه
اتش بهتر باشد يا انكس كه بيايد ايمن روز رستخيز

اِعْمَلُوا مَا شِئْتُمْ اِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

بکنید انچ خواهید که وی بانچ همی کنید بیناست

اِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالذِّكْرِ لَمَّا جَاءَهُمْ

انکسان که کافر گشتند بیاد وعظ قرآن چون بیامد بایشان

وَاِنَّهُ لَكِتَابٌ عَزِيزٌ لَا يَأْتِيهِ الْبَاطِلُ

و وی نامه‌ای است عزیز نیاید بوی باطل

مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَلَا مِنْ خَلْفِهِ تَنْزِيلٌ

از پیش وی و نه از پس وی فرو فرستاده است

مِنْ حَكِيمٍ حَمِيدٍ مَا يُقَالُ لَكَ اِلَّا

از استوارکاری ستوده نگویند مرترا مگر

مَا قَدْ قِيلَ لِلرُّسُلِ مِنْ قَبْلِكَ اِنَّ رَبَّكَ

انچ گفتند مر رسولان را از پیش تو که خداوند تو

لَذُو مَغْفِرَةٍ وَذُو عِقَابٍ اَلِيمٍ وَلَوْ

خداوند آمرزش است و خداوند عقوبتی دردناک و اگر

جَعَلْنَاهُ قُرْآنًا اَعْجَمِيًّا لَقَالُوا لَوْلَا

بکردیمی قرآن را بپارسی گفتندی چرا

فصلت اياته

فُصِّلَتْ اٰيَاتُهُ ءَاَعْجَمِيٌّ وَعَرَبِيٌّ قُلْ هُوَ

جدا کرده نیامد ایتهای وی بپارسی و سوره تازی بگو این

لِلَّذِينَ آمَنُوا هُدًى وَشِفَاءٌ وَالَّذِينَ لَا

مر ان کسان را که بگرویدند راه راست و شفاست و ان کسها که

يُؤْمِنُونَ فِي آذَانِهِمْ وَقْرٌ وَهُوَ عَلَيْهِمْ

نگرویدند در گوشهای ایشان گرانیست و این قرآن بر ایشان

عَمًى اُولٰئِكَ يُنَادَوْنَ مِنْ مَكَانٍ بَعِيدٍ

پوشیده است و ایشانند که خوانند ایشان را از جای دور

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَاخْتُلِفَ

و ما بدادیم موسی را نامه تورات ناهموار گشتند

فِيهِ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ

اندر وی و اگر نه سخنی بودی که پیش رفتست از خدای تو

لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ وَاِنَّهُمْ لَفِي شَكٍّ مِنْهُ مُرِيبٍ

رانده شدی عذاب میان ایشان و ایشان اندر گمانند ازو بگمان افکننده

مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ اَسَاءَ

هر که بکند نیکی مر تن خویشتن را کند و هر که بد کند

جزو

ثلثین

فعليها وما ربك بظلام للعبيد

بر تن اوست و نیست خداوند تو ستم کاره مر بندگان را

اليه يرد علم الساعة وما تخرج

بسوی وی باز گردانیده دانش رستخیز و بیرون نیاید

من ثمرات من اكمامها وما تحمل

هیچ میوه از غلافهای وی و بار بر نگیرد

من انثى ولا تضع الا بعلمه ويوم يناديهم

هیچ ماده و بار ننهد مگر بدانش وی و آن روز بخواند ایشان را

اين شركاءي قالوا اذناك ما منا

کجااند انبازان من گویند آگاه کردیم ترا نیست از ما

من شهيد وضل عنهم ما كانوا

هیچ گواهی و گم شود از ایشان آنچ می خواندند

يدعون من قبل وظنوا ما لهم من محيص

خواندند از پیش و بدانند که نباشد مر ایشان را هیچ رستن

لا يسأم الانسان من دعاء الخير وان

ستوه نشود مردم از خواستن نیکی و اگر

مسه الشر فيؤس قنوط ولئن اذقناه

برسد او را بدی نومید نومید شونده و اگر بچشانیم ورا

رحمة منا من بعد ضراء مسته ليقولن

بخشایشی از ما از پس سختی که برسد بوی گوید

هذا لي وما اظن الساعة قائمة ولئن

این مراست و گمان نبرم رستخیز خاستنی است و اگر

رجعت الى ربي ان لي عنده للحسنى

باز گردانیده شوم سوی خداوند من باشد مرا نزد وی نیکوی

فلننبئن الذين كفروا بما عملوا

پس آگاه کنیم آنها که کافر گشتند بدانچ کردند

ولنذيقنهم من عذاب غليظ واذا

و بچشانیم ایشان را از عذاب سخت و چون

انعمنا على الانسان اعرض ونا بجانبه

نیکو کنیم بر مردم روی بگرداند و بیکسو ببرد خویشتن را

واذا مسه الشر فذو دعاء عريض

و چون برسد وی بدی پس او باشد خواستار و بسیار دعا کننده

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كَانَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ ثُمَّ

كَفَرْتُمْ بِهِ مَنْ أَضَلُّ مِمَّنْ هُوَ فِي شِقَاقٍ

بَعِيدٍ سَنُرِيهِمْ آيَاتِنَا فِي الْآفَاقِ وَفِي

أَنْفُسِهِمْ حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُ الْحَقُّ

أَوَلَمْ يَكْفِ بِرَبِّكَ أَنَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ

شَهِيدٌ أَلَا إِنَّهُمْ فِي مِرْيَةٍ مِنْ لِقَاءِ رَبِّهِمْ

أَلَا إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ مُحِيطٌ

خمسون وآيات

Azora 52

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

حم عسق كَذَلِكَ يُوحِي إِلَيْكَ وَإِلَى

الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ

الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ تَكَادُ السَّمَاوَاتُ

يَتَفَطَّرْنَ مِنْ فَوْقِهِنَّ وَالْمَلَائِكَةُ يُسَبِّحُونَ

بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيَسْتَغْفِرُونَ لِمَنْ فِي

الْأَرْضِ أَلَا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ

وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ اللَّهُ

حفيظ عليهم وما انت عليهم بوكيل

نگاه بان است بر ايشان ونيستى تو بر ايشان كماشته

وكذلك اوحينا اليك قرانا عربيا

وهمچنين وحى فرستاديم بتو قرانى بتازى

لتنذر ام القرى ومن حولها وتنذر

تا بيم كنى اصل ديهها را يعنى مكه را واز كسيكه گرد ايشانست وبترسانى

يوم الجمع لا ريب فيه فريق فى

از روز گرد آوردن نيست گمان اندرو باشند گروهى اندر

الجنة وفريق فى السعير ولو شاء الله

بهشت وگروهى اندر دوزخ باسز واگر خواستى خداى

لجعلهم امة واحدة ولكن يدخل

بكردى مر ايشانرا يك گروه وليكن اندر آرد

من يشاء فى رحمته والظالمون ما لهم

انرا كه خواهد اندر بخشايش خويش وستمكاران نيست مرايشانرا

من ولى ولا نصير ام اتخذوا من دونه

هيچ نگاه دارى ونه هيچ يارى گرى يا بكرفتند بجز خداى

اوليا فالله هو الولى وهو يحيى الموتى

دوستان خداى وراست نگاه دار دوستان واو زنده كند مردگانرا

وهو على كل شى قدير وما اختلفتم

واو بر همه چيزى تواناست وانچه ناهموار كرديت

فيه من شى فحكمه الى الله ذلكم

اندرو از چيزى حكم ان مرجوع او ... اينت خداى

الله ربى عليه توكلت واليه انيب

خداى است پروردگار من بر وى توكل كردم وبسوى او بازگردم

فاطر السموات والارض جعل لكم

آفريننده اسمانها وزمين بكرد مر شمارا

من انفسكم ازواجا ومن الانعام

از تنهاى شما جفتها واز ستوران

ازواجا يذرؤكم فيه ليس كمثله

جفتها مى افريند شمارا اندرو نيست همچون وى

شى وهو السميع البصير له مقاليد

چيزى و وى است شنوا وبينا مر او راست كليدهاى

السموات والارض يبسط الرزق

آسمانها و زمین گستراند

لمن يشاء ويقدر انه بكل شيء عليم

روزی مر آنرا که خواهد و تنگ کرداند که او بهمه چیزی دانا

شرع لكم من الدين ما وصى به

بنهاد مر شمارا از دین آنچه وصیت کرد بوی

نوحا والذي اوحينا اليك وما

نوح را و آنچه وحی فرستادیم سوی تو و آنچه

وصينا به ابرهيم وموسى وعيسى

وصیت کردیم بوی ابرهیم را و موسی را و عیسی را

ان اقيموا الدين ولا تتفرقوا فيه كبر

که بپای دارید دین را و پراکنده مشوید اندرو بزرگ آمد

على المشركين ما تدعوهم اليه

بر انبازگیران آنچه میخوانی ایشانرا سوی وی

الله يجتبي اليه من يشاء ويهدي اليه

خدای برگزیند سوی وی مر آنرا که خواهد و راه نماید سوی وی

من ينيب وما تفرقوا الا من بعد

آنرا که بازگردد و پراکنده نشدند مگر از پس

ما جاءهم العلم بغيا بينهم ولولا

آنکه بیامد بایشان دانش حسد میان ایشان و اگر نه

كلمة سبقت من ربك الى اجل

سخنی بودی پیش رفته از خداوند تو تا هنگامی

مسمى لقضي بينهم وان الذين اورثوا

نام زده حکم کرده شدی میان ایشان و آن کسها که میراث داده شدند

الكتاب من بعدهم لفي شك منه

نامه را از پس ایشان اندر گمانند ازو

مريب فلذلك فادع واستقم

بگمان افکنده پس سوی آن بخوان و راست باش

كما امرت ولا تتبع اهواءهم

چنانکه فرموده شدی و پیروی مکن آرزوهای ایشانرا

وقل آمنت بما انزل الله من كتاب

و بگوی بگرویدم بآنچه فرو فرستاد خدای از نامه

وَأُمِرْتُ لِأَعْدِلَ بَيْنَكُمُ اللَّهُ رَبُّنَا

و فرموده شدم تا داد کنم میان شما خدای خداوند ما است

وَرَبُّكُمْ لَنَا أَعْمَالُنَا وَلَكُمْ أَعْمَالُكُمْ

و پروردگار شما است ما راست کارهای ما و شما راست کارهای شما

لَا حُجَّةَ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمُ اللَّهُ يَجْمَعُ

خصومت نیست میان ما و میان شما خدای گرد آرد

بَيْنَنَا وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ وَالَّذِينَ يُحَاجُّونَ

میان ما و سوی او است بازگشتن و آن کسها که همی پیکار کنند

فِي اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا اسْتُجِيبَ لَهُ حُجَّتُهُمْ

اندر خدای از پس آنکه پاسخ کرده شد مر او را حجت ایشان

دَاحِضَةٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ

تباه است نزد خداوند ایشان و بر ایشان است خشمی

وَلَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ اللَّهُ الَّذِي

و مر ایشان راست عذابی سخت خدای است آن

أَنْزَلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ وَالْمِيزَانَ

که فرو فرستاد نامه براستی و ترازو

وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّ السَّاعَةَ قَرِيبٌ

و چه دانی تو شاید که رستخیز نزدیک است

يَسْتَعْجِلُ بِهَا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِهَا

همی شتابانند بدو آن کسها که نگروند بدو

وَالَّذِينَ آمَنُوا مُشْفِقُونَ مِنْهَا وَيَعْلَمُونَ

و آن کسها که بگرویدند همی ترسند از وی و همی دانند که آن

أَنَّهَا الْحَقُّ أَلَا إِنَّ الَّذِينَ يُمَارُونَ فِي

حق است بدرستی که آن کسها که پیکار کنند اندر

السَّاعَةِ لَفِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ اللَّهُ

رستخیز اندر گمراهی دور اند خدای

لَطِيفٌ بِعِبَادِهِ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ

مهربان است بر بندگان روزی دهد هر که را خواهد و وی است

الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ مَنْ كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ

نیرومند و بی‌همتا هر که باشد که خواهد کشت

الْآخِرَةِ نَزِدْ لَهُ فِي حَرْثِهِ وَمَنْ كَانَ

آن جهان بیفزاییم مر او را اندر کشت وی و هر که باشد

يريد حرث الدنيا نؤته منها
بخواهد کشت این جهان بدهیمش از آن

وما له في الآخرة من نصيب ام لهم
ونباشد مر او را اندر آن جهان هیچ بهره یا مر ایشانراست

شركوا شرعوا لهم من الدين ما لم
انبازانی بنهادند مر ایشانرا از کیش آنچ دستوری

يأذن به الله ولولا كلمة الفصل
نداد وی خدای و اگر نه سخن جدا کردن حکم کرده

لقضي بينهم وان الظالمين لهم
شدی میان ایشان و مر بیدادگران مر ایشانرا

عذاب اليم ترى الظالمين مشفقين
عذابی دردناک بینی بیدادگران را همی ترسند

مما كسبوا وهو واقع بهم والذين
از آنچ کردند و آن فرود آید بایشان و آنکسها که

آمنوا وعملوا الصالحات في
بگرویدند و کار کردند نیکیها اندر

روضات الجنات لهم ما يشاؤن
بوستانهای بهشت باشند مر ایشانرا آنچ خواهند

عند ربهم ذلك هو الفضل الكبير
نزد خداوند ایشان آنست که او فزونی بزرگ است

ذلك الذي يبشر الله عباده
آنست که می مژده دهد خدای بندگان خود را

الذين آمنوا وعملوا الصالحات
آنکسانی که بگرویدند و کار کردند نیکیها

قل لا اسألكم عليه اجرا الا المودة
بگوی نخواهم از شما بر وی مزدی مگر دوستی

في القربى ومن يقترف حسنة نزد
اندر خویشان و هر که بکند نیکی بیفزاییم

له فيها حسنا ان الله غفور شكور
مر او را اندر آن نیکوی خدای آمرزگار است و سپاس دار

ام يقولون افترى على الله كذبا
یا می گویند برساخت بر خدای دروغ

فان يشا الله يختم على قلبك ويمح
اگر بخواهد خداى مهر نهد بر دل تو و پاک کند

الله الباطل ويحق الحق بكلماته
خداى ناسزا را و برجاى بدارد سزا را بسخنان خود

انه عليم بذات الصدور وهو
کو دانا است بدانچ اندر دلها است و وى آنکس

الذي يقبل التوبة عن عباده
آنکس که بپذیرد توبه از بندگان وى

ويعفوا عن السيئات ويعلم ما
و اندر گذارد از بدیها و بداند آنچ

يفعلون ويستجيب الذين امنوا
مى کنند و پاسخ کند ایشان را که بگرویدند

وعملوا الصالحات ويزيدهم
و بکردند نیکیها و بیفزاید ایشان را

من فضله والكافرون لهم عذاب
از افزونى خود و کافران را مر ایشان را است عذاب

شديد ولو بسط الله الرزق لعباده
سخت و اگر فراخ گرداند خداى روزى مر بندگان خود را

لبغوا في الارض ولكن ينزل بقدر
ستم ساختندى اندر زمین و لکن فرو فرستد باندازه

ما يشاء انه بعباده خبير بصير
آنچ خواهد کو بر بندگان خود آگاه است بینا

وهو الذي ينزل الغيث من بعد ما
و وى است آنکه فرو فرستد باران از پس آنک

قنطوا وينشر رحمته وهو الولي
نومید گشته باشند و بگستراند بخشایش خود و وى است نگاه دار

الحميد ومن اياته خلق السموات
ستوده و از نشانهاى وى آفریدن آسمانها

والارض وما بث فيهما من دابة
و زمین و آنچ پراکند اندر هر دو از رونده

وهو على جمعهم اذا يشاء قدير
و وى بر گرد آوردن ایشان چون بخواهد توانا

وما اصابكم من مصيبة فبما

كسبت ايديكم ويعفوا عن كثير

وما انتم بمعجزين في الارض وما

لكم من دون الله من ولي ولا نصير

ومن اياته الجوار في البحر كالاعلام

ان يشا يسكن الريح فيظللن رواكد

على ظهره ان في ذلك لايات

لكل صبار شكور او يوبقهن

226.1

بما كسبوا ويعف عن كثير ويعلم

الذين يجادلون في اياتنا ما لهم من

محيص فما اوتيتم من شيء فمتاع

الحيوة الدنيا وما عند الله خير

وابقى للذين امنوا وعلى ربهم يتوكلون

والذين يجتنبون كبائر الاثم والفوا

حش

واذا ما غضبوا هم يغفرون

والذين استجابوا لربهم واقاموا

الصَّلَوٰةَ وَأَمْرُهُمْ شُورَىٰ بَيْنَهُمْ وَمِمَّا
نماز را وکار ایشان رای زدن باشند میان ایشان وازآنچ

رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ وَالَّذِينَ إِذَا أَصَابَهُمُ
روزی دادیم ایشان هزینه کنند وآنکسها که چون برسد بایشان

الْبَغْيُ هُمْ يَنتَصِرُونَ وَجَزَاءُ سَيِّئَةٍ سَيِّئَةٌ
ستم ایشان باز کین خواهند و پاداش بدی بدی باشد

مِّثْلُهَا فَمَنْ عَفَا وَأَصْلَحَ فَأَجْرُهُ
همچون وی هرکه او اندر گذارد راستی کند مزد وی

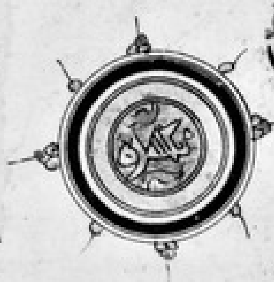

عَلَى اللَّهِ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ وَلَمَنِ
بر خدای کوی دوست ندارد ستمکاران را وهرکه

انتَصَرَ بَعْدَ ظُلْمِهِ فَأُولَٰئِكَ مَا
کین کرد سپس ستم رسیده بر وی ایشانند که نیست

عَلَيْهِم مِّن سَبِيلٍ إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى
بر ایشان هیچ راهی بعقوبت مر ایشان را راه بر آن

الَّذِينَ يَظْلِمُونَ النَّاسَ وَيَبْغُونَ فِي
کسها که ستم کنند مردمان را و بیداد جویند اندر

الْجَنَّةَ أَنتُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ تُحْبَرُونَ
اندر بهشت شما و زنان شما تا شاد باشید

يُطَافُ عَلَيْهِم بِصِحَافٍ مِّن ذَهَبٍ
بگردانند بر ایشان همچون کاسها از زر

وَأَكْوَابٍ وَفِيهَا مَا تَشْتَهِيهِ
و کوزهای بیدسته و اندرآنجا آنچ آرزو کند

الْأَنفُسُ وَتَلَذُّ الْأَعْيُنُ وَأَنتُمْ فِيهَا
تنها و خوش آید چشمها و شما اندرآنجا

خَالِدُونَ وَتِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي أُورِثْتُمُوهَا
جاودانه باشید و آن بهشت اینست که میراث داد شمارا

بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ لَكُمْ فِيهَا فَاكِهَةٌ
بدانچ شما کردید مر شمارا باشند اندرآنجا میوه

كَثِيرَةٌ مِّنْهَا تَأْكُلُونَ إِنَّ الْمُجْرِمِينَ
بسیار ازو می خورید گناهکاران

فِي عَذَابِ جَهَنَّمَ خَالِدُونَ لَا يُفَتَّرُ
اندر عذاب دوزخ جاودانه باشند سست نکردانند

عنهم وهم فيه مبلسون وما

ازايشان وايشان اندرآنجا نوميد باشند وبستم

ظلمناهم ولكن كانوا هم

نكرديم بر ايشان وليك بودند ايشان

الظالمين ونادوا يامالك ليقض علينا

ستمكاران وآواز دهند يامالك جهانبان تا براند برما

ربك قال انكم ماكثون لقد جئناكم

خداوند تو گفت شما اينجا جاويد ماندگانيد بدرستى كه آورديم شما را

بالحق ولكن اكثركم للحق كارهون

براستى وليك بيشتر شما مرحق را ناخواهندگانيد

ام ابرموا امرا فانا مبرمون ام يحسبون

يا استوار كردند كارى ما استوار كننده كاريم يا مى پندارند

انا لا نسمع سرهم ونجواهم بلى ورسلنا

كه ما نشنويم رازايشان ونهان ايشان آرى شنويم وفرستادگان ما

لديهم يكتبون قل ان كان للرحمن

نزد ايشان مى نويسند بگو اگر بودى مر خداى را

ولد فانا اول العابدين سبحان رب

فرزندى پس منم نخستين پرستندگان پاكست خداوند

السموات والارض رب العرش عما

آسمانها وزمين خداوند عرش از آنچه مى گويند

يصفون فذرهم يخوضوا ويلعبوا

پس بازدار ايشان را تا مى سرايند وبازى كنند

حتى يلاقوا يومهم الذي يوعدون

تا برسند روز ايشان آنكه وعده كرده شدند

وهو الذي في السماء اله وفي الارض

واوست آنكه اندر آسمان خداست واندر زمين

اله وهو الحكيم العليم وتبارك

خداست واوست استواركار دانا وبا بركت است

الذي له ملك السموات والارض

آنكسى كه مراوراست پادشاهى آسمانها وزمين

وما بينهما وعنده علم الساعة

وآنچه اندرميان ايشان است ونزد اوست دانش رستخيز

وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ وَلَا يَمْلِكُ الَّذِينَ

وسوی وی باز گردانید شما را و باز نشاید آنکسها که

يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ الشَّفَاعَةَ إِلَّا مَنْ

می خوانند بجز خدای خواهش مگر آنکسی که

شَهِدَ بِالْحَقِّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ

گواهی دهد براستی و ایشان می دانند و اگر بپرسی ایشان را

مَنْ خَلَقَهُمْ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ فَأَنَّى يُؤْفَكُونَ

که کی آفرید ایشان را گویند خدای پس از کجا ایشان می باز گردانند

وَقِيلِهِ يَا رَبِّ إِنَّ هَؤُلَاءِ قَوْمٌ لَا يُؤْمِنُونَ

و گفتن او یا خداوند من اینها گروهی اند که نگروند

فَاصْفَحْ عَنْهُمْ وَقُلْ سَلَامٌ فَسَوْفَ

اندر گذار از ایشان و بگوی درست زود باشند

يَعْلَمُونَ

که بدانند

الدخان خمسون و تسع آيات

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بنام خدای مهربان و بخشاینده

حم وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي

لَيْلَةٍ مُبَارَكَةٍ إِنَّا كُنَّا مُنْذِرِينَ فِيهَا

شبی با برکه که ما بیم کنندگان اندرین

يُفْرَقُ كُلُّ أَمْرٍ حَكِيمٍ أَمْرًا مِنْ

جدا کرده شود هر کاری استوار فرمانی از

عِنْدِنَا إِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ رَحْمَةً

نزدیک ما که ما بودیم فرستندگان بخشایشی

مِنْ رَبِّكَ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ رَبِّ

از خداوند تو که او است شنوا دانا خداوند

السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِنْ

آسمانها و زمین و آنچه میان ایشان است اگر

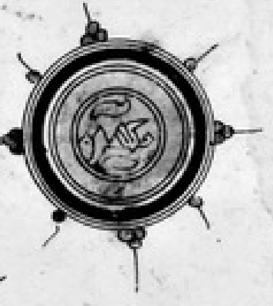
كُنْتُمْ مُوقِنِينَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ

هستید بی گمانان نیست خدای مگر وی زنده کند و بمیراند

رَبُّكُمْ وَرَبُّ آبَائِكُمُ الْأَوَّلِينَ بَلْ هُمْ

خداوند شما و خداوند پدران شما پیشینیان بلکه ایشان

فى شك يلعبون فارتقب يوم تاتى
اند کار ابد بازى همى کنند چشم همى دار از روزى که بیارد

السما بدخان مبين يغشى الناس هذا
آسمان دودى پیدا فرو پوشاند مردمان را این است

عذاب اليم ربنا اكشف عنا العذاب
عذابى دردناك یا خداوند ما بکشای از ما عذاب را

انا مومنون انى لهم الذكرى وقد
که ما گرویدگانیم از کجا باشد مر ایشان را پند پذیرفتن و آمد

جاهم رسول مبين ثم تولوا عنه
بایشان پیغامبرى پیدا باز بر گشتند از وى

وقالوا معلم مجنون انا كاشفوا
و گفتند آموزیده دیوانه ما بکشاییم

العذاب قليلا انكم عايدون يوم
عذاب را اندکى که شما باز گردید آن روز

نبطش البطشة الكبرى انا منتقمون
که بگیریم گرفتنى بزرگترین ما کینه گذارانیم

ولقد فتنا قبلهم قوم فرعون وجاهم
و ما آزموده ایم پیش ازایشان گروه فرعون و بیامد بایشان

رسول كريم ان ادوا الى عباد الله
پیغامبرى بزرگوار که بسپارید بمن بندگان خدا را

انى لكم رسول امين وان لا تعلوا
که من مر شما را پیغامبرم استوار و برترى مجویید

على الله انى اتيكم بسلطان مبين
و عز و جل که من بیارم بشما حجتى پیدا

وانى عذت بربى وربكم ان ترجمون
و من باز گشتم بخداوند خویش و خداوند شما از آنکه بسنگسار کنید مرا

وان لم تومنوا لى فاعتزلون فدعا
و اگر استوار ندارید مرا یکسو شوید از من بخواند

ربه ان هولا قوم مجرمون فاسر
خداوند خویش را که اینها گروهى اند گناه کاران ببر

بعبادى ليلا انكم متبعون واترك
بندگان مرا شب که شما را پى گیرند خواهند و بمان

البحر رهوا انهم جند مغرقون كم

دریارا آرامیده کایشان سپاهی اند کە غرقە خواهند کشت

تركوا من جنات وعيون وزروع

بازداشتند از بوستانها و چشمها روان و کشتها

ومقام كريم ونعمة كانوا

و جای بودن بزرگوار و نعمت کە بودند

فيها فاكهين كذلك واورثناها

اندرآنجا شادمانان همچنین بود و میراث دادیم آن

قوما اخرين فما بكت عليهم السماء

گروهی دیگرانرا نه گریست برایشان آسمان

والارض وما كانوا منظرين ولقد

و زمین و نه بودند زمان دادگان و بدرستی

نجينا بني اسرائيل من العذاب المهين

برهانیدیم پسران یعقوب را از عذاب خوار کننده

من فرعون انه كان عاليا من المسرفين

از فرعون کو بود برتر جوینده از تباه کاران

ولقد اخترناهم على علم على العالمين

و ما برگزیدیم ایشانرا بر دانش بر همه عالمیان جهانیان

واتيناهم من الآيات ما فيه بلاء

و بدادیم ایشانرا از حجتها آنچه اندرو بود نیکو نعمتی

مبين ان هؤلاء ليقولون ان هي الا

پیدا ایشان همی گویند نیست این مگر

موتتنا الاولى وما نحن بمنشرين

مرگ ما نخستین و نیستیم ما برانگیختگان

فاتوا بآبائنا ان كنتم صادقين اهم

بیارید پدران مارا اگر هستید راست گویان ایشان

خير ام قوم تبع والذين من قبلهم

بهترند یا گروه تبع و آنکسها که از پیش ایشان بودند

اهلكناهم انهم كانوا مجرمين

هلاک کردیم ایشانرا کە ایشان بودند گناهکاران

وما خلقنا السموات والارض وما

و نه آفریدیم آسمانها و زمین را و آنچه

بينهما لاعبين ما خلقناهما الا
ابدا میان ایشان بازی کنان نیافریدیم هردو را مگر

بالحق ولكن اكثرهم لا يعلمون
براستی ولکن بیشترین ایشان نمی دانند

ان يوم الفصل ميقاتهم اجمعين يوم
روز جدا کردن وعده گاه ایشانست همگنان را روز

لا يغنى مولى عن مولى شيا ولا هم
که باز ندارد یاری دوستی از یاری چیزی ونه ایشان را

ينصرون الا من رحم الله انه هو العزيز
یاری دهند مگر آنکس را که بخشاید او را خدای که اوست عزیز

الرحيم ان شجرت الزقوم طعام
بخشاینده درخت زقوم خوردنی

الاثيم كالمهل يغلى فى البطون
بزهکار است همچون دُردی روغن همی جوشد اندر شکمها

كغلى الحميم خذوه فاعتلوه الى
جوشیدن آب گرم بگیرید او را بکشید او را

سوا الجحيم ثم صبوا فوق راسه
میان دوزخ پس بریزید زبر سر وی

من عذاب الحميم ذق انك انت
از عذاب آب گرم بچش که تو

العزيز الكريم ان هذا ما كنتم به
عزیز بزرگواری اینست آنچه بودید بدو

تمترون ان المتقين فى مقام امين
همی گمان بردید پرهیزکاران اندر مقام جایگاهی بی بیم باشند

فى جنات وعيون يلبسون من
اندر بوستانها و چشمه‌ها همی پوشند از

سندس واستبرق متقبلين كذلك
دیبای تنک و دیبای ستبر روی بروی همچنین باشد

وزوجناهم بحور عين يدعون فيها
وزنان دهیم ایشان را فراخ چشمان همی خواهند اندر آنجا

بكل فاكهه امنين لا يذوقون
از هر میوه بی بیمان نچشند ایشان

فيها الموت الا الموتة الاولى ووقيهم

اندر آنجا مرگ مگر مرگ نخستين ونگاه دارد ايشانرا

عذاب الجحيم فضلا من ربك ذلك

از عذاب دوزخ افزونی از خداوند تو اينست

هو الفوز العظيم فانما يسرنه

آن پيروزی بزرگ ما آسان کرديم آنرا

بلسانك لعلهم يتذكرون

بزبان تو تا مگر ايشان پند گيرند

فارتقب انهم مرتقبون

چشم ميدار هلاک ايشانرا که ايشان چشم ميدارند مرگ ترا

الجاثية ثلثون وسبع آيت

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام خداى مهربان بخشاينده

حم تنزيل الكتاب من الله العزيز

نامه است فرو فرستادن از خداى

الحكيم ان في السموات والارض

صواب کار اندر آسمانها و زمين

لايت للمؤمنين وفي خلقكم وما

نشانهاست گرويدگانرا و اندر آفرينش شما

يبث من دابة ايت لقوم يوقنون

از جنبنده نشانهاست گروهي را که بی گمان اند

واختلاف الليل والنهار وما انزل

و اندر آمد و شد شب و روز و آنچه فرو فرستاد

الله من السماء من رزق فاحيا به

خداى از آسمان از روزی پس زنده کرد بدو

الارض بعد موتها وتصريف الرياح

زمين را پس مرگ وی و گردانيدن بادها

ايت لقوم يعقلون تلك ايت

نشانهاست گروهي را که خرد دارند اين نشانها

الله نتلوها عليك بالحق فباي

خداى است ميخوانيم آنرا بر تو براستی بکدام

حديث بعد الله وآياته يؤمنون

سخن پس خدای و حجتهاء او بخواهند گرویدن

ويل لكل أفاك أثيم يسمع آيات

وای مر هر دروغ زن گناه کار را که همی شنود آیتها

الله تتلى عليه ثم يصر مستكبرا

خدای همی خوانند برو باز همی ایستادر نسبکباری منکبر کرد کسی

كأن لم يسمعها فبشره بعذاب

بنداری که نشنید آنرا مژده ده ورا بعذابی

أليم وإذا علم من آياتنا شيئا اتخذها

دردناک وچون بدانذ از آیتهاء ما چیزی بگیرذ آنرا

هزوا أولئك لهم عذاب مهين

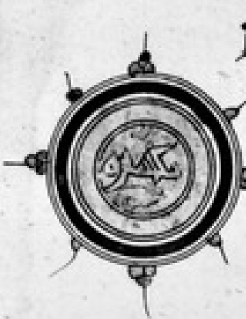
افسوس ایشانند که مر ایشانرا باشد عذابی خوار کننده

من ورائهم جهنم ولا يغني عنهم

از پس ایشان دوزخ و بازندارد از ایشان

ما كسبوا شيئا ولا ما اتخذوا من

آنچ کردند چیزی و نه آنچ بگرفتند بجز

دون الله أولياء ولهم عذاب عظيم

بجز خدای یاران و دوستان و مر ایشانرا باشد عذابی بزرگ

هذا هدى والذين كفروا بآيات

این راه راستست و آن کسها که کافر گشتند بآیتهاء

ربهم لهم عذاب من رجز أليم الله

خداوند خویش ایشانرا باشد عذابی از عذاب دردگین خدای است

الذي سخر لكم البحر لتجري

که فرمان بردار کرد مر شما را دریا تا برود

الفلك فيه بأمره ولتبتغوا من

کشتیها اندرو بفرمان او و تا بجوییت از

فضله ولعلكم تشكرون

افزونی او و تا مگر شما سپاس بردارید

وسخر لكم ما في السماوات وما في

و فرمان بردار کرد مر شما را آنچ اندر آسمانها و آنچ اندر

الأرض جميعا منه إن في ذلك

زمینست همه از وی اندرین

لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ قُل لِلَّذِينَ

نشانهاست مر گروهی را که اندیشه کنند بگوی مر آن کسانی را که

آمَنُوا يَغْفِرُوا لِلَّذِينَ لَا يَرْجُونَ أَيَّامَ

بگرویدند بیامرزند مر آن کسها را که امید ندارند روزها

اللَّهِ لِيَجْزِيَ قَوْمًا بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ

خدای را تا پاداش کند گروهی را بدانچه هستند کردندی

مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ أَسَاءَ

هرکه کند نیکی برتن خویش را و هرکه بد کند

فَعَلَيْهَا ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ

برتن خویش کند باز سوی خداوند شما باز گردانیده شما را

وَلَقَدْ آتَيْنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ الْكِتَابَ

و ما بدادیم پسران یعقوب را نامه

وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ وَرَزَقْنَاهُم مِّنَ

و حکم و پیغامبری و روزی دادیم ایشان را از

الطَّيِّبَاتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ

پاکیها و فضل دادیم ایشان را بر همه خلق

وَآتَيْنَاهُم بَيِّنَاتٍ مِّنَ الْأَمْرِ فَمَا اخْتَلَفُوا

و بدادیم ایشان را درستیها از کار ناهموار نگشتند

إِلَّا مِن بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ

مگر از پس آنکه بیامد بایشان دانش حسد میان یکدیگر

إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ

خداوند تو حکم کند میان ایشان روز رستخیز

فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ثُمَّ

اندر آنچه بودند که اندر وی ناهموار گشتند باز

جَعَلْنَاكَ عَلَىٰ شَرِيعَةٍ مِّنَ الْأَمْرِ

بکردیم ترا بر پدید کردی از کار

فَاتَّبِعْهَا وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ

پس بر رو و از پس مرو آرزوها آنکسها که ندانند

إِنَّهُمْ لَن يُغْنُوا عَنكَ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا

ایشان باز ندارند از تو از خدای چیزی

وَإِنَّ الظَّالِمِينَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَاللَّهُ

و بیدادگران بهره از ایشان یاران و دوستان بهره از

وَلِيُّ الْمُتَّقِينَ هَٰذَا بَصَائِرُ لِلنَّاسِ وَهُدًى

یار و نگه دار پرهیزگاران است این بینائیها مر مردمان را و راه راست

وَرَحْمَةٌ لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ أَمْ حَسِبَ

و بخشایش مر گروهی که بی گمان اند یا پنداشتند

الَّذِينَ اجْتَرَحُوا السَّيِّئَاتِ أَنْ نَجْعَلَهُمْ

آنها که بکردند بدیها که بکنیم ایشان را

كَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

چو آنها که بگرویدند و بکردند نیکیها

سَوَاءً مَحْيَاهُمْ وَمَمَاتُهُمْ سَاءَ مَا

یکسان زندگانی ایشان و مرگ ایشان بد است آنچه

يَحْكُمُونَ وَخَلَقَ اللَّهُ السَّمَاوَاتِ

حکم میکنند و بیافرید خدای آسمانها

وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَلِتُجْزَىٰ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا

و زمین براستی و تا پاداش دهند هر تنی را بدانچه

كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ أَفَرَأَيْتَ مَنِ

کرد و ایشان ستم نکنند چه بینی کسی را

اتَّخَذَ إِلَٰهَهُ هَوَاهُ وَأَضَلَّهُ اللَّهُ عَلَىٰ

که بگرفت خدای خویش آرزوی خویش را و گم کرد او را خدای بر

عِلْمٍ وَخَتَمَ عَلَىٰ سَمْعِهِ وَقَلْبِهِ وَجَعَلَ

دانش و مهر نهاد بر شنوائی او و دل او و بکرد

عَلَىٰ بَصَرِهِ غِشَاوَةً فَمَنْ يَهْدِيهِ مِنْ

بر بینائی او پوشش کی راه نماید او را از

بَعْدِ اللَّهِ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ وَقَالُوا مَا

پس خدای چرا یاد نکنید و گفتند نیست

هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا

این مگر زندگانی ما دنیا بمیریم و زنده شویم

وَمَا يُهْلِكُنَا إِلَّا الدَّهْرُ وَمَا لَهُمْ

و هلاک نکند ما را مگر روزگار و نیست مر ایشان را

بِذَٰلِكَ مِنْ عِلْمٍ إِنْ هُمْ إِلَّا يَظُنُّونَ وَإِذَا

بدان هیچ دانش نیستند ایشان مگر گمان برند و چون

تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ مَا كَانَ

خوانند بر ایشان آیتهای ما پیدا نباشد

حجتهم الا ان قالوا ائتوا بآبائنا ان
حجت ایشان مگر آنکه گویند بیارید پدران ما را اگر
كنتم صادقين قل الله يحييكم
هستید راست گویان بگوی خدای زنده کند شما را
ثم يميتكم ثم يجمعكم الى يوم
باز میراند شما را باز گرد آرد شما را سوی روز
القيامة لا ريب فيه ولكن اكثر
رستخیز نیست گمانی اندر وی و لکن بیشتر
الناس لا يعلمون ولله ملك السموات
مردمان نمیدانند و مر خدای راست پادشاهی آسمانها
والارض ويوم تقوم الساعة يومئذ
و زمین و آن روز که بپای خیزد رستخیز آن روز
يخسر المبطلون وترى كل امة
زیان کنند گناه کاران و ببینی هر گروهی را
جاثية كل امة تدعى الى كتابها
…افتاده هر گروهی را میخوانند سوی نامه ور

اليوم تجزون ما كنتم تعملون هذا
امروز باز داده شوید آنچ شما می کردید این
كتابنا ينطق عليكم بالحق انا
نامه ما بر شما سخن گوید براستی که ما
كنا نستنسخ ما كنتم تعملون
ما می نسختیم آنچ شما می کردید
فاما الذين آمنوا وعملوا الصالحات
پس آنکسها که بگرویدند و بکردند نیکیها
فيدخلهم ربهم في رحمته ذلك
اندر آرد ایشان را خداوند ایشان اندر بخشایش خود اینست
هو الفوز المبين واما الذين كفروا
آن پیروزی پیدا و اما آنکسها که کافر گشتند
افلم تكن آياتي تتلى عليكم فاستكبرتم
نبود آیتهای من که خوانده می شد بر شما بزرگ منشی کردید
وكنتم قوما مجرمين واذا قيل ان وعد
و بودید گروهی گناهکاران و چون گفتند که وعده

اللهِ حَقٌّ وَالسَّاعَةُ لَا رَيْبَ فِيهَا

خدا راست است و رستخیز نیست گمان اندر وی

قُلْتُمْ مَا نَدْرِي مَا السَّاعَةُ إِنْ نَظُنُّ

گفتید ندانیم که رستخیز چیست گمان نبریم

إِلَّا ظَنًّا وَمَا نَحْنُ بِمُسْتَيْقِنِينَ وَبَدَا

مگر گمانی و نیستیم ما بی گمانان و پدید آمد

لَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا عَمِلُوا وَحَاقَ بِهِمْ

بدیهای آنچه کردند و فرود آمد با ایشان

مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ وَقِيلَ

آنچه بودند که بر وی افسوس کردند و گفتند

الْيَوْمَ نَنْسَاكُمْ كَمَا نَسِيتُمْ

امروز دست باز داریم شما را چنانکه دست باز داشتید

لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا وَمَأْوَاكُمُ النَّارُ

دیدن روز شما این و جای شما آتش

وَمَا لَكُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ذَلِكُمْ بِأَنَّكُمُ

و نیست مر شما را هیچ یاری گرانی آن شما بدان

اتَّخَذْتُمْ آيَاتِ اللَّهِ هُزُوًا وَغَرَّتْكُمُ

گرفتید آیتهای خدا را افسوس و غره کرد شما را

الْحَيَاةُ الدُّنْيَا فَالْيَوْمَ لَا يُخْرَجُونَ

زندگانی این جهان امروز بیرون نیارند

مِنْهَا وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ فَلِلَّهِ الْحَمْدُ

از آنجا و نه ایشان خشنود گردانیده شوند مر خدا را سپاس

رَبِّ السَّمَاوَاتِ وَرَبِّ الْأَرْضِ رَبِّ

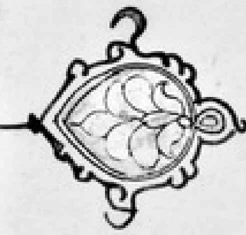
خداوند آسمانها و خداوند زمین خداوند

الْعَالَمِينَ وَلَهُ الْكِبْرِيَاءُ فِي السَّمَاوَاتِ

خلق عالمیان و مر او راست بزرگی و بزرگواری اندر آسمانها

وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

و زمین و وی است کینه گزار استوار کار

سورة الآيات ثلثون وخمس آية

الاحقاف

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خدای مهربان بخشاینده

حم تنزيل الكتاب من الله العزيز
نام ایزد است فرو فرستادن نامه است از خدای کینه کردار

الحكيم ما خلقنا السموات
استوار کار نیافریدیم آسمانها را

والأرض وما بينهما إلا بالحق
و زمین را و آنچ اندر میان این دو است مگر براستی

وأجل مسمى والذين كفروا عما
و زمانه نام زد کرده و آنکسها که کافر شدند از آنچ

أنذروا معرضون قل أرأيتم ما
بیم کرده بدیشان روی گردانیده‌اند بگو چه بینید آنچ

تدعون من دون الله أروني ما
می‌خوانید بجز خدای بنمایید مرا چه

ذا خلقوا من الأرض أم لهم شرك
چیز آفریدند از زمین یا مر ایشان راست انبازی

في السموات ائتوني بكتاب من
اندر آسمانها بیارید مرا نامه از

قبل هذا أو أثارة من علم إن كنتم
پیش ازین یا نشانی از دانش اگر هستید

صادقين ومن أضل ممن يدعوا من
راست گویان و کیست گمراه‌تر از آنکس که خواند

دون الله من لا يستجيب له إلى يوم
بجز خدای آنکس را که پاسخ نکند مر او را تا روز قیامت

القيامة وهم عن دعائهم غافلون
رستخیز و ایشان از خواندن ایشان ناآگاهان اند

وإذا حشر الناس كانوا لهم
و چون گرد آورده آیند مردمان را باشند مر ایشان را

أعداء وكانوا بعبادتهم كافرين
دشمنان و باشند بپرستیدن ایشان ناگرویدگان

وإذا تتلى عليهم آياتنا بينات
و چون خوانده آید بر ایشان آیتهای ما پیدا

قال الذين كفروا للحق لما جاءهم
گویند آنکسها که کافر گشتند مر راستی را چون بیامد بدیشان

هذا سحر مبين أم يقولون افتريه قل
این جادوئیست پیدا یا می گویند از خویشتن ساخت بگوی

ان افتريته فلا تملكون لي من الله
اگر از خویشتن بافتم این را پس نتوانید برای من از خدای

شيئا هو اعلم بما تفيضون فيه كفى
چیزی او داناتر است بدانچه می روید اندر وی بسندست

به شهيدا بيني وبينكم وهو الغفور
بوی گوای میان من و میان شما و وی است آمرزنده

الرحيم قل ما كنت بدعا من الرسل
بخشاینده بگوی نیستم نو از رسولان

وما ادري ما يفعل بي ولا بكم
و نه دانم چه کنند با من و نه با شما

ان اتبع الا ما يوحى الي وما انا الا
پیروی نکنم مگر آنچه وحی فرستند سوی من و نیستم من مگر

نذير مبين قل ارأيتم ان كان من
بیم کننده پیدا بگوی چه بینید اگر باشد از

عند الله وكفرتم به وشهد شاهد
نزد خدای و کافر شدیت بوی و گواهی داد گواهی

من بني اسرائيل على مثله فآمن
از بنی اسرائیل بر همچنین وی بگروید [illegible]

واستكبرتم ان الله لا يهدي
و گردن کشی کردید خدای راه ننماید

القوم الظالمين وقال الذين كفروا
گروه ستمکاران را و گفتند آنکسها که کافر گشتند

للذين آمنوا لو كان خيرا ما
مر آن کسها را که بگرویدند اگر بودی بهتر نه

سبقونا اليه واذ لم يهتدوا به
پیشی نگرفتندی بسوی وی و چون راه نیافتند بوی

فسيقولون هذا افك قديم ومن
همی گویند این دروغیست [illegible] و از

قبله كتاب موسى اماما ورحمة
پیش وی نامه موسی پیشوا و بخشایشی

وهذا كتاب مصدق لسانا

و این نامه ایست راست دارنده زبانی

عربيا لينذر الذين ظلموا وبشرى

تازی تا بیم کند آنکسانی را که بیستم کردند و مژده

للمحسنين إن الذين قالوا ربنا الله

مر نیکوکاران را بدرستیکه آنکسانی که بگفتند خدای این خداوند ما

ثم استقاموا فلا خوف عليهم ولا

باز راست بیستادند پس نیست بیم برایشان و نه

هم يحزنون أولئك أصحاب الجنة

ایشان اندوه یابند خوردن ایشانند یاران بهشت

خالدين فيها جزاء بما كانوا يعملون

جاودان اندر آنجا پاداش بدانچ می کردند

ووصينا الإنسان بوالديه حسنا

و اندرز کردیم مردمان را با مادر و پدر نیکو کردن

حملته أمه كرها ووضعته

بار برداشت او را مادر او بدشواری و بنهاد او را

241.3

أرسلت به ولكني أراكم قوما

فرستادند مرا بدان ولیکن من همی بینم شما را گروهی

تجهلون فلما رأوه عارضا مستقبل

که همی نادانی کنید چون بدیدند میغی ابری روی آورده

أوديتهم قالوا هذا عارض ممطرنا

وادیهای ایشان گفتند این ابریست که باران بارد ما را

بل هو ما استعجلتم به ريح فيها عذاب

نه که آنست که همی شتابی کردید بدو بادی اندر وی عذاب

أليم تدمر كل شيء بأمر ربها فأصبحوا

دردناک هلاک کند هر چیزی را بفرمان خداوند بامداد کردند

لا يرى إلا مساكنهم كذلك نجزي

نه دیدند مگر جایهای نشستن ایشان را همچنین پاداش دهیم

القوم المجرمين ولقد مكناهم

گروه گناهکاران را و بدرستی که دسترس دادیم ایشان را

فيما إن مكناكم فيه وجعلنا لهم

اندر آنچه دسترس ندادیم شما را اندر وی و کردیم مر ایشان را

سمعا وابصارا وافئدة فما اغنى عنهم
شنوایی و بیناها و دلها پس سود نداشت ازایشان
سمعهم ولا ابصارهم ولا افئدتهم
شنوا ایشان و نه بیناها ایشان و نه دلها ایشان
من شيء اذ كانوا يجحدون بايات الله
هیچ چیزی چون بودند که انکار کردندی بایتها خدای
وحاق بهم ما كانوا به يستهزءون
و فرود آمد بایشان آنچ بودند که بوی افسوس کردندی
ولقد اهلكنا ما حولكم من
و بدرستی هلاک کردیم آنچ گرد بر گرد شما بود از
القرى وصرفنا الايات لعلهم
دیهها و بگردانیدیم نامها را تا مگر ایشان
يرجعون فلولا نصرهم الذين اتخذوا
باز گردند چرا یاری نکردند ایشان انکسها که بگرفتند
من دون الله قربانا الهة بل ضلوا عنهم
بجز خدای نزدیکی خدایانی را نه که گم شدند ازایشان

كرها وحمله وفصاله ثلاثون
بدشواری و برداشتن وی و از شیر باز کردن وی سی ماه بود
شهرا حتى اذا بلغ اشده وبلغ
ماه تا چون رسید بسختی خویش و برسید
اربعين سنة قال رب اوزعني ان
بچهل سال گفت با خداوند من الهام ده مرا که
اشكر نعمتك التي انعمت علي
شکر بجا آورم نیکویی ترا آنک نعمت نهادی بر من
وعلى والدي وان اعمل صالحا ترضيه
و بر مادر و پدر من و که بکنم کردار نیکو که بپسندی آنرا
واصلح لي في ذريتي اني تبت
و نیکو کن مرا اندر فرزندان من که من باز گشتم
اليك واني من المسلمين اولئك
سوی تو و من از گردن نهادگانم ایشانند
الذين نتقبل عنهم احسن ما عملوا
آنکسها که بپذیریم از ایشان نیکوترین آنچ بکردند

ونتجاوز عن سيئاتهم في اصحاب
وا ابدر گذاشته شود از بدیها ایشان اندر باشندگان
الجنة وعد الصدق الذي كانوا
بهشت وعده راستی آنک ایشان را
يوعدون والذي قال لوالديه اف
همی وعده کرده شد و آنک گفت مر مادر و پدر خویش را دور باد
لكما اتعدانني ان اخرج وقد
مر شمارا همی وعده کنید مرا که برانگیزند از گور و گذشتند
خلت القرون من قبلي وهما
گذشتند گروهان از پیش من و ایشان
يستغيثان الله ويلك امن ان وعد
فریاد خواهند خواستن از خدای وای بر تو بگرو که وعده
الله حق فيقول ما هذا الا اساطير
خدای راست گوید نیست این مگر نبشتهای
الاولين اولئك الذين حق عليهم
پیشینیان ایشانند آنکها که واجب گشت بر ایشان

القول في امم قد خلت من قبلهم
گفتار عذاب اندر گروهان که گذشتند از پیش ایشان
من الجن والانس انهم كانوا خاسرين
از پریان و آدمیان که ایشان بودند زیان کاران
ولكل درجات مما عملوا وليوفيهم
و هر یکی را پایگهاست از آنچ کردند و با تمام دهد ایشان را
اعمالهم وهم لا يظلمون ويوم يعرض
کارهای ایشان و بر ایشان ستم نکنند و آن روز که عرض کنند
الذين كفروا على النار اذهبتم
آنکسها را که کافر گشتند بر آتش ببردید شما
طيباتكم في حياتكم الدنيا واستمتعتم
خوشیهای خویش اندر زندگانی شما نزدیک‌ترین و برخوردید
بها فاليوم تجزون عذاب الهون بما
بدان امروز شما را باداش دهند عذاب خواری بدانچ
كنتم تستكبرون في الارض بغير
شما هرگز گردن کشی کردیت اندر زمین بنا راستی

الحق وبما كنتم تفسقون واذكر
براستی و بدانچ شما نافرمانی کردید و یاد کن

اخا عاد اذ انذر قومه بالاحقاف
همبهر گروه عاد چون بترسانید گروه خویش را بمغارها که

وقد خلت النذر من بين يديه ومن
و بگذشتند ترسانندگان از پیش وی و از

خلفه الا تعبدوا الا الله اني اخاف
پس وی که مپرستید مگر خدای را من همی ترسم

عليكم عذاب يوم عظيم قالوا
بر شما عذاب روزی بزرگ گفتند

اجئتنا لتافكنا عن الهتنا فاتنا
بیامدی ما تا برگردانی ما را از خدایان ما بیار بما

بما تعدنا ان كنت من الصادقين قال
انچ وعده میکنی ما را اگر هستی از راستگویان گفت

انما العلم عند الله وابلغكم ما
دانش نزدیک خدای و میرسانم بشما انچ

وذلك افكهم وما كانوا يفترون
و آن دروغ ایشان و انچ بودند دروغ میساختند

واذ صرفنا اليك نفرا من الجن
و چون بازگردانیدیم بسوی تو گروهی را از پریان

يستمعون القران فلما حضروه قالوا
همی گوش داشتند قرآن را چون حاضر گشتند گفتند

انصتوا فلما قضي ولوا الى قومهم منذرين
خاموش باشید چون تمام کرده شد برگشتند سوی گروه خویش بیم

قالوا يا قومنا انا سمعنا كتابا انزل
کنندگان گفتند یا گروه ما شنیدیم نامهٔ که فرو فرستاده اند

من بعد موسى مصدقا لما بين يديه
از پس موسی راست دارنده مر آنرا که پیش از وی بود

يهدي الى الحق والى طريق مستقيم
راه مینماید بسوی راستی و بسوی راهی راست

يا قومنا اجيبوا داعي الله وامنوا به
یا گروه ما پاسخ کنید خواننده خدای را و بگروید بوی

يَغْفِرْ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُجِرْكُمْ
تا بیامرزد مر شمارا از گناهان شما ونرهاند شمارا

مِنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ وَمَنْ لَا يُجِبْ دَاعِيَ
از عذابی دردناک وهرکه پاسخ نکنند خواننده

اللَّهِ فَلَيْسَ بِمُعْجِزٍ فِي الْأَرْضِ وَلَيْسَ لَهُ مِنْ
خدای را نتواند گریختن اندر زمین ونباشد مر اورا

دُونِهِ أَوْلِيَاءُ أُولَئِكَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ
بجز خدای یاران ایشانند اندر گمراهی پیدا

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ
یا نمی بینند که خدای آنک بیافرید آسمانها

وَالْأَرْضَ وَلَمْ يَعْيَ بِخَلْقِهِنَّ بِقَادِرٍ
وزمین ونماند بیافریدن ایشان تواناست

عَلَى أَنْ يُحْيِيَ الْمَوْتَى بَلَى إِنَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
بر آنک زنده کرداند مردگان آری او بر همه چیزی

قَدِيرٌ وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى
تواناست وآن روز که عرضه کنند ایشان که کافر گشتند بر

النَّارِ أَلَيْسَ هَذَا بِالْحَقِّ قَالُوا بَلَى وَرَبِّنَا
آتش گویند نه این راستست گویند آری وبخداوند ما

قَالَ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ
گوید بچشید عذاب بدانچ شما کافر میبودیت

فَاصْبِرْ كَمَا صَبَرَ أُولُو الْعَزْمِ
شکیبایی کن چنانک شکیبایی کردند پیغامبران کادر

مِنَ الرُّسُلِ وَلَا تَسْتَعْجِلْ لَهُمْ كَأَنَّهُمْ
از پیغامبران ومشتابان مر ایشانرا پیغامبرا گوئی ایشان

يَوْمَ يَرَوْنَ مَا يُوعَدُونَ لَمْ يَلْبَثُوا إِلَّا
چون ببینند آنچ ایشانرا وعده کردند درنگ نکردند مگر

سَاعَةً مِنْ نَهَارٍ بَلَاغٌ فَهَلْ يُهْلَكُ إِلَّا
یکی زمانک از روز این پیغامبر راست هلاک کنند مگر

الْقَوْمُ الْفَاسِقُونَ — محمد ثلثون وثمان
گروه بی فرمانان را

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
بنام خدای مهربان بخشاینده

الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ
آنکسها که کافر گشتند و باز داشتند از راه خداى
أَضَلَّ أَعْمَالَهُمْ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا
گم کرد اینه کارهاى ایشان را و آنکسها که بگرویدند و کار کردند
الصَّالِحَاتِ وَآمَنُوا بِمَا نُزِّلَ عَلَى مُحَمَّدٍ
نیکیها و بگرویدند بدانچ فرو فرستاده آمد بر محمد علیه السلام
وَهُوَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ كَفَّرَ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ
و آن راست است از خداوند ایشان بپوشانید از ایشان
وَأَصْلَحَ بَالَهُمْ ذَلِكَ بِأَنَّ
بدیهاى ایشان و خوب کرد اینه حال ایشان این بدان بود
الَّذِينَ كَفَرُوا اتَّبَعُوا الْبَاطِلَ وَأَنَّ
که آنکسها که کافر گشتند سپس باطل رفتند
الَّذِينَ آمَنُوا اتَّبَعُوا الْحَقَّ مِنْ رَبِّهِمْ كَذَلِكَ
و آنکسها که بگرویدند سپس راستی رسید از خداوند خویش همچنین
يَضْرِبُ اللَّهُ لِلنَّاسِ أَمْثَالَهُمْ فَإِذَا
بزند خداى مر مردمان را مثلها ایشان بعضى حالها چون

لَقِيتُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا فَضَرْبَ الرِّقَابِ
چون رسید بیزاران کسانی که کافر گشتند ببایید زدن گردنهاى ایشان
حَتَّى إِذَا أَثْخَنْتُمُوهُمْ فَشُدُّوا الْوَثَاقَ
تا چون گزاف گرد اینه ایشان سخت کنید بندرا
فَإِمَّا مَنًّا بَعْدُ وَإِمَّا فِدَاءً حَتَّى تَضَعَ
تا منت باید نهادن از پس آن و یا بازخرید کردن تا بنهد کارزار
الْحَرْبُ أَوْزَارَهَا ذَلِكَ وَلَوْ يَشَاءُ
جنگ سلاحهاى خود را این خبر باید کردن و اگر بخواستى
اللَّهُ لَانْتَصَرَ مِنْهُمْ وَلَكِنْ لِيَبْلُوَ
خداى کینه آمیختى از ایشان ولیکن تا بیازماید
بَعْضَكُمْ بِبَعْضٍ وَالَّذِينَ قُتِلُوا فِي
بعضى را از شما ببعضى و آنکسها که کارزار کردند
سَبِيلِ اللَّهِ فَلَنْ يُضِلَّ أَعْمَالَهُمْ سَيَهْدِيهِمْ
اندر راه خداى نیاه نکرد اینه کارهاى ایشان را زود راه نماید
وَيُصْلِحُ بَالَهُمْ وَيُدْخِلُهُمُ الْجَنَّةَ عَرَّفَهَا
و خوب کرد حال ایشان و اندر آرد ایشان را بهشت شناسا گرداند

لهم يا ايها الذين آمنوا ان تنصروا
ای آن کسها که بگروید اگر یاری کنید
الله ينصركم ويثبت اقدامكم
دین خدای را یاری کند شما را واستوار کرداند پایهاء شما را
والذين كفروا فتعسا لهم واضل
وآن کسها که کافر شدند هلاکی باد مر ایشان را وتباه کرد
اعمالهم ذلك بانهم كرهوا ما
کارها ایشان بدانست که ایشان دشوار داشتند آنچ
انزل الله فاحبط اعمالهم افلم
فرو فرستاد خدای تباه کرد کارها ایشان را پس
يسيروا في الارض فينظروا كيف
برفتند اندر زمین تا بنگرستندی که چگونه

كان عاقبة الذين من قبلهم دمر
بود سرانجام آنکسها که از پیش ایشان بودند هلاک کرد
الله عليهم وللكافرين امثالها
خدای بر ایشان ومر ناگرویدگان را مانند آن است

ذلك بان الله مولى الذين آمنوا وان
این بدان است که خدای یار ونگهدار آنکسهاست که بگرویدند
الكافرين لا مولى لهم ان الله يدخل
وناگرویدگان نیست یار ونگهدار ایشان را خدای اندر آرد
الذين آمنوا وعملوا الصالحات
آنکسها که بگرویدند وبکردند نیکیها
جنات تجري من تحتها الانهار
بوستانها که همی رود از زیر آن جویها روان
والذين كفروا يتمتعون ويأكلون
وآنکسها که ناگرویدند برخوردار میباشند وهمی خورند
كما تأكل الانعام والنار مثوى
چنانکه همی خورند ستوران وآتش جایگاه بودن
لهم وكاين من قرية هي اشد قوة
ایشان است وچند از دیهها که آن سختتر بود
من قريتك التي اخرجتك اهلكناهم
بنیرو از دیه تو که بیرون کرد ترا هلاک کردیم ایشان را

فلا ناصر لهم أفمن كان على بينة من

پس نبود یاری دهنده مر ایشانرا آیا هر که باشد بر حجتی باشد از

ربه كمن زين له سوء عمله واتبعوا

خداوند خویش چون کسی که آراسته شود مر اورا بدی کار وی و بدم رفتند

أهواءهم مثل الجنة التي وعد المتقون

آرزوهای خویش را صفت بهشت آنکه وعده کرده شود پرهیزکاران را

فيها أنهار من ماء غير آسن وأنهار

اندرون جویها باشند از آب ناگنده شده و جویها

من لبن لم يتغير طعمه وأنهار من

از شیر ناگشته مزه وی و جویها از

خمر لذة للشاربين وأنهار من عسل

می خوش مزه مر خورندگانرا و جویها از انگبین

مصفى ولهم فيها من كل الثمرات

پاکیزه کرده شده و مر ایشانرا اندر آنجا از همه میوه

ومغفرة من ربهم كمن هو خالد

و آمرزشی از خداوند ایشان چون کسی باشد جاودانه ماند

في النار وسقوا ماء حميما فقطع

اندر آتش و آب خوارند ایشان از آب گرم پاره پاره گرداند

أمعاءهم ومنهم من يستمع إليك

روده ها ایشانرا و از ایشان کسی که گوش دارد سوی تو

حتى إذا خرجوا من عندك قالوا

تا چون بیرون شوند از نزدیک تو گویند

للذين أوتوا العلم ماذا قال آنفا

مر آن کسهارا که داده باشند دانش چه چیز گفت اکنون

أولئك الذين طبع الله على قلوبهم

ایشان اند آنکسها که مهر نهاد خدا بر دلهای ایشان

واتبعوا أهواءهم والذين اهتدوا

و بدم رفتند آرزوهای خویش را و آن کسها که راه راست گرفتند

زادهم هدى وآتاهم تقواهم فهل

بیفزاید ایشانرا راه راست و بداد ایشانرا پرهیزکاری ایشان چه چیز

ينظرون إلا الساعة أن تأتيهم بغتة

چشم دارند مگر رستخیز را که بیاید بایشان ناگاهی

فقد جاء اشراطها فانى لهم اذا جاءتهم
امد نشانهای وی از کجا باشد مر ایشانرا چون بیاید بایشان

ذکریهم فاعلم انه لا اله الا الله
پند ایشان بدان که نیست خدای مگر که خدای

واستغفر لذنبک وللمؤمنین والمؤمنات
و امرزش خواه مر گناه خویشرا و مر گرویدگانرا از مردان و زنان

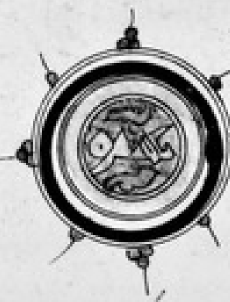
والله یعلم متقلبکم ومثویکم
خدای داند جای گشتن شما و جای باشیدن شما

ویقول الذین امنوا لولا نزلت سورة
و گویند انکسها که بگرویدند چرا نه فرو فرستاده اید سورتی

فاذا انزلت سورة محکمة وذکر
چون فرو فرستاده شود سورتی استوار کرده و یاد کرده شود

فیها القتال رایت الذین فی قلوبهم
اندر آنجا کارزار ببینی انکسها که اندر دلهای ایشان

مرض ینظرون الیک نظر المغشی
بیماری است مینگرند سوی تو نگرستن بیهوش شده

علیه من الموت فاولی لهم طاعة
بروی از مرگ وای بر ایشان فرمان برداری

وقول معروف فاذا عزم الامر
و سخن نیکو چون خواستار شود کار

فلو صدقوا الله لکان خیرا لهم
اگر راست گویند خدایرا بودی بهتر مر ایشانرا

فهل عسیتم ان تولیتم ان تفسدوا
مگر شما اگر برگردید که تباهی کنید

فی الارض وتقطعوا ارحامکم
اندر زمین و ببرید خویشاوندی خویشرا

اولئک الذین لعنهم الله فاصمهم
ایشانند انکسها که دور کرد ایشانرا خدای کر کرد ایشانرا

واعمی ابصارهم افلا یتدبرون القران
و کور کرد بینائیهای ایشانرا چرا اندیشه نکنند اندر قران

ام علی قلوب اقفالها ان الذین ارتدوا
یا بر دلهای ایشان قفلهاست انکسها که برگشتند

عَلَىٰ أَدْبَارِهِم مِّن بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْهُدَى

بر پسهاشان از پس آنك پديد آمد مر ايشان را راه

الشَّيْطَانُ سَوَّلَ لَهُمْ وَأَمْلَىٰ لَهُمْ ذَٰلِكَ

ديو بياراست مر ايشان را ودرباز داد مر ايشان را اين

بِأَنَّهُمْ قَالُوا لِلَّذِينَ كَرِهُوا مَا نَزَّلَ

بدان بود كه ايشان گفتند مر آنكسها را كه دشوار داشتند آنچ فرو فرستاد

اللَّهُ سَنُطِيعُكُمْ فِي بَعْضِ الْأَمْرِ

خداى فرمان كنيم شما را اندر بعضى از كار

وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِسْرَارَهُمْ فَكَيْفَ إِذَا

وخداى داند رازهاء ايشان را چگونه باشد چون

تَوَفَّتْهُمُ الْمَلَائِكَةُ يَضْرِبُونَ وُجُوهَهُمْ

جان ستانند مر ايشان را فرشتگان همى زنند رويها ايشان

وَأَدْبَارَهُمْ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمُ اتَّبَعُوا مَا

وپشتهاء ايشان را اين بدان بود كه ايشان بر پى رفتند آنرا

أَسْخَطَ اللَّهَ وَكَرِهُوا رِضْوَانَهُ

كه خشم آورد خداى را وناخوش داشتند خشنودى او را

فَأَحْبَطَ أَعْمَالَهُمْ أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ

تباه كرد كارهاء ايشان را يا همى پندارند آنكسها

فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ أَن لَّن يُخْرِجَ اللَّهُ

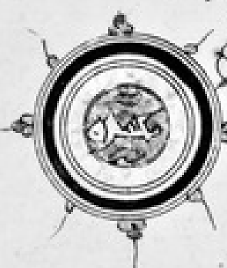
اندر دلها ايشان بيمارى است كه بيرون نيارد خداى

أَضْغَانَهُمْ وَلَوْ نَشَاءُ لَأَرَيْنَاكَهُمْ

كينها ايشان را واگر خواهيم بنموديمى ترا ايشان را

فَلَعَرَفْتَهُم بِسِيمَاهُمْ وَلَتَعْرِفَنَّهُمْ

تا بشناختى ايشان را بنشانهاء ايشان وبشناسى ايشان را

فِي لَحْنِ الْقَوْلِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ أَعْمَالَكُمْ

اندر گردانيدن گفتار وخداى داند كارهاء شما را

وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ حَتَّىٰ نَعْلَمَ الْمُجَاهِدِينَ

وبيازماييم شما را تا بدانيم كارزار كنندگان را

مِنكُمْ وَالصَّابِرِينَ وَنَبْلُوَ أَخْبَارَكُمْ

از شما وشكيبايان را وبيازماييم خبرهاء شما

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَن سَبِيلِ

آنكسها كه كافر شدند وباز داشتند از راه

اللّٰه وشاقّوا الرّسول من بعد ما

خدای را وخلاف کردند پیغامبر را از پس آنکه

تبيّن لهم الهدى لن يضرّوا اللّٰه شيئا

پدید آمد مرایشان را راه راست نگزایند خدای را هیچ چیز

وسيحبط اعمالهم يا ايّها الّذين امنوا

و دور و تباه کند کارهای ایشان را ای آن کسهای که بگرویدند

اطيعوا اللّٰه واطيعوا الرّسول ولا

فرمان کنید خدای را و فرمان کنید پیغامبر را و

تبطلوا اعمالكم انّ الّذين كفروا

و تباه مکنید کارهای خویش را آن کسها که نگرویدند

وصدّوا عن سبيل اللّٰه ثمّ ماتوا وهم

و بازداشتند از راه خدای پس بمردند و ایشان

كفّار فلن يغفر اللّٰه لهم فلا تهنوا

کافران بودند نیامرزد خدای مرایشان را پس سست مشوید

وتدعوا الى السّلم وانتم الاعلون

و مخوانید بسوی آشتی و شما برترانید

واللّٰه معكم ولن يتركم اعمالكم

و خدای با شماست و نکاهد بر شما را کارهای شما

انّما الحيوة الدّنيا لعب ولهو وان

مر این زندگانی این جهان بازی است و فسوس است

تؤمنوا وتتّقوا يؤتكم اجوركم

و اگر بگروید و بپرهیزید بدهد شما را مزدهای شما

ولا يسئلكم اموالكم ان يسئلكموها

و نخواهد از شما خواستهای شما اگر بخواهد از شما آن

فيحفكم تبخلوا ويخرج اضغانكم

بحز کند بر شما سعلکی کنید و بیرون آرد کینهای شما را

ها انتم هؤلاء تدعون لتنفقوا في سبيل

هان شما اینان ایشان که میخوانند شما را تا هزینه کنید اندر راه

اللّٰه فمنكم من يبخل ومن يبخل

خدای از شما کس است که سعلکی کند و هر که سعلکی کند

فانّما يبخل عن نفسه واللّٰه الغنىّ

سعلکی همی کند از تن خویش و خدای بی نیاز است

وانتم الفقراء وان تتولوا يستبدل قوما
وشما نیازمندانید و اگر برگردید بدل آرد گروهی را

غيركم ثم لا يكونوا امثالكم
جز شما پس نباشند همچو شما

الفتح عشرون وتسع آيات

بسم الله الرحمن الرحيم
بنام خدای مهربان و بخشاینده

انا فتحنا لك فتحا مبينا ليغفر
ما بگشادیم بر تو گشادنی پیدا تا بیامرزد

لك الله ما تقدم من ذنبك وما تأخر
مر ترا خدای آنچه پیش رفت از گناه تو و آنچه از پس آید

ويتم نعمته عليك ويهديك
و تمام کند نعمت خود بر تو و راه نماید ترا

صراطا مستقيما وينصرك الله
راه راست و یاری دهد ترا خدای

نصرا عزيزا هو الذي انزل السكينة
یاری دادنی عزیز وی آنکس که فرو فرستاد آرامش

في قلوب المؤمنين ليزدادوا ايمانا
اندر دلها گرویدگان تا بیفزایند گرویدنی

مع ايمانهم ولله جنود السموات
با گرویدن ایشان و مر خدای راست لشکرهای آسمانها

والارض وكان الله عليما حكيما
و زمین و هست خدای دانا استوارکار

ليدخل المؤمنين والمؤمنات جنات
تا اندر آرد گرویدگان مردان و زنان گرویدگان را اندر

تجري من تحتها الانهار خالدين
بوستانها که میرود از زیر آن جویها روان جاودان

فيها ويكفر عنهم سيئاتهم وكان
اندر آنجا و بپوشاند از ایشان بدیهاشان و هست این

ذلك عند الله فوزا عظيما ويعذب
نزد خدای رستگاری بزرگ و عذاب کند

المنافقين والمنافقات والمشركين
مردان منافق را وزنان منافق را ومردان انباز گوینده را
والمشركات الظانين بالله ظن
وزنان انباز گوینده را آن گمان برندگان بخدای گمان
السوء عليهم دائرة السوء وغضب
بد بر ایشان است گردش بد وخشم گرفت
الله عليهم ولعنهم وأعد لهم جهنم
خدای بر ایشان ولعنت کرد ایشان را و آماده کرد مر ایشان را دوزخ
وساءت مصيرا ولله جنود السموات
وبد جای بازگشت ومر خدای راست سپاههای آسمانها
والأرض وكان الله عزيزا حكيما
وزمین وهست خدای عزیز استوار کار
إنا أرسلناك شاهدا ومبشرا
ما بفرستادیم ترا گواه ومژده دهنده
ونذيرا ليؤمنوا بالله ورسوله
وبیم کننده تا بگروید بخدای وبه پیغامبر او

وتعزروه وتوقروه وتسبحوه
ویاری دهید مر پیغامبر را وبزرگ دارید او را وپاکی گویید او را
بكرة وأصيلا إن الذين يبايعونك
بامداد وشبانگاه آنکسها که پیمان کنند با تو
إنما يبايعون الله يد الله فوق
همی بیعت کنند با خدای دست خدای یعنی حکم خدای زبر
أيديهم فمن نكث فإنما ينكث
دستهای ایشان هر که عهد بشکند همی بشکند

على نفسه ومن أوفى بما عاهد
بر تن خویش وهر که تمام کند بدانچه عهد کرد
عليه الله فسيؤتيه أجرا عظيما
بر وی خدای زود بدهد او را مزدی بزرگ
سيقول لك المخلفون من الأعراب
زود گویند مر ترا سپس ماندگان از عربیان
شغلتنا أموالنا وأهلونا فاستغفر
مشغول کرد ما را خواسته‌های ما وکسهای ما آمرزش خواه ما را

لنا يقولون بألسنتهم ما ليس في
همی گویند بزبانهاشان آنچ نیست اندر
قلوبهم قل فمن يملك لكم من الله شيئا
دلهاشان ایشان بگوی که پادشاه دارد مر شمارا از خدای چیزی
إن أراد بكم ضرا أو أراد بكم
اگر خواهد بشما زیانی یا اگر خواهد
نفعا بل كان الله بما تعملون خبيرا
بشما منفعتی نه که هست خدای بدانچ همی کنید آگاه
بل ظننتم أن لن ينقلب الرسول
نه که گمان بردید که بنگردد پیغامبر
والمؤمنون إلى أهليهم أبدا وزين
و گروندگان سوی کسهاشان همیشه و آراسته شد
ذلك في قلوبكم وظننتم ظن السوء
آن اندر دلهاشان و گمان بردید گمان بد
وكنتم قوما بورا ومن لم يؤمن بالله
و بودید گروهی هلاک شوندگان و هر که نگرود بخدای

ورسوله فإنا أعتدنا للكافرين
و پیغامبر وی ما آماده کردیم مر ناگرویدگان را
سعيرا ولله ملك السموات والأرض
آتش سوزان و مر خدایرا پادشاهی آسمانها و زمین
يغفر لمن يشاء ويعذب من يشاء وكان
بیامرزد مر آنرا که خواهد و عذاب کند مر آنرا که خواهد و هست
الله غفورا رحيما سيقول المخلفون
خدای آمرزنده بخشاینده زود گوید سپس ماندگان
إذا انطلقتم إلى مغانم لتأخذوها
چن بیرون روید سوی غنیمتها تا بگیرید مر آنرا
ذرونا نتبعكم يريدون أن يبدلوا
دست بازدارید تا ما از پی شما رویم همی خواهند که بگردانند
كلام الله قل لن تتبعونا كذلكم
سخن خدای بگوی نه بروید مر ما را همچنین
قال الله من قبل فسيقولون بل تحسدوننا
گفت خدای از پیش زود گویند نه که همی حسد کنید مارا

بل كانوا لا يفقهون الا قليلا قل
نه ايشان همى اندر يابند مگر اندكى بگوى
للمخلفين من الاعراب ستدعون
مر سپس ماندگان را از عربيان زود بخوانند شمارا
الى قوم اولي باس شديد تقاتلونهم
سوى گروهى خداوندان كارزار سخت كارزار كنيد با ايشان
او يسلمون فان تطيعوا يؤتكم الله
يا مسلمان شوند اگر فرمان كنيد بدهد شمارا خداى
اجرا حسنا وان تتولوا كما توليتم
مزدى نيكو و اگر برگرديد چنانك برگشتيد
من قبل يعذبكم عذابا اليما ليس
از پيش عذاب كند شما عذاب دردگين نيست
على الاعمى حرج ولا على الاعرج
بر نابينا بزه و نه بر لنگ
حرج ولا على المريض حرج ومن
تنگى و نه بر بيمار تنگ سختى و هر كه

يطع الله ورسوله يدخله جنات
فرمان برد خداى را و پيغامبرش را اندر آرد او را ببوستانها
تجري من تحتها الانهار ومن يتول
كه همى رود از زير او جويها و هر كه برگردد
يعذبه عذابا اليما لقد رضي الله
عذاب كند او را عذاب دردگين بدرستى خشنود گشت خداى
عن المؤمنين اذ يبايعونك تحت
از گرويدگان چون بيعت كردند با تو زير
الشجرة فعلم ما في قلوبهم فانزل
درخت بدانست آنچ اندر دلها ايشان فرو فرستاد
السكينة عليهم واثابهم فتحا
آرامش بر ايشان و پاداش داد ايشانرا گشادنى
قريبا ومغانم كثيرة ياخذونها
نزديك و غنيمتها بسيار كه بگيرند آنرا
وكان الله عزيزا حكيما وعدكم
و هست خداى عزيز استوار كار وعده كرد شمارا

الله مغانم كثيرة تأخذونها فعجل

خدای غنیمتها بسیار که بگیرید آنرا پس زود داد

لكم هذه وكف أيدي الناس عنكم

مر شما را این و باز داشت دستهای مردمان از شما

ولتكون آية للمؤمنين ويهديكم

و تا باشد نشانی مر گروندگان را و بنماید شما را

صراطا مستقيما وأخرى لم تقدروا

راهی راست و دیگر که نتوانستید

عليها قد أحاط الله بها وكان

بر آن دانسته بود خدای بر آن و هست

الله على كل شيء قديرا ولو قاتلكم

خدای بر همه چیزی توانا و اگر کارزار کنند با شما

الذين كفروا لولوا الأدبار ثم لا

آنها که کافر شدند برگردانند پشتها را پس باز

يجدون وليا ولا نصيرا سنة الله التي

نیابند دوستی و نه نگاه دارنده راه خدای آنچه

قد خلت من قبل ولن تجد لسنة الله

که گذشت از پیش و نیابی مر راه خدای را

تبديلا وهو الذي كف أيديهم عنكم

گردانیدن و وی است آنکه باز داشت دستهای ایشان را از شما

وأيديكم عنهم ببطن مكة من

و دستهای شما را از ایشان بمیانه مکه از

بعد أن أظفركم عليهم وكان

پس آنکه پیروز گردانید شما را بر ایشان و هست

الله بما تعملون بصيرا هم الذين

خدای بدانچه می کنید بینا ایشان آنکسها که

كفروا وصدوكم عن المسجد

کافر گشتند و باز داشتند شما را از مزگت حرام

الحرام والهدي معكوفا أن يبلغ

حرام و اشتران کشتنی را باز داشته که برسد

محله ولولا رجال مؤمنون ونساء

بجای کشتن خویش و اگر مردانی بودندی گروندگان و زنانی

مُؤمِنٰاتٌ لَمْ تَعْلَمُوهُمْ اَنْ تَطَؤُهُمْ

گرویدگان که ندانستید ایشانرا که سپردسی ایشانرا

فَتُصِيبَكُمْ مِنْهُمْ مَعَرَّةٌ بِغَيْرِ عِلْمٍ

پس رسیدی ازیشان بزه وگناه بی دانش

لِيُدْخِلَ اللّٰهُ فِي رَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ لَوْ

تا درآرد خدای اندر بخشایش خود آنرا که خواهد اگر

تَزَيَّلُوا لَعَذَّبْنَا الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ

جدا شدندی عذاب کردیمی آنکسها را که کافر گشتند ازایشان

عَذَابًا اَلِيمًا اِذْ جَعَلَ الَّذِينَ كَفَرُوا

عذاب دردگین چون بکردند آنکسها که کافر گشتند

فِي قُلُوبِهِمُ الْحَمِيَّةَ حَمِيَّةَ الْجَاهِلِيَّةِ

اندر دلها ایشان گرمی گرمی نادانی و کافری

فَاَنْزَلَ اللّٰهُ سَكِينَتَهُ عَلَى رَسُولِهِ

فروفرستاد خدای آرامش خود بر پیغامبر خویش

وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَاَلْزَمَهُمْ كَلِمَةَ

و بر گرویدگان و واجب کرد ایشانرا سخن

التَّقْوَى وَكَانُوا اَحَقَّ بِهَا وَاَهْلَهَا

پرهیزگاری و بودند سزاوارتر بدان و سزاواران

وَكَانَ اللّٰهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا لَقَدْ

و هست خدای بهر چیزی دانا دایم

صَدَقَ اللّٰهُ رَسُولَهُ الرُّؤْيَا بِالْحَقِّ

کرد خدای پیغامبر خویش را خواب براستی

لَتَدْخُلُنَّ الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ اِنْ شَاءَ اللّٰهُ

که اندر شوید بمزگت حرام اگر خواهد خدای

آمِنِينَ مُحَلِّقِينَ رُءُوسَكُمْ وَمُقَصِّرِينَ

ایمنان سترندگان سرهای خویش و موی کم کنندگان

لَا تَخَافُونَ فَعَلِمَ مَا لَمْ تَعْلَمُوا فَجَعَلَ

نه بترسید بدانست آنچ ندانستید بکرد

مِنْ دُونِ ذٰلِكَ فَتْحًا قَرِيبًا هُوَ الَّذِي

از بیش از آن گشایشی نزدیک وی آنکسی که

اَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَى وَدِينِ الْحَقِّ

بفرستاد پیغامبر خویش را براه راست و دین راست

ليظهره على الدين كله وكفى بالله

تا اشکارا کرد انرا بر دینها همه وبسندست خداى

شهيدا محمد رسول الله والذين

گواه محمد پیغامبر خداى وانکسها که

معه اشداء على الكفار رحماء

باوى اند سختانند بر ناگرویدگان مهربانان اند

بينهم تراهم ركعا سجدا يبتغون

میان یکدیگر بینی ایشانرا رکوع کنندگان سجده کنندگان همی جویند

فضلا من الله ورضوانا سيماهم

افزونی از خداى وخشنودی نشان ایشان

في وجوههم من اثر السجود ذلك

اندر رویهاى ایشان از نشان سجده کردن اینست

مثلهم في التورية ومثلهم في

صفت ایشان اندر توریت وصفت ایشان اندر

الانجيل كزرع اخرج شطاه

انجیل چون کشت که بیرون اورد شاخها خویش

فآزره فاستغلظ فاستوى على سوقه

پس نیرو کرد انرا وستبر گشت پس راست بایستاد بر ساقها خویش

يعجب الزراع ليغيظ بهم الكفار

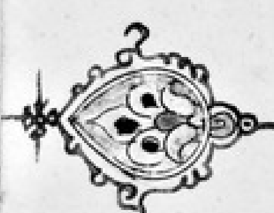
خوش اید کشاورزانرا تا بخشم ارد بدیشان ناگرویدگان

وعد الله الذين آمنوا وعملوا الصالحات

وعده کرد خداى انکسها که بگرویدند وبکردند نیکیها

منهم مغفرة واجرا عظيما

از ایشان امرزش ومزد بزرگ

سورة الحجرات ثماني عشرة آية مدنية

بسم الله الرحمن الرحيم

نام خداى روزى دهنده بخشاینده

السبع

السابع

يا ايها الذين آمنوا لا تقدموا بين

یا انکسها که بگرویدید پیش مروید

يدي الله ورسوله واتقوا الله ان

پیش خداى وپیغامبرو وبترسید از خداى

الله سميع عليم يا ايها الذين امنوا

لا ترفعوا اصواتكم فوق صوت

النبي ولا تجهروا له بالقول كجهر

بعضكم لبعض ان تحبط اعمالكم

وانتم لا تشعرون ان الذين يغضون

اصواتهم عند رسول الله اولئك

الذين امتحن الله قلوبهم للتقوى لهم

مغفرة واجر عظيم ان الذين ينادونك

من وراء الحجرات اكثرهم لا يعقلون

ولو انهم صبروا حتى تخرج اليهم

لكان خيرا لهم والله غفور رحيم

يا ايها الذين امنوا ان جاءكم فاسق

بنبا فتبينوا ان تصيبوا قوما بجهالة

فتصبحوا على ما فعلتم نادمين

واعلموا ان فيكم رسول الله لو

يطيعكم في كثير من الامر

لعنتم ولكن الله حبب اليكم

بیخ و بن افکنید سوی شما دوست گردانید خدای ولیکن

الايمان وزينه في قلوبكم وكره

گرویدن را وآراسته در دلهای شما وناخوش گردانید

اليكم الكفر والفسوق والعصيان

سوی شما کافری را و فاسقی را و معصیت را

اولئك هم الراشدون فضلا من

ایشانند راه یافتگانند افزونی

الله ونعمة والله عليم حكيم

از خدای و نیکوی و خدای داناست استوار کار

وان طائفتان من المومنين اقتتلوا

و اگر دو گروه از گرویدگان کارزار کنند

فاصلحوا بينهما فان بغت احديهما

آشتی افکنید میان ایشان اگر افزونی کند یکی از ایشان

على الاخرى فقاتلوا التي تبغي حتى

بر آن دیگر کارزار کنید آنچه افزونی کند تا

تفيء الى امر الله فان فاءت فاصلحوا

باز گردد سوی فرمان خدای اگر باز گردد آشتی افکنید

بينهما بالعدل واقسطوا ان الله

میان ایشان بداد و داد کنید که خدای

يحب المقسطين انما المومنون

دوست دارد داد کنان را مومنان

اخوة فاصلحوا بين اخويكم

برادرند آشتی افکنید میان برادران خویش

واتقوا الله لعلكم ترحمون يا ايها

و بترسید از خدای تا مگر شما را ببخشایند ای کسانی که

الذين امنوا لا يسخر قوم من قوم

بگرویدند افسوس مکنند گروهی از گروهی

عسى ان يكونوا خيرا منهم ولا

مگر ایشان باشند بهتر از ایشان ونه

نساء من نساء عسى ان يكن خيرا

زنانی از زنانی مگر که ایشان باشند بهتر

مِنْهُنَّ وَلَا تَلْمِزُوا أَنْفُسَكُمْ وَلَا تَنَابَزُوا

از ایشان · و عیب مکنید · یکدیگرا · و یاد مخوانید

بِالْأَلْقَابِ بِئْسَ الِاسْمُ الْفُسُوقُ بَعْدَ

بلقب · بد نامی است · فاسقی · پس

الْإِيمَانِ وَمَنْ لَمْ يَتُبْ فَأُولَئِكَ هُمُ

ایمان · و هر که توبه نکند · ایشانند

الظَّالِمُونَ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اجْتَنِبُوا

ستم کاران باشند · یا آن کسها که · بگرویدند · کرانه کنید

كَثِيرًا مِنَ الظَّنِّ إِنَّ بَعْضَ الظَّنِّ إِثْمٌ

از بسیاری · از گمان · که بهره · از گمان · بزه

وَلَا تَجَسَّسُوا وَلَا يَغْتَبْ بَعْضُكُمْ بَعْضًا

و مجویید سخن کسان · و غیبت نکند · بهره از شما · بهره را

أَيُحِبُّ أَحَدُكُمْ أَنْ يَأْكُلَ لَحْمَ أَخِيهِ

هر گز دوست دارد · یکی از شما · که بخورد · گوشت · برادر خویش را

مَيْتًا فَكَرِهْتُمُوهُ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ

مرده · دشوار داشتید آن را · و بپرهیزید · از خدای · که

اللَّهَ تَوَّابٌ رَحِيمٌ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا

خدای · توبه پذیرنده است · بخشاینده · یا آن کسها · مردمان · ما

خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَى وَجَعَلْنَاكُمْ

بیافریدیم شما را · از نری · و ماده · و بکردیم شما را

شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا إِنَّ أَكْرَمَكُمْ

گروهها · و قبیلها · تا بشناسید · یکدیگرا · که گرامی ترین شما

عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَاكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ

نزد خدای · پرهیزکارترین شما · که خدای · داناست

خَبِيرٌ قَالَتِ الْأَعْرَابُ آمَنَّا قُلْ

و آگاه است · گفتند · عربیان · بگرویدیم · بگوی

لَمْ تُؤْمِنُوا وَلَكِنْ قُولُوا أَسْلَمْنَا

نگرویدید · و لکن · بگویید · گردن نهادیم

وَلَمَّا يَدْخُلِ الْإِيمَانُ فِي قُلُوبِكُمْ

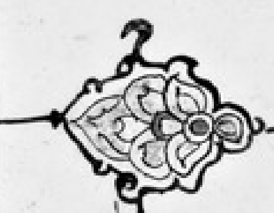
و هنوز اندر نیامده است · ایمان · اندر دلهای شما

وَإِنْ تُطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ لَا يَلِتْكُمْ

و اگر فرمان کنید · خدای را · و رسول او را · نکاهد شما را

من اعمالكم شيئا ان الله غفور
رحيم انما المؤمنون الذين امنوا بالله
ورسوله ثم لم يرتابوا وجاهدوا
باموالهم وانفسهم في سبيل الله
اولئك هم الصادقون قل اتعلمون الله
بدينكم والله يعلم ما في السموات
وما في الارض والله بكل شي
عليم يمنون عليك ان اسلموا قل لا تمنوا

علي اسلامكم بل الله يمن عليكم
ان هديكم للايمان ان كنتم صادقين
ان الله يعلم غيب السموات والارض
والله بصير بما تعملون
مكية

سورة ق اربعون وخمس آيات

بسم الله الرحمن الرحيم
ق والقران المجيد بل عجبوا ان جاءهم
منذر منهم فقال الكافرون هذا

شىء عجيب أإذا متنا وكنا ترابا ذلك

چیزی شگفت هرگه که ما بمیریم و باشیم خاک آن

رجع بعيد قد علمنا ما تنقص

بازگردانیدنی دور بدرستی دانستیم ما آنچه کاهد

الأرض منهم وعندنا كتاب

زمین از ایشان و نزدیک ماست نامه

حفيظ بل كذبوا بالحق لما جاءهم

نگاه دارنده بلکه دروغ داشتند راست را چون بیامد ایشان

فهم في أمر مريج أفلم ينظروا إلى

ایشان اندر کاری اند جنبان نگاه نکردند سوی

السماء فوقهم كيف بنيناها وزيناها

آسمان زبر ایشان چگونه برآوردیم و بیاراستیم

وما لها من فروج والأرض مددناها

و نیست مر او را هیچ شکافی و زمین را گسترانیدیم

وألقينا فيها رواسي وأنبتنا فيها

و بیفکندیم اندروی کوهها استوار و برویانیدیم اندر آن

من كل زوج بهيج تبصرة وذكرى

از هر گونه نیکو بینایی و پند

لكل عبد منيب ونزلنا من السماء

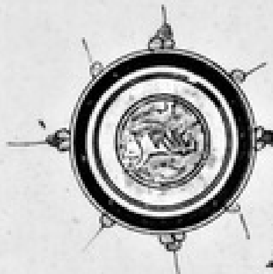
مر هر بنده بازگردنده و فرو فرستادیم از آسمان

ماء مباركا فأنبتنا به جنات

آبی با برکه برویانیدیم بدان آب بوستانها

والحب الحصيد والنخل باسقات

و دانه درودنی خرمابنان بلند

لها طلع نضيد رزقا للعباد

مر او را بوی ... روزی مر بندگان را

وأحيينا به بلدة ميتا كذلك الخروج

و زنده گردانیدیم بدان آب شهری مرده همچنین باشد بیرون آمدن

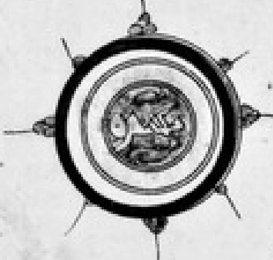
كذبت قبلهم قوم نوح وأصحاب

دروغ داشتند پیش از ایشان گروه نوح و گروه

الرس وثمود وعاد وفرعون وإخوان

چاه مر شعیب را و گروه ثمود مر صالح را و گروه عاد مر هود را و فرعون مر موسی را

لوط و اصحاب الايكة و قوم تبع
كل كذب الرسل فحق وعيد
افعيينا بالخلق الاول بل هم في
لبس من خلق جديد و لقد خلقنا
الانسان و نعلم ما توسوس به نفسه
و نحن اقرب اليه من حبل الوريد
اذ يتلقى المتلقيان عن اليمين و عن
الشمال قعيد ما يلفظ من قول الا

لديه رقيب عتيد و جاءت سكرة
الموت بالحق ذلك ما كنت منه
تحيد و نفخ في الصور ذلك يوم

الوعيد و جاءت كل نفس معها
سائق و شهيد لقد كنت في غفلة
من هذا فكشفنا عنك غطاءك
فبصرك اليوم حديد و قال قرينه
هذا ما لدي عتيد القيا في جهنم

كل كفار عنيد مناع للخير

هر ناسپاسی را ستیزه کنی را بازدارنده مر نیکی را

معتد مريب الذي جعل مع الله

از حد گذرنده شک آرنده آنکه بکرد با خدای

الها آخر فألقياه في العذاب الشديد

خدای دیگر اندر افکنید اندر عذاب سخت

قال قرينه ربنا ما أطغيته ولكن

گفت یار وی یا خداوند ما من بی راه نکردم اورا ولیکن

كان في ضلال بعيد قال

بود اندر گم بودگی دور گفت

لا تختصموا لدي وقد قدمت

بیکار مکنید نزد من بیش فرستادم

إليكم بالوعيد ما يبدل القول

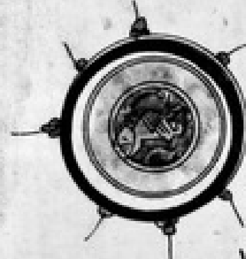
سوی شما بیم کردن بدل نکنند گفتار را

لدي وما أنا بظلام للعبيد يوم

نزد من و نیستم من ستمکار مر بندگان را آن روز

نقول لجهنم هل امتلأت وتقول

که گوییم مر دوزخ را هیچ پر گشتی و گوید دوزخ

هل من مزيد وأزلفت الجنة للمتقين

هست چیزی افزونی و نزدیک کرده شود بهشت مر پرهیزکاران را

غير بعيد هذا ما توعدون لكل

نه دور این است آنچه وعده کرده میشوید مر هر

أواب حفيظ من خشي الرحمن بالغيب

بازگردنده را نگاه دارنده را آنکسی که بترسد از خدای اندر نهان

وجاء بقلب منيب ادخلوها بسلام

و بیارد دل بازگردنده اندر شوید اندر بهشت بسلامت

ذلك يوم الخلود لهم ما يشاءون

این است روز جاودانی مر ایشان را آنچه خواهند

فيها ولدينا مزيد وكم أهلكنا

اندر آنجا و نزد ما است فزونی و چند هلاک کردیم

قبلهم من قرن هم أشد منهم بطشا

پیش از ایشان از گروهی که ایشان سخت تر بودند از ایشان بگیرو

فنقبوا في البلاد هل من محيص ان في

پس بگشتند و برفتند اندر شهرها هیچ جای گریختن است اندر آن

ذلك لذكرى لمن كان له قلب

پند راست مر انرا که باشد مر اورا دل

او القى السمع وهو شهيد ولقد

یا بیفکند شنوای بشنود و وی حاضر باشد بدل و ما

خلقنا السموات والارض وما

بیافریدیم اسمانها و زمین و آنچ

بينهما في ستة ايام وما مسنا

اندر میان ایشان است اندر شش روز و نرسید بما

من لغوب فاصبر على ما يقولون

هیچ ماندگی سکیبای کن بر آنچ همی گویند

وسبح بحمد ربك قبل طلوع

و نماز کن بستایش خداوند تو بیش از بر آمدن

الشمس وقبل الغروب ومن الليل

آفتاب و بیش از فرو شدن یعنی نماز دیگر و از شب

فسبحه وادبار السجود واستمع

نماز کن اورا و سپس سجود کردن و گوش دار

يوم يناد المناد من مكان قريب

از روزی که بخواند خواننده از جای نزدیک

يوم يسمعون الصيحة بالحق ذلك

از روزی که بشنوند همه خلق بانگ براستی آن است

يوم الخروج انا نحن نحيي ونميت

روز بیرون آمدن ما ایم که زنده گردانیم و بمیرانیم اندر دنیا

والينا المصير يوم تشقق الارض

و سوی ما باشد باز گشتن از روزی که بشکافد زمین

عنهم سراعا ذلك حشر علينا

از ایشان زود گرد آوردن است بر ما

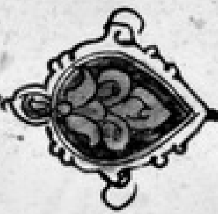
يسير نحن اعلم بما يقولون وما انت

آسان ما دانا تریم بدانچ همی گویند و نیستی تو

عليهم بجبار فذكر بالقران من يخاف

بر ایشان کماشته بند ده پس پند ده کسی را که بترسد

وعید
از بیم گردد

الذریات ستون آیت

بسم الله الرحمن الرحیم
نام خدای ... بخشاینده مهربان

والذاریات ذروا فالحاملات
سوگند بادهای دمنده ... سوگند بابرهای بار

وقرا فالجاریات یسرا فالمقسمات
بار گران ... سوگند بکشتیها روند ... باسانی ... سوگند بفرشتگان بخش کننده

امرا انما توعدون لصادق وان الدین
کارها ... که شما را همی وعده کنند ... راست است ... و شمار و داد

لواقع والسماء ذات الحبک انکم
بودنی است ... و سوگند باسمان ... راهها ... که شما

لفی قول مختلف یؤفک عنه من
اندر گفتاری ... ناهموار ... باز گردانند ... ازوی ... آنرا که

افک قتل الخراصون الذین هم فی
باز گردانند ... کشته باد ... دروغ زنان ... آنها که ایشان ... اندر

غمرة ساهون یسألون ایان یوم الدین
اندر جهل اند ... غافلان ... همی پرسند ... کی باشد ... روز شمار

یوم هم علی النار یفتنون ذوقوا
آن روز ایشان ... بر آتش ... سوزانند ... گویند بچشید

فتنتکم هذا الذی کنتم به تستعجلون
سوختن را ... این است آنک ... بودید بدان ... شتاب کردید

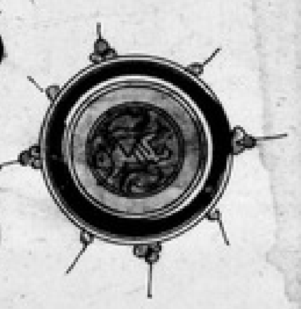
ان المتقین فی جنات وعیون آخذین
پرهیزکاران ... اندر بوستانها ... و چشمها روان ... گیرندگان

ما آتاهم ربهم انهم کانوا قبل ذلک
آنچ بداد ایشان را ... خداوند ایشان ... که ایشان ... بودند ... پیش ازین

محسنین کانوا قلیلا من اللیل ما
نیکوکاران ... بودند ... اندکی ... از شب ... آنچ

یهجعون وبالاسحار هم یستغفرون
خفتند ... و بسحرگاهان ... ایشان ... همی آمرزش خواستند

وفی اموالهم حق للسائل والمحروم
و اندر خواستهاشان ... حق بود ... مر خواهنده را ... و نایابنده را

وفي الارض آيات للموقنين وفي

واندر زمین نشانهاست مر بیگمانان را واندر

انفسكم افلا تبصرون وفي

تنهای شما جرا همی نه بینید واندر

السماء رزقكم وما توعدون

اسمان روزی شماست وانچ شما را همی وعده کنند

فورب السماء والارض انه لحق مثل

سوگند بخدای اسمان وزمین که این راست است همچنانکه شما

ما انكم تنطقون هل اتيك حديث

همی سخن گویید خبر امد بتو خبر

ضيف ابرهيم المكرمين اذ دخلوا

مهمانان ابرهیم نواخته گان جون اندر امدند

عليه فقالوا سلاما قال سلام

بروی گفتند سلام کردن سلامی گفت ابرهیم سلام بعنی جواب داد

قوم منكرون فراغ الى اهله

گروهی ناشناختگان بازگشت سوی کسیهاء خویش

فجاء بعجل سمين فقربه اليهم قال

بیاورد گوسالهء فربه بریان نزدیک کرد سوی ایشان گفت

الا تاكلون فاوجس منهم خيفة

جرا همی نخورید بدل اندر گرفت از ایشان بیمی

قالوا لا تخف وبشروه بغلام

همی گفتند مترس ومژده دادندش بکودکی

عليم فاقبلت امراته في صرة فصكت

دانا بیامد زن وی بابانگ سخت دست بر روی نهاد بعنی همی زد

وجهها وقالت عجوز عقيم قالوا

روی خویش وگفت کنده پیری نازاینده گفتند

كذلك قال ربك انه هو الحكيم

همچنین گفت خدای تو که وی است استوار کار صواب کار

العليم قال فما خطبكم ايها المرسلون

دانا است گفت ابرهیم چه کار است شما را یا فرستادگان

قالوا انا ارسلنا الى قوم مجرمين

گفتند ما را فرستادند سوی گروه گنهکاران

لنرسل عليهم حجارة من طين مسومة

تا فرستیم برایشان سنگی از گل نشان کرده

عند ربك للمسرفين فاخرجنا

نزد خدای تو مر بیدادکاران را بیرون آوردیم

من كان فيها من المؤمنين فما

آنرا که بودند اندروی از گروندگان بنیافتیم

وجدنا فيها غير بيت من المسلمين

اندر آنجا بجز خانه از مسلمانان

وتركنا فيها اية للذين يخافون

و بماندیم اندر آنجا نشانی و عبرتی مر آنکسها را که بترسند

العذاب الاليم وفي موسى اذ ارسلناه

از عذاب دردگین و اندر موسی که بفرستادیم

الى فرعون بسلطان مبين فتولى بركنه

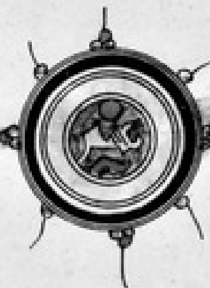
بسوی فرعون با حجتی پیدا برگشت بگروه خویش

وقال ساحر او مجنون فاخذناه

و گفت جادویست یا دیوانه بگرفتیم ورا

وجنوده فنبذناهم في اليم وهو

و سپاهانش را بیفکندیم ایشان را اندر دریا و وی

مليم وفي عاد اذ ارسلنا عليهم

سزای ملامت و اندر گروه عاد که بفرستادیم برایشان

الريح العقيم ما تذر من شيء اتت

باد بی منفعت دست باز نداشت هیچ از چیزی که بگذشت

عليه الا جعلته كالرميم وفي

بروی مگر بکرد چون استخوان پوسیده و اندر

ثمود اذ قيل لهم تمتعوا حتى

گروه ثمود که گفتند مر ایشان را برخورید تا گاهی یعنی سه روز

حين فعتوا عن امر ربهم فاخذتهم

بیرون شدند از فرمان خداوند بگرفت مر ایشان را

الصاعقة وهم ينظرون فما

آتش صاعقه یا بانگ جبرئیل و ایشان همی نگرستند نتوانستند

استطاعوا من قيام وما كانوا

هیچ ایستادن و نبودند

منتصرين وقوم نوح من قبل انهم

يارى خواهندگان وگروه نوح ازپس كه ايشان

كانوا قوما فاسقين والسماء بنيناها

بودند گروهى نافرمانان وآسمانرا برآورديمش

بايد وانا لموسعون والارض فرشناها

بنيرو وما توانايان بوديم وزمين بگسترانيدمش

فنعم الماهدون ومن كل شيء

نيك گسترانندگانيم واز هر چيزى

خلقنا زوجين لعلكم تذكرون

بيافريديم دو جفت تا شما پند گيريد

ففروا الى الله اني لكم منه نذير مبين

بگريزيد سوى خداى كه من شما را ازوى بيم كننده ام پيدا كننده

ولا تجعلوا مع الله الها اخر اني

ونگيريد با خداى خداى ديگر من

لكم منه نذير مبين كذلك ما اتى

شما را ازوى بيم كننده پيدا كننده همچنين نيامد بدان

الذين من قبلهم من رسول الا قالوا

ازكسها كه از پيش ايشان هيچ پيغامبرى مگر گفتند

ساحر او مجنون اتواصوا به بل هم

جادوست يا ديوانه يكديگر را اندرز كردند بدين كار بلكه ايشان

قوم طاغون فتول عنهم فما انت

گروهى ازحد گذرندگان روى بگردان ازيشان نيستى تو

بملوم وذكر فان الذكرى

ملامت زده وپند ده كه پند دادن

تنفع المؤمنين وما خلقت الجن

سود دارد گروندگانرا ونيافريدم پريانرا

والانس الا ليعبدون ما اريد منهم

وآدميانرا مگر تا مرا پرستند نخواهيم ازيشان

من رزق وما اريد ان يطعمون ان

هيچ روزى ونه نخواهم كه طعام دهند مرا كه

الله هو الرزاق ذو القوة المتين

خداوست كه روزى دهنده خداوند نيرو استوار

فان للذين ظلموا ذنوبا مثل ذنوب
كه از ان كسها را كه ستم كردند بهره است همچنين بهره

اصحابهم فلا يستعجلون فويل للذين
ياران ايشان شتاب مكنيد وای از ان كسها را كه

كفروا من يومهم الذي يوعدون
كافر كنند از روز ايشان آنكه همی وعده كردند ايشان

الطور اربعون و تسع ايات

بسم الله الرحمن الرحيم
بنام خدای

والطور وكتاب مسطور في رق
سوگند بكوه طور سينا وسوگند بنامه نبشته اندر ديوان

منشور والبيت المعمور والسقف
گشاده وسوگند بخانه آبادان كرده وسوگند بسقف

المرفوع والبحر المسجور ان عذاب
برداشته يعنی آسمان وسوگند بدريا برافروخته از آتش كه عذاب

ربك لواقع ما له من دافع يوم تمور
خدای تو افتادنی است مر او را هيچ باز دارنده آن روز كه بجنبد

السماء مورا وتسير الجبال سيرا
آسمان جنبيدنی و برود كوهها رفتنی

فويل يومئذ للمكذبين الذين هم
وای آن روز مر دروغ دارندگان را آنكسها كه ايشان

في خوض يلعبون يوم يدعون الى
همی بازی كنند آن روز كه همی باز گردانند سوی

نار جهنم دعا هذه النار التي كنتم
آتش دوزخ باز گردانيدنی اين آتش كه بوديد

بها تكذبون افسحر هذا ام انتم
بدو دروغ داشتيد جادويست اين يا شما

لا تبصرون اصلوها فاصبروا او لا
همی نه بينيد اندر شويد بدو شكيبائی كنيد يا

تصبروا سواء عليكم انما تجزون
شكيبائی نكنيد يكسانست برشما پاداش دهند شما را

ما كنتم تعملون إن المتقين في جنات

آنچه همی کنید پرهیزگاران اندر بوستانها باشند

ونعيم فاكهين بما آتاهم ربهم

و نعمتهاء ساذمانان بدانچ بدهدشان خدای ایشان

ووقاهم ربهم عذاب الجحيم كلوا

و برهانیدشان خدای ایشان از عذاب دوزخ بخورید

واشربوا هنيئا بما كنتم تعملون

و بیاشامید گوارنده بدانچ همی کنید

متكئين على سرر مصفوفة وزوجناهم

تکیه زدگان بر تختها بر رسته نهاده و زنی دهیم ایشانرا

بحور عين والذين آمنوا واتبعتهم

سیاه چشمان فراخ چشمان و آنکسها که بگرویدند و بپیرو ایشان شد

ذريتهم بإيمان ألحقنا بهم ذريتهم

فرزندان ایشان بگرویدن اندر رسانیم بایشان فرزندان ایشانرا

وما ألتناهم من عملهم من شيء كل

و نه کاستیم ایشانرا از کار ایشان هیچ چیزی همه

امرئ بما كسب رهين وأمددناهم

مردی بدانچه کرد گروگان باشد و افزونی دهیم ایشانرا

بفاكهة ولحم مما يشتهون يتنازعون

میوه و گوشتی از آنچ آرزو کنند یکدیگر همی ستانند

فيها كأسا لا لغو فيها ولا تأثيم

اندران جا جام پر شراب نه بیهوده گفتار اندران جا و نه بزه کاری

ويطوف عليهم غلمان لهم كأنهم

و همی گردند بر ایشان غلامان مر ایشانرا گوئی که ایشان

لؤلؤ مكنون وأقبل بعضهم على

مروارید اندر حقه و روی آورد بهری از ایشان بر

بعض يتساءلون قالوا إنا كنا قبل

بهری یکدیگر همی پرسند گویند ما بودیم پیش

في أهلنا مشفقين فمن الله علينا

اندر میان کسهای خویش ترسندگان سپاس نهاد خدای بر ما

ووقانا عذاب السموم إنا كنا من

و برهانید مارا از عذاب گرم سوزان ما بودیم

قبل ندعوه انه هو البر الرحيم فذكر

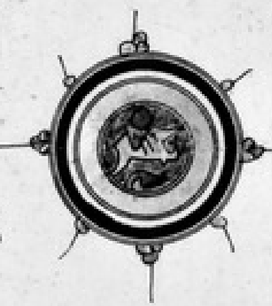
از پیش همی خواندیم خدای را او است نکوی کار بخشاینده پند ده

فما انت بنعمت ربك بكاهن

نیستی تو بنیکوی خدای تو پری گرفته

ولا مجنون ام يقولون شاعر نتربص

و نه دیوانه یا همی گویند شعری گوی است چشم همی داریم

به ريب المنون قل تربصوا فاني

بوی بدی زمانه را بگوی چشم همی دارید که من

معكم من المتربصين ام تأمرهم

با شما از چشم دارندگان یا همی فرماید ایشان را

احلامهم بهذا ام هم قوم طاغون

خردهای ایشان یا ایشان گروهی گردن کشان

ام يقولون تقوله بل لا يؤمنون فليأتوا

یا همی گویند از خویشتن همی گوید نه که همی نگروند بیارند

بحديث مثله ان كانوا صادقين

سخنی همچنین اگر هستند راستگویان

ام خلقوا من غير شيء ام هم الخالقون

یا آفریده شده‌اند از نه چیزی یا ایشان آفریدگار خویشتن اند

ام خلقوا السموات والارض بل لا

یا بیافریدند آسمانها و زمین را نه کایشان

يوقنون ام عندهم خزائن ربك

بی گمان اند یا نزدیک ایشان است گنج خانها خدای تو

ام هم المصيطرون ام لهم سلم

یا ایشان اند پادشاه خواهندگان یا ایشان راست نردوانی

يستمعون فيه فليأت مستمعهم

که گوش همی دارند اندروی بیارد گوش دارنده ایشان

بسلطان مبين ام له البنات ولكم

حجتی پیدا یا مر خدای راست دختران و مر شما راست

البنون ام تسألهم اجرا فهم من

پسران یا همی خواهی از ایشان مزدی ایشان از

مغرم مثقلون ام عندهم الغيب فهم

تاوان گران بار گشته اند یا نزدیک ایشان است نهان ایشان همی

يكيدون ام يريدون كيدا فالذين

می‌سازند / یا می‌خواهند / بد ساختن / آنکسها که

كفروا هم المكيدون ام لهم اله

کافر گشتند / ایشانند / کید با ایشان باز گردد / یا مر ایشان راست / خدای

غير الله سبحان الله عما يشركون

جز خدای / پاک است خدای / از آنچه همی انباز گیرند

وان يروا كسفا من السماء ساقطا

اگر / بینند / پاره‌ای / از آسمان / افتاده

يقولوا سحاب مركوم فذرهم حتى

گویند / ابری است / در هم کشیده بهم بسته / دست باز دار ایشان را تا

يلاقوا يومهم الذي فيه يصعقون

برسند / بروز خویش / آنکه / در وی / نا امید شوند

يوم لا يغني عنهم كيدهم شيئا ولا هم

آن روز / که سود ندارد / از ایشان / ساز بد ایشان / چیزی / و نه ایشان را

ينصرون وان للذين ظلموا عذابا دون

یاری دهند / و مر آنکسها را که / بیدادگری کردند / عذابی است / جز

ذلك ولكن اكثرهم لا يعلمون

این / و لیکن / بیشترین ایشان / همی ندانند

واصبر لحكم ربك فانك باعيننا

و شکیبایی کن / مر حکم / خدای تو / که تو / بنگاه داشت ما

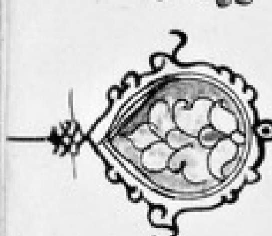
وسبح بحمد ربك حين تقوم ومن

و نماز کن / بسپاس / خدای تو / آنگاه که / برخیزی / و از

الليل فسبحه وادبار النجوم

شب / نماز گزار / و باز گشتن / ستارگان

مكية

سورة النجم ستون واثنان

بسم الله الرحمن الرحيم

والنجم اذا هوى ما ضل صاحبكم

سوگند بستاره / چون فرو شود / که گمراه نشد / یار شما یعنی محمد

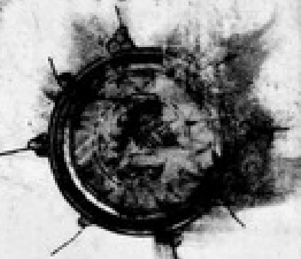
وما غوى وما ينطق عن الهوى ان

و در راه نگشت / و سخن نگوید / از خود هوای

هو الا وحي يوحى علمه شديد القوى

ذو مرة فاستوى وهو بالافق الاعلى

ثم دنا فتدلى فكان قاب قوسين او

ادنى فاوحى الى عبده ما اوحى ما

كذب الفواد ما رأى افتمارونه على

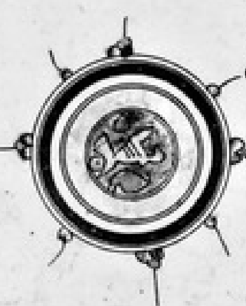
ما يرى ولقد رآه نزلة اخرى عند

سدرة المنتهى عندها جنة الماوى

اذ يغشى السدرة ما يغشى ما زاغ

البصر وما طغى لقد رأى من آيات

ربه الكبرى افرايتم اللات والعزى

ومنوة الثالثة الاخرى الكم الذكر

وله الانثى تلك اذا قسمة ضيزى

ان هي الا اسماء سميتموها انتم وآباؤكم

ما انزل الله بها من سلطان ان يتبعون

الا الظن وما تهوى الانفس ولقد

جاءهم من ربهم الهدى ام للانسان

ما تمنى فلله الآخرة والأولى وكم

آنچه آرزو کند مر خدای را است آن جهان و این جهان و چند

من ملك في السموات لا تغني شفاعتهم

از فرشته اندر آسمانها کی بکار نکرداند خواهش ایشان

شيئا إلا من بعد أن يأذن الله لمن يشاء

چیزی مگر از پس آنکه دستوری دهد خدای مر آنرا که خواهد

ويرضى إن الذين لا يؤمنون بالآخرة

و بپسندد آنکسها که نگرویدند بدان جهان

ليسمون الملائكة تسمية الأنثى وما

نام می نهند فرشتگان را نام دادن مادگی و نیست

لهم به من علم إن يتبعون إلا الظن وإن

ایشانرا هیچ دانش نمی پیروند مگر گمانی را و

الظن لا يغني من الحق شيئا فأعرض

هر آینه گمان سود ندارد از راستی چیزی روی بگردان

عن من تولى عن ذكرنا ولم يرد إلا

از آن کسی که برگشت از یاد ما و نه خواست مگر

الحيوة الدنيا ذلك مبلغهم من العلم

زندگانی این جهان آن است جای رسیدن ایشان از دانش

إن ربك هو أعلم بمن ضل عن سبيله

که خداوند تو وی داناتر است بدانکسی که گم شد از راه وی

وهو أعلم بمن اهتدى ولله ما في

و وی داناتر است بدانکسی که راه یافت و مر خدای را است آنچه در

السموات وما في الأرض ليجزي الذين

آسمانها است و آنچه در زمین است تا باداش دهد آنکسها را که

أساؤوا بما عملوا ويجزي الذين

بد کردند بدانچه کردند و باداش دهد آنکسها را که

أحسنوا بالحسنى الذين يجتنبون

نیکوی کردند به نیکوی آنکسها که کرانه کنند

كبائر الإثم والفواحش إلا اللمم

از بزرگ گناهان و ناخوبیها مگر گناهان خرد

إن ربك واسع المغفرة هو أعلم

که خداوند تو فراخ آمرزش است وی داناتر است

بكم اذ انشاكم من الارض واذ انتم

اجنة في بطون امهاتكم فلا تزكوا

انفسكم هو اعلم بمن اتقى افرايت

الذي تولى واعطى قليلا واكدى

اعنده علم الغيب فهو يرى ام

لم ينبا بما في صحف موسى وابرهيم

الذي وفى الا تزر وازرة وزر اخرى

وان ليس للانسان الا ما سعى وان سعيه

بسم الله الرحمن الرحيم

اقتربت الساعة وانشق القمر وان

يروا اية يعرضوا ويقولوا سحر

مستمر وكذبوا واتبعوا اهواهم

وكل امر مستقر ولقد جاهم من

الانبا ما فيه مزدجر حكمة

بالغة فما تغن النذر فتول عنهم

يوم يدع الداع الى شي نكر خشعا

أَبْصَارُهُمْ يَخْرُجُونَ مِنَ الْأَجْدَاثِ
چشمهای ایشان بیرون آیند از گورها

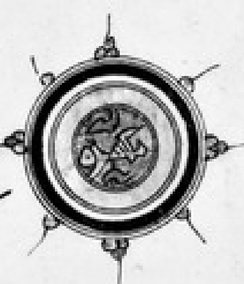
كَأَنَّهُمْ جَرَادٌ مُنْتَشِرٌ مُهْطِعِينَ
گوییا ایشان ملخ اند پراگنده شتابندگان

إِلَى الدَّاعِ يَقُولُ الْكَافِرُونَ هَذَا
سوی خواننده میگویند ناگرویدگان این

يَوْمٌ عَسِرٌ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ
روز دشوار بدروغ داشتند پیش از ایشان گروه نوح

فَكَذَّبُوا عَبْدَنَا وَقَالُوا مَجْنُونٌ
بدروغ داشتند بندهٔ ما را وگفتند دیوانه است

وَازْدُجِرَ فَدَعَا رَبَّهُ أَنِّي مَغْلُوبٌ
بازداشته شد بخواند خداوند خویش را که مرا غلبه کردند

فَانْتَصِرْ فَفَتَحْنَا أَبْوَابَ السَّمَاءِ بِمَاءٍ
کینه کش از ایشان بگشادیم درهای آسمان بابی

مُنْهَمِرٍ وَفَجَّرْنَا الْأَرْضَ عُيُونًا فَالْتَقَى
ریزان بشکافتیم زمین را چشمه ساران فراهم رسید

الْمَاءُ عَلَى أَمْرٍ قَدْ قُدِرَ وَحَمَلْنَاهُ عَلَى
آب بر کاری بوده و کرده شده بر داشتیم نوح را بر

ذَاتِ أَلْوَاحٍ وَدُسُرٍ تَجْرِي بِأَعْيُنِنَا
کشتی با تختها و میخها میرود بنگاه داشتن ما

جَزَاءً لِمَنْ كَانَ كُفِرَ وَلَقَدْ تَرَكْنَاهَا
پاداشنی مر آنکسی را که ناسپاس بوده و دست بداشتیم

آيَةً فَهَلْ مِنْ مُدَّكِرٍ فَكَيْفَ كَانَ
نشانی هست هیچ پند پذیرنده چگونه بود

عَذَابِي وَنُذُرِ وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ
عذاب کردن من و بیم کردن من و بدرستی آسان کردیم

لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَّكِرٍ كَذَّبَتْ
مر یاد داشتن را هیچ یادگیرنده بدروغ داشتند

عَادٌ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذُرِ إِنَّا
گروه عاد چگونه بود عذاب کردن من و بیم کردن من ما

أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا صَرْصَرًا فِي
بفرستادیم بر ایشان بادی سخت سرد اندر

يوم نحس مستمر تنزع الناس كانهم
روزی / نحس شوم نامبارک / همی سرون کند / مردمانرا / گویی ایشان

اعجاز نخل منقعر فكيف كان
بنهای خرما بنان / از جای بر کنده / پس چگونه / بود

عذابی ونذر ولقد يسرنا القران
عذاب من / و بیم کردن من / و نیک آسان کردانیدیم / قرآن را

للذكر فهل من مدكر كذبت
مر یاد داشتن را / هست هیچ / یادگیرنده / دروغ داشتند

ثمود بالنذر فقالوا ابشرا منا
گروه ثمود / بیم کنندگان را / گفتند / مردمی را / ازما

واحدا نتبعه انا اذا لفی ضلال
یکی / پیروی کنیم اورا / ما / آنگاه / در گمراهی باشیم

وسعر االقی الذكر عليه من بيننا
و دیوانگی / آیا فرو فرستاده شد / یادکرد / بروی / از میان ما

بل هو كذاب اشر سيعلمون غدا
نه که وی / دروغ زنی است / بطر گرفته / زود بدانند / فردا

من الكذاب الاشر انا مرسلوا
کیست / دروغ زن / بطر کرفته / ما فرستنده ایم

الناقة فتنة لهم فارتقبهم واصطبر
ماده اشتر / آزمایشی / مر ایشانرا / چشم دار ایشانرا / وشکیبایی کن

ونبئهم ان الماء قسمة بينهم كل
و آگاه کن ایشانرا / که آب / بخش است / میان ایشان / هر

شرب محتضر فنادوا صاحبهم
خوردنی / نوبت حاضر آورده / پس آواز دادند / یار خویش را

فتعاطى فعقر فكيف كان عذابی
دست دراز کرد / پس بکشت / پس چگونه / بود / عذاب من

ونذر انا ارسلنا عليهم صيحة
و بیم کردن من / ما بفرستادیم / بر ایشان / بانگی

واحدة فكانوا كهشيم المحتظر
یک / پس بودند / چون کیاه خشک / حظیره کننده

ولقد يسرنا القران للذكر فهل
و نیک / آسان کردانیدیم / قرآن را / مر یاد داشتن را / هست

مِن مُدَّكِرٍ كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطٍ بِالنُّذُرِ

هیچ یادکیرنده دروغ داشتند کروه لوط پیغامبران را

إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ حَاصِبًا إِلَّا آلَ

ما بفرستادیم برایشان سنگ ریزه مگر کسهای

لُوطٍ نَجَّيْنَاهُمْ بِسَحَرٍ نِعْمَةً مِنْ عِنْدِنَا

لوط را برهانیدیم بوقت سحرگاه نعمت از نزد ما

كَذَلِكَ نَجْزِي مَنْ شَكَرَ وَلَقَدْ

همچنین پاداش دهیم آنکسی را که سپاس داری کند و بدرستی

أَنْذَرَهُمْ بَطْشَتَنَا فَتَمَارَوْا بِالنُّذُرِ

بترسانید ایشان را گرفتن ما بگمان شدند پیغامبران

وَلَقَدْ رَاوَدُوهُ عَنْ ضَيْفِهِ فَطَمَسْنَا

و بدرستی که آرزو کردند مهمانان وی ناپیدا کردانیدیم

أَعْيُنَهُمْ فَذُوقُوا عَذَابِي وَنُذُرِ وَلَقَدْ

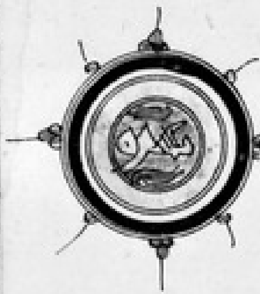
چشمهای ایشان را بچشید عذاب و بیم کردن من و بدرستی

صَبَّحَهُمْ بُكْرَةً عَذَابٌ مُسْتَقِرٌّ

بامداد آمد بدیشان بامداد عذابی همیشه

فَذُوقُوا عَذَابِي وَنُذُرِ وَلَقَدْ يَسَّرْنَا

بچشید عذاب من و بیم کردن من و بدرستی آسان کردانیدیم

الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَّكِرٍ

قرآن را برای یاد داشتن پس هیچ هست یاد کیرنده

وَلَقَدْ جَاءَ آلَ فِرْعَوْنَ النُّذُرُ كَذَّبُوا

و بدرستی آمد بکسان فرعون پیغامبران دروغ داشتند

بِآيَاتِنَا كُلِّهَا فَأَخَذْنَاهُمْ أَخْذَ

نشانهای ما را همه بگرفتیم ایشان را گرفتن

عَزِيزٍ مُقْتَدِرٍ أَكُفَّارُكُمْ خَيْرٌ مِنْ

بیرومند توانا تا کافران شما بهترند از

أُولَئِكُمْ أَمْ لَكُمْ بَرَاءَةٌ فِي الزُّبُرِ

آن کافران یا مر شما را بیزاری است اندر نامها

أَمْ يَقُولُونَ نَحْنُ جَمِيعٌ مُنْتَصِرٌ

یا همی گویند ما همه کینه کشیم

سَيُهْزَمُ الْجَمْعُ وَيُوَلُّونَ الدُّبُرَ بَلِ

زود هزیمت کنند کروه ایشان را و برگردند پشتهای خویش

السّاعة موعدهم والسّاعة

رستخیز وعده گاه ایشان و رستخیز

ادهى وامرّ انّ المجرمين في ضلال

سخت تر و تلخ تر گناهکاران در گمراهی اند

وسعر يوم يسحبون في النّار

و دیوانگی روزی که بکشند ایشان را در آتش

على وجوههم ذوقوا مسّ سقر

بر رویهای ایشان گویند بچشید بسودن دوزخ

انّا كلّ شيء خلقناه بقدر وما

ما هر چیزی بیافریدیمش باندازه و نیست

امرنا الّا واحدة كلمح بالبصر ولقد

فرمان ما مگر یکی چون دیدن بچشم و بدرستی

اهلكنا اشياعكم فهل من

ما هلاک کردیم مانندگان شما را هست هیچ

مدّكر وكلّ شيء فعلوه في الزّبر

پند گیرنده و هر چیزی که کردند اندر نامه‌هاست

وكلّ صغير وكبير مستطر

و هر خردی و بزرگی نبشته است

انّ المتّقين في جنّات ونهر في

بدرستی پرهیزکاران اندر بوستانها باشند و روشنای فراخ اندر

مقعد صدق عند مليك مقتدر

نشستنگاهی راست نزد پادشاهی توانا

سورة الرحمن سبعون وثمان آيات

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام خدای بخشاینده بخشایشگر

الرحمن علّم القرآن خلق الانسان

خدای مهربان بخشاینده بیاموزند قرآن را بیافرید مردم را

علّمه البيان الشّمس والقمر بحسبان

بیاموزید اورا نام چیزها آفتاب و ماه بشمار اند

والنّجم والشّجر يسجدان والسّماء

و گیاه و درخت سجده می کنند و آسمان را

رفعها ووضع الميزان ألا تطغوا

برداشتش و نهاد ترازو كه افزونى مكنيت

في الميزان وأقيموا الوزن بالقسط ولا

اندر ترازو و راست كنيد سنجش براد

تخسروا الميزان والأرض وضعها

كم مكنيد اندر ترازو و زمين را نهادش

للأنام فيها فاكهة والنخل ذات

مر خلق را اندروى ميوه است و خرمابنان

الأكمام والحب ذو العصف

با غلافها و دانه علف ستوران

والريحان فبأي آلاء ربكما تكذبان

و اسپرغمها بكدام نعمتها خداوند خويش همى دروغ دارند

خلق الإنسان من صلصال كالفخار

بيافريد مردم را از گل ناپاك چو سفال

وخلق الجان من مارج من نار فبأي

و بيافريد پريان را از آتش بكدام

آلاء ربكما تكذبان رب المشرقين

نعمتها خداوند خويش دروغ داريمى خداوند دو مشرق

ورب المغربين فبأي آلاء ربكما

و خداوند دو مغرب بكدام نعمتها خداوند خويش دروغ دارند

تكذبان مرج البحرين يلتقيان

دو دريا بهم اندر شوند

بينهما برزخ لا يبغيان فبأي

ميان ايشان برده است تا بيا ميزند بكدام

آلاء ربكما تكذبان يخرج

نعمتها خداوند خويش دروغ دارند بيرون آيد

منهما اللؤلؤ والمرجان فبأي آلاء

از آن دو دريا مرواريد بزرگ و مرواريد خرد بكدام نعمتها

ربكما تكذبان وله الجوار

خداوند خويش دروغ دارند و مر او را كشتيها

المنشآت في البحر كالأعلام

روان اندر دريا چون كوهها

فبأي آلاء ربكما تكذبان كل
بكدام نعمتها خداوند خويش بدروغ داريد هر

من عليها فان ويبقى وجه ربك ذو
آن كه بر زمين است [illegible] و بماند [illegible] خداوند تو

الجلال والاكرام فبأي آلاء ربكما
با بزرگوارى ونواخت بكدام نعمتها خداوند خويش

تكذبان يسأله من في السموات
بدروغ داريد [illegible] آنكه اندر آسمانها

والارض كل يوم هو في شان فبأي
و زمين هر روزى وى اندر كارى است بكدام

آلاء ربكما تكذبان سنفرغ لكم
نعمتها خداوند خويش بدروغ داريد [illegible]

أيه الثقلان فبأي آلاء ربكما تكذبان
يا پريان وآدميان بكدام نعمتها خداوند خويش بدروغ داريد

يا معشر الجن والانس ان استطعتم ان
ياگروه پريان وآدميان اگر [illegible]

تنفذوا من اقطار السموات والارض
بيرون شويد از كنارها آسمان و زمين

فانفذوا لا تنفذون الا بسلطان فبأي
بيرون شويد بيرون نشويد مگر بحجت بكدام

آلاء ربكما تكذبان يرسل عليكما
نعمتها خداوند خويش بدروغ داريد فرستند بر شما

شواظ من نار ونحاس فلا تنتصران
[illegible] از آتش ودود [illegible]

فبأي آلاء ربكما تكذبان فاذا
بكدام نعمتها خداوند خويش بدروغ داريد چون

انشقت السماء فكانت وردة كالدهان
بشكافد آسمان باشد [illegible]

فبأي آلاء ربكما تكذبان فيومئذ
بكدام نعمتها خداوند خويش بدروغ داريد آن روز

لا يسأل عن ذنبه انس ولا جان فبأي
نپرسند از گناه آدمى ونه پرى بكدام

الاء ربكما تكذبان يعرف المجرمون

نعمتها خداوندو بدروغ داشت بشناسند گناهکاران

بسيماهم فيؤخذ بالنواصي والاقدام

بنشانی رویهاشان بگیرند موی پیشانی و پایها

فباي الاء ربكما تكذبان هذه

بکدام نعمتها خداوندو بدروغ داشت این است

جهنم التي يكذب بها المجرمون

دوزخ آنک بدروغ می داشتند اورا گناهکاران

يطوفون بينها وبين حميم ان فباي

می گردند میان او و میان آب گرم سوزان بکدام

الاء ربكما تكذبان ولمن خاف

نعمتها خداوندو بدروغ داشت و مر آن کسی را که بترسد

مقام ربه جنتان فباي الاء ربكما

از ایستادن خداوند خویش دو بستان بکدام نعمتها خداوندو

تكذبان ذواتا افنان فباي الاء ربكما

بدروغ داشت هر دو با شاخها بکدام نعمتها خداوندو

تكذبان فيهما عينان تجريان

بدروغ داشت در آن دو بستان دو چشمه اند که همی روند

فباي الاء ربكما تكذبان فيهما

بکدام نعمتها خداوندو بدروغ داشت اندر آن دو

من كل فاكهة زوجان فباي الاء

از هر میوه دو جفت اند بکدام نعمتها

ربكما تكذبان متكئين على

خداوندو بدروغ داشت تکیه زدگان بر

فرش بطائنها من استبرق وجنى

گسترها آسترهاء آن از دیبا و میوه چیدن

الجنتين دان فباي الاء ربكما تكذبان

هر دو بستان نزدیک بکدام نعمتها خداوندو بدروغ داشت

فيهن قاصرات الطرف لم يطمثهن

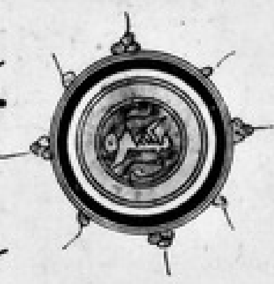
اندر او زنان فرو داشته چشمها نسودست

انس قبلهم ولا جان فباي الاء ربكما

آدمی بیش از ایشان و نه پری بکدام نعمتها خداوندو

تُكَذِّبانِ كَأَنَّهُنَّ الياقُوتُ وَالمَرْجانُ

فَبِأَيِّ آلاءِ رَبِّكُما تُكَذِّبانِ هَلْ

جَزاءُ الإِحْسانِ إِلَّا الإِحْسانُ

فَبِأَيِّ آلاءِ رَبِّكُما تُكَذِّبانِ وَمِنْ

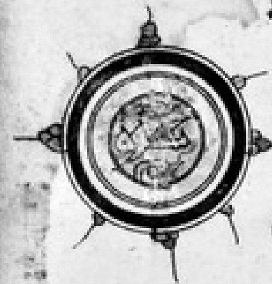
دُونِهِما جَنَّتانِ فَبِأَيِّ آلاءِ رَبِّكُما

تُكَذِّبانِ مُدْهامَّتانِ فَبِأَيِّ آلاءِ

رَبِّكُما تُكَذِّبانِ فِيهِما عَيْنانِ

نَضّاخَتانِ فَبِأَيِّ آلاءِ رَبِّكُما تُكَذِّبانِ

فِيهِما فاكِهَةٌ وَنَخْلٌ وَرُمّانٌ

فَبِأَيِّ آلاءِ رَبِّكُما تُكَذِّبانِ فِيهِنَّ

خَيْراتٌ حِسانٌ فَبِأَيِّ آلاءِ رَبِّكُما

تُكَذِّبانِ حُورٌ مَقْصُوراتٌ فِي

الخِيامِ فَبِأَيِّ آلاءِ رَبِّكُما تُكَذِّبانِ

لَمْ يَطْمِثْهُنَّ إِنْسٌ قَبْلَهُمْ وَلا جانٌّ

فَبِأَيِّ آلاءِ رَبِّكُما تُكَذِّبانِ

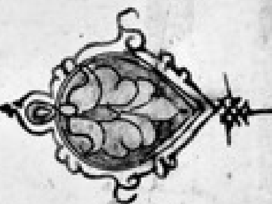
مُتَّكِئِينَ عَلَى رَفْرَفٍ خُضْرٍ وَعَبْقَرِيٍّ

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ حِسَانٍ

نیکو · بکدام · نعمتها · خداوندتو · دروغ داشت

تَبَارَكَ اسْمُ رَبِّكَ ذِي الْجَلَالِ

بابرکتا است · نام خداوند تو · با بزرگواری

الواقعة تسعون وست مكية

وَالْإِكْرَامِ

باکرمی کردن و نواختن

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

نام خدای · و مهربان

إِذَا وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ لَيْسَ لِوَقْعَتِهَا

چون بیاید آن ساعت · نیست · مرآمدن وی را

كَاذِبَةٌ خَافِضَةٌ رَافِعَةٌ إِذَا

دروغی · فرو برنده است · بردارنده · چون

رُجَّتِ الْأَرْضُ رَجًّا وَبُسَّتِ الْجِبَالُ

جنبانید · زمین را · جنبانیدنی · و نرم کرده شد · کوهها

بَسًّا فَكَانَتْ هَبَاءً مُنْبَثًّا وَكُنْتُمْ

نرم کرده شدنی · بباشد · گرد · پراکنده · و بباشید شما

أَزْوَاجًا ثَلَاثَةً فَأَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ

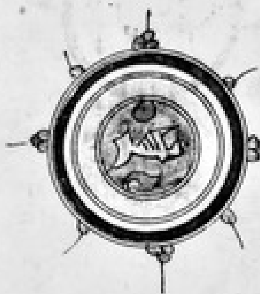
گروه · سه گروه · خداوندان · دست راست

مَا أَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ وَأَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ

چه خداوندان دست راست · و خداوندان · دست چپ

مَا أَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ وَالسَّابِقُونَ

چه خداوندان · دست چپ · و پیش روان

السَّابِقُونَ أُولَئِكَ الْمُقَرَّبُونَ فِي

چه پیش روان · ایشان ایشانند · نزدیک کردگان · اندر

جَنَّاتِ النَّعِيمِ ثُلَّةٌ مِنَ الْأَوَّلِينَ

بوستانها · با نعمت · گروهی · از · پیشینان

وَقَلِيلٌ مِنَ الْآخِرِينَ عَلَى سُرُرٍ مَوْضُونَةٍ

و اندکی · از · بازپسینان · بر تختها · بهم اندر بافته

مُتَّكِئِينَ عَلَيْهَا مُتَقَابِلِينَ يَطُوفُ

تکیه کردگان · بر آنجا · روی بروی آورده · همی گردند

عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُخَلَّدُونَ بِأَكْوَابٍ

بر ایشان · کودکان · جاودانیان · با قدحها

وَأَبَارِيقَ وَكَأْسٍ مِنْ مَعِينٍ لَا يُصَدَّعُونَ

عَنْهَا وَلَا يُنْزِفُونَ وَفَاكِهَةٍ مِمَّا

يَتَخَيَّرُونَ وَلَحْمِ طَيْرٍ مِمَّا يَشْتَهُونَ

وَحُورٌ عِينٌ كَأَمْثَالِ اللُّؤْلُؤِ الْمَكْنُونِ

جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ لَا يَسْمَعُونَ

فِيهَا لَغْوًا وَلَا تَأْثِيمًا إِلَّا قِيلًا سَلَامًا

سَلَامًا وَأَصْحَابُ الْيَمِينِ مَا أَصْحَابُ

الْيَمِينِ فِي سِدْرٍ مَخْضُودٍ وَطَلْحٍ

مَنْضُودٍ وَظِلٍّ مَمْدُودٍ وَمَاءٍ مَسْكُوبٍ

وَفَاكِهَةٍ كَثِيرَةٍ لَا مَقْطُوعَةٍ وَلَا

مَمْنُوعَةٍ وَفُرُشٍ مَرْفُوعَةٍ إِنَّا أَنْشَأْنَاهُنَّ

إِنْشَاءً فَجَعَلْنَاهُنَّ أَبْكَارًا عُرُبًا أَتْرَابًا

لِأَصْحَابِ الْيَمِينِ ثُلَّةٌ مِنَ الْأَوَّلِينَ

وَثُلَّةٌ مِنَ الْآخِرِينَ وَأَصْحَابُ الشِّمَالِ

مَا أَصْحَابُ الشِّمَالِ فِي سَمُومٍ وَحَمِيمٍ

وَظِلٍّ مِنْ يَحْمُومٍ لَا بَارِدٍ وَلَا كَرِيمٍ

إنهم كانوا قبل ذلك مترفين وكانوا

كه ايشان بودند پيش از آن نعمت پروردگان وبودند

يصرون على الحنث العظيم وكانوا

كه ميكردند بر گناه بزرگ وبودند

يقولون أئذا متنا وكنا ترابا

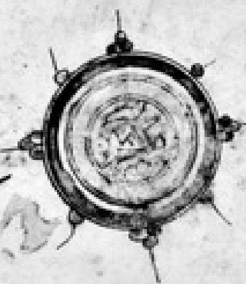
كه همي گفتند چون ما بميريم وباشيم خاك

وعظاما أإنا لمبعوثون أوآباؤنا

واستخوانها هر كه ما برانگيخته باشيم يا پدران ما را

الأولون قل إن الأولين والآخرين لمجموعون

پيشينيان را بگوي كه پيشينيان و پسينيان همه را گرد آرند

إلى ميقات يوم معلوم ثم إنكم أيها

سوي وعده گاه روز دانسته باز شما

الضالون المكذبون لآكلون من شجر

گمراهان دروغ زنان خورندگان از درخت

من زقوم فمالئون منها البطون

از زقوم پركننده ازوى شكمها

فشاربون عليه من الحميم فشاربون

آشامنده بروي از آب گرم بيا شامند

شرب الهيم هذا نزلهم يوم الدين

آشاميدن اشتران تشنه اينست خورد ايشان روز پاداش

نحن خلقناكم فلولا تصدقون

ما بيافريديم شما را چرا همي استوار نداريد

أفرأيتم ما تمنون أأنتم تخلقونه أم

چه بينيد آنچه مي ريزيد شما همي آفرينيد يا

نحن الخالقون نحن قدرنا بينكم

ما آفرينندگان ما اندازه كرديم ميان شما

الموت وما نحن بمسبوقين على أن

مرگ وما نيستيم از ما درگذرندگان بر

نبدل أمثالكم وننشئكم في

بدل آريم مانندگان شما ونو بيافرينيم شما را

ما لا تعلمون ولقد علمتم النشأة

اندر آنچه نمي دانيد وبيك دانستيد آفرينش

الاولى فلولا تذكرون افرايتم ما

نخستین چرا همی پند نکیرید دیدید انچه

تحرثون ءانتم تزرعونه ام نحن الزارعون

همی کارید شما همی رویانید ان را یا ما ایم رویانندکان

لو نشاء لجعلناه حطاما فظلتم

اکر خواستیمی بکردیمی ان را خرد شکسته پس همانی همی خورید

تفكهون انا لمغرمون بل نحن محرومون

که ما تاوان زدکانیم بلکه ما دولت کشتکانیم

افرايتم الماء الذي تشربون ءانتم انزلتموه

چه بینید اب ان که همی خورید شما فرو داوردید

من المزن ام نحن المنزلون لو نشاء جعلناه

از ابر یا ما بودیم فرود ارندکان اکر خواستیم بکردیمی ان را

اجاجا فلولا تشكرون افرايتم النار

شور تلخ چرا همی سپاس داری نکنید چه بینید اتش

التي تورون ءانتم انشاتم شجرتها ام نحن

که همی جماع زنید شما براوردید درخت ان را یا ما بودیم

المنشئون نحن جعلناها تذكرة

برارندکان ما بکردیم ان را پندی

ومتاعا للمقوين فسبح باسم ربك

و منفعتی مر توشنه ابستری شدکان را تسبیح کن بنام خداوند تو

العظيم فلا اقسم بمواقع النجوم وانه

بزرگ سوکند یاد کنیم بجای فرو شدن ستارکان واین

لقسم لو تعلمون عظيم انه لقرءان كريم

سوکندیست اکر بدانید بزرگ که این کتابیست بزرکوار

في كتاب مكنون لا يمسه الا المطهرون

اندر نامه نکاه داشته نبساود ان را مکر پاکیزکان

تنزيل من رب العالمين افبهذا الحديث

فرو فرستاده از خداوند عالمیان بدین حدیث

انتم مدهنون وتجعلون رزقكم انكم

شما همی سستی کنید و همی کنید روزی خویش را که شما

تكذبون فلولا اذا بلغت الحلقوم

همی دروغ دارید چرا انکه جان بکلو رسد

وَانتُمْ حِينَئِذٍ تَنظُرُونَ وَنَحْنُ اقْرَبُ
وشما آنگاه مى نگريد وما نزديكتريم

اِلَيْهِ مِنكُمْ وَلَكِن لَا تُبْصِرُونَ فَلَوْلَا
بوى از شما وليكن شما نمى بينيد چرا

اِن كُنتُمْ غَيْرَ مَدِينِينَ تَرْجِعُونَهَا
اگر هستيد شما نا گردانيدگان باز گردانيد جان را

اِن كُنتُمْ صَادِقِينَ فَامَّا اِن كَانَ مِنَ
اگر هستيد راست گويان پس اگر باشد از

المُقَرَّبِينَ فَرَوْحٌ وَرَيْحَانٌ وَجَنَّتُ
نزديك كردگان پس آسايش است واسپرغم وروزى و بوستان

نَعِيمٍ وَامَّا اِن كَانَ مِنْ اَصْحَابِ
با نعمت واگر باشد از خداوندان

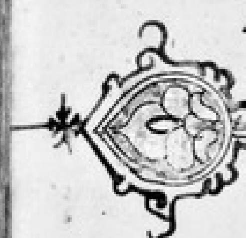
اليَمِينِ فَسَلَامٌ لَكَ مِنْ اَصْحَابِ اليَمِينِ
دست راست درود باد مر ترا از خداوندان دست راست

وَامَّا اِن كَانَ مِنَ المُكَذِّبِينَ الضَّالِّينَ
واگر باشد از دروغ دارندگان گمراهان

فَنُزُلٌ مِنْ حَمِيمٍ وَتَصْلِيَةُ جَحِيمٍ
پس مهمانى باشد از آب گرم واندر آوردن بدوزخ

اِنَّ هَذَا لَهُوَ حَقُّ اليَقِينِ فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ
اين است حق بى گمان است تسبيح كن نام خداوند تو

العَظِيمِ
بزرگ

الحديد عشرون وتسع آيات

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
نام خداى روزى دهنده بخشاينده

سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالاَرْضِ
پاكى گفت مر خداى را آنچه اندر آسمانها و زمين اند

وَهُوَ العَزِيزُ الحَكِيمُ لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ
و وى است عزيز استوار كار مر او راست پادشاى آسمانها

وَالاَرْضِ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ
و زمينها زنده كند و ميراند و وى بر همه

شَيْءٍ قَدِيرٌ هُوَ الاَوَّلُ وَالآخِرُ وَالظَّاهِرُ
چيزى توانا است وى است اول وى است آخر وى است ظاهر

وَالْبَاطِنُ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ هُوَ
و وی است باطن که دیسمار را روی و وی ک بهر چیزی داناست

الَّذِي خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضَ فِي
وی است انکسی که بیافرید آسمانها و زمینها اندر

سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ
شش روز تا برنشاند بر عرش

يَعْلَمُ مَا يَلِجُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا
داند اخ اندر سود اندر زمین واخ فروایدا ازین

وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا
واخ فرواید از آسمان واخ برسود اندرانجا

وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ
و وی نرد شما هر کجا که باشید خدای بداخ که همی کنید

بَصِيرٌ لَهُ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ
بیناست مر اوراست پادشاهی آسمانها و زمینها

وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ يُولِجُ اللَّيْلَ
و سوی خدای باز گردانید کارها اندراد شب را

فِي النَّهَارِ وَيُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَهُوَ
اندر روز و اندرارد روز اندر شب و وی

عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ آمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ
داناست بداخ اندر دلهاست بگروید بخدای و بپیغمبروی

وَأَنْفِقُوا مِمَّا جَعَلَكُمْ مُسْتَخْلَفِينَ
و هزینه کنید ازانچ بکرد مر شمارا خلیفتان پاسپس ماندگان

فِيهِ فَالَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَأَنْفَقُوا
اندروی انکسها که بگرویدند از شما و هزینه کنند

لَهُمْ أَجْرٌ كَبِيرٌ وَمَا لَكُمْ لَا تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ
مر ایشانرا مزدی بزرگ و چه بودست مر شمارا که نگروید بخدای

وَالرَّسُولُ يَدْعُوكُمْ لِتُؤْمِنُوا بِرَبِّكُمْ
و پیغمبر همی خواند شمارا تا بگروید بخداوندتان

وَقَدْ أَخَذَ مِيثَاقَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ
و گرفتست پیمان شما اگر هستید گرویدگان

هُوَ الَّذِي يُنَزِّلُ عَلَى عَبْدِهِ آيَاتٍ
وی است انکسها که فرو فرستد بر بنده وی نشانها

بینات ليخرجكم من الظلمات الى النور

بینا تا بیرون آرد شما را از تاریکیها سوی روشنائی

وان الله بكم لرءوف رحيم وما لكم

وخدای تعالی بشما بخشاینده مهربان وچه بودست

الا تنفقوا في سبيل الله ولله ميراث

که هر سه نکنید اندر راه خدای ومر خدای راست میراث

السموات والارض لا يستوي منكم

آسمانها وزمینها برابر نباشد از شما

من انفق من قبل الفتح وقاتل اولئك

کسی که هزینه کند از پیش گشادن مکه وکارزار کند ایشان

اعظم درجة من الذين انفقوا

بزرگترند بپایه از آنکسها که هزینه کردند

من بعد وقاتلوا وكلا وعد الله

از پس فتح مکه وکارزار کردند وهمه را وعده کرد خدای

الحسنى والله بما تعملون خبير من

نیکوی وخدای بدانچه همی کنید آگاه است کیست

ذا الذي يقرض الله قرضا حسنا

آنکسی که وام دهد خدای را وام دادنی نیکو

فيضاعفه له وله اجر كريم يوم

تا فزون گرداند آن مر او را ومر او را باشد مزدی بزرگوار آن روز

ترى المؤمنين والمؤمنات يسعى

که بینی مرگروندگان را وزنان گرونده را همی رود

نورهم بين ايديهم وبايمانهم بشريكم

روشنای ایشان پیش ایشان واز دست راست ایشان مژده کارا

اليوم جنات تجري من تحتها الانهار

امروز بوستانها جوی آبها روان همی رود از زیر آن

خالدين فيها ذلك هو الفوز العظيم

جاودان اندر آنجا اینست کوی رستگاری بزرگ است

يوم يقول المنافقون والمنافقات

آن روز که گویند دوسرکاران مردمان وزنان

للذين آمنوا انظرونا نقتبس من نوركم

مر آنکسها را که بگرویدند بنگرید ما را تا فرو گیریم از روشنائی شما

قيل ارجعوا وراءكم فالتمسوا نورا

گویند بازگردید پس جویید روشنای

فضرب بينهم بسور له باب باطنه

زده شد میان ایشان باره مر اورا دری اندروی

فيه الرحمة وظاهره من قبله العذاب

اندروی رحمت و بیرون وی از سوی وی عذاب

ينادونهم ألم نكن معكم قالوا بلى ولكنكم

آواز دهند منافقان مؤمنان را که نه ما بودیم با شما گفتند آری و لیکن شما

فتنتم أنفسكم وتربصتم وارتبتم

از مرد کرداست تنهای خویش را چشم داشتید و گمان بردید

وغرتكم الأماني حتى جاء أمر الله

و بفریفت مر شما را آرزوها تا بیاید کار خدای

وغركم بالله الغرور فاليوم لا

و بفریفت شما را بخدای دیو فریبنده امروز نه

يؤخذ منكم فدية ولا من الذين

نگیرند از شما فدای و نه از آن کسها که

كفروا مأواكم النار هي مولاكم

نگرویدند بازگشتن شما آتش است وی است یار و دوستکه دار شما

وبئس المصير ألم يأن للذين آمنوا أن

و بد جای بازگشتن نه گاه نبود مر آن کسها را که بگرویدند که

تخشع قلوبهم لذكر الله وما نزل

نرم شود دلهای ایشان برای یاد خدای و آنچه فرو فرستاد

من الحق ولا يكونوا كالذين أوتوا

از حق و نباشند چون آن کسها که داده شدند

الكتاب من قبل فطال عليهم الأمد

نامه از پیش درازا شد بر ایشان روزگار

فقست قلوبهم وكثير منهم فاسقون

سخت گشت دلهای ایشان و بسیاری از ایشان بی فرمانانند

اعلموا أن الله يحيي الأرض بعد موتها

بدانید که خدای زنده گرداند زمین را پس مردن او

قد بينا لكم الآيات لعلكم تعقلون

نیک پیدا کردیم مر شما را نشانها تا مگر شما بخرد بازگردید

إِنَّ الْمُصَّدِّقِينَ وَالْمُصَّدِّقَاتِ وَأَقْرَضُوا
راست دارندگان و زنان که وام دادند

اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا يُضَاعَفُ لَهُمْ
خدای را وامی نیکو افزون گردانند مزدهاشان را

وَلَهُمْ أَجْرٌ كَرِيمٌ وَالَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ
و مر ایشان راست مزدی بزرگوار و آنکسها که بگرویدند بخدای

وَرُسُلِهِ أُولَئِكَ هُمُ الصِّدِّيقُونَ
و پیغامبران وی ایشانند که ایشان راست گویان

وَالشُّهَدَاءُ عِنْدَ رَبِّهِمْ لَهُمْ أَجْرُهُمْ
و شهیدان نزد خدای ایشان مر ایشان راست مزدهاشان

وَنُورُهُمْ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا
و روشنای و آنکسها که نگرویدند و دروغ داشتند

بِآيَاتِنَا أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ
بحجتهای ما ایشانند باشندگان دوزخ

اعْلَمُوا أَنَّمَا الْحَيَوٰةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَلَهْوٌ
بدانید که زندگانی این جهان بازی است و افسوس است

وَزِينَةٌ وَتَفَاخُرٌ بَيْنَكُمْ وَتَكَاثُرٌ فِي
و آرایش است و نازیدن است میان یکدیگرا و بیش جستن است اندر

الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ كَمَثَلِ غَيْثٍ
خواسته‌ها و فرزندان چون مانند باران خواست

أَعْجَبَ الْكُفَّارَ نَبَاتُهُ ثُمَّ يَهِيجُ فَتَرَاهُ
خوش آید کافران را گیاه وی باز خشک شود بینی ورا

مُصْفَرًّا ثُمَّ يَكُونُ حُطَامًا وَفِي
زرد گشته باز باشد خرد شکسته و اندر

الْآخِرَةِ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَمَغْفِرَةٌ
آن جهان عذاب سخت و آمرزش

مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٌ وَمَا الْحَيَوٰةُ الدُّنْيَا
از خدای و خشنودی و نیست زندگانی این جهان

إِلَّا مَتَاعُ الْغُرُورِ سَابِقُوا إِلَى مَغْفِرَةٍ
مگر برخورداری فریفتگی سبق کنید بسوی آمرزش

مِنْ رَبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا كَعَرْضِ
از خداوندگار و بوستانی که پهنای وی بهمه فراخان

السماء والارض اعدت للذين امنوا

آسمانها و زمین آماده کرده شود مر آن کسها را که بگرویدند

بالله ورسله ذلك فضل الله يؤتيه

بخدای و پیغامبران وی اینست افزونی خدای بدهد آنرا

من يشاء والله ذو الفضل العظيم

که خواهد و خدای خداوند افزونی بزرگ است

ما اصاب من مصيبة في الارض

نرسد هیچ کار ناخوش اندر زمین

ولا في انفسكم الا في كتاب

و نه اندر تنهای شما مگر اندر نامه نبشته است

من قبل ان نبراها ان ذلك على الله

ازپیش آنک بیافرینیم آنرا کان بر خدای

يسير لكيلا تاسوا على ما فاتكم

آسانست تا اندوه نخورید بر آنچ شود از شما

ولا تفرحوا بما اتيكم والله لا يحب

و شادی مکنید بدانچ بدهد شمارا و خدای دوست ندارد

كل مختال فخور الذين يبخلون

هر خرامنده را کشی کننده را آنکسها که بخیلی کنند

ويامرون الناس بالبخل ومن يتول

و فرمایند مردمانرا بخیلی کردن و هرک روی بگرداند

فان الله هو الغني الحميد لقد ارسلنا

که خدای بی نیازست ستوده ما فرستادیم

رسلنا بالبينات وانزلنا معهم

پیغامبران خود را با حجتها و فرو فرستادیم با ایشان

الكتاب والميزان ليقوم الناس

نامه و ترازو تا بایستند مردمان

بالقسط وانزلنا الحديد فيه

بداد و فرو فرستادیم آهن اندروی

باس شديد ومنافع للناس وليعلم

نیروی سخت و منفعتها مر مردمانرا و تا بداند

الله من ينصره ورسله بالغيب

خدای کسی که یاری دهد ورا و پیغامبران وی بناپیدا

لَّ إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا

که خدای نیرومند است عزیز است و فرود فرستادیم

نُوحًا وَإِبْرَٰهِيمَ وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِمَا

نوح را وابرهیم را و بکردیم اندر فرزندان ایشان هردو

النُّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ فَمِنْهُم مُّهْتَدٍ

پیغامبری و نامه از ایشان بود راه یافته

وَكَثِيرٌ مِّنْهُمْ فَاسِقُونَ ثُمَّ قَفَّيْنَا

و بسیاری از ایشان بی فرمانان باز پس فرستادیم

عَلَىٰ آثَارِهِم بِرُسُلِنَا وَقَفَّيْنَا

بر پیهاران پیغامبران خویش را و پس فرستادیم

بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ وَآتَيْنَاهُ الْإِنجِيلَ

عیسی را پسر مریم را و بدادیم انجیل

وَجَعَلْنَا فِي قُلُوبِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ رَأْفَةً

و بکردیم اندر دلهای انکسها که بدنبع وی رفتند مهربانی

وَرَحْمَةً وَرَهْبَانِيَّةً ابْتَدَعُوهَا مَا

و بخشودن و ترسکاری از خویشتن باختند انرا

كَتَبْنَاهَا عَلَيْهِمْ إِلَّا ابْتِغَاءَ رِضْوَانِ اللَّهِ

ما نبشتیم آن بر ایشان مگر جستن خشنودی خدای

فَمَا رَعَوْهَا حَقَّ رِعَايَتِهَا فَآتَيْنَا

نگاه نداشتند آنرا سزای نگاه داشتن وی بدادیم انکسهارا

الَّذِينَ آمَنُوا مِنْهُمْ أَجْرَهُمْ وَكَثِيرٌ

انکسهارا بگرویدند از ایشان مزد ایشان و بسیاری

مِّنْهُمْ فَاسِقُونَ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا

از ایشان نافرمانان یا انکسها که بگرویدیت

اتَّقُوا اللَّهَ وَآمِنُوا بِرَسُولِهِ يُؤْتِكُمْ

بترسیت از خدای و بگروید به پیغامبروی تا بدهد شمارا

كِفْلَيْنِ مِن رَّحْمَتِهِ وَيَجْعَل لَّكُمْ نُورًا

دو بهره از بخشایش خود و بکند مر شمارا روشنای

تَمْشُونَ بِهِ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ

که همی روید بدان روشنای و بیامرزد مر شمارا و خدای آمرزنده است

رَّحِيمٌ لِّئَلَّا يَعْلَمَ أَهْلُ الْكِتَابِ أَلَّا

بخشاینده تا بدانند مردمان توریه

يقدرون على شيء من فضل الله وأن

نتوانا نباشند بر چیزی از افزونی خدای که

الفضل بيد الله يؤتيه من يشاء والله

افزونی بدست خدای است بدهد آنرا که خواهد و خدای

ذو الفضل العظيم

خداوند افزونی بزرگ

المجادلة عشرون واثنان مدنية

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام خدای بخشاینده و روزی دهنده

قد سمع الله قول التي تجادلك في

بشنید خدای گفتار آن زن که پیکار کرد با تو اندر

زوجها وتشتكي إلى الله والله يسمع

شوی خویش و همی نالید سوی خدای و خدای همی شنید

تحاوركما إن الله سميع بصير الذين

سخن گفتن شما با یکدیگر که خدای شنواست بیناست آنکسها که

يظاهرون منكم من نسائهم ما هن

ظهار کنند از شما از زنان ایشان نیستند زنان

أمهاتهم إن أمهاتهم إلا اللائي ولدنهم

مادران ایشان نیستند مادران ایشان مگر آن زنان که بزادند ایشان

وإنهم ليقولون منكرا من القول

و ایشان همی گویند زشت سخنی از گفتار

وزورا وإن الله لعفو غفور والذين

و دروغی و خدای اندر گذارنده است آمرزنده و آنکسها که

يظاهرون من نسائهم ثم يعودون لما

همی ظهار کنند از زنان ایشان باز همی بازگردند بسوی آنچ

قالوا فتحرير رقبة من قبل أن يتماسا

گفتند آزاد باید کردن بردهٔ از پیش آنکه یکدیگر را بساوند

ذلكم توعظون به والله بما تعملون

آن بازانتان که همی پند دهند بوی و خدای بدانچ همی کنید

خبير فمن لم يجد فصيام شهرين

آگاه است هرکه نیابد روزه باید داشتن دو ماه

متتابعين من قبل ان يتماسا فمن لم

پیوسته از پیش انک بپساوند هر که

يستطع فاطعام ستين مسكينا

نتواند طعام باید داذ شست درویش را

ذلك لتؤمنوا بالله ورسوله وتلك

تا بگروید بخدای و بپیغامبر وی و این

حدود الله وللكافرين عذاب

حدهای خدای و مر ناگرویذگان را عذاب

اليم ان الذين يحادون الله ورسوله

دردناک انکسها که همی خلاف کنند خدای را و پیغامبر را

كبتوا كما كبت الذين من قبلهم

هلاک کنند چنانک نگونسار کرده اند انکسها که از پیش ایشان بوده اند

وقد انزلنا ايات بينات وللكافرين

و هر آینه فرستادیم آیتها پیدا و کافران را

عذاب مهين يوم يبعثهم الله جميعا

عذاب خوار کننده از روز که برانگیزاند ایشان را خدای همه

فينبئهم بما عملوا احصيه الله

آگاه می کند ایشان را بدانچ کرده بودند نگاه داشت آنرا خدای

ونسوه والله على كل شيء شهيد

و فراموش کردند آنرا و خدای بر همه چیزی گواست

الم تر ان الله يعلم ما في السموات وما

نبینی که خدای داند آنچه اندر آسمانها و آنچ

في الارض ما يكون من نجوى ثلثة

اندر زمین است نباشد هیچ راز گفتن سه تن

الا هو رابعهم ولا خمسة الا هو

مگر وی چهارم ایشانست و نه پنج تن مگر وی

سادسهم ولا ادنى من ذلك ولا

ششم ایشانست و نه کمتر ازین و نه

اكثر الا هو معهم اينما كانوا

بزرگتر مگر وی با ایشانست هر کجا باشند

ثم ينبئهم بما عملوا يوم القيامة ان

باز آگاه می کند ایشان را بدانچ کردند روز قیامت که

الله بكل شىء عليم الم تر الى الذين

خداى بهمه چيزى داناست نديدى بسوى آنكسها كه

نهوا عن النجوى ثم يعودون لما نهوا

بازداشته شدند از رازگفتن باز همى بازگردند سوى آنچه بازداشته شدند

عنه ويتناجون بالاثم والعدوان

ازوى و راز همى گويند با يكديگر ببزه كارى و از حد اندر گذاشتن

ومعصيت الرسول واذا جاءوك

و نافرمانى سغامبر و چون بيايند سوى تو

حيوك بما لم يحيك به الله ويقولون

تحيت كنند ترا بدانچه آفرين نكرد ترا بدان خداى و گويند

فى انفسهم لولا يعذبنا الله بما نقول

اندر دلها خويش چرا عذاب نكند ما را خداى بدانچه همى گوييم

حسبهم جهنم يصلونها فبئس المصير

بسنده است ايشانرا دوزخ اندر همى سوزند اندانجا و بد جاى بازگشتن

يا ايها الذين امنوا اذا تناجيتم فلا تتناجوا

يا آنكسها كه بگرويدستيد چون با يكديگر راز گوييد راز مگوييد

بالاثم والعدوان ومعصيت الرسول

ببزه و از حد اندر گذشتن و نافرمانى سغامبر

وتناجوا بالبر والتقوى واتقوا الله

و راز گوييد بنيكوكارى و پرهيزكارى و بترسيد از خداى

الذى اليه تحشرون انما النجوى

آنكه سوى وى گرد آرند شما را و راز گفتن

من الشيطان ليحزن الذين امنوا وليس

از ديو است تا اندوهگين كرداند آنكسها كه بگرويدند و نتواند

بضارهم شيئا الا باذن الله وعلى الله

گزند كردن ايشانرا چيزى مگر بدستورى خداى و بر خداى

فليتوكل المؤمنون يا ايها الذين امنوا

بايد توكل كردن گرويدگان يا آنكسها كه بگرويديت

اذا قيل لكم تفسحوا فى المجلس فافسحوا

چون گويند شما را فراخ نشينيد اندر مجلس سغامبر فراخ نشينيد

يفسح الله لكم واذا قيل انشزوا

تا فراخ كرداند خداى شما را و چون گويند بر خيزيد

فانشزوا يرفع الله الذين آمنوا منكم

بر خیزید تا بردارد خدای آنکسها که بگرویدند از شما

والذين اوتوا العلم درجات والله

و آنکسها که براده شدند دانش را کامهای و خدای

بما تعملون خبير يا ايها الذين آمنوا

بدانچ میکنید آگاه است یا آنکسها که بگرویدند

اذا ناجيتم الرسول فقدموا بين

چون راز گوئید با پیغامبر پس فرستید پیش

يدي نجويكم صدقة ذلك خير

دار کنش شما صدقه آن بهتر

لكم واطهر فان لم تجدوا فان الله

شما و پاکتر اگر نیابید خدای

غفور رحيم ءاشفقتم ان تقدموا

آمرزنده است بخشاینده بترسیدید که پیش فرستید

بين يدي نجويكم صدقات فاذ

پیش راز خویش صدقها چون

لم تفعلوا وتاب الله عليكم فاقيموا

نکردید و توبه داد خدای شما را بپای دارید

الصلوة واتوا الزكوة واطيعوا الله

نماز را و دهید زکوة را و فرمان برید خدای را

ورسوله والله خبير بما تعملون

و پیغامبر او را و خدای آگاه است بدانچ که میکنید

الم تر الى الذين تولوا قوما غضب

نیک ننگری سوی آنکسها که دوستی کردند گروهی را خشم کرده است

الله عليهم ما هم منكم ولا منهم

خدای بر ایشان نیستند ایشان از شما و نه از ایشان

ويحلفون على الكذب وهم يعلمون

و سوگند میخورند بر دروغ و ایشان میدانند

اعد الله لهم عذابا شديدا انهم ساء

آماده کرد خدای ایشان را عذاب سخت که ایشان بد است

ما كانوا يعملون اتخذوا ايمانهم

آنچ میکردند فرا گرفتند سوگندهای ایشان

جُنَّةً فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ فَلَهُمْ

سپر — باز داشتند — از راه — خدای — ایشان را

عَذَابٌ مُهِينٌ لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ

عذاب — خوار کننده — نا رندارد — از ایشان — خواسته ایشان

وَلَا أَوْلَادُهُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا أُولَٰئِكَ

و نه — فرزندان ایشان — از خدای — چیزی — ایشانند

أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ يَوْمَ

باشندگان — آتش — ایشان — اندر آنجا — جاودان — از روز

يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ جَمِيعًا فَيَحْلِفُونَ لَهُ كَمَا

که بر انگیزد ایشان را — خدای — همه — سوگند خورند — مر او را — چنانکه

يَحْلِفُونَ لَكُمْ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ عَلَىٰ

همی سوگند خورند — مر شما را — و پندارند — که ایشان بر

شَيْءٍ أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ الْكَاذِبُونَ اسْتَحْوَذَ

چیزی اند — بدانید که — ایشان — دروغ زنان اند — غالب گشت

عَلَيْهِمُ الشَّيْطَانُ فَأَنْسَاهُمْ ذِكْرَ اللَّهِ

بر ایشان — دیو — فرامشت کرد ایشان را — یاد — خدای

أُولَٰئِكَ حِزْبُ الشَّيْطَانِ أَلَا إِنَّ حِزْبَ

ایشانند — گروه — دیو — بدانید که گروه

الشَّيْطَانِ هُمُ الْخَاسِرُونَ إِنَّ الَّذِينَ يُحَادُّونَ

دیو — ایشانند — زیان کاران — ایشان که — همی خلاف کنند

اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَٰئِكَ فِي الْأَذَلِّينَ

خدای را — و پیغامبر وی را — ایشان — اندر — خوار ترین گروهی باشند

كَتَبَ اللَّهُ لَأَغْلِبَنَّ أَنَا وَرُسُلِي إِنَّ اللَّهَ

نبشت — خدای — که من غلبه کنم — من و پیغامبران من — که خدای

قَوِيٌّ عَزِيزٌ لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ

نیرومند — عزیز محکم — نیابی — گروهی — که بگروند — بخدای

وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَادُّونَ مَنْ حَادَّ اللَّهَ

و بروز — بازپسین — که دوستی کنند — با کسی که خلاف کند — خدای را

وَرَسُولَهُ وَلَوْ كَانُوا آبَاءَهُمْ أَوْ أَبْنَاءَهُمْ

و پیغامبر وی — و اگرچه باشند — پدران ایشان — یا پسران ایشان

أَوْ إِخْوَانَهُمْ أَوْ عَشِيرَتَهُمْ أُولَٰئِكَ كَتَبَ

یا برادران ایشان — یا تبار ایشان — ایشانند — که نبشت

فی قلوبهم الایمان وایدهم بروح منه

اندر دلهاشان ایمان و نیرومند کرد ایشان را بفرشته ازوی

ویدخلهم جنات تجری من تحتها

واندر آرد ایشان را بوستانها همی رود از زیر آن

الانهار خالدین فیها رضی الله عنهم

جویها روان جاودانیان اندر آنجا خشنود گشت خدای از ایشان

ورضوا عنه اولئک حزب الله

وخشنود گشتند ایشان از وی آن ایشانند گروه خدای

الا ان حزب الله هم المفلحون

بدانید که گروه خدای آن ایشانند رستگاران

الحشر عشرون واربع آیات

بسم الله الرحمن الرحیم

بنام خدای مهربان بخشاینده

سبح لله ما فی السموات وما فی

پاکی همی گوید خدای را آنچ اندر آسمانها وآنچ اندر

الارض وهو العزیز الحکیم هو الذی

زمینست و وی است عزیز استوارکار وی است آنکسی که

اخرج الذین کفروا من اهل الکتاب

بیرون آورد آنکسها را که نگرویدند از مردمان نامه

من دیارهم لاول الحشر ما ظننتم

از سرایهای ایشان نخستین انگیختن گمان نبردید

ان یخرجوا وظنوا انهم مانعتهم

که بیرون شوند و پنداشتند که ایشان بازدارد

حصونهم من الله فاتاهم الله من حیث

حصارهاشان از خدای بیامد بایشان خدای از آنجا

لم یحتسبوا وقذف فی قلوبهم الرعب

نه اندیشیدند واندر افکند اندر دلهای ایشان بیم وترس

یخربون بیوتهم بایدیهم وایدی المؤمنین

ویران همی کردند خانهای خویش بدستهای خویش ودستها گرویدگان

فاعتبروا یا اولی الابصار ولولا ان کتب

عبرت گیرید ای خداوندان بینائی وخرد واگر نه آن بودی که نبشته

الله عليهم الجلاء لعذبهم في الدنيا

خدای بر ایشان بیرون شدن عذاب کردی ایشان را اندر این جهان

ولهم في الآخرة عذاب النار ذلك

و ایشان را در آن جهان عذاب آتش این بدان بود

بانهم شاقوا الله ورسوله ومن

که ایشان خلاف کردند خدای را و پیغامبر وی را و هر

يشاق الله فان الله شديد العقاب

که خلاف کند خدای را خدای سخت عقوبت است

ما قطعتم من لينة او تركتموها

آنچه ببریدید از خرما بن نیکو یا دست بازداشتید

قائمة على اصولها فباذن الله وليخزي

استاده بر بیخهاء خویش بفرمان خدای بود و تا هلاک کند

الفاسقين وما افاء الله على رسوله

بدکاران را و آنچه باز گرداند بر پیغامبر وی

منهم فما اوجفتم عليه من خيل

از ایشان نه بتاختید بر وی از اسپان

ولا ركاب ولكن الله يسلط

و نه اشتران و لیکن خدای بگمارد

رسله على من يشاء والله على كل شيء

پیغامبران خویش را بر آنک خواهد و خدای بر همه چیز

قدير ما افاء الله على رسوله من اهل

توانا است آنچه باز گرداند خدای بر پیغامبر وی از مردمان

القرى فلله وللرسول ولذي القربى

دیهها مر خدای راست و مر پیغامبر راست و مر خویشاوندان راست

واليتامى والمساكين وابن السبيل

و بی پدران راست و درویشان و در راه ماندگان را

كي لا يكون دولة بين الاغنياء منكم

تا نباشد میان توانگران از شما

وما آتاكم الرسول فخذوه وما

و آنچه بداد شما را پیغامبر بگیرید آن را و آنچ

نهاكم عنه فانتهوا واتقوا الله

باز دارد شما را از وی باز دارید و بترسید از خدای

ان الله شديد العقاب للفقراء المهاجرين

كه خداى سخت عقوبت است مر درويشانرا كه هجرت كردند

الذين اخرجوا من ديارهم واموالهم

انكسانى كه بيرون كردند ايشانرا از سرايها ايشان وخواستها ايشان

يبتغون فضلا من الله ورضوانا وينصرون

همى جويند افزونى از خداى وخشنودى وهمى يارى دهند

الله ورسوله اولئك هم الصادقون

خداىرا وپيغامبرورا ايشانند كه ايشان راستگويانند

والذين تبوءو الدار والايمان من قبلهم

وانكسانى كه جاى ساختند سراىرا وبگرفتند ايمانرا از پيش ايشان

يحبون من هاجر اليهم ولا يجدون

دوست دارند كسى را كه بيايد سوى ايشان ونيابند

في صدورهم حاجة مما اوتوا ويؤثرون

اندر دلهاى ايشان تنگى از انچ برادرانرا دادند وبگزينند

على انفسهم ولو كان بهم خصاصة

بر تنهاى خويش واگرچه باشد ايشانرا گرسنگى

ومن يوق شح نفسه فاولئك هم

وهر كه نگاه داشته شود از بخيلى تن خويش ايشانند

المفلحون والذين جاءو من بعدهم يقولون

رستگاران وانكسانى كه بيامدند از پس ايشان بگويند

ربنا اغفر لنا ولاخواننا الذين سبقونا

خداوندا بيامرز مارا ومر برادرانمارا آن كه پيشى گرفتند از ما

بالايمان ولا تجعل في قلوبنا غلا للذين

بگرويدن ومكن اندر دلهاى ما كينه مر انكسانيرا

امنوا ربنا انك رءوف رحيم الم تر

بگرويدند خداوندا تو مهربانى بخشاينده نگاه نكنى

الى الذين نافقوا يقولون لاخوانهم

سوى انكسانى كه دوسرگى كردند همى گويند مر برادران خويش را

الذين كفروا من اهل الكتاب

انكه كافر گشتند از مردمان توريت

لئن اخرجتم لنخرجن معكم ولا نطيع

اگر بيرون كنند شمارا بيرون شويم با شما وفرمان نبريم

فيكم احدا ابدا وان قوتلتم لننصرنكم

اندر شما — كسى را — هرگز — واگر كارزار كنند با شما — يارى دهيم شما را

والله يشهد انهم لكاذبون لئن

وخداى — گواهى دهد — كه ايشان — دروغ زنانند — اگر

اخرجوا لا يخرجون معهم ولئن

بيرون كنند ايشان را — بيرون نشوند — با ايشان — واگر

قوتلوا لا ينصرونهم ولئن نصروهم

كارزار كنند با ايشان — يارى ندهند ايشان را — واگر يارى دهند ايشان را

ليولن الادبار ثم لا ينصرون لانتم

بازگردانند پشتها — پس يارى نكنند ايشان را — هر آينه شما

اشد رهبة في صدورهم من الله

سخت‌تر است — بيم — اندر دلهاى ايشان — از خداى

ذلك بانهم قوم لا يفقهون لا

اين از آنست — كه ايشان — گروهى — كه اندر نيابند

يقاتلونكم جميعا الا في قرى محصنة

كارزار نكنند با شما — همگنان — مگر اندر ديهها — استوار كرده

او من وراء جدر باسهم بينهم شديد

يا — از پس — ديوارها — كارزار ايشان — ميان ايشان — سخت است

تحسبهم جميعا وقلوبهم شتى ذلك

پندارى ايشان را — همى يكى اند — ودلهاى ايشان — پراكنده — اين بدان است

بانهم قوم لا يعقلون كمثل الذين

كه ايشان — گروهى — كه خرد نه بكار دارند — همچون مثل آن كسها كه

من قبلهم قريبا ذاقوا وبال امرهم

از پيش ايشان بودند — نزديك — بچشيدند — عقوبت — كار خويش

ولهم عذاب اليم كمثل الشيطان

و ايشان را — عذاب — دردناك — همچون مثل ديو

اذ قال للانسان اكفر فلما كفر

چون گفت — مردم را — كافر گرد — چون كافر شود

قال انى برىء منك انى اخاف الله

گفت — من — بيزارم — از تو — من — بترسم — از خداى

رب العالمين فكان عاقبتهما انهما

پروردگار — جهانيان — بود — سرانجام هردو — كه ايشان هر دو بودند

في النار خالدين فيها وذلك جزاؤ

اندر آتش جاوذان اندرانجا واینست باداش

الظالمين يا ايها الذين آمنوا اتقوا الله

ستمکاران ای کسانیکه بگرویدیت بترسیت ازخدای

ولتنظر نفس ما قدمت لغد واتقوا

وبنگرد تنی که چه فرستاد برفردا وبترسیت

الله ان الله خبير بما تعملون ولا تكونوا

ازخدای که خدای آگاه است بدانچه می کنیت ومباشیت

كالذين نسوا الله فانسيهم انفسهم

چون آن کسانی که فراموش کردند خدای را فراموش کرد ایشان را تنهای ایشان

اولئك هم الفاسقون لا يستوي

ایشانند کافران برابر نباشند

اصحاب النار واصحاب الجنة اصحاب

باشندگان آتش وباشندگان بهشت باشندگان

الجنة هم الفائزون لو انزلنا هذا

بهشت ایشانند رستگاران اگر فروفرستادیمی این

القرآن على جبل لرأيته خاشعا

قرآن بر کوه بدیدی ایرا ترسیده

متصدعا من خشية الله وتلك

پاره پاره شکافته ازبیم خدای واین

الامثال نضربها للناس لعلهم يتفكرون

مثلها راست که همی زنیم مرمردمان را تا مگر ایشان اندیشه کنند

هو الله الذي لا اله الا هو عالم الغيب

ویست خدای آنکه نیست خدای مگراو دانای ناپیدا

والشهادة هو الرحمن الرحيم هو الله

وپیدا ویست مهربان بخشاینده ویست خدای

الذي لا اله الا هو الملك القدوس

آنکه نیست خدای مگروی پادشاه خلق پاک پاک

السلام المؤمن المهيمن العزيز الجبار

از عیب ایمن کننده ازعذاب حکم کننده عزیز دست کش

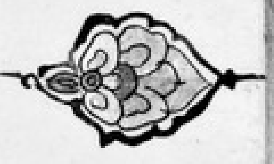
المتكبر سبحان الله عما يشركون

بزرگوار پاکست خدای ازآنچ همی انباز گیرند

هو الله الخالق البارئ المصور له
ویست خدای بسکند افریننده نگارنده مراوراست

الاسماء الحسنى يسبح له ما في السموات
نامها نکوترین پاکی گوید مراورا انچ اندر اسمانهاست

والارض وهو العزيز الحكيم
و زمین اند و او عزیز صواب کار

الممتحنة ثلث عشرة آية

بسم الله الرحمن الرحيم
بنام خدای مهربان بخشاینده

يا ايها الذين آمنوا لا تتخذوا عدوي
یا ان کسها که بگرویدند مگیرید دشمنان مرا

وعدوكم اولياء تلقون اليهم بالمودة
و دشمنان شما را دوستان همی افگنید سوی ایشان دوستی

وقد كفروا بما جاءكم من الحق يخرجون
و ایشان نگرویدند بدانچ شما امدست از راستی همی بیرون کنند

الرسول واياكم ان تؤمنوا بالله ربكم
پیغامبر را و شما را که همی بگروید بخدای پروردگار شما

ان كنتم خرجتم جهادا في سبيلي
اگر شما بیرون امدید بکوشیدن اندر راه من

وابتغاء مرضاتي تسرون اليهم بالمودة
و جستن خشنودی من پنهان همی گوئید با ایشان بدوستی

وانا اعلم بما اخفيتم وما اعلنتم ومن
و من داناترم بدانچ پنهان کردید وانچ اشکارا کردید و هرکه

يفعله منكم فقد ضل سواء السبيل
بکند از شما گم کرد راه راست

ان يثقفوكم يكونوا لكم اعداء
اگر بگیرند شما را باشند شما را دشمنان

ويبسطوا اليكم ايديهم والسنتهم
و دراز کنند بسوی شما دستها خویش را و زفانها خویش را

بالسوء وودوا لو تكفرون لن تنفعكم
ببدی و دوست دارند اگر شما کافر گردید منفعت نکند شما را

ارحامكم ولا اولادكم يوم

خویشیهای شما ونه فرزندان شما بروز

القيامه يفصل بينكم والله بما

قیامت جدا کند میان شما وخدای بدانچ

تعملون بصير قد كانت لكم اسوه

همی کنید بیناست تو اهست مر شما را اقتدا

حسنه في ابرهيم والذين معه اذ

نیکو اندر ابرهیم وانکسها که با وی بودند

قالوا لقومهم انا برءوا منكم ومما

گفتند مر گروه خویش را ما بیزاریم از شما وزانچ

تعبدون من دون الله كفرنا بكم

همی پرستید بجز خدای کافر گشتیم بشما

وبدا بيننا وبينكم العداوه والبغضا

وپدید امد میان ما وشما دشمنی ودشمنداری

ابدا حتى تومنوا بالله وحده الا قول

همه تا بگروید بخدای یگانه مگر گفتار

ابرهيم لابيه لاستغفرن لك وما

ابرهیم مر پدرش را امرزش خواهم مر ترا ونه دارم

املك لك من الله من شي ربنا

پادشاهی مر ترا از خدای از چیزی یا خداوند ما

عليك توكلنا واليك انبنا

بر تو توکل کردیم وسوی تو بازگشتیم

واليك المصير ربنا لا تجعلنا فتنه

وسوی تو است بازگشتن یا خداوند ما مکن ما را ازمودن

للذين كفروا واغفر لنا ربنا

مر انکسها را که کافر گشتند وبیامرز ما را خداوند ما

انك انت العزيز الحكيم لقد كان

که تو کینه گزارنده استوار کار هر اینه هست

لكم فيهم اسوه حسنه لمن كان

مر شما را اندر یشان راه بودنی نیکو مر انکسها را که

يرجوا الله واليوم الاخر ومن يتول

همی بیوسد از خدای وروز بازپسین وازکس برگردد

فان الله هو الغني الحميد عسى الله

که خدای داست بی نیاز ستوده مگر که خدای

ان يجعل بينكم وبين الذين عاديتم

که بکند میان شما و میان آن کسها که دشمنی کردیت

منهم مودة والله قدير والله غفور

از ایشان دوستی و خدای توانا و خدای آمرزنده است

رحيم لا ينهيكم الله عن الذين

بخشاینده باز ندارد شما را خدای از آن کسها که

لم يقاتلوكم في الدين ولم يخرجوكم

که کارزار نکردند با شما اندر دین و بیرون نکردند شما را

من دياركم ان تبروهم وتقسطوا

از سرایها شما اگر نیکوی کنید با ایشان و داد کنید

اليهم ان الله يحب المقسطين انما ينهيكم

سوی ایشان که خدای دوست دارد دادگران را هر اینه باز دارد شما را

الله عن الذين قاتلوكم في الدين

خدای از آن کسها که کارزار کند با شما اندر دین

واخرجوكم من دياركم وظاهروا

و بیرون کردند شما را از سرایها شما و همپشتی کردند

على اخراجكم ان تولوهم ومن يتولهم

بر بیرون کردن شما که بدوستی گیرید ایشان را و هر که دوست گیرد

فاولئك هم الظالمون يا ايها الذين

ایشان را که ایشان ستمکاران اند یا آن کسها که

امنوا اذا جاءكم المؤمنات مهاجرات

بگروید چون بیاید سوی شما زنان گروندگان بریده از کسها خویش

فامتحنوهن الله اعلم بايمانهن فان

بیازمایید ایشان را خدای داناتر بایمان ایشان اگر

علمتموهن مؤمنات فلا ترجعوهن

بدانید از زنان را گروندگان باز مگردانید ایشان را

الى الكفار لا هن حل لهم ولا هم

سوی کافران که از زنان حلال نباشند و نه آن کافران

يحلون لهن واتوهم ما انفقوا ولا جناح

حلال باشد این زنان کردیان را و بدهید ایشان چه نفقه کردند و نیست بزه

عَلَيْكُمْ أَنْ تَنْكِحُوهُنَّ إِذَا آتَيْتُمُوهُنَّ

بر شما بدانکه بزنی کنید از نان را چون بدهید ایشان را

أُجُورَهُنَّ وَلَا تُمْسِكُوا بِعِصَمِ الْكَوَافِرِ

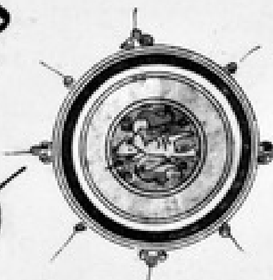
مزدهاء ایشان واستوار مباشید ببندهاء کافران

وَاسْأَلُوا مَا أَنْفَقْتُمْ وَلْيَسْأَلُوا مَا أَنْفَقُوا

و بخواهید آنچه هزینه کرده اید و ایشان بخواهند آنچه هزینه کرده اند

ذَٰلِكُمْ حُكْمُ اللَّهِ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ

اینست شما را حکم خدای حکم میکند میان

وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ وَإِنْ فَاتَكُمْ

و خدای دانا است و محکم کار و اگر نشود از شما

شَيْءٌ مِنْ أَزْوَاجِكُمْ إِلَى الْكُفَّارِ

چیزی از زنان شما سوی کافران

فَعَاقَبْتُمْ فَآتُوا الَّذِينَ ذَهَبَتْ أَزْوَاجُهُمْ

پس غنیمت کنید بدهید آنکسها که برفتند زنان ایشان

مِثْلَ مَا أَنْفَقُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي

همچندانکه هزینه کرده اند و بترسید از خدای آن که

أَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا جَاءَكَ

شما بوی بگرویدید یا ای پیغامبر چون بیاید سوی تو

الْمُؤْمِنَاتُ يُبَايِعْنَكَ عَلَىٰ أَنْ لَا يُشْرِكْنَ

زنان گرویده بیعت کنند با تو بر آنکه انباز نگیرند

بِاللَّهِ شَيْئًا وَلَا يَسْرِقْنَ وَلَا يَزْنِينَ وَلَا

بخدای چیزی و دزدی نکنند و زنا نکنند

يَقْتُلْنَ أَوْلَادَهُنَّ وَلَا يَأْتِينَ بِبُهْتَانٍ

و نکشند فرزندان خویش را و نیارند دروغی

يَفْتَرِينَهُ بَيْنَ أَيْدِيهِنَّ وَأَرْجُلِهِنَّ وَلَا

که بسازند آنرا میان دستهاء خویش و پایهای خویش

يَعْصِينَكَ فِي مَعْرُوفٍ فَبَايِعْهُنَّ

و بر فرمان نکنند ترا اندر نیکوی کردن بیعت کن با ایشان

وَاسْتَغْفِرْ لَهُنَّ اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ

و آمرزش خواه ایشان را که خدای آمرزنده بخشاینده

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ

یا ای کسها که بگرویدید بدوستی مگیرید گروهی را که خشم گرفتست

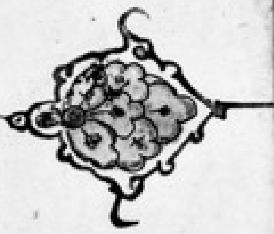
اللّه علیهم قد یئسوا من الاخرة

خدای بر آنان نومید گشتند از آن جهان

كما يئس الكفار من اصحاب القبور

چنانک نومید گشته اند کافران از یاران شدگان گورستان

الصف اربع عشرة آیة مدنیة

بسم اللّه الرحمن الرحیم

نام خدای مهربان بخشاینده

سبح للّه ما فی السموات وما فی

پاکی وبی عیب گویند مر خدای را آنچ اندر آسمانها وآنچ اندر

الارض وهو العزیز الحکیم یا ایها الذین

زمینها ووی است عزیز صواب کار یا آنکه

آمنوا لم تقولون ما لا تفعلون كبر

بگرویدید چرا همی گویید آنچ نکنید بزرگ

مقتا عند اللّه ان تقولوا ما لا تفعلون

دشمنی است نزد خدای که بگفتند آنچ نکنید

ان اللّه یحب الذین یقاتلون فی سبیله

که خدای دوست دارد از کسها که کارزار کردند اندر راه خدای وی

صفا کانهم بنیان مرصوص واذ

صف زده گویی که ایشان بنیادی اند یکدیگر پیوسته

قال موسی لقومه یا قوم لم تؤذوننی

بگفت موسی مر گروه خویش را یا گروه من چرا همی آزارید مرا

وقد تعلمون انی رسول اللّه الیکم

ونیک همی دانید کی من پیغامبر خدای ام سوی شما

فلما زاغوا ازاغ اللّه قلوبهم واللّه

چون بگشتند بگردانید خدای دلهای ایشان و خدای

لا یهدی القوم الفاسقین واذ قال

راه ننماید گروه بی فرمانان را و چون گفت

عیسی ابن مریم یا بنی اسرائیل انی رسول

عیسی پسر مریم یا پسران یعقوب که من رسول

اللّه الیکم مصدقا لما بین یدی من

خدای سوی شما راست دارنده مر آن را که از پیش من بود ست

التوریة ومبشرا برسول یاتی من بعدی

توریت وابشرده دهنده بپیغامبر که بیاید از پس من

اسمه احمد فلما جاءهم بالبینات

نام وی احمد چون بیاورد ایشان را درستیها

قالوا هذا سحر مبین ومن اظلم ممن افتری

گفتند این جادوئیست پیدا کیست ستمکارتر از آنکس که ساخت

علی الله الکذب وهو یدعی الی

بر خدای دروغ و وی را میخوانند سوی

الاسلام والله لا یهدی القوم

مسلمانی وخدای راه ننماید گروه

الظالمین یریدون لیطفؤا نور الله بافواههم

ستمکاران را میخواهند تا فرونشانند روشنای خدای برهانها بدهنهای خویش

والله متم نوره ولو کره الکافرون

وخدای تمام کننده روشنای خویش واگرچه دشوار دارند ناگرویدگان

هو الذی ارسل رسوله بالهدی ودین

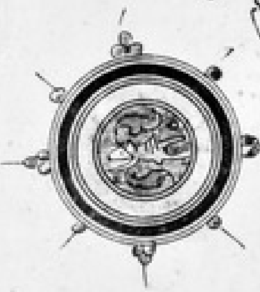
وی هست آنکسی که بفرستاد پیغامبروی براه راست ودین

الحق لیظهره علی الدین کله ولو کره

حق تا غالب کرداند ورا بر دین همه واگرچه ناخوش

المشرکون یا ایها الذین آمنوا هل ادلکم

انبازگیران یا ایشان که بگرویدید چه راه نمونی کنم شما را

علی تجارة تنجیکم من عذاب الیم

بر بازرگانی که برهاند شما را از عذاب دردناک

تؤمنون بالله ورسوله وتجاهدون

بگروید بخدای و پیغامبروی و کارزار کنیت

فی سبیل الله باموالکم وانفسکم

اندر راه خدای بخواستهای خویش و تنهای خویش

ذلکم خیر لکم ان کنتم تعلمون

ایشان بهتر مر شما را اگر شما میدانید

یغفر لکم ذنوبکم ویدخلکم

تا بیامرزد مر شما را گناهان شما واندر آرد شما را

جنات تجری من تحتها الانهار

بوستانها میرود از زیر آن جویها روان

وَمَسَاكِنَ طَيِّبَةً فِي جَنَّاتِ عَدْنٍ ذَٰلِكَ

وخانها پاکیزه اندر بوستانها جاودانگی اینست

الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ۞ وَأُخْرَىٰ تُحِبُّونَهَا نَصْرٌ

رستگاری بزرگ و دیگری که دوست دارید یاری

مِنَ اللَّهِ وَفَتْحٌ قَرِيبٌ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ ۞

از خدای و گشایشی نزدیک و مژده کن گرویدگان را

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا أَنصَارَ اللَّهِ

یا آنکسها که بگرویدید باشید یاری دهنده خدای

كَمَا قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ لِلْحَوَارِيِّينَ

همچنانک گفت عیسی پسر مریم مر حواریان را

مَنْ أَنصَارِي إِلَى اللَّهِ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ

کیست یاری دهنده مرا سوی خدای گفت یاران خاص وی

نَحْنُ أَنصَارُ اللَّهِ فَآمَنَت طَّائِفَةٌ مِّن

ما ایم یاری دهندگان خدای بگرویدند گروهی از

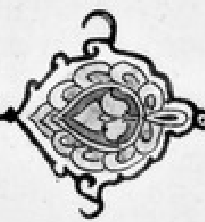
بَنِي إِسْرَائِيلَ وَكَفَرَت طَّائِفَةٌ فَأَيَّدْنَا

پسران یعقوب ونگرویدند گروهی بیرو کردیم

الَّذِينَ آمَنُوا عَلَىٰ عَدُوِّهِمْ فَأَصْبَحُوا

آنکسها را که بگرویدند بر دشمنان ایشان بشودند

ظَاهِرِينَ ۞ الجمعة احدى عشرة آية

غلبه کنندگان

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خدای مهربان بخشاینده

يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي

پاکی گوید خدای را آنچ اندر آسمانها و آنچ اندر

الْأَرْضِ الْمَلِكِ الْقُدُّوسِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ۞

زمین پادشاه پاک از همه خلق عزیز صواب کار

هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمِّيِّينَ رَسُولًا مِّنْهُمْ

وی هست آنکسی که بفرستاد اندر مکیان پیغامبری از ایشان

يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ

تا برخواند برایشان آیاتهای وی و پاک کند از ایشانرا و بیاموزد ایشانرا

الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِن كَانُوا

نامه و سخن صواب و اگرچه بودند

مِن قَبلُ لَفِي ضَلالٍ مُبينٍ ۝ وَآخَرينَ مِنهُم
از پیش کم بوذ کی بیدا ودیکران از ایشان

لَمّا يَلحَقوا بِهِم وَهُوَ العَزيزُ الحَكيمُ ۝
اندر نرسیدند بذیشان وویست عزیز صواب کار

ذٰلِكَ فَضلُ اللّٰهِ يُؤتيهِ مَن يَشاءُ وَاللّٰهُ
آن کار افزونی خدای است بدهد اورا که خواهد وخدای

ذُو الفَضلِ العَظيمِ ۝ مَثَلُ الَّذينَ حُمِّلُوا
خداوند افزونی مزرک داستان آنکسها که برنهاذند

التَّوراةَ ثُمَّ لَم يَحمِلوها كَمَثَلِ الحِمارِ
توریت باز نبرداشتند آنرا چون داستان خر

يَحمِلُ أَسفارًا بِئسَ مَثَلُ القَومِ الَّذينَ
برداشتن نامها بذا داستان مردمانی که

كَذَّبوا بِآياتِ اللّٰهِ وَاللّٰهُ لا يَهدِي
دروغ داشتند بنشانهای خدای وخدای راه ننماید

القَومَ الظّالِمينَ ۝ قُل يا أَيُّهَا الَّذينَ هادوا
کروه ستمکاران بکوی یا آنکسها که برکشتند از جهود

إِن زَعَمتُم أَنَّكُم أَولِياءُ اللّٰهِ مِن دونِ
اکر همی دعوی کردید که شما دوستان خدایرا از بیرون

النّاسِ فَتَمَنَّوُا المَوتَ إِن كُنتُم صادِقينَ ۝
مردمان آرزو کنید مرک اکر هستید راست کویان

وَلا يَتَمَنَّونَهُ أَبَدًا بِما قَدَّمَت أَيديهِم
و نکنند آرزو مرک را هرکز بدانچ پیش فرستادند دستهای ایشان

وَاللّٰهُ عَليمٌ بِالظّالِمينَ ۝ قُل إِنَّ المَوتَ
وخدای داناتر بستمکاران بکوی از مرک

الَّذي تَفِرّونَ مِنهُ فَإِنَّهُ مُلاقيكُم
آنک همی بکریزید ازوی وی بر رسید بشما

ثُمَّ تُرَدّونَ إِلىٰ عالِمِ الغَيبِ وَالشَّهادَةِ
باز بازبرده آیید سوی دانای ناپیدا وپیدا

فَيُنَبِّئُكُم بِما كُنتُم تَعمَلونَ ۝ يا أَيُّهَا الَّذينَ
آکاه کند شما را بدانچ همی کردید یا آنکسها که

آمَنوا إِذا نودِيَ لِلصَّلاةِ مِن يَومِ الجُمُعَةِ
بکرویدید چون بخواند سوی نماز از روز آدینه

فاسعوا الى ذكر الله وذروا البيع
شتابید سوی یادکرد خدای و دست بازدارید خرید و فروخت

ذلكم خير لكم ان كنتم تعلمون
ایشان بهتر مر شما را اگر شما همی بدانید

فاذا قضيت الصلوة فانتشروا في
چون گزارده شود نماز پراکنید اندر

الارض وابتغوا من فضل الله واذكروا
زمین و بجوییت از افزونی خدای و یاد کنید

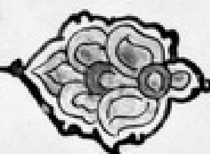

الله كثيرا لعلكم تفلحون واذا راوا
خدای را بسیار تا مگر شما رهینید از عذاب و چون ببینند

تجارة او لهوا انفضوا اليها وتركوك
بازرگانی یا بازی پراکنند سوی وی را و دست بازدارند ترا

قائما قل ما عند الله خير من اللهو
استاده بگوی که نزد خدای بهتر از بازی

ومن التجارة والله خير الرازقين
و از بازرگانی و خدای بهتر روزی دهندگان

المنافقون احدی عشر آیه

بسم الله الرحمن الرحيم
بنام خدای مهربان بخشاینده

اذا جاءك المنافقون قالوا نشهد انك
چون بیاید سوی تو دوسرگان گویند گواهی دهیم که تو

لرسول الله والله يعلم انك لرسوله
پیغامبر خدای و خدای همی داند که تو پیغامبروی

والله يشهد ان المنافقين لكاذبون
و خدای همی گواهی دهد که منافقان دروغ زنانند

اتخذوا ايمانهم جنة فصدوا عن
گرفتند سوگندهای خویش سپر بازداشتند از

سبيل الله انهم ساء ما كانوا يعملون
راه خدای ایشان بدکاری همی کنند

ذلك بانهم امنوا ثم كفروا فطبع على
این بدانست که ایشان بگرویدند باز کافر شدند مهر نهاده شد

قلوبهم فهم لا يفقهون وإذا رأيتهم

بر دلها ایشان ایشان اندر نیابند و چون ببینی ایشان را

تعجبك أجسامهم وإن يقولوا تسمع

خوش آید ترا تنهای ایشان بگویند بشنوی

لقولهم كأنهم خشب مسندة يحسبون

مر گفتار ایشان را گویی ایشان چوبهای اند بر دیوار باز نهاده همی پندارند

كل صيحة عليهم هم العدو فاحذرهم

هر بانگی را که بر ایشان اند ایشان دشمن اند بپرهیز از ایشان

قاتلهم الله أنى يؤفكون وإذا قيل

بکشد ایشان را خدای از کجا همی باز گردانیده شوند و چون گویند

لهم تعالوا يستغفر لكم رسول الله

ایشان را بیایید تا آمرزش خواهد مر شما را رسول خدای

لووا رءوسهم ورأيتهم يصدون وهم

بگردانند سرهای خویش را و ببینی ایشان را همی باز گردند و ایشان

مستكبرون سواء عليهم أستغفرت

بزرگ منشی کنند یکسان است بر ایشان اگر آمرزش خواهی

لهم أم لم تستغفر لهم لن يغفر الله لهم

مر ایشان را یا نخواهی آمرزش ایشان را نیامرزد خدای ایشان را

إن الله لا يهدي القوم الفاسقين هم

که خدای راه ننماید گروه بی فرمانان را ایشان اند

الذين يقولون لا تنفقوا على من عند

آنکسها اند که همی گویند هزینه مکنید بر آنکسها که نزد

رسول الله حتى ينفضوا ولله خزائن

پیامبر خدای اند تا پراکنده شوند و مر خدای را گنجخانها

السموات والأرض ولكن المنافقين

آسمانها و زمینها و لیکن دوروییان

لا يفقهون يقولون لئن رجعنا إلى

همی اندر نیابند همی گویند اگر باز گردیم سوی

المدينة ليخرجن الأعز منها الأذل

مدینه بیرون کنند عزیزتر از آنجا خوارتر را

ولله العزة ولرسوله وللمؤمنين

و مر خدای راست عز خدای و سلطان و مر رسول وی را و مر گروندگان را

ولكن المنافقين لا يعلمون يا ايها
ولیکن منافقان ندانستند یا ای آن کسها

الذين امنوا لا تلهكم اموالكم
که بگرویدید مشغول نکرداند خواسته‌های شما

ولا اولادكم عن ذكر الله ومن
و نه فرزندان شما از یاد خدای وهرکه

يفعل ذلك فاولئك هم الخاسرون
بکند آن ایشانند ایشان که زیانکاران اند

وانفقوا من ما رزقناكم من قبل ان
وهزینه کنید از آنچ روزی دادیم شما را از پیش آنک

ياتي احدكم الموت فيقول رب لولا
بیاید بهریکی از شما مرگ بگوید یا خدای چرا

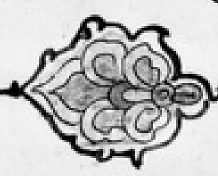

اخرتني الى اجل قريب فاصدق واكن
زمان ندادی مرا تا زمانی نزدیک تا صدقه دادمی وبودمی

من الصالحين ولن يؤخر الله نفسا
از نیکان و زمان ندهد خدای تنی را

315

اذا جاء اجلها والله خبير بما تعملون
چن بیامد زمانه وی و خدای داناتر برانچ که همی کنید

التغابن ثمان عشره آيه مكيه

بسم الله الرحمن الرحيم
بنام خدای مهربان بخشاینده

يسبح لله ما في السموات وما في
پاک گویند خدای را انچ اندر آسمانها وانچ اندر

الارض له الملك وله الحمد وهو
زمینها مر او راست پادشاهی و او راست شکر و سپاس و وی

على كل شيء قدير هو الذي خلقكم
بر هر چیزی توانا وی است آنک بیافرید

فمنكم كافر ومنكم مؤمن
از شما هست کافر و از شما هست گرویده

والله بما تعملون بصير خلق السموات
و خدای برانچ که همی کنید بیناست بیافرید آسمانها

والارض بالحق وصوركم فاحسن
و زمینها بحق ونگارید شمارا نیکو کرد
صوركم واليه المصير يعلم ما في
بکاستن شمارا وسوی وی بازگشتن بداند انچ اندر
السموات والارض ويعلم ما تسرون
اسمانها و زمینها و داند انچ پنهان کنید
وما تعلنون والله عليم بذات الصدور
وانچ اشکار کنید وخدای دانا بدانچ اندر دلهاست
الم ياتكم نبؤا الذين كفروا من
نه بیامد شمارا اگاهی انکسها که کافر گشتند از
قبل فذاقوا وبال امرهم ولهم عذاب
پیش بچشیدند عقوبت کار خویش وایشانرا عذاب
اليم ذلك بانه كانت تاتيهم رسلهم
دردناک این بدان بود که بیامد بایشان پیغامبران ایشان
بالبينات فقالوا ابشر يهدوننا
باحجتها گفتند مردمی راه نماید مارا

فكفروا وتولوا واستغنى الله والله
کافر گشتند وبرگشتند وبی نیاز بود خدای وخدای
غني حميد زعم الذين كفروا ان لن
بی نیاز ستوده دعوی کردند انکسها که کافر شدند که
يبعثوا قل بلى وربي لتبعثن ثم لتنبؤن
برانگیخته نشوند بگوی اری وبخدای من که برانگیزند شمارا پس اگاه کنند
بما عملتم وذلك على الله يسير
بدانچ همی کردید وایں بر خدای اسانست
فامنوا بالله ورسوله والنور الذي
بگروید بخدای وپیغامبری و روشنایی که فرو
انزلنا والله بما تعملون خبير يوم
فرو فرستادیم وخدای بدانچ همی کنید اگاه از روز
يجمعكم ليوم الجمع ذلك يوم
که گرد اورد شمارا از روز گرد اوردن ان روز
التغابن ومن يؤمن بالله ويعمل صالحا
زیانکاری وهرکه بگرود بخدای وبکند نیکی

يُكَفِّرْ عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ وَيُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ

بپوشاند ازوی بدیهاء وی واندرارد اندربوستانها

تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ

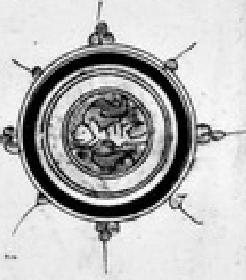
میرود از زیروی جویهاء روان جاودان

فِيهَا أَبَدًا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ وَالَّذِينَ

اندرانجا همیشه انست رستگاری بزرگ وانکسها

كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَئِكَ أَصْحَابُ

که کافر شدند وبدروغ داشتند باپیغامهاء ما ایشان باشند باشندگان

النَّارِ خَالِدِينَ فِيهَا وَبِئْسَ الْمَصِيرُ مَا

اتش جاودان اندرانجا وبدجایی بازگشتن نه

أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَمَنْ

رسد هیچ کاری ابدکس مگر بفرمان خدای وهرکه

يُؤْمِنْ بِاللَّهِ يَهْدِ قَلْبَهُ وَاللَّهُ بِكُلِّ

که بگرود بخدای راه نماید بدل ویرا وخدای بهمه

شَيْءٍ عَلِيمٌ وَأَطِيعُوا

چیزی دانا وفرمان برید بخدای وفرمان برید

الرَّسُولَ فَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَإِنَّمَا عَلَى رَسُولِنَا

پیغامبر اگر برگردید مر پیغامبر ما

الْبَلَاغُ الْمُبِينُ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَعَلَى

پیغام رسانیدن است پیدا خدای که نیست خدای مگروی وبر

اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ

خدای بایدتوکل کردن گرویدگان را یا انکسها که

آمَنُوا إِنَّ مِنْ أَزْوَاجِكُمْ وَأَوْلَادِكُمْ

بگرویدید از زنان شما وفرزندان شما

عَدُوًّا لَكُمْ فَاحْذَرُوهُمْ وَإِنْ تَعْفُوا

دشمنان اند مر شمارا پرهیز کنید ازیشان واگر اندرگذارید

ونغفروا

وَتَصْفَحُوا وَتَغْفِرُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ إِنَّمَا

ودروی بگردانید وبیامرزید که خدای امرزگار است وبخشاینده

أَمْوَالُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ وَاللَّهُ

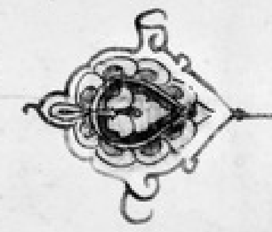
خواستهاء شما وفرزندان شما ازمودنی وخدای

عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ فَاتَّقُوا اللَّهَ مَا

که نزد وی است مزدی بزرگ بترسید ازخدای چندانکه

استطعتم واسمعوا واطيعوا وانفقوا
توانید وشنوید وفرمان برید وهزینه کنید
خيرا لانفسكم ومن يوق شح نفسه
نیکوتر مر تنهای شما را وهر کرا نگاه دارد از بخیلی تن
فاولئك هم المفلحون ان تقرضوا الله
ایشان رستکاران اند اکر وام دهید خدای
قرضا حسنا يضاعفه لكم ويغفر
وام دادنی نیکو بسیار کرداند شمارا وبیامرزد
لكم والله شكور حليم عالم
شمارا وخدای سپاس دارنده وبردبار دانای
الغيب والشهادة العزيز الحكيم
ناپیدا وپیدا عزیز صواب کار

الطلاق اثنا عشرة آية مكية

بسم الله الرحمن الرحيم
بنام خدای مهربان بخشاینده

يا ايها النبي اذا طلقتم النساء فطلقوهن
یا ایها پیغامبر بزرگ کرداست چون طلاق دهید زنان را طلاق دهید مر ایشان را
لعدتهن واحصوا العدة واتقوا الله
مر عدت ایشان را وبشمرید عدت را وبترسید از خدای
ربكم لا تخرجوهن من بيوتهن
پرورنده کارتان بیرون مکنید ایشان را از خانهای ایشان
ولا يخرجن الا ان ياتين بفاحشة مبينة
وبیرون نشوند ایشان مگر که بیارند ناخوبی پیدا
وتلك حدود الله ومن يتعد حدود الله
واین است حدها خدای وهر که اندر گذرد حدهای خدای
فقد ظلم نفسه لا تدري لعل الله
ستم کرده باشد بر تن خویش ندانی مگر خدای
يحدث بعد ذلك امرا فاذا بلغن
نو گرداند سپس از آن کاری چون برسیدند
اجلهن فامسكوهن بمعروف او فارقوهن
بعد سر عدت خویش نگاه دارید ایشان را مسکوی یا جدا شوید از ایشان

بمعروف واشهدوا ذوي عدل منكم
بنیکوی و گواه کنید دو خداوند داد از شما راست گوی سخن را

واقيموا الشهادة لله ذلكم يوعظ به
و بپای دارید گوای را خدای را آن است که همی پند دهند

من كان يؤمن بالله واليوم الآخر
آنکسی را که همی بگرود بخدای و روز بازپسین

ومن يتق الله يجعل له مخرجا ويرزقه
و هرکه بترسد از خدای بکند مر اورا بیرون آمدن از غم و روزی دهد مر اورا

من حيث لا يحتسب ومن يتوكل
از آنجا که گمان نبرد و هرکه توکل کند

على الله فهو حسبه ان الله بالغ
بر خدای وی بسنده است اورا که خدای رساننده

امره قد جعل الله لكل شيء قدرا
کار خویش را بکرد خدای مر هر چیزی را اندازه

واللائي يئسن من المحيض من نسائكم
و آن زنان که نومید گشته باشند از حیض از زنان شما

ان ارتبتم فعدتهن ثلاثة اشهر واللائي
اگر بگمان شوید عده ایشان سه ماه باشد و آن زنان

لم يحضن واولات الاحمال اجلهن
که حیض نبینند و زنان باردار که سپری شدن عده ایشان

ان يضعن حملهن ومن يتق الله يجعل
که بنهند بارها خود را و هرکه بترسد از خدای بکند

له من امره يسرا ذلك امر الله انزله
مر اورا از کار وی آسانی این است فرمان خدای فرو فرستاد او را

اليكم ومن يتق الله يكفر عنه
سوی شما و هرکه بترسد از خدای بپوشاند ازوی

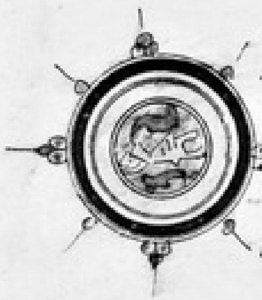
سيئاته ويعظم له اجرا اسكنوهن
بدیهای وی و بزرگ گرداند مر اورا مزد بنشانید ایشان را

من حيث سكنتم من وجدكم ولا
از آنجا که خود نشستید از توانائی شما و

تضاروهن لتضيقوا عليهن وان
و زیان مکنید ایشان را تا تنگ کار کنید بر ایشان و اگر

كن اولات حمل فانفقوا عليهن
باشند ما بار هزينه كنيد برايشان
حتى يضعن حملهن فان ارضعن لكم
تا بنهند بارهاى ايشان اگر شير دهند مر شما را
فاتوهن اجورهن واتمروا بينكم
بدهيد ايشان را مزدهاى ايشان ومشورت كنيد ميان يكديگر
بمعروف وان تعاسرتم فسترضع
بنيكويى واگر دشوارى كنيد شير دهد
له اخرى لينفق ذو سعة من سعته
مر او را زنى ديگر هزينه كند با فراخى از فراخى خود
ومن قدر عليه رزقه فلينفق مما
وهر كرا تنگ كرده اند روزى هزينه كند از آنچ
اتيه الله لا يكلف الله نفسا
بداد ورا خداى اندر نخواهد يا بفرمايد خداى تنى
الا ما اتيها سيجعل الله بعد عسر
مگر آنچ بداد ورا زود كند خداى سپس تنگى

320

يسرا وكاين من قرية عتت عن امر
فراخى وچند از ديهى كه سر وا زدند از فرمان
ربها ورسله فحاسبناها حسابا
خداوند وپيغامبران شمار كرديم با اوى شمار كردن
شديدا وعذبناها عذابا نكرا
سخت وعذاب كرديم ورا عذاب سخت
فذاقت وبال امرها وكان عاقبة
بچشيد عقوبت كار خويش وبود سرانجام
امرها خسرا اعد الله لهم عذابا
كار وى زيان كارى ساخته كرد خداى مر ايشان را عذاب
شديدا فاتقوا الله يا اولي الالباب
سخت بترسيد از خداى يا خداوندان خردها

الذين امنوا قد انزل الله اليكم
آنكه بگرويدند فرو فرستاد خداى سوى شما
ذكرا رسولا يتلوا عليكم ايات
يادكردنى پيغامبر كى همى خواند بر شما نشانها

الله مبينات ليخرج الذين آمنوا

خداى پيدا كرده تا بيرون آرد آنكسهارا كه بگرويدند

وعملوا الصالحات من الظلمات

و بكردند نيكيها از تاريكيها

الى النور ومن يؤمن بالله ويعمل صالحا

سوى روشناى و هركه بگرود بخداى و بكند نيكى

يدخله جنات تجري من تحتها الانهار

اندر آرد ورا بوستانها كه همى رود از زير اين جويهاء روان

خالدين فيها ابدا قد احسن الله له

جاودان اندر آنجا نيكو گردانيد خداى اورا

رزقا الله الذي خلق سبع سموات

روزى خداى بيافريد هفت آسمانها

ومن الارض مثلهن يتنزل الامر بينهن

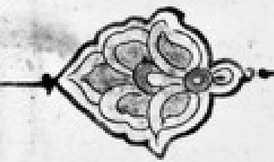
و از زمين همچندان فرود آيد فرمان ميان ايشان

لتعلموا ان الله على كل شيء قدير وان

تا بدانيد كه خداى بهر چيزى توانا

الله قد احاط بكل شيء علما

و خداى تمام دانست بهر چيزى بدانش

التحريم اثنا عشرة آية مدنية

بسم الله الرحمن الرحيم

نام خداى مهربان بخشاينده

يا ايها النبي لم تحرم ما احل الله لك

يا سامبر بزرگوار چرا همى حرام كنى آنچه حلال كرد خداى ترا

تبتغي مرضات ازواجك والله غفور

همى جويى خشنودى زنان خويش را و خداى آمرزنده است

رحيم قد فرض الله لكم تحلة ايمانكم

بخشاينده فريضه كرد خداى شمارا گشادن سوگندهاى شما

والله مولاكم وهو العليم الحكيم

و خداى نگاهدار شماست و وى است داناى صوابكار

واذ اسر النبي الى بعض ازواجه حديثا

و چون پنهان گفت پيغامبر با بعضى از زنان خويش سخنى

يعنى حفصه

فلما نبأت به واظهره الله عليه

چون آگاهی داد حفصه بدان سخن عایشه را و در سانید خدای بروی

عرف بعضه واعرض عن بعض فلما

شناخته کرد بهره ازان سخن و روی بگردانید از بهره چون

نبأها به قالت من انبأك هذا قال

خبر داد ان سخن عایشه را گفت حفصه که اگاه کرد ترا این سخن گفت

نبأني العليم الخبير ان تتوبا الى الله

اگاه داد مرا خدای دانا آگاه اگر باز گردید بخدای

فقد صغت قلوبكما وان تظاهرا

بگشت دلهای شما واگر همپشتی کنید

عليه فان الله هو موليه وجبريل

بروی خدای است نگاه داروست وجبریل

وصالح المؤمنين والملائكة بعد

ونیکان گرویدگان وفرشتگان سپس ان

ذلك ظهير عسى ربه ان طلقكن ان

نگاه دار و یاری دهند اگر طلاق دهد شمارا مگر خداوندی

يبدله ازواجا خيرا منكن مسلمات

که بدل دهد ورا زنانی بهتر از شما مسلمانان

مؤمنات قانتات تائبات عابدات

گرویدگان فرمان داران توبه کنندگان خدای پرستان

سائحات ثيبات وابكارا يا ايها

روزه داران شوی کردگان و دوشیزگان یا ای کسها

الذين آمنوا قوا انفسكم واهليكم

که گرویدیت برهانید تنها خویش و کسهای خویش را

نارا وقودها الناس والحجارة عليها

از اتش که فروزینه وی مردم باشد و سنگ بروی

ملائكة غلاظ شداد لا يعصون

فرشتگان درشتان سروران نه فرمان نکنند

الله ما امرهم ويفعلون ما يؤمرون

خدای را انچ بفرماید ایشانرا و بکنند انچ بفرمایند ایشان

يا ايها الذين كفروا لا تعتذروا اليوم

یا ای کسها که نگرویدیت عذر میاریت امروز

إنما تجزون ما كنتم تعملون يا أيها الذين

که شمارا همی پاداش دهند انچه شما همی کردید یا ان کسها که مؤمنان ایت

آمنوا توبوا إلى الله توبة نصوحا عسى

بازگردید سوی خدای بازگشتن بانصیحت مگر

ربكم أن يكفر عنكم سيئاتكم

خداوند شما که بپوشاند از شما بدیهای شما

ويدخلكم جنات تجري من تحتها

و اندر آرد شمارا بوستانها که همی رود از زیران

الأنهار يوم لا يخزي الله النبي والذين

جویهای روان از روز که شرمگین نکرداند خدای پیغامبر را وان کسها

آمنوا معه نورهم يسعى بين أيديهم

که بگرویدند بادی روشنای ایشان همی رود بیش ایشان

وبأيمانهم يقولون ربنا أتمم لنا نورنا

و براستهای ایشان همی گویند یا خداوند ما تمام کن مارا روشنای ما

واغفر لنا إنك على كل شيء قدير يا أيها

و بیامرز مارا کتو بر همه چیزی توانا یا ان کسها

النبي جاهد الكفار والمنافقين

یا اگاهی دهنده کارزار کن با کافران و دو سرکان

واغلظ عليهم ومأواهم جهنم

و درست باش بر ایشان و جای بودن ایشان دوزخ ست

وبئس المصير ضرب الله مثلا للذين

و بد جای بازگشتن است بزد کرد خدای مثلی مر انکسها را که

كفروا امرأت نوح وامرأت لوط كانتا

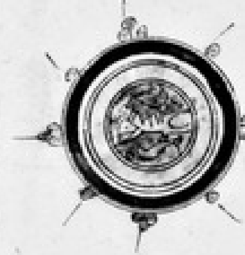
کافر گشتند زن نوح پیغمبر و زن لوط پیغمبر بودند هردو

تحت عبدين من عبادنا صالحين

زیردست دو بنده از بندگان ما هردو نیکان

فخانتاهما فلم يغنيا عنهما من الله

نا سپاسی کردند با ایشان بازنداشتند شویان ایشان از ان دو زن از خدای

شيئا وقيل ادخلا النار مع الداخلين

چیزی و گفته شد اندر شوید با آتش با اندر شوندگان

وضرب الله مثلا للذين آمنوا امرأت

و بزد کرد خدای مثلی مر انکسها را که بگرویدند زن

فرعون اذ قالت رب ابن لي عندك
فرعون چون گفت یا خداوند من مرا نزد تو

بيتا في الجنة ونجني من فرعون وعمله
خانه اندر بهشت وبرهان مرا از فرعون وکار وی

ونجني من القوم الظالمين ومريم ابنت
وبرهان مرا از گروه ستمکاران ومریم دختر

عمران التي احصنت فرجها فنفخنا
عمران آنک نگاه داشت کدبیان خویش را بدمیدیم

فيه من روحنا وصدقت بكلمات
اندروی از باد ما واستوار داشت سخنان

ربها وكتابه وكانت من القانتين
خداوند خویش را ونامه وی وبود از دعاکران

سورة الملك ثلثون آية

بسم الله الرحمن الرحيم
بنام خدای مهربان بخشاینده

تبارك الذي بيده الملك وهو على
با نیکوی است و آنک بدست وی است پادشاهی و وی بر

كل شيء قدير الذي خلق الموت والحيوة
هر چیزی توانا آنک بیافرید مرگ را و زندگی را

ليبلوكم ايكم احسن عملا وهو
تا آزمون کند اندر شما تا کیست از شما نیکوتر بکار و وی است

العزيز الغفور الذي خلق سبع سموات
عزیز آمرزنده دوستان آنک بیافرید هفت آسمانها

طباقا ما ترى في خلق الرحمن من تفاوت
یک بر دیگر نه بینی اندر آفرینش خدای هیچ ناهمواری

فارجع البصر هل ترى من فطور ثم
بکردان چشم خویش تا هیچ بینی از شکافی هیچ باز

ارجع البصر كرتين ينقلب اليك
بکردان چشم خویش باکردد سوی تو

البصر خاسئا وهو حسير ولقد زينا
چشم دور کننده از دادشتن ووی مانده از اندر یافتن وما بیاراستیم

السما الدنيا بمصابيح وجعلناها

اسمان بچراغها وبكرديم انرا

رجوما للشياطين واعتدنا لهم عذاب

مرديوانرا واماده كرديم ايشانرا عذاب

السعير وللذين كفروا بربهم عذاب

دوزخ ومرانكسانيرا كه كافر كشتند بخداوند خويش عذاب

جهنم وبئس المصير اذا القوا فيها

دوزخ اسنت وبد جاي بازكشتن چون اندرافكنند ايشانرا اندرانجا

سمعوا لها شهيقا وهي تفور تكاد

شنوند مراورا دمدني عريدني وآن همي جوشد همي خواهد

تميز من الغيظ كلما القي فيها فوج

كه كسسته شود از خشم هرگاه اندرافكنند اندرانجا كروهيرا

سالهم خزنتها الم ياتكم نذير

بپرسند ايشانرا نگاهبانان دوزخ نه بيامد بشما بيم كننده

قالوا بلى قد جاءنا نذير فكذبنا وقلنا

كويند ارى امد بما بيم كننده بدروغ داشتيم ما وكفتيم

226.2

فان اعرضوا فما ارسلناك عليهم

اگر روي كردانند نفرستاديم ترا برايشان

حفيظا ان عليك الا البلاغ وانا

نكاه دارنده نيست برتو مگر رسانيدن وما

اذا اذقنا الانسان منا رحمة فرح

چون بچشانيم مردم را ازما بخشايشي شاد شود

بها وان تصبهم سيئة بما قدمت

بدان واگر برسد ايشانرا بدي بدانچ پيش فرستاد

ايديهم فان الانسان كفور لله

دستهاء ايشان مردم باشد ناسپاسدار مرخدايراست

ملك السموات والارض يخلق ما

پادشاهي اسمانها وزمين بيافريند انچ

يشاء يهب لمن يشاء اناثا ويهب

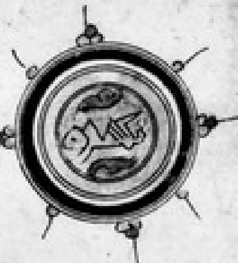
خواهد ببخشد مرانراكه خواهد مادكان وببخشد

لمن يشاء الذكور او يزوجهم

مرانراكه خواهد نران نرسران وياجفت كرداند ايشانرا

ذكرانا واناثا ويجعل من يشاء

نران وماذکان ویکند ایزا که خواهد

عقيما انه عليم قدير وما كان

نازاینده کو دانا توانا است وبنود

لبشر ان يكلمه الله الا وحيا او

مر مردی را که سخن گوید با او خدای مگر بپیغام یا

من وراى حجاب او يرسل رسولا

پس پرده یا بفرستد پیغامبری

فيوحى باذنه ما يشاء انه على حكيم

وحی ارد بفرمان او انچ خواهد کو برتر است وصواب کار

وكذلك اوحينا اليك روحا

وچونین وحی فرستادیم سوی تو جبرئیل را

من امرنا ما كنت تدرى ما الكتب

از فرمان ما نبودی که دانستی که چه بود نامه

ولا الايمان ولكن جعلناه نورا

ونه گرویدن وبیک بکردیم ایزا روشنای

226.3

نهدى به من نشاء من عبادنا وانك

راه نماییم بدو ایزا که خواهیم از بندگان ما وتو

لتهدى الى صراط مستقيم صراط

می‌خوانی سوی راه راست راه

الله الذى له ما فى السموات وما فى

خدای انک مر او راست انچ اندر اسمانها است وانچ اندر

الارض الا الى الله تصير الامور

زمین است بدانک سوی خدای باز گردد کارها

الزخرف ثمانون وتسع ايات

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام خدای مهربان وبخشاینده

حم والكتاب المبين انا جعلناه

قرانا عربيا لعلكم تعقلون

42.

وَاِنَّهُ فِي اُمِّ الْكِتَابِ لَدَيْنَا لَعَلِيٌّ

و این نبود اصل نامه است نزد ما بزرگست

حَكِيمٌ اَفَنَضْرِبُ عَنْكُمُ الذِّكْرَ

استوار کاردست هر کز باز کردیم از شما این قرآن

صَفْحًا اَنْ كُنْتُمْ قَوْمًا مُسْرِفِينَ

برگشتن بدانک بودید گروهی بیدادکاران

وَكَمْ اَرْسَلْنَا مِنْ نَبِيٍّ فِي الْاَوَّلِينَ

و چند فرستادیم از پیغمبران اندر پیشینیان

وَمَا يَاْتِيهِمْ مِنْ نَبِيٍّ اِلَّا كَانُوا بِهِ

و نیامد بایشان هیچ پیغامبر مگر بودند بوی

يَسْتَهْزِءُونَ فَاَهْلَكْنَا اَشَدَّ مِنْهُمْ

فسوس کردند هلاک کردم ازانکه سختر بود از ایشان

بَطْشًا وَمَضَى مَثَلُ الْاَوَّلِينَ وَلَئِنْ

بگرفتن و گذشت داستان پیشینیان و اگر

سَاَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْاَرْضَ

بپرسی ایشان را که آفرید آسمانها و زمین

وَهُوَ كَظِيمٌ اَوَمَنْ يُنَشَّؤُا فِي الْحِلْيَةِ

و وی غم خشم فرو خورنده با آن کسی که پرورده شود اندر پیرایه

وَهُوَ فِي الْخِصَامِ غَيْرُ مُبِينٍ وَجَعَلُوا

و وی اندر پیکار کردن ناپیدا کننده و بکردند

الْمَلَائِكَةَ الَّذِينَ هُمْ عِبَادُ الرَّحْمَنِ

فرشتگان را آنانکه که ایشان بندگان خدااند

اِنَاثًا اَشَهِدُوا خَلْقَهُمْ سَتُكْتَبُ

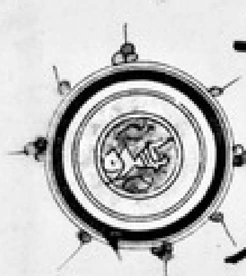
مادگان هیچ حاضر بودند با آفریدن ایشان فرا نوشته شود نبشته شود

شَهَادَتُهُمْ وَيُسْاَلُونَ وَقَالُوا لَوْ شَاءَ

گواهی ایشان و بپرسند ایشان را و گفتند اگر خواستی

الرَّحْمَنُ مَا عَبَدْنَاهُمْ مَا لَهُمْ بِذَلِكَ

خدای نه پرستیدیمی ایشان را نیست مر ایشان را بدان

مِنْ عِلْمٍ اِنْ هُمْ اِلَّا يَخْرُصُونَ اَمْ اَتَيْنَاهُمْ

هیچ دانش نیستند ایشان مگر گزاف گویان یا بدادیم ایشان را

كِتَابًا مِنْ قَبْلِهِ فَهُمْ بِهِ مُسْتَمْسِكُونَ

نامه از پیش قرآن ایشان بوی دست اندر زده اند

بل قالوا انا وجدنا آباءنا على امة

بلکه کفتند ما یافتیم پدران مارا بر راهی

وانا على آثارهم مهتدون وكذلك

و ما بر پیهاء ایشان راه یابندکانیم و همچنین

ما ارسلنا من قبلك في قرية من

نفرستادیم از پیش تو اندر دیهی هیچ

نذير الا قال مترفوها انا وجدنا

بیم کننده مکر که کفتند توانکران و مهتران ایشان ما یافتیم

آباءنا على امة وانا على آثارهم مقتدون

پدران مارا بر راهی و ما بر پیهاء ایشان رونده‌کانیم پس روانیم

قل اولو جئتكم باهدى مما وجدتم

بکوی بیاوردم بشما راستتر ازانچ یافتید

عليه آباءكم قالوا انا بما ارسلتم به

بر وی پدران شمارا کفتند ما بدانچ فرستاده شدید بدان

كافرون فانتقمنا منهم فانظر

کافرانیم کینه کشیدیم ازیشان بنکر

226.4

ليقولن خلقهن العزيز العليم الذي

کویند بیافرید ایشان را عزیز کرده ? دانا آنکه

جعل لكم الارض مهدا وجعل

بکرد شمارا زمین کستردنی و بکرد

لكم فيها سبلا لعلكم تهتدون

شمارا اندرو راهها تا مکر شما راه یابید

والذي نزل من السماء ماء بقدر فانشرنا

و آنکه فرو فرستاد از آسمان آبی باندازه زنده کردانیدیم

به بلدة ميتا كذلك تخرجون

بوی زمین مرده را همچنین بیرون آرند شمارا

والذي خلق الازواج كلها وجعل

و آنکه بیافرید جفتها همه بکرد

لكم من الفلك والانعام ما

شمارا از کشتیها و ستوران آنچ

تركبون لتستووا على ظهوره ثم تذكروا

همی برنشینید تا راست نشینید بر پشتهاء وی باز یاد کنید

نعمه ربكم اذا استويتم عليه

نعمت خداوند خويش را چون راست بنشينيد بروي

وتقولوا سبحان الذى سخر لنا هذا

و بگوييد پاكا آنكس كه فرمان بردار كرد مارا اين

وما كنا له مقرنين وانا الى ربنا

و نبوديم مر او را توانايان و ما سوى خداوند خويش

لمنقلبون وجعلوا له من عباده

باز گرديم و بكردند مر او را از بندگان او

جزا ان الانسان لكفور مبين

بهره كه مردم هست ناسپاس دار پيدا كننده

ام اتخذ مما يخلق بنات واصفيكم

يا بگرفت از آنچه بيافريند دختران و بگزيد شما را

بالبنين واذا بشر احدهم بما ضرب

بپسران و چون مژده دهند يكى را از ايشان بدانچه بزد

للرحمن مثلا ظل وجهه مسودا

مر خدا را مثل همه روز بباشد روى وى سياه كننده

لمن يكفر بالرحمن لبيوتهم سقفا

مر آنرا كه نگرود بخداى مر خانه‌هاشان را سقفها

من فضة ومعارج عليها يظهرون

از سيم و نردبانها از زر بر او بر شوند

ولبيوتهم ابوابا وسررا عليها

و مر خانه‌هاشان را درها از سيم و تختها از زر بروى

يتكون وزخرفا وان كل ذلك

تكيه زدندى و نباشد اين همه مگر

لما متاع الحيوة الدنيا والاخرة

برخوردارى زندگانى اين جهان و آن جهان

عند ربك للمتقين ومن يعش

نزد خداوند تو پرهيزگاران را و هر كه برگردد

عن ذكر الرحمن نقيض له شيطانا

از ياد كرد خداى ... مر او را ديوى

فهو له قرين وانهم ليصدونهم عن

و او مر او را هم نشين و ايشان باز دارند ايشان را از

السبيل ويحسبون انهم مهتدون

حتى اذا جانا قال يليت بيني وبينك

بعد المشرقين فبئس القرين ولن

ينفعكم اليوم اذ ظلمتم انكم

في العذاب مشتركون افانت تسمع

الصم او تهدي العمي ومن كان

في ضلال مبين فاما نذهبن بك

فانا منهم منتقمون او نرينك الذي

كيف كان عاقبة المكذبين

واذ قال ابرهيم لابيه وقومه

انني برا مما تعبدون الا الذي فطرني

فانه سيهدين وجعلها كلمة باقية

في عقبه لعلهم يرجعون بل متعت

هولا واباهم حتى جاهم الحق

ورسول مبين ولما جاهم الحق

قالوا هذا سحر وانا به كافرون

وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ هَذَا الْقُرْآنُ عَلَی
وگفتند چرا فرستاده نشد این قرآن بر
رَجُلٍ مِنَ الْقَرْیَتَیْنِ عَظِیمٍ أَهُمْ یَقْسِمُونَ
مردی از دو ده بزرگ یا ایشان می بخشند
رَحْمَتَ رَبِّكَ نَحْنُ قَسَمْنَا بَیْنَهُمْ
رحمت خداوند ترا ما بخشیدیم میان ایشان
مَعِیشَتَهُمْ فِی الْحَیوةِ الدُّنْیَا وَرَفَعْنَا
زندگانی ایشان اندر زندگانی این جهان و برداشتیم
بَعْضَهُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِیَتَّخِذَ
بعضی را از ایشان بر بعضی پایگه‌ها تا بگیرد
بَعْضُهُمْ بَعْضًا سُخْرِیًّا وَرَحْمَتُ
بعضی از ایشان بعضی را زیردستی بکار و رحمت
رَبِّكَ خَیْرٌ مِمَّا یَجْمَعُونَ وَلَوْلَا أَنْ
خداوند تو بهتر از آنچه گرد کنند و اگر نه آن بودی که
یَكُونَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً لَجَعَلْنَا
باشند مردمان یک گروه بکردیمی

وَعَدْنَاهُمْ فَإِنَّا عَلَیْهِمْ مُقْتَدِرُونَ
وعده کردیم ایشان را ما بر ایشان توانایانیم
فَاسْتَمْسِكْ بِالَّذِی أُوحِیَ إِلَیْكَ إِنَّكَ
دست اندر زن بدانچه داده پیغام کرده آمد بتو که تو
عَلَی صِرَاطٍ مُسْتَقِیمٍ وَإِنَّهُ لَذِكْرٌ
بر راه راستی و این قرآن پند است
لَكَ وَلِقَوْمِكَ وَسَوْفَ تُسْأَلُونَ
مر ترا و مر گروه ترا و زود بپرسند شما را
وَاسْأَلْ مَنْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رُسُلِنَا
و بپرس آنرا که بفرستادیم از پیش تو از پیغامبران ما
أَجَعَلْنَا مِنْ دُونِ الرَّحْمَنِ آلِهَةً یُعْبَدُونَ
هیچ کردیم بجز خدای خدایان که بپرستند ایشان را
وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَی بِآیَاتِنَا إِلَی
و بفرستادیم موسی را با حجتها سوی
فِرْعَوْنَ وَمَلَائِهِ فَقَالَ إِنِّی رَسُولُ
فرعون و گروه وی گفت من رسول

رب العالمين فلما جاءهم بآياتنا

خداوند همه خلقها چون بیاورد باینان عجبهارما

إذا هم منها يضحكون وما نريهم

همانگاه اینان از انجا همی خندیدند و ننمایم ایشانرا

من آية إلا هي أكبر من أختها وأخذناهم

هیچ عجبی مگر ان بزرگتر باشد از یار دوی و بگرفتیم ایشانرا

بالعذاب لعلهم يرجعون وقالوا

بعذاب تا مگر اینان بازگردند و گفتند

يا أيه الساحر ادع لنا ربك بما

یا دانا استاد بخوان از بهر ما خداوند خویش بدانچ

عهد عندك إننا لمهتدون فلما

پیمان کرد نزدیک تو که ما سر راه آییم چون

كشفنا عنهم العذاب إذا هم ينكثون

برداشتیم از ایشان عذاب همانگاه ایشان عهد بشکستند

ونادى فرعون في قومه قال يا قوم

و آواز داد فرعون اندر گروه خود گفت یا گروه من

226.9.

أليس لي ملك مصر وهذه الأنهار

نیست مارا پادشاهی مصر و این جویها

تجري من تحتي أفلا تبصرون أم أنا

همی رود از زیر من چرا همی نبینید یا من

خير من هذا الذي هو مهين ولا

بهترم از این کس که او خوارست و هم

يكاد يبين فلولا ألقي عليه أسورة

نتواند سخن پیدا کردن چرا نه فرو فرستادند بر وی دستورنجها

من ذهب أو جاء معه الملائكة

از زر یا بیامد با وی فرشتگان

مقترنين فاستخف قومه فأطاعوه

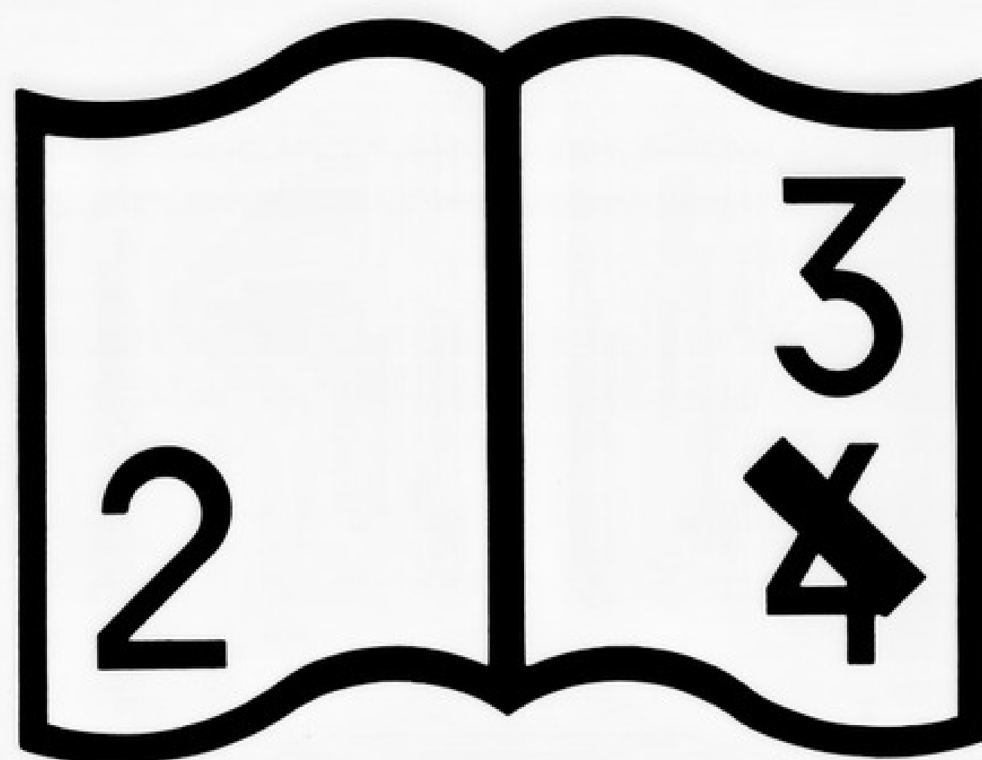
همه سر بیکدیگر پیوسته سبکسار داشت گروه خویش را فرمان کردند ورا

إنهم كانوا قوما فاسقين فلما آسفونا

که ایشان بودند گروهی بیرون شدگان چون بخشم آوردند مارا

انتقمنا منهم فأغرقناهم أجمعين

کینه کشیدیم از ایشان غرقه کردیم ایشانرا همگنان

Pagination incorrecte — date incorrecte

NF Z 43-120-12

فجعلناهم سلفا ومثلا للآخرين

بکردیم شان پیش رفتگان و عبرتی و نمونه مر پسین آیندگان را

ولما ضرب ابن مريم مثلا اذا

و چون زده شد پسر مریم را مثل همانگاه

قومك منه يصدون وقالوا

گروه تو ازو دور کرد اند و گفتند

أآلهتنا خير أم هو ما ضربوه لك

خدایان ما بهتر اند یا او نزدند آن مر ترا

الا جدلا بل هم قوم خصمون

مگر پیکار بلکه ایشان گروه اند پیکار کنندگان

ان هو الا عبد انعمنا عليه

نیست او مگر بنده نیکو کردیم بر وی

وجعلناه مثلا لبني اسرائيل ولو

و بکردیم او را نمونه مر پسران یعقوب را و اگر

نشاء لجعلنا منكم ملئكة

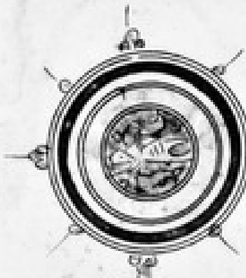
خواستیمی بکردیمی از شما فریشتگان

من غسلين لا يأكله الا الخاطؤن فلا

از خون و ریم نخورند آنرا مگر گناهکاران

اقسم بما تبصرون وما لا تبصرون انه

سوگند یاد کنمی بدانچه بینند و آنچه نه بینند که وی

لقول رسول كريم وما هو بقول

گفتار پیغامبریست بزرگوار و نیست وی گفتار

شاعر قليلا ما تؤمنون ولا بقول

شاعری اندکی همی گروید و نه گفتار

كاهن قليلا ما تذكرون تنزيل

پری گرفته اندکی همی پند گیرید فرو فرستاد است

من رب العالمين ولو تقول علينا بعض

از پروردگار همه خلق و اگر بساختی بر ما سخن

الاقاويل لاخذنا منه باليمين ثم لقطعنا

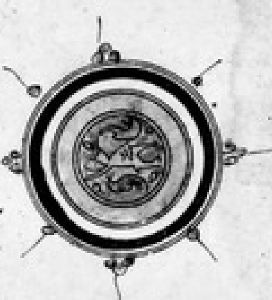
از گفتارها بگرفتیمی ازوی بدست راست باز ببریدیمی

منه الوتين فما منكم من احد عنه

ازوی شریان دل پس نباشد از شما هیچ کسی ازوی

حاجزين وانه لتذكرة للمتقين وانا

بازدارندگان وآن پندی است مر پرهیزکاران را وما

لنعلم ان منكم مكذبين وانه لحسرة

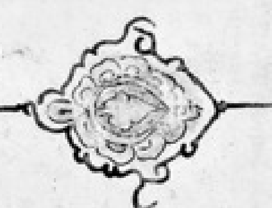
همی دانیم که از شما بدروغ دارندگان وآن پشیمانی

على الكافرين وانه لحق اليقين فسبح

بر کافران وآن راست راست تسبیح کن

باسم ربك العظيم

بنام خداوند تو بزرگ

المعارج اربعون واربع آيات

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام خدای مهربان بخشاینده

سال سائل بعذاب واقع للكافرين

خواست خواهندی عذاب ایند مر کافران

ليس له دافع من الله ذى المعارج

نیست مر او را بازدارنده از خدای خداوند آسمانها

تعرج الملائكة والروح اليه في

بر شوند فرشتگان وجبریل سوی وی اندر

يوم كان مقداره خمسين الف

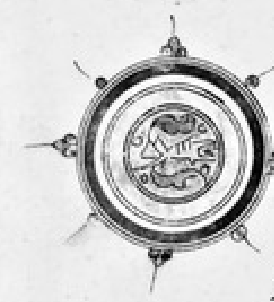
روز بود اندازه وی بجای هزار سال

سنة فاصبر صبرا جميلا انهم

کیست شکیبایی کن شکیبایی نیکو کایشان

يرونه بعيدا ونريه قريبا يوم تكون

همی بینند آنرا دور وهمی بینیم ورا نزدیک از روز که باشد

السماء كالمهل وتكون الجبال

آسمان چون روی گداخته ناسره وباشد کوهها

كالعهن ولا يسأل حميم حميما

چون پشم گونا گون ونه پرسد خویشاوندی از خویشاوند

يبصرونهم يود المجرم لو يفتدى

شناسا کرده آید شوند دوست دارد گناه کار اگر خویشتن باز خرد

من عذاب يومئذ ببنيه وصاحبته

از عذاب از روز ببسران خویش وزن خویش

وَأُخْتِهِ وَفَصِيلَتِهِ الَّتِي تُؤْوِيهِ وَمَن فِي

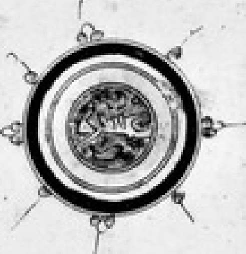
و برادر خویش و گروه خویش انکه همی کرد اورند و هرکی اندر

الْأَرْضِ جَمِيعًا ثُمَّ يُنجِيهِ كَلَّا إِنَّهَا لَظَىٰ

زمین همه باز برهاند ورا ان بس باشد ان اتشی فروزان

نَزَّاعَةً لِّلشَّوَىٰ تَدْعُو مَنْ أَدْبَرَ وَتَوَلَّىٰ

سرور کسل مرا بخواند کسی را کپس برد و روی بگردانید

وَجَمَعَ فَأَوْعَىٰ إِنَّ الْإِنسَانَ خُلِقَ هَلُوعًا

و گرد اورد بجای اندر نهاد که مرد بیافرید شود ناشکسا

إِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ جَزُوعًا وَإِذَا مَسَّهُ

چون بپسود وی بدی بانالیدن و چون برسد بوی

الْخَيْرُ مَنُوعًا إِلَّا الْمُصَلِّينَ الَّذِينَ هُمْ

نیکی بازدارنده مگر نمازکنندگان انکسها که ایشان

عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ دَائِمُونَ وَالَّذِينَ فِي أَمْوَالِهِمْ

بر کار خویش پای دار باشند و انکسها که اندر خواستهای ایشان

حَقٌّ مَّعْلُومٌ لِّلسَّائِلِ وَالْمَحْرُومِ وَالَّذِينَ

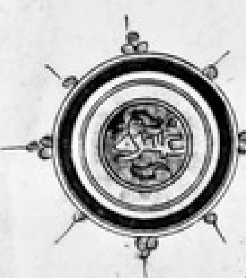
حق باشد مرخواهنده را و ناخواهنده را و انکسها که

مَا نَزَّلَ اللَّهُ مِن شَيْءٍ إِنْ أَنتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ

فرو نفرستاد خدای از چیزی نیستید شما مگر اندر گمراهی بود

كَبِيرٍ وَقَالُوا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ

بزرگ و گفتند اگر ما بشنیدمی یا براندیشیدمی

مَا كُنَّا فِي أَصْحَابِ السَّعِيرِ فَاعْتَرَفُوا

نبودمی اندر باشندگان دوزخ مقر امدند

بِذَنبِهِمْ فَسُحْقًا لِّأَصْحَابِ السَّعِيرِ

بگناه خویش دوری و هلاک باد مر باشندگان دوزخ را

إِنَّ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ لَهُم

انکسها که بترسیدند پروردگار خویش بنابیدای مرایشانرا باشد

مَّغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ وَأَسِرُّوا قَوْلَكُمْ

امرزش و مزد بزرگ و پنهان کنید گفتار خویش

أَوِ اجْهَرُوا بِهِ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ

یا اشکارا کنید که او دانا است براز اندر دلها است

أَلَا يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ

خدا بداند مرا ورا که بیافرید و وی است بسند دارندگان اگاه کار

هو الذی جعل لکم الارض ذلولا

وی است آنکسی که بکرد مر شمارا زمین فرمان بردار

فامشوا فی مناکبها وکلوا من

بروید اندر کنارهاء وی وبخورید از

رزقه والیه النشور ءامنتم من فی

روزیء وی وسوی وی باشد برانگیختن یا ایمن گشتید ازانکه اندر

السماء ان یخسف بکم الارض فاذا

آسمانها که فرو برد شمارا بزمین

هی تمور ام امنتم من فی السماء ان یرسل

وی همی گردد یا ایمن گشتید ازانکه اندر آسمان که بفرستد

علیکم حاصبا فستعلمون کیف

بر شما سنگ ریزه زود بدانید چگونه بود

نذیر ولقد کذب الذین من قبلهم فکیف

بیم کردن من ودروغ داشتند آنکسهاکه از ایشان پیش بودند چگونه بود

کان نکیر اولم یروا الی الطیر

عذاب من یا همی ننگرند سوی مرغان

فوقهم صافات ویقبضن ما یمسکهن

زبر ایشان صف زده و درهمی وا رکشند نگاه نمی دارد ایشان را

الا الرحمن انه بکل شیء بصیر امن هذا

مگر خدای کوی بهر چیزی بیناست یا کیست

الذی هو جند لکم ینصرکم من دون

آنکسی که وی سپاه است شمارا که یاری دهد شمارا بجز

الرحمن ان الکافرون الا فی غرور امن

خدای نیستند ناگرویدگان مگر اندر فریفتگی یا

هذا الذی یرزقکم ان امسک رزقه

کیست آنکسی که روزی دهد شمارا اگر باز گیرد روزی خویش

بل لجوا فی عتو ونفور افمن یمشی مکبا

نه که همی ستیهند اندر گردن برکشی ورمیدن هرکه آنکسی که همی نگونسار

علی وجهه اهدی امن یمشی سویا علی

بر روی خویش راه یافته تر یا آنکسی که همی رود راست بر

صراط مستقیم قل هو الذی انشاکم

راه راست بگوی وی است آنکسی که بیافرید شمارا

وجعل لكم السمع والابصار والافدة

وبكرد مر شمارا شنواي وبينايها و دلها

قليلا ما تشكرون قل هو الذي

اندكى كه همي سپاس داريد بكو اوست كه بيافريد

ذراكم في الارض واليه تحشرون ويقولون

شمارا اندر زمين وسوى وى كرد آريد شمار وهمي كويند

متى هذا الوعد ان كنتم صادقين

كى باشد اين وعده اكر هستيد راست كويان

قل انما العلم عند الله وانما انا نذير

بكوى جز اين نيست دانش نزد خداى است و من بيم كننده

مبين فلما راوه زلفة سيئت وجوه

پيدا كننده چون ببينند وى را نزديك اندوهكين شد رويها

الذين كفروا وقيل هذا الذي كنتم

آنكسهاكه كافر شدند وكويند اينست آنكه شما همي

به تدعون قل ارايتم ان اهلكني الله

بوى دعوى بدروغ كرديد بكوى چه بينيد اكر هلاك كند مارا خداى

ومن معي او رحمنا فمن يجير الكافرين

وان كسها را كه با من اند يا ببخشايد مارا كه زنهار دهد كافرانرا

من عذاب اليم قل هو الرحمن امنا به

از عذاب دردناك بكوى وى است بخشاينده كرويديم بوى

وعليه توكلنا فستعلمون من هو

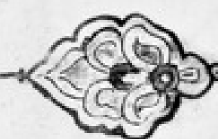
وبروى توكل كرديم زود بدانيد كيست آنك

في ضلال مبين قل ارايتم ان اصبح ماؤكم

اندر كمراهى پيدا بكوى چه بينيد اكر شود آب شما

غورا فمن ياتيكم بماء معين

فرو رفته كى آرد شما را آب از چشمه روان

القلم خمسون و اثنان مكية

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام خداى مهربان بخشاينده

ن والقلم وما يسطرون ما انت بنعمة

سوكند بر قلم وسوكند بدانچه همى نبيسند نيستى تو بنعمت

ربك بمجنون وان لك لاجرا غير ممنون

خداوند تو دیوانه ومر تراست مزدی ناکاسته

وانك لعلى خلق عظيم فستبصر

وتو بر خوی بزرگی زود بینی

ويبصرون بايكم المفتون ان ربك

وببینند که باشد از شما [illegible] خداوند تو

هو اعلم بمن ضل عن سبيله وهو اعلم

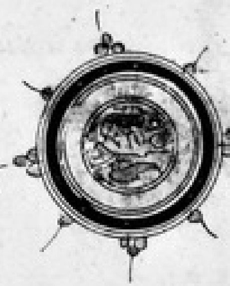
وی ست داناتر بدان کسی که کم شود از راه وی و وی داناتر است

بالمهتدين فلا تطع المكذبين ودوا

براه یافتگان فرمان مبر دروغ دارندگان را دوست دارند

لو تدهن فيدهنون ولا تطع كل حلاف

اگر چرب سخنی کنی با چرب سخنی کنند و فرمان مبر هر سوگند خوار را

مهين هماز مشاء بنميم مناع للخير

ذلیل عیب جوی رونده سخن چینی بازدارنده نیکی

معتد اثيم عتل بعد ذلك زنيم

ستمکار بزه مند گرانی سخت بسیار خوار ناپاک زاد

ان كان ذا مال وبنين اذا تتلى عليه

بدانکه بود خواسته و پسران چون بر خوانند بروی

اياتنا قال اساطير الاولين سنسمه

آیتها ما گوید این سمرهای پیشینیان است زود داغ کنیم

على الخرطوم انا بلوناهم كما بلونا

بر بینی ما بیازمودیم همچنانکه بیازمودیم

اصحاب الجنة اذ اقسموا ليصرمنها

خداوندان بوستان را چون سوگند خوردند که ببرند میوه بوستان را

مصبحين ولا يستثنون فطاف عليها

بامدادان و ان شاء الله نگفتند گرد آمد بر بوستان

طائف من ربك وهم نائمون فاصبحت

گردنده از خداوند تو و ایشان خفتگان بودند شد

كالصريم فتنادوا مصبحين ان

چون بریده آواز دادند بامدادان که

اغدوا على حرثكم ان كنتم صارمين

بگاه بروید بر کشت خویش اگر هستید خواهید درودن

فانطلقوا وهم يتخافتون أن لا

برفتند وایشان نرم همی گفتند که اندر

يدخلنها اليوم عليكم مسكين وغدوا

نیاید از بوستان امروز برشما درویشی وبامدادان برفتند

على حرد قادرين فلما رأوها قالوا

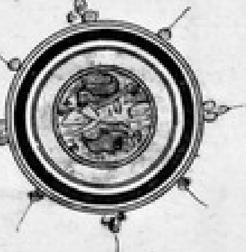
بر قصدی توانا اندران کرانه چون بدیدند آنرا گفتند

إنا لضالون بل نحن محرومون قال

ما گم شدگانیم که ما بی دولتانیم گفت

أوسطهم ألم أقل لكم لولا تسبحون

بهترین ایشان نه گفتم شمارا چرا خدا را پاکی یاد نکنید

قالوا سبحان ربنا إنا كنا ظالمين

گفتند پاکست خداوند ما ما بودیم ستمکاران

فأقبل بعضهم على بعض يتلاومون

روی آوردند برخی بر برخی ملامت همی کردند

قالوا يا ويلنا إنا كنا طاغين

گفتند ای وای بر ما ما بودیم از حد بیرون شدگان

عسى ربنا أن يبدلنا خيرا منها

مگر خداوند ما که بدل دهد ما را بهتر ازین بوستان

إنا إلى ربنا راغبون كذلك العذاب

که ما سوی خداوند خویش همه امیدواریم همچنین باشد عذاب

ولعذاب الآخرة أكبر لو كانوا

وعذاب آن جهان بزرگتر اگر دانا بودی

يعلمون إن للمتقين عند ربهم جنات

که بدانستندی که مر پرهیزکاران است نزد خداوند ایشان بوستانها

النعيم أفنجعل المسلمين كالمجرمين

با نعمت ما کنیم مر مسلمانان را چون بدکرداران

ما لكم كيف تحكمون أم لكم

چه بودست مر شما را چگونه همی حکم کنید شما را باشد

كتاب فيه تدرسون إن لكم

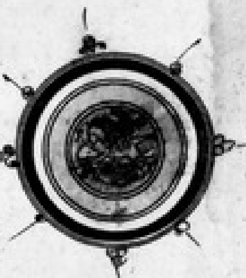
نامه است اندر وی همی خوانید شما را باشد

فيه لما تخيرون أم لكم أيمان

اندر وی آنچه گزینید یا مر شما را پیوندها است

علينا بالغة الى يوم القيامة ان لكم لما

بر ما تمام تا روز قیامت که مر شما را باشد

تحكمون سلهم ايهم بذلك زعيم

انچ حکم کنید بپرس از ایشان کیست برین سخن

ام لهم شركاء فليأتوا بشركائهم

یا هست مر ایشانرا انبازان بگو تا بیارند انبازان خویش را

ان كانوا صادقين يوم يكشف

اگر هستند راستگویان از روز که پیدا آمد

عن ساق ويدعون الى السجود فلا يستطيعون

از کار هول و بخوانند ایشانرا نتوانند

خاشعة ابصارهم ترهقهم ذلة

ترسیده چشمهای ایشان خواری

وقد كانوا يدعون الى السجود وهم

و بودند که همی خواندند شان سوی سجده کردن ایشان

سالمون فذرني ومن يكذب بهذا

بسلامت بودند دست باز دار مرا با آنکسی دروغ دارد این سخن

الحديث سنستدرجهم من حيث

این سخن زود اندر کشیم ایشان را از جای

لا يعلمون واملي لهم ان كيدي متين ام

ندانند و درنگ دهم ایشانرا که ساز من

تسألهم اجرا فهم من مغرم مثقلون

یا همی بخواهی ز ایشان مزدی ایشان از تاوان گرانبار گشته

ام عندهم الغيب فهم يكتبون

یا نزد ایشانست نابیدا ایشانرا همی نویسند

فاصبر لحكم ربك ولا تكن

شکیبای کن مر حکم خدای تو و مباش

كصاحب الحوت اذ نادى وهو

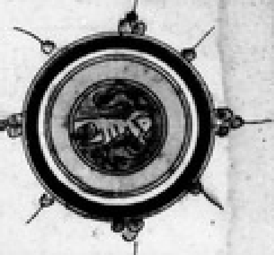
چون خداوند ماهی چون او را داد و او

مكظوم لولا ان تداركه نعمة من

اندوهگین بود اگر نه از بودی که اندر یافتی او را نیکوی از

ربه لنبذ بالعراء وهو مذموم فاجتبيه

خداوند او بیفکندی بدشت و وی نکوهیده بودی بگزید او را

ربه فجعله من الصالحين وان يكاد

خداوندی وی بکرد ویرا از نیکان واگرچه خواهند

الذين كفروا ليزلقونك بابصارهم

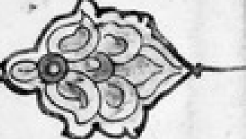
آنکسها که کافر گشتند که بلغزانند ترا بچشمهای خویش

لما سمعوا الذكر ويقولون انه لمجنون

چون شنیدند یاد و همی گویند وی دیوانه است

وما هو الا ذكر للعالمين

و نیست وی مگر پند مر همه عالمیان را

الحاقة خمسون واثنان مكية

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام خدای مهربان بخشاینده

الحاقة ما الحاقة وما ادريك ما

فرود آینده چه فرود آینده و چه دانی تو چیست

الحاقة كذبت ثمود وعاد بالقارعة

فرود آینده بدروغ داشتند گروه ثمود و گروه عاد روز رستخیز

فاما ثمود فاهلكوا بالطاغية

اما گروه صالح هلاک کرده شدند بانگ جبرئیل

واما عاد فاهلكوا بريح صرصر

واما گروه عاد هلاک کرده شدند بباد سخت سرد

عاتية سخرها عليهم سبع ليال

از حد گذرنده بگماشت آن را بریشان هفت شب

وثمانية ايام حسوما فترى القوم

و هشت روز شومی ببینی مر آن گروه را

فيها صرعى كانهم اعجاز نخل

اندر آنجا افتادگان ایشان بنهای درختان خرما

خاوية فهل ترى لهم من باقية وجاء

خرمابنان افتاده هیچ بینی مر ایشان را هیچ بازمانده و بیاورد

فرعون ومن قبله والمؤتفكات

فرعون و آنکه ازپیش او بودند و گروه لوط بسیار سوده گان

بالخاطئة فعصوا رسول ربهم

بگناه بی فرمانی کردند رسول خدای خویش را

ا

فأخذهم أخذة رابية إنا لما طغا

بگرفت ایشانرا بگرفتنی آشکارا ما چون اندر گذشت

الماء حملناكم في الجارية لنجعلها

آب برداشتیم شمارا اندر کشتی تا بکنیم آن کشتی

لكم تذكرة وتعيها أذن واعية

مر شمارا پندی و یاد گیرد آنرا گوشی یاد گیرنده

فإذا نفخ في الصور نفخة واحدة وحملت

چون اندر دمیده شود اندر صور دمیدنی دمیدنی یکی و برداشته شود

الأرض والجبال فدكتا دكة

زمین و کوهها کوفته شوند یک کوفتنی

واحدة فيومئذ وقعت الواقعة

یکی از روز بیوفتند افتادنی

وانشقت السماء فهي يومئذ واهية

و بشکافد آسمان وی از روز باشد سست

والملك على أرجائها ويحمل عرش

و فرشتگان بر کنارها آسمان و بردارد عرش

ربك فوقهم يومئذ ثمانية يومئذ

خداوند تو از بر ایشان از روز هشت فرشته از روز

تعرضون لا تخفى منكم خافية

عرضه کنند شمارا پوشیده نگردد از شما هیچ پوشیده

فأما من أوتي كتابه بيمينه فيقول

اما آنک بدهند مراورا نامه وی بدست راست وی گوید

هاؤم اقرءوا كتابيه إني ظننت أني

بیایید برخوانید نامه مرا من بیگمان بودم که من

ملاق حسابيه فهو في عيشة راضية

بینم شمار خویش وی اندر زندگانی باشد پسندیده

في جنة عالية قطوفها دانية كلوا

اندر بوستانی بلند میوها چیدنی وی نزدیک بخورید

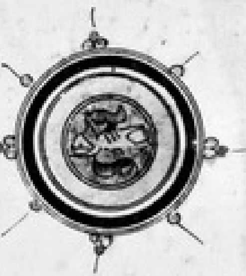
واشربوا هنيئا بما أسلفتم في الأيام

و بیاشامید گوارند بدانچ پیش فرستادید اندر روزگارهای

الخالية وأما من أوتي كتابه بشماله

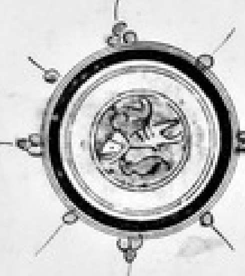
گذشته و اما آنک بدهند نامه وی بدست چپ وی

فيقول يا ليتني لم اوت كتابيه ولم
گوید یا کاشکی مرا ندادندی نامه من و نه
ادر ما حسابيه يا ليتها كانت القاضية
ندانم چه باشد شمار من یا کاشکی بودی مرا مرگ
ما اغنى عني ماليه هلك عني سلطانيه
سود نداشت ازمن خواسته من هلاک شد ازمن پادشاهی من

خذوه فغلوه ثم الجحيم صلوه ثم في
بگیرید ش ببندید ش باز دوزخ اندر آرید ش باز اندر
سلسلة ذرعها سبعون ذراعا
زنجیری که شمردروی هفتاد گز است
فاسلكوه انه كان لا يؤمن بالله العظيم
اندر آرید ش که وی بود که همی نگروید بخدای بزرگ
ولا يحض على طعام المسكين فليس
ونه همی برانگیخت بر طعام دادن درویش نیست
له اليوم هاهنا حميم ولا طعام الا
مر او را امروز اینجا خویشاوندی ونه خوردنی مگر

يصدقون بيوم الدين والذين هم من
استوار دارند بروز باداشت و آنکسها که ایشان از
عذاب ربهم مشفقون ان عذاب ربهم
عذاب خداوند خویش همی ترسند که عذاب خداوند خویش
غير مامون والذين هم لفروجهم
از وی ایمنی نیست و آنکسها که ایشان بر فرجهای خویش را
حافظون الا على ازواجهم او ما
نگاه دارند مگر بر زنان خویش یا آنچه

ملكت ايمانهم فانهم غير ملومين
پادشا شود دستهای ایشان که ایشان ملامت زده باشند
فمن ابتغى وراء ذلك فاولئك هم
هر که جوید بجز آن ایشانند ایشان
العادون والذين هم لاماناتهم
از حد اندر گذرندگانند و آنکسها که ایشان مر زینهارهای خویش
وعهدهم راعون والذين هم بشهاداتهم
و پیمانها خویش را نگاه دارانند و آنکسها که ایشان بگواهیهای ایشان

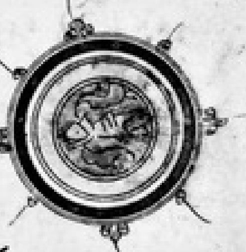
قائمون والذين هم على صلاتهم
استاده کانند وانکسها که ایشان بر نماز خویش

يحافظون اولئك في جنات مكرمون
نگاه دار باشند ایشان باشند اندر بوستانها گرامی کرده

فمال الذين كفروا قبلك مهطعين
چه بوده است مر آن کسهارا که کافر گشتند سوی تو گردنها دراز کرده

عن اليمين وعن الشمال عزين ايطمع
از راست و از چپ گروه گروه نشسته اند همی امید دارد

كل امرئ منهم ان يدخل جنة نعيم
هر یکی از ایشان که اندر آرد شان بوستانها با نعمت

كلا انا خلقناهم مما يعلمون فلا اقسم
[illegible] ما بیافریدیم ایشانرا از آنچ همی دانند سوگند یاد کنم

برب المشارق والمغارب انا لقادرون
بخداوند مشرقها و مغربها که ما توانا باشیم

على ان نبدل خيرا منهم وما نحن بمسبوقين
بر آنک بدل کنیم بهتر از ایشان و نه ایم ما که از ما [illegible]

336

فذرهم يخوضوا ويلعبوا حتى يلاقوا
یله کن ایشانرا تا شکار همی کنند و بازی همی کنند تا برسند

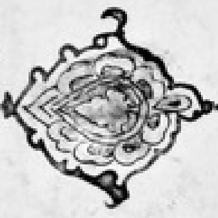
يومهم الذي يوعدون يوم يخرجون
بروز خویش انکه ایشانرا وعده کنند از روز که بیرون آیند

من الاجداث سراعا كانهم الى
از گورها شتابان پنداری کایشان سوی

نصب يوفضون خاشعة ابصارهم
نشانه همی شتابند فروخواهنده چشمهای ایشان

ترهقهم ذلة ذلك اليوم الذي
ببایدشان خواری این از روزیست کایشانرا

كانوا يوعدون
همی وعده کردند

نوح عشرون وثمان

بسم الله الرحمن الرحيم
بنام خدای مهربان بخشاینده

انا ارسلنا نوحا الى قومه ان انذر
ما بفرستادیم نوح را سوی گروه وی که بیم کن

قومك من قبل ان يأتيهم عذاب اليم
گروه خویش از پیش آنکه بیاید بایشان عذاب دردناک

قال يا قوم اني لكم نذير مبين ان
گفت یا گروه من من شما را بیم کننده ام پیدا کننده که

اعبدوا الله واتقوه واطيعون يغفر
بپرستیت خدای را و بترسیت از وی و فرمان کنیت مرا تا بیامرزد

لكم من ذنوبكم ويؤخركم الى
مر شما را از همه گناهان و زمان دهد شما را

اجل مسمى ان اجل الله اذا جاء لا يؤخر
تا اجلی نام برده که اجل خدای چون بیاید باز پس نتوان بردن

لو كنتم تعلمون قال رب اني دعوت
اگر چنانستید که همی دانستیت گفت یا خداوند من من بخواندم

قومي ليلا ونهارا فلم يزدهم دعاءي
گروه خویش را بشب و بروز نه افزود ایشان را خواندن من

الا فرارا واني كلما دعوتهم لتغفر
مگر گریختن و من هرگاه بخواندم ایشان را تا بیامرزی

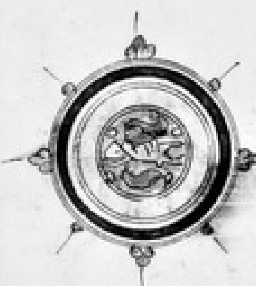
لهم جعلوا اصابعهم في اذانهم
مر ایشان را بکردند انگشتان خویش را اندر گوشهای خویش

واستغشوا ثيابهم واصروا واستكبروا
و سر اندر کشیدند بجامهاء خویش و پای افشردند و بزرگ منشی کردند

استكبارا ثم اني دعوتهم جهارا
بزرگ منشی کردنی باز من بخواندم ایشان را آشکارا

ثم اني اعلنت لهم واسررت لهم اسرارا
باز من آشکارا کردم ایشان را و پنهان کردم ایشان را پنهان کردن

فقلت استغفروا ربكم انه كان
گفتم آمرزش خواهیت از خداوند خویش که وی هست

غفارا يرسل السماء عليكم مدرارا
آمرزگار تا بفرستد آسمان را بر شما ریزنده

ويمددكم باموال وبنين ويجعل لكم
و افزون کرداند شما را بخواستها و پسران و بکند شما را

جنات ويجعل لكم انهارا ما لكم
بوستانها و بکند مر شما را جویها که هیچ

لا ترجون لله وقارا وقد خلقكم

سر سبب از خداى وبزرگوارى وبيافريد شما را

أطوارا ألم تروا كيف خلق الله سبع

بارها گونه گونه همى نه بينيد چگونه بيافريد خداى هفت

سموات طباقا وجعل القمر فيهن نورا

آسمانها بر يكديگر ماه ماه وبكرد ماه را اندر آسمانها روشنايى

وجعل الشمس سراجا والله أنبتكم

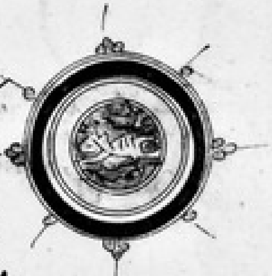
وبكرد آفتاب را چراغ وخداى برويانيد

من الأرض نباتا ثم يعيدكم فيها ويخرجكم

از زمين رويانيدنى باز باز گرداند شما را اندر وى وبيرون آرد شما را

إخراجا والله جعل لكم الأرض

بيرون آوردنى وخداى بكرد شما را زمين

بساطا لتسلكوا منها سبلا فجاجا

گسترده تا برويد اندر وى راهها فراخ

قال نوح رب إنهم عصوني واتبعوا

بگفت نوح يا خداوند من ايشان بى فرمانى كردند ودر پى رفتند

من لم يزده ماله وولده إلا خسارا

آنكس را كه نفزود او را خواسته وى وفرزند وى مگر زيانكارى

ومكروا مكرا كبارا وقالوا لا

وسازش بد كردند سازش بد كردنى بزرگ وگفتند

تذرن آلهتكم ولا تذرن ودا ولا سواعا

دست باز مداريد خدايان خويش را ودست باز مداريد ودّ را ونه سواع را

ولا يغوث ويعوق ونسرا وقد أضلوا

ونه يغوث را ونه يعوق را ونه نسر را وگم راه كردند

كثيرا ولا تزد الظالمين إلا ضلالا

بسيار ومفزاى ستمكاران را مگر گم راهى

مما خطيئاتهم أغرقوا فأدخلوا نارا

از گناهان ايشان كه غرق كردند ايشان را اندر آوردند ايشان را آتش

فلم يجدوا لهم من دون الله أنصارا وقال

نيافتند ايشان را بجز خداى هيچ يارى گرى وگفت

نوح رب لا تذر على الأرض من الكافرين

نوح يا خداوند من دست باز مدار بر زمين از كافران

دیارا انك ان تذرهم یضلوا عبادك
هیچ کردنده که تو دست بازداری ایشانرا گم کرده‌اند بندگان ترا

ولا یلدوا الا فاجرا کفارا رب
ونه زایند مگر بدکردی ناسپاس داری یا خداوند من

اغفر لی ولوالدی ولمن دخل بیتی
بیامرز مرا ومادر وپدر مرا وهرانکس را که اندر آید بخانه من

مومنا وللمومنین والمومنات ولا
گرویده ومر مردمان گرویده را وزنان را

تزد الظالمین الا تبارا
ومفزای ستمکاران را مگر هلاک

الجن عشرون وثمان آیات مکیة

بسم الله الرحمن الرحیم
بنام خدای مهربان بخشاینده

قل اوحی الی انه استمع نفر من الجن فقالوا
بگوی یا محمد وحی فرستادند سوی من که گوش داشتند گروهی از پریان گفتند

انا سمعنا قرانا عجبا یهدی الی الرشد
ما شنیدیم قرانی شگفت راه نماید بسوی راه راست

فامنا به ولن نشرك بربنا احدا وانه
بگرویدیم بدو وانباز نکنیم بخداوند خویش کسی را وبدرستی

تعالی جد ربنا ما اتخذ صاحبة ولا
برتر است بزرگواری خداوند ما نگرفت زنی ونه

ولدا وانه کان یقول سفیهنا علی الله
فرزندی وبود که همی گفتند نابخرد ازما برخدای

شططا وانا ظننا ان لن تقول الانس
دروغ وما گمان بردیم که نگویند آدمیان

والجن علی الله کذبا وانه کان رجال
وپریان برخدای دروغ وبودند مردمان

من الانس یعوذون برجال من الجن
از آدمیان بازداشتندی به مردمانی از پریان

فزادوهم رهقا وانهم ظنوا کما
بیفزودند ایشانرا گمراهی وایشان گمان بردند چنانکه

لن

ظننتم أن لن يبعث الله أحدا وأنا لمسنا

چنانکه گمان بردید که برنه انگیزد خدای کسی را و ما بسودیم

السما فوجدناها ملئت حرسا

آسمان را یافتیم آسمانها را پر کرده نگاهبانانی

شديدا وشهبا وأنا كنا نقعد

سخت و ستارهای رونده و ما بودیم که می نشستیم

منها مقاعد للسمع فمن يستمع الآن يجد

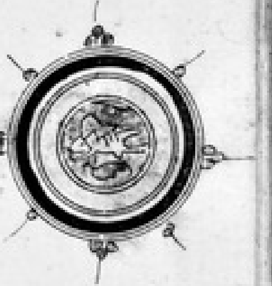
از آسمانها نشستنگاهها شنیدن را هر که گوش دارد اکنون یابد

له شهابا رصدا وأنا لا ندري أشر

مر او را آتش رونده و ما ندانیم که بدی خواسته اند

أريد بمن في الأرض أم أراد بهم ربهم

باشندگان زمین یا بخواست بایشان خداوند ایشان

رشدا وأنا منا الصالحون ومنا دون

راه راستی و ما ایم که ما نیکان ایم و از ما بجز

ذلك كنا طرائق قددا وأنا ظننا

این بود که ما هستیم گروه گروه و ما گمان بردیم

أن لن نعجز الله في الأرض ولن نعجزه هربا

که نتوانیم عاجز کردانیدن خدای را اندر زمین و نتوانیم کردانید او را بگریختن

وأنا لما سمعنا الهدى آمنا به فمن يؤمن

و ما چون بشنیدیم راه راست بگرویدیم بوی هر که بگرود

بربه فلا يخاف بخسا ولا رهقا وأنا

بخداوند خویش نه ترسد از کاستن و نه عذاب و ما ایم

منا المسلمون ومنا القاسطون فمن

گردن نهادگان و از ما ستمکاران اند هر که

أسلم فأولئك تحروا رشدا وأما

گردن نهد ایشانند که بجستند راه راست و اما ستمکاران

القاسطون فكانوا لجهنم حطبا

که بیدادگران باشند هیزم دوزخ را

هم

وأن لو استقاموا على الطريقة لأسقيناهم

و اگر ایستادندی بر راه با آب کردانیدی ایشان را

ماء غدقا لنفتنهم فيه ومن يعرض عن

آب بسیار تا آزمون کردانیدی اندر روی و هر که روی بگرداند

ذِكْرِ رَبِّهِ يَسْلُكْهُ عَذَابًا صَعَدًا

از یاد خداوند خویش اندر آرد در عذابی سخت دشوار

وَأَنَّ الْمَسَاجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ

و مزگتها مر خدای را است بخوانید با خدای

أَحَدًا وَأَنَّهُ لَمَّا قَامَ عَبْدُ اللَّهِ يَدْعُوهُ

کسی را و چون بود چون برخاست بندهٔ خدای همی خواند خدای را

كَادُوا يَكُونُونَ عَلَيْهِ لِبَدًا قَالَ

خواستند که باشند بر وی یکی بر دیگر ایستاده گفت

إِنَّمَا أَدْعُوا رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ بِهِ أَحَدًا

من همی بخوانم خداوند خویش را و انباز نگردانم با وی کسی را

قُلْ إِنِّي لَا أَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا رَشَدًا

بگوی

قُلْ إِنِّي لَنْ يُجِيرَنِي مِنَ اللَّهِ أَحَدٌ وَلَنْ أَجِدَ

و نیابم پادشای ندارم از خدای کسی

مِنْ دُونِهِ مُلْتَحَدًا إِلَّا بَلَاغًا مِنَ اللَّهِ

بجز وی پناهی مگر رسانیدنی از خدای

وَرِسَالَاتِهِ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ

و پیغامهای وی و هر کی بی فرمانی کند خدای را و پیغامبر وی را

فَإِنَّ لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا

مر او را باشد آتش دوزخ جاویدان اندر آنجا همیشه

حَتَّى إِذَا رَأَوْا مَا يُوعَدُونَ فَسَيَعْلَمُونَ

تا چون ببینند آنچ ایشان را وعده کردند زود بدانند

مَنْ أَضْعَفُ نَاصِرًا وَأَقَلُّ عَدَدًا قُلْ إِنْ

کیست بسستر یاری و کمتر بشمار بگوی

أَدْرِي أَقَرِيبٌ مَا تُوعَدُونَ أَمْ يَجْعَلُ

من ندانم نزدیک است آنچ شما را همی وعده کنند یا بکند مر او را

لَهُ رَبِّي أَمَدًا عَالِمُ الْغَيْبِ فَلَا يُظْهِرُ عَلَى

خداوند من روزگار دراز داننده ناپیدا ندهد بر

غَيْبِهِ أَحَدًا إِلَّا مَنِ ارْتَضَى مِنْ رَسُولٍ

پنهان خویش کسی را مگر آن کسی را بپسندست از پیغامبر

فَإِنَّهُ يَسْلُكُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ

کوی مر او را پیش روی و از پس وی

رصدا ليعلم ان قد ابلغوا رسالات

نگاهبانانی تا نداند که رسانیدند پیغامهای

ربهم واحاط بما لديهم واحصى كل

خداوند خویش و همه بدانسته آنچ نزدیک ایشانست و شمرد همه

المزمل عشرون آية مكية

شيء عددا

چیزی شمار

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام خدای مهربان بخشاینده

يا ايها المزمل قم الليل الا قليلا نصفه

ای گلیم بخود پیچیده برخیز شب مگر اندکی نیمه شب

او انقص منه قليلا او زد عليه ورتل

یا بکاه ازوی اندکی یا بیفزای بروی و آهسته خوان

القرآن ترتيلا انا سنلقي عليك قولا

آهسته خواندنی ما فرو فرستیم برتو سخنی

ثقيلا ان ناشئة الليل هي اشد وطا

گران که ناوی از شب وی سخت‌تر بار نهنده‌تر

واقوم قيلا ان لك في النهار سبحا

و راست‌تر بگفتار که مرترا اندر روز آمد و شد

طويلا واذكر اسم ربك وتبتل اليه

دراز و یاد کن نام خداوند خویش را و جدا شو سوی وی

تبتيلا رب المشرق والمغرب لا اله الا

جدا شدنی خداوند مشرق و مغرب که نیست خدای مگر

هو فاتخذه وكيلا واصبر على ما

وی بگیر ورا کارساز نگاهدار و شکیبایی کن بر آنچ

يقولون واهجرهم هجرا جميلا وذرني

همی گویند و ببر از ایشان بریدنی نیکو و دست بازدار مرا

والمكذبين اولي النعمة ومهلهم

و دروغ دارندگان را خداوندان فراخ نعمت و فرمان ده مرایشان را

قليلا ان لدينا انكالا وجحيما وطعاما

اندکی که نزد ماست بندها و آتش سوزان و خوردنی

ذا غصة وعذابا اليما يوم ترجف

که بگلو اندر ماند و عذابی دردناک از روز که بجنبد

الارض والجبال وكانت الجبال
زمین و کوهها و بباشد کوهها

كثيبا مهيلا انا ارسلنا اليكم
ریگی دمرید ما بفرستادیم سوی شما

رسولا شاهدا عليكم كما
پیغامبری گوا بر شما چنانکه

ارسلنا الى فرعون رسولا فعصى
بفرستادیم سوی فرعون پیغامبری نافرمانی کرد

فرعون الرسول فاخذناه اخذا
فرعون پیغامبر را بگرفتیمش گرفتنی

وبيلا فكيف تتقون ان كفرتم يوما
سخت با درد چگونه رهانید خویشتن را اگر کافر گردید از روزی که

يجعل الولدان شيبا السما منفطر
بکند کودکانرا سپیدسر آسمان بشکافد

به كان وعده مفعولا ان هذه
بوده است وعده خدای بکرده این

تذكرة فمن شا اتخذ الى ربه سبيلا
پندی است هرکه خواهد بگیرد سوی خداوند راهی

ان ربك يعلم انك تقوم ادنى من
خداوند تو همی داند که تو برخیزی کمتر از

ثلثى الليل ونصفه وثلثه وطايفه
دو بهر شب و نیمه وی و سیکی وی و گروهی

من الذين معك والله يقدر الليل
از آنان که با تو و خدای اندازه کند شب

والنهار علم ان لن تحصوه فتاب
و روز دانست که نتوانید نگاه داشتن توبه داد

عليكم فاقروا ما تيسر من القران
بر شما برخوانید آنچه آسان بود از قرآن

علم ان سيكون منكم مرضى واخرون
دانست که بباشد از شما بیماران و دیگران

يضربون فى الارض يبتغون من فضل
همی روند اندر زمین همی جویند از افزونی

اللّهِ وَآخَرُونَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ
خداى و ديگران همى كارزار كنند اندر راه

اللّهِ فَاقْرَؤُوا مَا تَيَسَّرَ مِنْهُ وَأَقِيمُوا
خداى برخوانيد آنچه آسان تر است و بپاى داريد

الصَّلَوةَ وَآتُوا الزَّكَوةَ وَأَقْرِضُوا اللّهَ
نماز و بدهيد زكوة و وام دهيد خداى را

قَرْضًا حَسَنًا وَمَا تُقَدِّمُوا لِأَنْفُسِكُمْ
وام دادنى نيكو و آنچه فرستيد مر تنهاى خويشتن را

مِنْ خَيْرٍ تَجِدُوهُ عِنْدَ اللّهِ هُوَ خَيْرًا
از خير بيابيد آنرا نزد خداى آن بهتر

وَأَعْظَمَ أَجْرًا وَاسْتَغْفِرُوا اللّهَ إِنَّ
و بزرگتر مزدى و آمرزش خواهيد از خداى كه

اللّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ مكية
خداى آمرزنده بخشاينده

المدثر خمسون و ست آيات

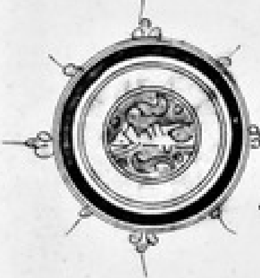
بِسْمِ اللّهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ
بنام خداى مهربان بخشاينده

يَا أَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ قُمْ فَأَنْذِرْ وَرَبَّكَ فَكَبِّرْ
اى بسر كشيده اندر برخيز بيم كن و خداوند خويش را بزرگ دار

وَثِيَابَكَ فَطَهِّرْ وَالرُّجْزَ فَاهْجُرْ
و جامه خويش را پاك كن و دو ناپاكى نيكو شو

وَلَا تَمْنُنْ تَسْتَكْثِرُ وَلِرَبِّكَ فَاصْبِرْ
و سپاس منه تا بيشتر يابى و مر خداوند خويش را شكيبا باش

فَإِذَا نُقِرَ فِي النَّاقُورِ فَذَلِكَ يَوْمَئِذٍ
چون اندر دمند اندر صور آن روز

يَوْمٌ عَسِيرٌ عَلَى الْكَافِرِينَ غَيْرُ يَسِيرٍ
روزى باشد دشوار بر كافران نا آسان

ذَرْنِي وَمَنْ خَلَقْتُ وَحِيدًا وَجَعَلْتُ
بمان مرا و آنكسى را كه بيافريدم تنها و بكردم

لَهُ مَالًا مَمْدُودًا وَبَنِينَ شُهُودًا وَمَهَّدْتُ
خواسته بسيار و پسران بجايگاه حاضر و بگسترانيدم

لَهُ تَمْهِيدًا ثُمَّ يَطْمَعُ أَنْ أَزِيدَ كَلَّا إِنَّهُ

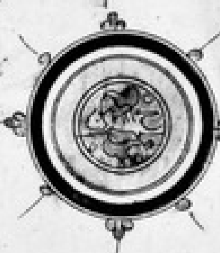
مراورا گستراینیدنی همی طمع دارد که بیفزایم

كَانَ لِآيَاتِنَا عَنِيدًا سَأُرْهِقُهُ صَعُودًا

هست مرآیاتها مارا ستیزه کش

إِنَّهُ فَكَّرَ وَقَدَّرَ فَقُتِلَ كَيْفَ قَدَّرَ ثُمَّ

که وی اندیشه کرد واندازه کرد کشته باد چگونه اندازه کرد باز

قُتِلَ كَيْفَ قَدَّرَ ثُمَّ نَظَرَ ثُمَّ عَبَسَ وَبَسَرَ

لعنت باد بروی چگونه اندازه کرد باز نگرست ودژم کرد

ثُمَّ أَدْبَرَ وَاسْتَكْبَرَ فَقَالَ إِنْ هَٰذَا

باز پشت برفت وبزرگی کرد گفت نیست این

إِلَّا سِحْرٌ يُؤْثَرُ إِنْ هَٰذَا إِلَّا قَوْلُ الْبَشَرِ

مگر جادوی نیست مگر گفتار مردمی

سَأُصْلِيهِ سَقَرَ وَمَا أَدْرَاكَ مَا

بدوزخ وچه دانی تو چیست

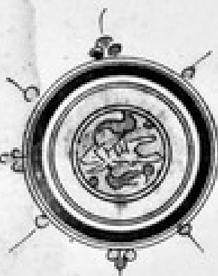
سَقَرُ لَا تُبْقِي وَلَا تَذَرُ لَوَّاحَةٌ لِلْبَشَرِ

دوزخ مر مردم را

345

عَلَيْهَا تِسْعَةَ عَشَرَ وَمَا جَعَلْنَا

بروی نوزده فرشته ونکردیم ما انکه

أَصْحَابَ النَّارِ إِلَّا مَلَائِكَةً وَمَا جَعَلْنَا

باشندگان دوزخ مگر فرشتگان ونکردیم

عِدَّتَهُمْ إِلَّا فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا لِيَسْتَيْقِنَ

شمار ایشان مگر ازمایش مر انکسها را که نگرویدند تا بیگمان باشند

الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَيَزْدَادَ الَّذِينَ

انکسها که بداده شدند نامه وبیفزاید انکسها را

آمَنُوا إِيمَانًا وَلَا يَرْتَابَ الَّذِينَ أُوتُوا

بگرویدند گرویدنی وبشک نشوید انکسها که بداده شدند

الْكِتَابَ وَالْمُؤْمِنُونَ وَلِيَقُولَ الَّذِينَ

نامه وگرویدگان وتا بگویند انکسها که

فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ وَالْكَافِرُونَ مَاذَا

اندر دلهاء ایشان بیماری وناگرویدگان چه

أَرَادَ اللَّهُ بِهَٰذَا مَثَلًا كَذَٰلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ

خواست خدای بدین مثل همچنین گم راه کرداند خدای

من يشاء ويهدي من يشاء وما يعلم جنود
انرا که خواهد وراه نماید انرا که خواهد ونداند سپاههای

ربك الا هو وما هي الا ذكرى للبشر
خداوند تو مگر وی ونیست این مگر پندی مر مردمان را

كلا والقمر والليل اذا دبر والصبح
سوگند است بماه وبشب چون پس باز گردد وسوگند بسپیده

اذا اسفر انها لاحدى الكبر نذيرا
چون روشن گردد که این یکی از کارهای بزرگ است بیم کننده

للبشر لمن شاء منكم ان يتقدم او
مر مردم را انکسی را که خواهد از شما که پیش رود بطاعت یا

يتاخر كل نفس بما كسبت رهينة
سپس باز ماند بمعصیت هر تنی بدانچه کرده است گروگان است

الا اصحاب اليمين في جنات يتساءلون عن
مگر خداوندان دست راست اندر بوستانها یک دیگر را همی پرسند از

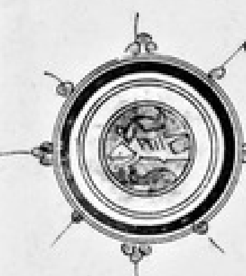
المجرمين ما سلككم في سقر قالوا لم
گناهکاران چه اندر آورد شما را اندر دوزخ گویند

نك من المصلين ولم نك نطعم المسكين
نبودیم از نمازگران ونبودیم طعام دهندی

وكنا نخوض مع الخائضين وكنا
وبودیم سخن همی گفتیم با بیهوده گویندگان وبودیم

نكذب بيوم الدين حتى اتينا اليقين
دروغ دارنده بروز شمار تا بیامد ما را بی گمان

فما تنفعهم شفاعة الشافعين فما
سود ندارد ایشان را خواهش خواهشگران چه بودست

لهم عن التذكرة معرضين كانهم
مر ایشان را از پند روی گردانیده اند بدان که ایشان

حمر مستنفرة فرت من قسورة بل يريد
خران رمیده اند گریخته از شیر بلکه همی خواهد

كل امرئ منهم ان يؤتى صحفا منشرة
هر کسی ازیشان که بدهند نامها باز کرده

كلا بل لا يخافون الآخرة كلا انه
نه چنین است که همی نترسند از آن جهان سوگند این حقا

تذكرة فمن شاء ذكره وما يذكرون

پندیست هر که خواهد یاد کند او را و یاد نکنند

الا ان يشاء الله هو اهل التقوى واهل

مگر که خواهد خدای او سزاست که ازو بترسند و سزای آنکه

القيامة اربعون آية المغفرة

بیامرزد

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام خدای مهربان بخشاینده

لا اقسم بيوم القيامة ولا اقسم

سوگند بروز رستخیز و سوگند

بالنفس اللوامة ايحسب الانسان

بتن ملامت کنند همی پندارد مردمی

الن نجمع عظامه بلى قادرين على

که گرد نیاریم استخوانهاش را ما توانایم بر آنک

ان نسوي بنانه بل يريد الانسان ليفجر

راست کنیم انگشتانش را مردم همی خواهد که بابذ

امامه يسئل ايان يوم القيامة فاذا برق

پیش فرستد همی پرسد کی باشد روز قیامت چون کند شود

البصر وخسف القمر وجمع الشمس

چشم و تاریک شود ماه و گرد آرند آفتاب را

والقمر يقول الانسان يومئذ اين المفر

و ماه را گوید مردم آن روز کجاست جای گریختن

كلا لا وزر الى ربك يومئذ المستقر

نه چنانست نیست جای پناه سوی خداوند تو آن روز آرامگاه

ينبؤا الانسان يومئذ بما قدم واخر

آگاهی دهند مردم را آن روز بآنچ پیش فرستاد و پس داشت

بل الانسان على نفسه بصيرة ولو القى

بلکه مردم بر تن خویش بیناست و اگرچه

معاذيره لا تحرك به لسانك لتعجل به

عذرهای خویش مجنبان بدین سخن زفان خویش را تا شتاب کنی

ان علينا جمعه وقرانه فاذا قراناه فاتبع

بر ماست گرد آوردن وی و خواندن وی چون خواندیم بر پی رو

قرانه ثم ان علينا بيانه كلا بل تحبون

باز برماست بيدا كردن وى بيو كنيد اين حقا نه كى بلكه دوست داريد همى

العاجلة وتذرون الاخرة وجوه

اين جهان را و همى دست باز دارند آن جهان را رويها باشد

يومئذ ناضرة الى ربها ناظرة ووجوه

از روز تازه شادان سوى خداى خويش نگران و رويها

يومئذ باسرة تظن ان يفعل بها فاقرة

از روز ترش بى كار داسد كه بكند با ايشان كارى بزرگ

كلا اذا بلغت التراقي وقيل من راق

حقا بر سر جان با ستخوانها بسين و گويند كيست افسون گر

وظن انه الفراق والتفت الساق بالساق

و بى كار داند كه اين جدا اندراست و سحد سحى سحى

الى ربك يومئذ المساق فلا صدق ولا

سوى خداوند تو از روز اسوار بداسى

صلى ولكن كذب وتولى ثم ذهب

و نماز بكرد و ليك بدروغ داست و برگشت باز رفت

الى اهله يتمطى اولى لك فاولى ثم اولى

سوى كسها خويش همى خرامد هسار ترا سزا ترا سر هسار ترا

لك فاولى ايحسب الانسان ان يترك

سزا ترا همى بندارد مردم كه دست باز دارند بس

سدى الم يك نطفة من مني يمنى

گذاشته نبود آب اندك از آب بوى ناك كه بيرون زارند

ثم كان علقة فخلق فسوى فجعل

باز بود خون بسته بيافريدش و راست كرد و بكرد

منه الزوجين الذكر والانثى اليس

از وى دو جفت نر و ماده نا هست خداوند تو

ذلك بقادر على ان يحيي الموتى

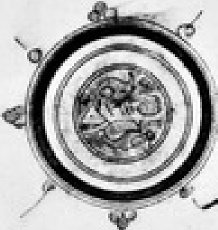
آن كه كرد توانا بر انك زنده گرداند

الدهر ثلثون و اية مكية

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام خداى مهربان بخشاينده

هل اتى على الانسان حين من الدهر
هیچ آمد بر مردم گاهی چند از زمانه
لم يكن شيئا مذكورا انا خلقنا
نبود چیزی یاد کرد ما بیافریدیم
الانسان من نطفة امشاج نبتليه
مردم را از آب اندک آمیخته بازآزموده کردمش
فجعلناه سميعا بصيرا انا هديناه
کردیمش شنوا بینا ما نمودیم ورا
السبيل اما شاكرا واما كفورا
راه یا سپاس دار یا ناسپاس دار
انا اعتدنا للكافرين سلاسلا واغلالا
ما آماده کردیم کافران را زنجیرها و غلها
وسعيرا ان الابرار يشربون من كاس
و آتش فروزان نیکان بیاشامند از قدحی
كان مزاجها كافورا عينا يشرب
که باشد آمیزش کافور چشمه که خورند

بها عباد الله يفجرونها تفجيرا يوفون
از وی بندها خدای که ایشان را همی گشایند گشادنی وفا کنند
بالنذر ويخافون يوما كان شره
نذر را و بترسند از روزی که باشد بدی وی
مستطيرا ويطعمون الطعام على
هموار گسترده و بخورانند طعام را بر
حبه مسكينا ويتيما واسيرا انما
دوستی وی درویش را و یتیم را و بندی را ما همی
نطعمكم لوجه الله لا نريد منكم
بخورانیم شما را از بهر خدای نخواهیم از شما
جزاء ولا شكورا انا نخاف من ربنا
پاداشی و نه سپاسداری ما همی ترسیم از خداوندما

يوما عبوسا قمطريرا فوقيهم الله
روزی ترش سخت نگاه داشت ایشان را خدای
شر ذلك اليوم ولقيهم نضرة وسرورا
از بدی آن روز و پیش آوردیشان را تازگی و شادی

وجزاهم بما صبروا جنة وحريرا

و باداش داد ایشانرا برانچ شکیبایی کردند بوستانی و برسان

متكئين فيها على الارائك لا يرون

تکیه زنان اندرانجا بر تختها نه بینند

فيها شمسا ولا زمهريرا ودانية عليهم

اندرانجا افتابی و نه سرمای و نزدیک برایشان

ظلالها وذللت قطوفها تذليلا و

سایهای وی و فرمانبردار کرده میوه سبزه وی و بکرداسد فرمانبردار کردنی

يطاف عليهم بانية من فضة واكواب كانت

بر ایشان از جامها از سیم و کوزها که باشد

قواريرا قوارير من فضة قدروها

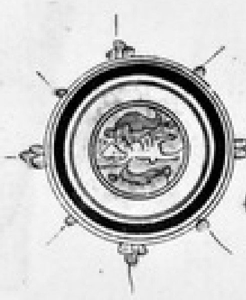
از ابکینه که اندازه کرده باشد از سیم

تقديرا ويسقون فيها كاسا كان

اندازه کردنی و بخورانند ایشانرا اندرانجا قدحی که باشد

مزاجها زنجبيلا عينا فيها تسمى

امیزش وی زنجبیل چشمه اندرانجا نام وی

سلسبيلا ويطوف عليهم ولدان

سلسبیل و بمی کردند بر ایشان کودکان

مخلدون اذا رايتهم حسبتهم لؤلؤا

همیشه بمانند چون بینی ایشانرا بنداری ایشانرا مروارید

منثورا واذا رايت ثم رايت نعيما

پراکنده و چون بینی انجا بینی نعمتی

وملكا كبيرا عاليهم ثياب سندس

و پادشاهی بزرگ بر زبر ایشان جامهای پوشیدنی سندس

خضر واستبرق وحلوا اساور من

دیبا سبز و دیبا ستبر و پیرایه کنند دستبرنجها از

فضة وسقيهم ربهم شرابا طهورا

سیم و بخوراند ایشانرا خداوند ایشان شرابی پاکیزه

ان هذا كان لكم جزاء وكان

این هست مر شمارا پاداش و بود

سعيكم مشكورا انا نحن نزلنا

رنج و کار شما پسندیده مائیم که ما فرو فرستادیم

عليك القرآن تنزيلا فاصبر لحكم

بر تو قرآن را فرو فرستادنی شکیبایی کن مر حکم

ربك ولا تطع منهم آثما او كفورا

خدای تو و فرمان مکن ازیشان بزه کاری را ناسپاس داری را

واذكر اسم ربك بكرة واصيلا

و یاد کن نام خداوند تو بامدادان و شبانگاهان

ومن الليل فاسجد له وسبحه ليلا

و از شب سجده کن مر او را و نماز کن مر او را شبی

طويلا ان هؤلاء يحبون العاجلة

دراز اینها دوست همی دارند این جهان را

ويذرون وراءهم يوما ثقيلا نحن

و همی دست باز دارند از پس خویش روزی گران ما

خلقناهم وشددنا اسرهم واذا

بیافریدیم و سخت کردیم بندهای ایشان را و چون

شئنا بدلنا امثالهم تبديلا ان هذه

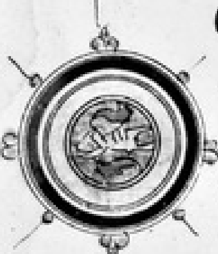
بخواهیم بدل کردیم همچو ایشان بدل کردنی این

تذكرة فمن شاء اتخذ الى ربه سبيلا

پندی است هر که خواهد بگیرد سوی خدای خویش راهی

وما تشاؤون الا ان يشاء الله ان الله كان

و نخواهید که خواهد خداوند که خداوند هست

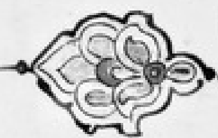

عليما حكيما يدخل من يشاء في رحمته

دانا صواب کار اندرارد هر که خواهد اندر بخشایش خویش

والظالمين اعد لهم عذابا اليما

و ستمکاران را آماده کرد ایشان را عذاب دردناک

المرسلات خمسون آيات مكية

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام خدای مهربان بخشاینده

والمرسلات عرفا فالعاصفات

سوگند به بادها فرستاده سوگند به بادهای برکنند

عصفا والناشرات نشرا فالفارقات

برکندنی سوگند به بادهای پراکنده پراکندنی سوگند به جداکننده

فالملقيات ذكرا عذرا او

جدا کردنی سوگند بفرشتگان بندی نامسری یا

نذرا انما توعدون لواقع فاذا النجوم

بیم که اینچ شمارا می وعده کنند امتنات چون ستارگانرا

طمست واذا السماء فرجت واذا

ناسنده کند وچون آسمانها بشکافند وچون

الجبال نسفت واذا الرسل اقتت

کوهها از بن بر کنند وچون پیغامبران را وعده بدید کنند

لاي يوم اجلت ليوم الفصل وما

مر کدام روزرا وامردادن سود مر روز جدا کردن وچه

ادراك ما يوم الفصل ويل يومئذ

دانی تو چیست روز جدا کردنی وای از روز

للمكذبين الم نهلك الاولين ثم

مر دروغ دارندگانرا نه هلاک کردیم پیشینان را باز

نتبعهم الاخرين كذلك نفعل

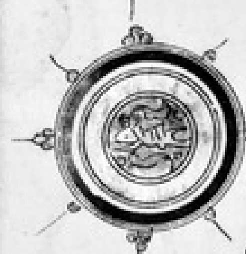
بدم ایشان فرستیم سپسبر آمدگان را همچنین کنیم

بالمجرمين ويل يومئذ للمكذبين الم

باگناه کاران وای از روز مر دروغ دارندگانرا نه

نخلقكم من ماء مهين فجعلناه

بیافریدیم شمارا از آب ضعیف بکردیم اورا

في قرار مكين الى قدر معلوم فقدرنا

اندر آرامگاهی استوار تا اندازه دانسته توان کردیم

فنعم القادرون ويل يومئذ للمكذبين

ونیک توانایانیم وای از روز مر دروغ دارندگانرا

الم نجعل الارض كفاتا احياء وامواتا

نه بکردیم زمین را جای بازگرفتن زندگانرا و مردگانرا

وجعلنا فيها رواسي شامخات

وبکردیم اندروی کوهها بلندی

واسقيناكم ماء فراتا ويل يومئذ للمكذبين

وآب کرد اینیدیم (?) از آب خوش وای از روز مر دروغ دارندگانرا

انطلقوا الى ما كنتم به تكذبون انطلقوا

بروید سوی آنچ بودید که بدروغ داشتید بروید

الى ظل ذى ثلث شعب لا ظليل ولا

سوی سایه شاخ نه سایه کنند از آفتاب

يغنى من اللهب انها ترمى بشرر

ونه بازدارد از زبانه آتش او آتش همی اندازد شررها

كالقصر كانه جملت صفر

چون کوشکها پنداری که وی اشتران سیاهان زردان

ويل يومئذ للمكذبين هذا يوم

وای از روز مر دروغ دارندگان را آن روز

لا ينطقون ولا يؤذن لهم فيعتذرون

که سخن نگویند و دستوری ندهند ایشان را تا عذر خواهند

ويل يومئذ للمكذبين هذا يوم الفصل

وای از روز مر دروغ دارندگان را آن روز جدا کردن راست

جمعنكم والاولين فان كان لكم كيد

گرد آوردیم شما را و پیشینیان را اگر هست مر شما را سازی بد

فكيدون ويل يومئذ

سازید وای از روز

للمكذبين ان المتقين فى ظلل

مر دروغ دارندگان را پرهیزکاران اندر سایه‌هااند

وعيون وفواكه مما يشتهون كلوا

و چشمه‌سارها و میوه‌ها از آنچ آرزو کنند بخورید

واشربوا هنيئا بما كنتم تعملون انا

و بیاشامید گوارنده بدانچ شما کردید ما

كذلك نجزى المحسنين ويل يومئذ

همچنین پاداش دهیم نیکوکاران را وای از روز

للمكذبين كلوا وتمتعوا قليلا

مر دروغ دارندگان را بخورید و برخورداری کنید اندکی

انكم مجرمون ويل يومئذ للمكذبين

که شما کافرانید وای از روز مر دروغ دارندگان را

واذا قيل لهم اركعوا لا يركعون ويل

و چون گویند مر ایشان را رکوع کنید رکوع نکنند وای

يومئذ للمكذبين فباى حديث بعده

از روز مر دروغ دارندگان را بکدام سخن که پس وی

يؤمنون
بگرويدند

النبا اربعون آيت مكية

بسم الله الرحمن الرحيم
بنام خداى مهربان بخشاينده

عم يتساءلون عن النبا العظيم الذى
از چه مى پرسند از چيز بزرگ آن

هم فيه مختلفون كلا سيعلمون
كايشان اندرى ناهموار ازانند سوگند است بدانند

ثم كلا سيعلمون الم نجعل الارض
پس حقا كه زود بدانند نكه بكرديم زمين

مهادا والجبال اوتادا وخلقناكم
گسترش وكوهها ميخها وبيافريديم

ازواجا وجعلنا نومكم سباتا
جفت جفت وبكرديم خواب شمارا داحت واسايش

وجعلنا الليل لباسا وجعلنا النهار
وبكرديم شب پوشش وبكرديم روز

معاشا وبنينا فوقكم سبعا
زندگانى كوشش وبرآورديم از بر شما هفت

شدادا وجعلنا سراجا وهاجا
آسمان وبكرديم چراغى تابنده

وانزلنا من المعصرات ماء ثجاجا
وبرود آورديم از ابرها اب امريزنده

لنخرج به حبا ونباتا وجنات الفافا
تا بيرون آريم بدان آب دانه وگيا وبوستانها اندر گسترده يكديگر

ان يوم الفصل كان ميقاتا يوم ينفخ
كه روز جدا كردن بود وعده گاه از روز اندر دميد

فى الصور فتاتون افواجا وفتحت
بصور بيايند گروه گروه وبگشادند

السماء فكانت ابوابا وسيرت
آسمان را باشد درها وبراندند

الجبال فكانت سرابا ان جهنم
كوهها باشد همانا اب كه دوزخ

كانت مرصادا للطاغين مآبا

هست برراه گذر مرکردنکشانرا جای بازکشت

لابثين فيها احقابا لا يذوقون

درنگ کنندکان اندرانجا دورکارها نچشیند

فيها بردا ولا شرابا الا حميما

اندرانجا خنکی و نه شرابی مکر ابی کرم

وغساقا جزاء وفاقا انهم كانوا

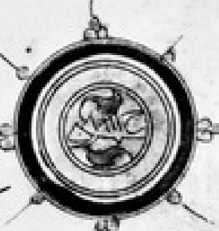
و خون و ریم باداشنی اندرخور کاران ایشان همی

لا يرجون حسابا وكذبوا باياتنا

نترسیدند از شمار و دروغ داشتند ایاتهای ما را

كذابا وكل شيء احصيناه كتابا

بدروغ داشتنی و هر چیزی را بشمردیم بنبشتن

فذوقوا فلن نزيدكم الا عذابا ان

بچشید که نیفزایم شما را مکر عدابی

للمتقين مفازا حدائق واعنابا

مر پرهیزکاران را جای رستکاری بوستانها و انکورها

وكواعب اترابا وكاسا دهاقا

و کنیزکان پستان براورده همزادان و قدحها دمادم

لا يسمعون فيها لغوا ولا كذابا جزاء

نه شنوند اندرانجا سخن بیهوده مکر دروغ کفتن باداشتنی

من ربك عطاء حسابا رب السموات

از خداوند تو بخشیدنی بسیار بسنده خداوند اسمانها

والارض وما بينهما الرحمن لا يملكون

و زمین و انچه اندر میان ایشان دوست بخشاینده پادشاهی ندارند

منه خطابا يوم يقوم الروح

ازوی سخنی از روز که باشد جبریل

والملائكة صفا لا يتكلمون الا

و فرشتکان صف زده سخن نکویند مکر

من اذن له الرحمن وقال صوابا ذلك

انکس که دستوری دهد مر اورا بخشاینده و کوید سخن نکاراند اراست

اليوم الحق فمن شاء اتخذ الى ربه

روز براستی هر که خواهد بکیرد سوی خداوند خویش

مَا إِنَّا أَنذَرْنَاكُمْ عَذَابًا قَرِيبًا يَوْمَ يَنظُرُ

باز گشتنی ما بیم کردیم شمارا از عذاب نزدیک از روز بنگرد

الْمَرْءُ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ وَيَقُولُ الْكَافِرُ

مرد آنچ پیش فرستاذ دو دست وی و گوید ناگرونده

يَا لَيْتَنِي كُنتُ تُرَابًا

ای کاشکی من بودمی خاک

النازعات اربعون وست

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بنام خدای مهربان بخشاینده

وَالنَّازِعَاتِ غَرْقًا وَالنَّاشِطَاتِ نَشْطًا

سوگند بفرشتگان جان کشندگان بیرون کشندگان جانها کشیدنی

وَالسَّابِحَاتِ سَبْحًا فَالسَّابِقَاتِ

و شناورکان شناوری و پیش روندگان

سَبْقًا فَالْمُدَبِّرَاتِ أَمْرًا يَوْمَ تَرْجُفُ

پیش رفتنی و تدبیرکنندگان کاری از روز که جنبد

الرَّاجِفَةُ تَتْبَعُهَا الرَّادِفَةُ قُلُوبٌ

زمین بدم اموروا بدم ایند دلها از باشد

يَوْمَئِذٍ وَاجِفَةٌ أَبْصَارُهَا خَاشِعَةٌ

از روز ازجای جستند چشمهای وی فروخواهنده

يَقُولُونَ أَإِنَّا لَمَرْدُودُونَ فِي الْحَافِرَةِ

گویند هر آینه ما باز گردانیدگانیم اندر سر

أَإِذَا كُنَّا عِظَامًا نَّخِرَةً قَالُوا تِلْكَ

ماچی باشیم استخوانها پوسیده گویند آن باشد

إِذًا كَرَّةٌ خَاسِرَةٌ فَإِنَّمَا هِيَ زَجْرَةٌ

بازگشتی هر آینه آن یک خواستن باشد

وَاحِدَةٌ فَإِذَا هُم بِالسَّاهِرَةِ هَلْ

یکی همانگاه ایشان بر دشت بیامون باشند

أَتَاكَ حَدِيثُ مُوسَىٰ إِذْ نَادَاهُ رَبُّهُ

امد بتو سخن موسی چن بخواندش خداوند وی

بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًى اذْهَبْ إِلَىٰ

بد بیشنا پاکیز نام وی طوی برو بسوی

فِرْعَوْنَ اِنَّهُ طَغَى فَقُلْ هَلْ لَكَ اِلَى اَنْ
فرعون بگوی کردن بر داشت بگوی چه باید مر ترا که
تَزَكَّى وَاَهْدِيَكَ اِلَى رَبِّكَ فَتَخْشَى
خویشتن پاک گردانی وراه نمایم ترا سوی خداوند تو یا موسی
فَاَرَيهُ الْاَيَةَ الْكُبْرَى فَكَذَّبَ
نمودش نشان بزرگترین بدروغ داشت
وَعَصَى ثُمَّ اَدْبَرَ يَسْعَى فَحَشَرَ فَنَادَى
وی فرمان کرد باز پس رفت همی دوید سپاه گرد آورد وآواز داد
فَقَالَ اَنَا رَبُّكُمُ الْاَعْلَى فَاَخَذَهُ اللهُ
گفت من خداوند شما ام برترین بگرفت او را خدای
نَكَالَ الْاَخِرَةِ وَالْاُولَى اِنَّ فِي ذَلِكَ
بعذاب ازجهان واین جهان اندر این
لَعِبْرَةً لِمَنْ يَخْشَى ءَاَنْتُمْ اَشَدُّ خَلْقًا اَمِ
پندی است مر آنرا که بترسد شما سختتر است یا آفرینش
السَّمَاءُ بَنَيهَا رَفَعَ سَمْكَهَا فَسَوَّيهَا
یا آسمان برآوردش وبرداشت سقف وی را راست کرد آسمانش

وَاَغْطَشَ لَيْلَهَا وَاَخْرَجَ ضُحَيهَا
وتاریک کرد آنرا شب وی را وبیرون آورد روشنائی وی را
وَالْاَرْضَ بَعْدَ ذَلِكَ دَحَيهَا اَخْرَجَ
وزمین را پس از آن بگسترانیدش بیرون آورد
مِنْهَا مَاءَهَا وَمَرْعَيهَا وَالْجِبَالَ
از وی آب وی را برخوردار وکوهها را
اَرْسَيهَا مَتَاعًا لَكُمْ وَلِاَنْعَامِكُمْ
استوار کرده است برخورداری مر شما را ومر چهارپایان را
فَاِذَا جَاءَتِ الطَّامَّةُ الْكُبْرَى يَوْمَ
چون آید کار دوبینه بزرگتر از روز
يَتَذَكَّرُ الْاِنْسَانُ مَا سَعَى وَبُرِّزَتِ
که یاد دارد مردم آنچه کرده است وبیرون آرند
الْجَحِيمُ لِمَنْ يَرَى فَاَمَّا مَنْ طَغَى وَاَثَرَ
دوزخ مر آنرا که بیند پس هر که گردن زد وبگزید
الْحَيَوةَ الدُّنْيَا فَاِنَّ الْجَحِيمَ هِيَ الْمَأْوَى
زندگانی این جهان را دوزخ وی است جایگاه وی

وَأَمَّا مَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ وَنَهَى

واما آن کسی بترسید از ایستادن پیش خداوند خویش و باز دارد

النَّفْسَ عَنِ الْهَوَى فَإِنَّ الْجَنَّةَ هِيَ الْمَأْوَى

تن را از آرزو بهشت جای وی باشد

يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسَاهَا

همی پرسند ترا از رستخیز کی باشد بودن وی

فِيمَ أَنْتَ مِنْ ذِكْرَاهَا إِلَى رَبِّكَ

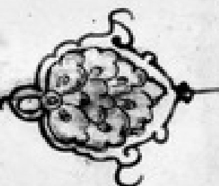
اندر چیزی تو از یاد کردن وی سوی خداوند تو

مُنْتَهَاهَا إِنَّمَا أَنْتَ مُنْذِرُ مَنْ يَخْشَاهَا

باز گردد وی تو بیم کننده کسی باشی که بترسد

كَأَنَّهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَهَا لَمْ يَلْبَثُوا إِلَّا عَشِيَّةً

گوی روز که ایشان بینند ورا درنگ نکردند مگر یک شبانگاهی

عبس اربعون واثنان مكية

أَوْ ضُحَاهَا

یا بامداد وی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بنام خدای مهربان و بخشاینده

عَبَسَ وَتَوَلَّى أَنْ جَاءَهُ الْأَعْمَى وَمَا يُدْرِيكَ

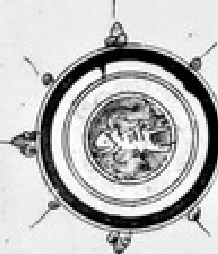
روی ترش کرد روی بگردانید که بیامد سوی وی نابینا و چه دانی یا محمد

لَعَلَّهُ يَزَّكَّى أَوْ يَذَّكَّرُ فَتَنْفَعَهُ الذِّكْرَى

مگر وی پاک شود یا پند پذیرد بسود دارد ورا پند

أَمَّا مَنِ اسْتَغْنَى فَأَنْتَ لَهُ تَصَدَّى وَمَا

اما آن کسی که بی نیاز است تو وی را روی آری و چه باشد

عَلَيْكَ أَلَّا يَزَّكَّى وَأَمَّا مَنْ جَاءَكَ

بر تو اگر وی پاک نشود واما آن کسی که بیاید سوی تو

يَسْعَى وَهُوَ يَخْشَى فَأَنْتَ عَنْهُ تَلَهَّى

همی رود وی همی ترسد تو از وی همی مشغول شوی

كَلَّا إِنَّهَا تَذْكِرَةٌ فَمَنْ شَاءَ ذَكَرَهُ

سازد چنین کار پند است هر که بخواهد یاد کیرد ورا

فِي صُحُفٍ مُكَرَّمَةٍ مَرْفُوعَةٍ مُطَهَّرَةٍ

اندر نامها گرامی کرده برداشته پاک کرده

بِأَيْدِي سَفَرَةٍ كِرَامٍ بَرَرَةٍ قُتِلَ الْإِنْسَانُ

بدستهای نویسندگان بزرگواران نیکان کشته بادا مردم

ما اكفره من اي شي خلقه من نطفه

چه ناسپاسی دارست وی · از چه چیز · آفریدش · از آب اندک

خلقه فقدره ثم السبيل يسره ثم

آفریدش · اندازه کردش · باز راه طاعت آسان کرد اندش · باز

اماته فاقبره ثم اذا شاء انشره كلا

بمیرانیدش · بگور کردش · باز چون خواهد · زنده کرد ایدش · نباید چنین

لما يقض ما امره فلينظر الانسان

که کرد هیچ امر درا · آنچ فرمودش · بنگرد · هر مردم

الى طعامه انا صببنا الماء صبا

سوی خوردنی خویش · ما فرو ریختیم · آب را · فرو ریختنی

ثم شققنا الارض شقا فانبتنا فيها

باز بشکافتیم · زمین · شکافتنی · برویانیدیم اندروی

حبا وعنبا وقضبا وزيتونا ونخلا

دانه · و انگوری · و سبستی · و زیتون · و خرما

وحدائق غلبا وفاكهة وابا متاعا

و بوستانها · با درختان بزرگ بر سطبر · و میوه · و گیاه برخورداری

واذا الجحيم سعرت واذا الجنة

و چون دوزخ را تافته شد · و چون بهشت را

ازلفت علمت نفس ما احضرت

نزدیک گردانید · بدانند · هر تنی · آنچ باخویشتن آورده است

فلا اقسم بالخنس الجوار الكنس

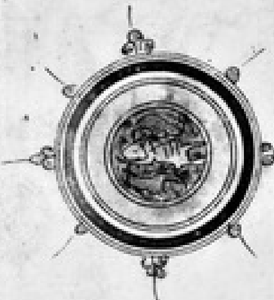
سوگند یاد کنم · بستارگان · روندگان · پنهان شوندگان

والليل اذا عسعس والصبح اذا

و بسوگند شب · چون تاریک شود · و بسوگند بامداد · چون

تنفس انه لقول رسول كريم ذي

بدم آورد دم زند · کاین گفتار · رسولی است · بزرگوار

قوة عند ذي العرش مكين مطاع

نیرو · نزد · خداوند · عرش · باپایگاه · فرمانبردار

ثم امين وما صاحبكم بمجنون

آنجا · استوار نزد خدای · و نیست یار شما · دیوانه

ولقد راه بالافق المبين وما هو على

و دید · بکنارها · پیدا · و نیست وی

الغيب بضنين وما هو بقول شيطان
برو وحی کارهن بخیل ونیست این گفتار دیوی

رجيم فاين تذهبون ان هو الا ذكر
رانده کجا همی روید نیست این مگر پندی

للعالمين لمن شاء منكم ان يستقيم
مر همه خلق را بر هر کسی که خواهد از شما که راست باشد

وما تشاءون الا ان يشاء الله رب العالمين
ونا خواهید مگر که خواهد خدای پروردگار همه خلق

سورة انفطرت تسع عشرة آية

بسم الله الرحمن الرحيم
نام خدای مهربان بخشاینده

اذا السماء انفطرت واذا الكواكب 77
چون آسمان بشکافد وچون ستارگان

انتثرت واذا البحار فجرت واذا
فرو ریزند وچون دریاها بگشایند وچون

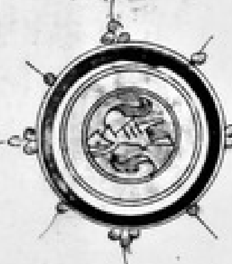
القبور بعثرت علمت نفس ما
گورها را زیر و زبر کرداند داند هر تنی آنچ

قدمت واخرت يا ايها الانسان ما
پیش فرستاد وانچ سپس فرستاد یا مردم چه

غرك بربك الكريم الذي خلقك
فریبیت ترا بخداوند تو بزرگوار آن که بیافرید

فسواك فعدلك في اي صورة ما
با لا راست کرد ترا اندامها افرید اندر هر کدام نگاشتی که خواست

شاء ركبك كلا بل تكذبون
ترکیب کرد نه چنین است بلکه همی دروغ دارید

بالدين وان عليكم لحافظين كراما
بروز شمار وبر شما نگاهبانانند بزرگواران

كاتبين يعلمون ما تفعلون ان الابرار
نبیسندگان بدانند انچ شما بکنید نیکان

لفي نعيم وان الفجار لفي جحيم يصلونها
اندر نعیم باشند وبدان اندر دوزخ باشند اندر سوزند

يوم الدين وما هم عنها بغائبين وما
روز شمار ونباشد ايشان از انجا غايب وچه

ادريك ما يوم الدين ثم ما ادريك
داني تو يا محمد چيست روز شمار پس چه داني يا محمد

ما يوم الدين يوم لا تملك نفس لنفس
چيست روز شمار روزي كه پادشاي ندارد هيچ تني مر تني را

شيئا والامر يومئذ لله
چيزي وفرمان آن روز مر خدايراست

المطففين بالنور ست آيت

بسم الله الرحمن الرحيم
بنام خداى مهربان بخشاينده

ويل للمطففين الذين اذا اكتالوا
واى مر كاهندگانرا آنكسها كه چون خويشتن را پيمايند

على الناس يستوفون واذا كالوهم
بر مردمان تمام بستانند وچون پيمايند مردانرا

او وزنوهم يخسرون الا يظن اولئك
يا بسنجند ايشانرا بكاهند نه گمان برند ايشان

انهم مبعوثون ليوم عظيم يوم يقوم
كه ايشانرا برانگيزند براى روز بزرگ آن روز كه برخيزند

الناس لرب العالمين كلا ان كتاب
مردمان مر پروردگار همه خلق را چنين بايد كه نامه

الفجار لفي سجين وما ادريك ما سجين
بدمردان اندر زندان سجين باشد وچه دانى تو يا محمد كه چيست سجين

كتاب مرقوم ويل يومئذ للمكذبين
نامه نبشته نشان كرده واى آن روز مر دروغ دارندگان را

الذين يكذبون بيوم الدين وما يكذب
آنها كه بدروغ دارند روز شمار را وبدروغ ندارند

به الا كل معتد اثيم اذا تتلى عليه
آنرا مگر هر ستمكارى بزهكارى چون خوانده شود بروى

اياتنا قال اساطير الاولين كلا بل
آيات ما گويد نبشتهاى پيشينيان نه بايد چنين

ران على قلوبهم ما كانوا يكسبون
نه که غلبه کرد بر دلهاء ایشان انچ ایشان همی کردند

كلا انهم عن ربهم يومئذ لمحجوبون
حقا که ایشان از خداوندان ایشان ان روز اندر برل باشند

ثم انهم لصالوا الجحيم ثم يقال هذا
باز ایشان اندر ایند بدوزخ باز گویند اینست انک

الذي كنتم به تكذبون كلا ان كتاب
همی بدروغ داشتید حقا که نامه

الابرار لفي عليين وما ادريك ما
نیکان ابد برترین باشد وچه دانی تو یا محمد که چیست

عليون كتاب مرقوم يشهده المقربون
برترین نامه است نبشته حاضر ایند فرشتگان نزدیک کردگان

ان الابرار لفي نعيم على الارائك ينظرون
هر اینه نیکان اندر نعمت باشند بر تختها همی نگرند

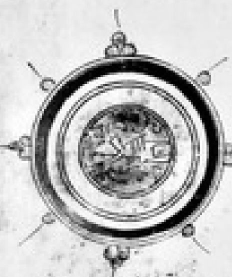
تعرف في وجوههم نضرة النعيم
بشناسی اندر رویهاء ایشان شادی نعمت

يسقون من رحيق مختوم ختامه مسك
خورانند ایشان از می مهر کرده مهر وی مشک باشد

وفي ذلك فليتنافس المتنافسون ومزاجه
واندر این رغبت کنند خوربرکان امیزش وی

من تسنيم عينا يشرب بها المقربون
از چشمه تسنیم چشمه که خورند ازانجا نزدیک کردگان

ان الذين اجرموا كانوا من الذين امنوا
انکسها که بزه کردند بودند ازانکسها که بگرویدند

يضحكون واذا مروا بهم يتغامزون
همی خندیدند وچون بگذشتندی برایشان نیوشیش همی کردندی

واذا انقلبوا الى اهلهم انقلبوا فكهين
وچون باز گشتندی سوی کسهاء خویش باز گشتندی شادی کنان

واذا راوهم قالوا ان هؤلاء لضالون وما
وچون بدیدندی ایشانرا گفتندی ایشان کم راهانند ونه

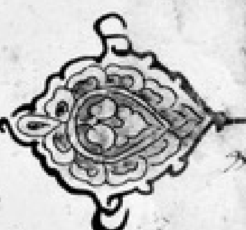
ارسلوا عليهم حافظين فاليوم الذين
فرستادند برایشان نگاهبانان امروز انکسها که

آمنوا من الكفار يضحكون على الأرائك

بگرويدند از ناگرويدگان همی خندند بر تختها

ينظرون هل ثوب الكفار ما كانوا

همی نگرند پاداش دارند ناگرويدگان آنچ بودند

الانشقت عشرون وخمس آيات يفعلون

که همی کردند

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام خداى مهربان بخشاينده

إذا السماء انشقت وأذنت لربها

چون آسمان شکافته شود و گوش دارد خداوند خويش را

وحقت وإذا الأرض مدت وألقت

و سزاوار است او که بگوش داشتن و چون زمين را بکشند و بيرون افکند

ما فيها وتخلت وأذنت لربها

آنچ اندروی است و تهی شود و گوش دارد مر خداوند خويش را

وحقت يا أيها الإنسان إنك كادح

و سزاست بگوش داشتن يا مردم تو راهی کار بايد کردن

إلى ربك كدحا فملاقيه فأما من أوتي

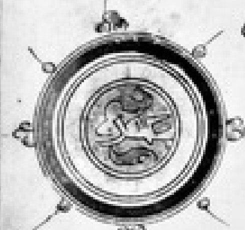
از بهر خداوند خويش کار کردنی و بدان کار بايد کردن پس هر کسی که بدهند او را

كتابه بيمينه فسوف يحاسب

نامه وی بدست راست وی زود شمار کنند با وی

حسابا يسيرا وينقلب إلى أهله مسرورا

شماری آسان و باز گردد سوی کسها خويش شادمان

وأما من أوتي كتابه وراء ظهره فسوف

و اما آنک بدهند او را نامه وی پس پشت وی زود

يدعوا ثبورا ويصلى سعيرا إنه كان

خواند و بانگ کند واويلا و اندر آيد با آتش سوزان کو بود

في أهله مسرورا إنه ظن أن لن يحور

اندر ميان کسها شادمان همی گمان برد کو باز نگردد

بلى إن ربه كان به بصيرا فلا أقسم

که خداوند وی بود بوی بينا سوگند ياد کنم

بالشفق والليل وما وسق والقمر إذا

بفروغ و فتر آفتاب و سوگند بشب و آنچ گرد آرد و بسوگند بماه

لَتَرْكَبُنَّ طَبَقًا عَنْ طَبَقٍ فَمَا لَهُمْ

تمام بگردید گردیدنی حالی پس حالی چه بودست ایشانرا

لَا يُؤْمِنُونَ وَإِذَا قُرِئَ عَلَيْهِمُ الْقُرْآنُ لَا

کی همی نگروند وچون بخوانند بر ایشان نی

يَسْجُدُونَ بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا يُكَذِّبُونَ

سجده نکنند نه کسها کافر گشتند دروغ همی دارند

وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يُوعُونَ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ

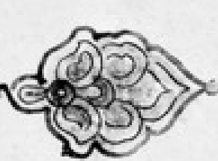
وخدای داناتر بدانچه همی انبار دارند مژده ده ایشانرا عذاب

أَلِيمٍ إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

دردناک مگر آنکسها که بگرویدند وبکردند نیکیها

لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ

مرایشانرا مزدی ناکاسته

البروج عشرون واثنان

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

نام خدای مهربان بخشاینده

وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْبُرُوجِ وَالْيَوْمِ الْمَوْعُودِ

سوگند باسمان باکوشکها وسوگند بروز وعده کرده

وَشَاهِدٍ وَمَشْهُودٍ قُتِلَ أَصْحَابُ

وبسوگند بابنده وبدان کسی که بسوی وی آید کشته شدند خداوندان

الْأُخْدُودِ النَّارِ ذَاتِ الْوَقُودِ إِذْ

کنده آتش با افروزش چون

هُمْ عَلَيْهَا قُعُودٌ وَهُمْ عَلَى مَا

ایشان بر آن نشسته بودند وایشان بر آنچ

يَفْعَلُونَ بِالْمُؤْمِنِينَ شُهُودٌ وَمَا نَقَمُوا

همی کردند بگرویدگان گوایان بودند وکینه نخواستند

مِنْهُمْ إِلَّا أَنْ يُؤْمِنُوا بِاللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ

از ایشان مگر بدانکه بگرویدند بخدای عزیز ستوده

الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ

آنکه مراوراست پادشای آسمانها وزمین وخدای

عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ إِنَّ الَّذِينَ فَتَنُوا

بر همه چیزی گواست آنکسها که رنجه کردند

الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَتُوبُوا

گرویدگان را و زنان گرویده را باز توبه نکردند

فَلَهُمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ وَلَهُمْ عَذَابُ

مر ایشان را عذاب دوزخ و ایشان را عذاب

الْحَرِيقِ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

سوختن انکسها که بگرویدند و بکردند نیکیها

لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ

مر ایشان را بوستانها که می رود از زیران جویها روان

ذَٰلِكَ الْفَوْزُ الْكَبِيرُ إِنَّ بَطْشَ رَبِّكَ

اینست رستگاری بزرگ گرفتن خداوند تو

لَشَدِيدٌ إِنَّهُ هُوَ يُبْدِئُ وَيُعِيدُ وَهُوَ

سخت است کوی کار آغاز بیافرید و دیگربار باز آفرید و او

الْغَفُورُ الْوَدُودُ ذُو الْعَرْشِ الْمَجِيدُ

آمرزگار دوستدار خداوند عرش بزرگوار

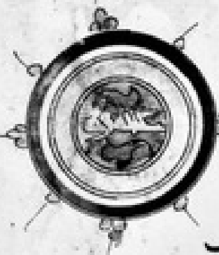
فَعَّالٌ لِمَا يُرِيدُ هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ

کنند آنچ خواهد خبر آمد بتو سخن

365

الْجُنُودِ فِرْعَوْنَ وَثَمُودَ بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا

سپاهها فرعون و سپاه ثمود بلکه آنکسها نگرویدند

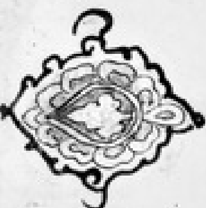

فِي تَكْذِيبٍ وَاللَّهُ مِنْ وَرَائِهِمْ مُحِيطٌ

اندر دروغ داشتن اند و خدای از پس ایشان گرد اندر گرفته است

بَلْ هُوَ قُرْآنٌ مَجِيدٌ فِي لَوْحٍ مَحْفُوظٍ

نه کاین نبی است بزرگوار اندر لوح نگاه داشته

الطارق سبع عشرة آية

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خدای مهربان بخشاینده

وَالسَّمَاءِ وَالطَّارِقِ وَمَا أَدْرَاكَ مَا

سوگند بآسمان و بآینده شب و چه دانی تو یا محمد که چیست

الطَّارِقُ النَّجْمُ الثَّاقِبُ إِنْ كُلُّ نَفْسٍ

آینده شب ستاره درخشان نیست هیچ تنی

لَمَّا عَلَيْهَا حَافِظٌ فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ

مگر برو نگاه بان است بنگرد مردم

مم خلق خلق من ماء دافق يخرج من

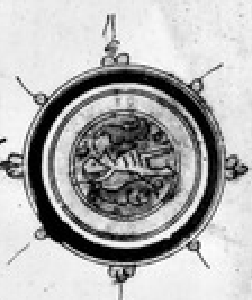
از چه آفریدش بیافریدش از آب جهنده بیرون آید از

بين الصلب والترائب انه على رجعه

میان پشت پدر و سینه مادر کوی بر بازگردانیدن وی

لقادر يوم تبلى السرائر فما له من قوه

تواناست آن روز که آشکار شود

ولا ناصر والسماء ذات الرجع والارض

ذات الصدع انه لقول فصل وما

هو بالهزل انهم يكيدون كيدا

واكيد كيدا فمهل الكافرين امهلهم

رويدا

الاعلى تسع عشره آيه

366

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام خدای مهربان بخشاینده

سبح اسم ربك الاعلى الذي خلق

تسبیح کن بنام خداوند خویش برترین آنک بیافرید

فسوى والذي قدر فهدى والذي

وراست کرد و آنک اندازه کرد وراه نمود و آنک

اخرج المرعى فجعله غثاء احوى

بیرون کرد گیا خوار بکرد آنرا خشک سیاه

سنقرئك فلا تنسى الا ما شاء الله انه

زود خوانده گردانیم ترا تا فراموش نکنی مگر آنچ خواهد خدای کوی

يعلم الجهر وما يخفى ونيسرك لليسرى

بداند آواز بلند و آنچ پنهان باشد و آسان گردانیم ترا کار آسان تر ترا

فذكر ان نفعت الذكرى سيذكر

پند ده اگر سود کند پند زود پند پذیرد

من يخشى ويتجنبها الاشقى الذي

آن کسی که بترسد و کرانه گیرد ازو بدبخترین آنکه

يصلى النار الكبرى ثم لا يموت فيها

اندر شود بآتش بزرگتر باز نميرند اندر انجا

ولا يحيى قد افلح من تزكى وذكر اسم

ونه بزيد زندگانى رستگار گشت هر كه خود را پاك كرد و ياد كرد نام

ربه فصلى بل تؤثرون الحيوة الدنيا

خداوند خويش ونماز كرد نه كه همى نگزينيد زندگانى اين جهان

والاخرة خير وابقى ان هذا لفى الصحف

وان جهان بهتر وپاى دارتر اين بند اندر نامها

الاولى صحف ابرهيم وموسى

پيشين است نامهاى ابرهيم وموسى

سورة الغاشية عشرون وست

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام خداى مهربان بخشاينده

هل اتيك حديث الغاشية وجوه

خبر آمد ترا پوشنده يعنى قيامت رويهاست

يومئذ خاشعة عاملة ناصبة تصلى

بار روز ذليل گشته رنج برده كارگر اندر آيند در

نارا حامية تسقى من عين انية ليس

بآتش سوزان آب دهند از چشمه گرم خوسان نباشد

لهم طعام الا من ضريع لا يسمن ولا

مرايشانرا خوردنى مگر از خار آتشين فربه نكند

يغنى من جوع وجوه يومئذ ناعمة

وبسنده نبود از گرسنگى رويها باشد بار روز شادان

لسعيها راضية فى جنة عالية

مر كار خويش را پسنديده اندر بوستانى بلند

لا تسمع فيها لاغية فيها عين جارية

نشنوى اندر آنجا سخن بيهوده اندر آنجا چشمه روان

فيها سرر مرفوعة واكواب موضوعة

اندر آنجا تختها باشد برداشته وكوزها نهاده

ونمارق مصفوفة وزرابى مبثوثة افلا

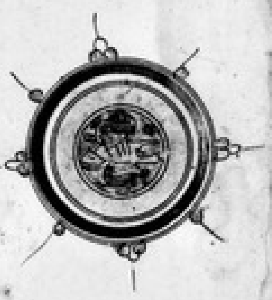
وبالشها بر سه نهاده وشادروانها گسترده

ينظرون الى الابل كيف خلقت والى

همی نکرند سوی اشتر چکونه افریده شد وسوی

السما كيف رفعت والى الجبال كيف

اسمان چکونه برداشته شد وسوی کوهها چکونه

نصبت والى الارض كيف سطحت

بپای کرده شد وسوی زمین چکونه کسترده شد

فذكر انما انت مذكر لست

پند ده که تو پند دهنده نیستی تو

عليهم بمصيطر الا من تولى وكفر

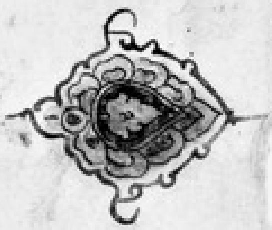
برشان کماشته مکر انکس که برکردد و کافر کردد

فيعذبه الله العذاب الاكبر ان

عذاب کند اش خدای عذاب بزرکتر بدرستی

الينا ايابهم ثم ان علينا حسابهم

با ما بازکشتن ایشان باز بر ماست شمار ایشان

سورة الفجر ثلثون اية مكية

368

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام خدای مهربان بخشاینده

والفجر وليال عشر والشفع والوتر

سوکند بصبح وسوکند بشبهای دهه وسوکند بجفت وطاق

والليل اذا يسر هل في ذلك قسم

وسوکند بشب چون برود هست اندرین سوکند

لذي حجر الم تر كيف فعل ربك بعاد

مر خداوند خرد را نکاه نکنی چکونه کرد خداوند تو بکروه عاد

ارم ذات العماد التي لم يخلق مثلها

اروم نام بار ستونها انک افریده نشد همچون وی

في البلاد وثمود الذين جابوا الصخر

اندر شهرها وکروه ثمود انکه بریدند سنکرا

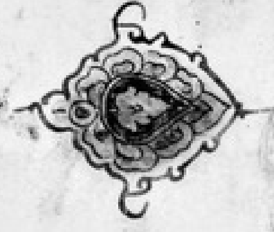
بالواد وفرعون ذي الاوتاد الذين

بوادی [illegible] وفرعون خداوند میخها انان که

طغوا في البلاد فاكثروا فيها الفساد

کردن کشی کردند اندر شهرها بسیار کردند اندر شهرها تباه کاری

ينظرون الى الابل كيف خلقت والى
همی نگرد سوی اشتر چگونه افریده شد وسوی
السما كيف رفعت والى الجبال كيف
اسمان چگونه برداشته شد وسوی کوهها چگونه
نصبت والى الارض كيف سطحت

بپای کردند وسوی زمین چگونه گسترده شد
فذكر انما انت مذكر لست
پند ده گفتو یا محمد پند دهنده ای نیستی تو
عليهم بمصيطر الا من تولى وكفر
بریشان گماشته مگر کسی که برگردد وکافر گردد
فيعذبه الله العذاب الاكبر ان
عذاب کندش خدای عذاب بزرگتر بدرستی
الينا ايابهم ثم ان علينا حسابهم
با ما است بازگشتن ایشان باز بر ما است شمار ایشان

سورة الفجر ثلثون آيت مكية

بسم الله الرحمن الرحيم
نام خدای مهربان بخشاینده
والفجر وليال عشر والشفع والوتر
بسوگند بسپیده وسوگند بشبها ده وبسوگند بجفت وخالق
والليل اذا يسر هل في ذلك قسم
وسوگند بشب چون برود هست اندرین سوگندی
لذي حجر الم تر كيف فعل ربك بعاد
مر خداوند خرد را نگاه نکردی چگونه کرد خداوند تو بگروه عاد
ارم ذات العماد التي لم يخلق مثلها
ارم نام ایشان خداوند ستونهای بلند انک افریده نشد همچون ایشان

في البلاد وثمود الذين جابوا الصخر
اندر شهرها وگروه ثمود آنکه ببریدند سنگ را
بالواد وفرعون ذي الاوتاد الذين
بوادی ... وفرعون خداوند میخها آنانکه
طغوا في البلاد فاكثروا فيها الفساد
گردن کشی کردند اندر شهرها بسیار کردند اندر شهرها تباهکاری

فَصَبَّ عَلَيْهِمْ رَبُّكَ سَوْطَ عَذَابٍ

فرو ریخت بر ایشان خداوند تو تازیانهٔ عذاب

إِنَّ رَبَّكَ لَبِالْمِرْصَادِ فَأَمَّا الْإِنسَانُ

که خداوند تو بر گذرگاه است واما مردم

إِذَا مَا ابْتَلَاهُ رَبُّهُ فَأَكْرَمَهُ وَنَعَّمَهُ

چون ازمون کرداند بروی را خداوند وی گرامی کرداندش و نیکوی کرداندش

فَيَقُولُ رَبِّي أَكْرَمَنِ وَأَمَّا إِذَا مَا

گوید خداوند من گرامی کرداند مرا واما چون

ابْتَلَاهُ فَقَدَرَ عَلَيْهِ رِزْقَهُ فَيَقُولُ

ازمون کرداندش تنگ کرداند بروی روزی گوید

رَبِّي أَهَانَنِ كَلَّا بَل لَّا تُكْرِمُونَ الْيَتِيمَ

خداوند من خوار کرد مرا نیست چنین که شما گرامی نمی کنید یتیم را

وَلَا تَحَاضُّونَ عَلَى طَعَامِ الْمِسْكِينِ

ونمی انگیزید بر طعام دادن مسکینرا

وَتَأْكُلُونَ التُّرَاثَ أَكْلًا لَّمًّا وَتُحِبُّونَ

وهمی خورید میراث را خوردن بسیار وهمی دوست دارید

1

Alchoran, ou la
Loy de Mahomet
en Langue Arabique.

Ἀνεζνιονε
Ναυλὸτ τόβ.
1573.

